

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐEN

Kanade Minamino

Webtruyen.com

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Vụ Cháy Kinh Hoàng

Chương 2: Trái Tim Quặn Đau

Chương 3: Bí Mật Được Bật Mí

Chương 4: Bước Vào Thế Giới Đêm

Chương 5: Đi Du Học

Chương 6: Trở Về (Part 1)

Chương 7: Trở Về (Part 2)

Chương 8: Bầu Trời Việt Nam Yêu Dấu

Chương 9: Hành Hạ Ông Anh

Chương 10: Đi Shopping (Part 1)

Chương 11: Đi Shopping (Part 2)

Chương 12: Đi Shopping (Part 3)

Chương 13: Đi Shopping (Part 4)

Chương 14: Đi Shopping (Part 5)

Chương 15

Chương 16: Mệnh Lệnh Của Ông

Chương 17: Cái Đồng Hồ Đáng Chết

Chương 18: Ngày Đầu Tiên Đi Học (Part 1)

Chương 19: Ngày Đầu Tiên Đi Học (Part 2)

Chương 20: Xếp Chỗ Ngồi (Part 1)

Chương 21: Xếp Chỗ Ngồi (Part 2)

Chương 22: Xuống Canteen

Chương 23: Nila Oi! Đại Tỉ Về Rồi Đây! (Part 1)

Chương 24: Nila Oi! Đại Tỉ Về Rồi Đây! (Part 2)

Chương 25: Lời Xin Lỗi

Chương 26: Đây Mới Thật Sự Là Ji

Chương 27: Gây Hấn

Chương 28: Trừng Trị
Chương 29: Jin Vào Bếp
Chương 30: Hai Tầng Bể Đối Đầu
Chương 31: Hiện Nguyên Hình
Chương 32: Cánh Đồng Hoa Lan (Part 1)
Chương 33: Cánh Đồng Hoa Lan (Part 2)
Chương 34: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (Part 1)
Chương 35: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (Part 2)
Chương 36: Yun Và Kull Trở Về
Chương 37: Vườn Hoa Điều Tàn
Chương 38: Chú Cún Con
Chương 39: Làm.... Gì Là Làm Gì????
Chương 40: Đi Học Trẻ
Chương 41: Làm Việc Riêng
Chương 42: Bốc Thăm (Part 1)
Chương 43: Bốc Thăm (Part 2)
Chương 44: Báo Cáo
Chương 45: Khách Quý (Part 1)
Chương 46: Khách Quý (Part 2)
Chương 47: Đón Tiếp (Part 1)
Chương 48: Đón Tiếp (Part 2)
Chương 49: Trả Thù
Chương 50: Đồ Uống
Chương 51: Nhảy
Chương 52: Thách Đấu
Chương 53: Nhạc Chờ
Chương 54: Kiếm
Chương 55: Quyết Chiến
Chương 56: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân
Chương 57: Vết Thương
Chương 58: Tai Nạn
Chương 59: Ngủ Chung

Chương 60: Ngượng Ngùng
Chương 61: Đồng Phục Cũ
Chương 62: Đi Học Chung
Chương 63: Chỉ Là Tai Nạn (Part 1)
Chương 64: Chỉ Là Tai Nạn (Part 2)
Chương 65: Chỉ Là Tai Nạn (Part 3)
Chương 66: Lãng Nhãng
Chương 67: Nham Hiểm
Chương 68: Mỗi Tình Đầu
Chương 69: Xưng Hô
Chương 70: Hoàng Tử - Công Chúa Thế Giới Đêm
Chương 71: Chuẩn Bị Cho Chuyển Đi
Chương 72: Aloha Hawaii!
Chương 73: Chia Phòng (Part 1)
Chương 74: Chia Phòng (Part 2)
Chương 75: Quyết Định
Chương 76: Buổi Trình Diễn Thời Trang
Chương 77: Say
Chương 78: Hai Lời Tỏ Tình
Chương 79: Bắt Cóc
Chương 80: Giải Cứu
Chương 81: Giải Cứu (Part 2)
Chương 82: Giải Cứu (Part 3)
Chương 83: Giải Cứu (Part 4)
Chương 84: Giải Cứu (Part 5)
Chương 85: Giải Cứu (Part 6)
Chương 86: Tỏ Tình
Chương 87: Tôi Thích Em.... Điều Đó Là Thật Lòng
Chương 88: Trong Mắt Em, Tôi Là Gì?
Chương 89: Tắm Ảnh
Chương 90: Học Sinh Mới
Chương 91: Ghen

Chương 92: Trốn Học Tập Thể
Chương 93: Gieo Nhân Nào Gặt Quả Nấy (Part 1)
Chương 94: Gieo Nhân Nào Gặt Quả Nấy (Part 2)
Chương 95: Gieo Nhân Nào Gặt Quả Nấy (Part 3)
Chương 96: Tuyên Bố Trước Bang
Chương 97: Con Xin Lỗi
Chương 98: Cơn Mưa Hạnh Phúc
Chương 99: Di Chứng Của Mất Trí Nhớ
Chương 100: Moon Là Ai?
Chương 101: Con Thề Con Sẽ Trả Thù
Chương 102: Chúng Ta Có Thể Quay Lại Được Không?
Chương 103: Khai Giảng
Chương 104: Bầu Cử
Chương 105: Kết Quả
Chương 106: Sự Sắp Đặt Của Ông
Chương 107: Sự Sắp Đặt Của Ông
Chương 108: Siêu Quạt Xuất Lâm
Chương 109: Rắc Rối Trong Hội Học Sinh
Chương 110: Chọn Lựa Nữ Sinh
Chương 111: Buổi Hẹn Hò Đầu Tiên
Chương 112: Cuộc Hội Ngộ Bất Ngờ
Chương 113: Lễ Cưới (Part 1)
Chương 114: Lễ Cưới (Part 2)
Chương 115: Sự Thật Sau Vụ Giao Chiến
Chương 116: Đi Học Đi!
Chương 117: Sinh Nhật Kull
Chương 118: Bài Hát Đó
Chương 119: Tình Cảm Của Kull
Chương 120: Cuộc Thi (Part 1)
Chương 121: Cuộc Thi (Part 2)
Chương 122: Cuộc Thi (Part 3)
Chương 123: Cuộc Thi (Part 4)

Chương 124: Cuộc Thi (Part 5)
Chương 125: Cuộc Thi (Part 6)
Chương 126: Tại Sao Chúng Ta Phải Chia Tay?
Chương 127: Nguy Hiểm
Chương 128: Nhóm Máu Hiểm
Chương 129: Trong Bệnh Viện
Chương 130: Vua Và Hoàng Hậu
Chương 131: Tình Địch Xuất Hiện
Chương 132
Chương 133: Cuộc Tranh Cử ' Chiếu Ghế Vàng ' (Part 1)
Chương 134: Cuộc Tranh Cử ' Chiếu Ghế Vàng ' (Part 2)
Chương 135: Cuộc Tranh Cử ' Chiếu Ghế Vàng ' (Part 3)
Chương 136
Chương 137
Chương 138: Cuộc Tranh Cử 'Chiếu Ghế Vàng' (Part 6)
Chương 139: Cuộc Tranh Cử ' Chiếu Ghế Vàng ' (Part 7)
Chương 140: Cuộc Tranh Cử "Chiếu Ghế Vàng" (Part 8)
Chương 141: Cuộc Tranh Cử "Chiếu Ghế Vàng" (Part 9)
Chương 142: Quyết Định Đi Du Học
Chương 143: Kế Hoạch Quỷ Quái - Thúc Ép Đi Du Học (Part 1)
Chương 144: Thúc Ép Đi Du Học (Part 2)
Chương 145: Hiếu Lành
Chương 146: Chúng Ta Chia Tay Đi
Chương 147: Bỏ Đi
Chương 148: Đau Đớn
Chương 149: Biến Cố Công Ty (Part 1)
Chương 150: Biến Cố Công Ty (Part 2)
Chương 151: Biến Cố Công Ty (Part 3)
Chương 152: Trở Về
Chương 153: Xin Lỗi
Chương 154: Rốt Cuộc Em Là Ai???
Chương 155: Thân Phận Thật

Chương 156: Moon Là Ai????
Chương 157: TÌM Lại Kí Ức
Chương 158: Đính Hôn
Chương 159: Bí Mật Bất Ngờ
Chương 160: Hủy Bỏ Hôn Lễ
Chương 161: Nụ Hôn
Chương 162: BẮT CóC Cô Dâu
Chương 163: Tôi Có Thai Rồi
Chương 164: Âm Mưu
Chương 165: Lễ Cưới CủA Người Yêu
Chương 166: Ông MấT
Chương 167: Con Là Con Gái Ta
Chương 168: Mẹ Quay Về - Quá Khứ Hé Mở
Chương 169: Gặp Lại
Chương 170: David Cầu Hôn
Chương 171: Đây Là Người Con Yêu
Chương 172: Đã Có Thai
Chương 173: Chúng Ta Đã Gặp Lại Nhau Rồi
Chương 174: Anh Đừng Bao Giờ Đến Tìm Tôi Nữa (Part 1)
Chương 175: Nếu Tình Yêu Có Thắng Và Thua, Tôi Vẫn Tự Hào
Mình Là Người Chiến Thắng
Chương 176: Anh Xin Lỗi
Chương 177: Bị Kịch Đắm Máu
Chương 178: Sumi Kết Hôn?????
Chương 179: Vẹn Toàn
Chương 180: Su Tình Lại
Chương 181: Kết Thúc Viên Mãn
Chương 182: Chương Ngoại Truyện 1.1: Cầu Hôn
Chương 183: Chương Ngoại Truyện 1.2: Cầu Hôn
Chương 184: Chương Ngoại Truyện 1.3: Cầu Hôn
Chương 185: Chương Ngoại Truyện 1.4: Cầu Hôn
Chương 186: Chương Ngoại Truyện 1.5: Cầu Hôn

Chương 187: Chương Ngoại Truyện 2: Mang Thai

Chương 188: Chương Ngoại Truyện 3: Các Con Đã Lớn

Mục lục

<u>Chương 1: Vụ Cháy Kinh Hoàng</u>
<u>Chương 2: Trái Tim Quặn Đau</u>
<u>Chương 3: Bí Mật Được Bật Mí</u>
<u>Chương 4: Bước Vào Thế Giới Đêm</u>
<u>Chương 5: Đi Du Học</u>
<u>Chương 6: Trở Về (Part 1)</u>
<u>Chương 7: Trở Về (Part 2)</u>
<u>Chương 8: Bầu Trời Việt Nam Yêu Dấu</u>
<u>Chương 9: Hành Hạ Ông Anh</u>
<u>Chương 10: Đi Shopping (Part 1)</u>
<u>Chương 11: Đi Shopping (Part 2)</u>
<u>Chương 12: Đi Shopping (Part 3)</u>
<u>Chương 13: Đi Shopping (Part 4)</u>
<u>Chương 14: Đi Shopping (Part 5)</u>
<u>Chương 15</u>
<u>Chương 16: Mệnh Lệnh Của Ông</u>
<u>Chương 17: Cái Đồng Hồ Đáng Chết</u>
<u>Chương 18: Ngày Đầu Tiên Đi Học (Part 1)</u>
<u>Chương 19: Ngày Đầu Tiên Đi Học (Part 2)</u>
<u>Chương 20: Xếp Chỗ Ngồi (Part 1)</u>
<u>Chương 21: Xếp Chỗ Ngồi (Part 2)</u>
<u>Chương 22: Xuống Canteen</u>
<u>Chương 23: Nila Ơi! Đại Ti Về Rồi Đây! (Part 1)</u>
<u>Chương 24: Nila Ơi! Đại Ti Về Rồi Đây! (Part 2)</u>
<u>Chương 25: Lời Xin Lỗi</u>
<u>Chương 26: Đấy Mới Thật Sự Là Ji</u>
<u>Chương 27: Gây Hấn</u>
<u>Chương 28: Trừng Trị</u>
<u>Chương 29: Jin Vào Bếp</u>
<u>Chương 30: Hai Tầng Bể Đối Đầu</u>
<u>Chương 31: Hiện Nguyên Hình</u>
<u>Chương 32: Cánh Đồng Hoa Lan (Part 1)</u>
<u>Chương 33: Cánh Đồng Hoa Lan (Part 2)</u>
<u>Chương 34: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (Part 1)</u>
<u>Chương 35: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (Part 2)</u>
<u>Chương 36: Yun Và Kull Trở Về</u>
<u>Chương 37: Vườn Hoa Điều Tàn</u>
<u>Chương 38: Chú Cún Con</u>

Chương 39: Làm.... Gì Là Làm Gì???
Chương 40: Đi Học Trẻ
Chương 41: Làm Việc Riêng
Chương 42: Bốc Thăm (Part 1)
Chương 43: Bốc Thăm (Part 2)
Chương 44: Báo Cáo
Chương 45: Khách Quý (Part 1)
Chương 46: Khách Quý (Part 2)
Chương 47: Đón Tiếp (Part 1)
Chương 48: Đón Tiếp (Part 2)
Chương 49: Trả Thù
Chương 50: Đồ Uống
Chương 51: Nhảy
Chương 52: Thách Đấu
Chương 53: Nhạc Chờ
Chương 54: Kiểm
Chương 55: Quyết Chiến
Chương 56: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân
Chương 57: Vết Thương
Chương 58: Tai Nạn
Chương 59: Ngủ Chung
Chương 60: Ngượng Ngùng
Chương 61: Đồng Phục Cũ
Chương 62: Đi Học Chung
Chương 63: Chi Là Tai Nạn (Part 1)
Chương 64: Chi Là Tai Nạn (Part 2)
Chương 65: Chi Là Tai Nạn (Part 3)
Chương 66: Lãng Nhãng
Chương 67: Nham Hiểm
Chương 68: Mối Tình Đầu
Chương 69: Xưng Hô
Chương 70: Hoàng Tử - Công Chúa Thế Giới Đêm
Chương 71: Chuẩn Bị Cho Chuyến Đi
Chương 72: Aloha Hawaii!
Chương 73: Chia Phòng (Part 1)
Chương 74: Chia Phòng (Part 2)
Chương 75: Quyết Định
Chương 76: Buổi Trình Diễn Thời Trang
Chương 77: Say
Chương 78: Hai Lời Tỏ Tình
Chương 79: Bắt Cóc
Chương 80: Giải Cứu

Chương 81: Giải Cứu (Part 2)
Chương 82: Giải Cứu (Part 3)
Chương 83: Giải Cứu (Part 4)
Chương 84: Giải Cứu (Part 5)
Chương 85: Giải Cứu (Part 6)
Chương 86: Tò Tình
Chương 87: Tôi Thích Em.... Điều Đó Là Thật Lòng
Chương 88: Trong Mắt Em, Tôi Là Gì?
Chương 89: Tấm Ảnh
Chương 90: Học Sinh Mới
Chương 91: Ghen
Chương 92: Trốn Học Tập Thể
Chương 93: Gieo Nhân Nào Gặp Quả Nấy (Part 1)
Chương 94: Gieo Nhân Nào Gặp Quả Nấy (Part 2)
Chương 95: Gieo Nhân Nào Gặp Quả Nấy (Part 3)
Chương 96: Tuyên Bố Trước Bang
Chương 97: Con Xin Lỗi
Chương 98: Cơn Mưa Hạnh Phúc
Chương 99: Di Chứng Của Mất Trí Nhớ
Chương 100: Moon Là Ai?
Chương 101: Con Thề Con Sẽ Trả Thù
Chương 102: Chúng Ta Có Thể Quay Lại Được Không?
Chương 103: Khai Giảng
Chương 104: Bầu Cử
Chương 105: Kết Quả
Chương 106: Sự Sắp Đặt Của Ông
Chương 107: Sự Sắp Đặt Của Ông
Chương 108: Siêu Quạt Xuất Lâm
Chương 109: Rắc Rối Trong Hội Học Sinh
Chương 110: Chọn Lựa Nữ Sinh
Chương 111: Buổi Hẹn Hò Đầu Tiên
Chương 112: Cuộc Hội Ngộ Bất Ngờ
Chương 113: Lễ Cưới (Part 1)
Chương 114: Lễ Cưới (Part 2)
Chương 115: Sự Thật Sau Vụ Giao Chiến
Chương 116: Đi Học Đi!
Chương 117: Sinh Nhật Kull
Chương 118: Bài Hát Đó
Chương 119: Tình Cảm Của Kull
Chương 120: Cuộc Thi (Part 1)
Chương 121: Cuộc Thi (Part 2)
Chương 122: Cuộc Thi (Part 3)

Chương 123: Cuộc Thi (Part 4)
Chương 124: Cuộc Thi (Part 5)
Chương 125: Cuộc Thi (Part 6)
Chương 126: Tại Sao Chúng Ta Phải Chia Tay?
Chương 127: Nguy Hiểm
Chương 128: Nhóm Máu Hiểm
Chương 129: Trong Bệnh Viện
Chương 130: Vua Và Hoàng Hậu
Chương 131: Tình Địch Xuất Hiện
Chương 132
Chương 133: Cuộc Tranh Cừ ' Chiếc Ghế Vàng ' (Part 1)
Chương 134: Cuộc Tranh Cừ ' Chiếc Ghế Vàng ' (Part 2)
Chương 135: Cuộc Tranh Cừ ' Chiếc Ghế Vàng ' (Part 3)
Chương 136
Chương 137
Chương 138: Cuộc Tranh Cừ ' Chiếc Ghế Vàng ' (Part 6)
Chương 139: Cuộc Tranh Cừ ' Chiếc Ghế Vàng ' (Part 7)
Chương 140: Cuộc Tranh Cừ "Chiếc Ghế Vàng" (Part 8)
Chương 141: Cuộc Tranh Cừ "Chiếc Ghế Vàng" (Part 9)
Chương 142: Quyết Định Đi Du Học
Chương 143: Kế Hoạch Quỷ Quái - Thúc Ép Đi Du Học (Part 1)
Chương 144: Thúc Ép Đi Du Học (Part 2)
Chương 145: Hiểu Lầm
Chương 146: Chúng Ta Chia Tay Đi
Chương 147: Bỏ Đi
Chương 148: Đau Đớn
Chương 149: Biến Cố Công Ty (Part 1)
Chương 150: Biến Cố Công Ty (Part 2)
Chương 151: Biến Cố Công Ty (Part 3)
Chương 152: Trở Về
Chương 153: Xin Lỗi
Chương 154: Rốt Cuộc Em Là Ai???
Chương 155: Thân Phận Thật
Chương 156: Moon Là Ai????
Chương 157: Tìm Lại Kí Ức
Chương 158: Đính Hôn
Chương 159: Bí Mật Bất Ngờ
Chương 160: Hủy Bỏ Hôn Lễ
Chương 161: Nụ Hôn
Chương 162: Bất Có Cô Dâu
Chương 163: Tôi Có Thai Rồi
Chương 164: Âm Mưu

Chương 165: Lễ Cưới Của Người Yêu

Chương 166: Ông Mất

Chương 167: Con Là Con Gái Ta

Chương 168: Mẹ Quay Về - Quá Khứ Hé Mở

Chương 169: Gặp Lại

Chương 170: David Cầu Hôn

Chương 171: Đây Là Người Con Yêu

Chương 172: Đã Có Thai

Chương 173: Chúng Ta Đã Gặp Lại Nhau Rồi

Chương 174: Anh Đừng Bao Giờ Đến Tìm Tôi Nữa (Part 1)

Chương 175: Nếu Tình Yêu Có Thắng Và Thua, Tôi Vẫn Tự Hào Mình Là Người Chiến

Thắng

Chương 176: Anh Xin Lỗi

Chương 177: Bị Kịch Đắm Máu

Chương 178: Sumi Kết Hôn?????

Chương 179: Vẹn Toàn

Chương 180: Su Tỉnh Lại

Chương 181: Kết Thúc Viên Mãn

Chương 182: Chương Ngoại Truyện 1.1: Cầu Hôn

Chương 183: Chương Ngoại Truyện 1.2: Cầu Hôn

Chương 184: Chương Ngoại Truyện 1.3: Cầu Hôn

Chương 185: Chương Ngoại Truyện 1.4: Cầu Hôn

Chương 186: Chương Ngoại Truyện 1.5: Cầu Hôn

Chương 187: Chương Ngoại Truyện 2: Mang Thai

Chương 188: Chương Ngoại Truyện 3: Các Con Đã Lớn

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Vụ Cháy Kinh Hoàng

Đêm ấy là một đêm cuối tháng tám oi bức. Không một chút gió, không một hạt mưa. Cây cối cũng không buồn nói chuyện. Bỗng nhiên một tiếng kêu thất thanh đã xé toạc bầu không khí ngọt ngào ấy:

- Cháy! Cháy nhà! Cháy nhà rồi! Cháy nhà rồi bà con ơi!

Một ngôi biệt thự xinh xắn màu xanh nước biển đang chìm trong biển lửa. Hơn mười chiếc xe cứu hỏa được điều đến gần như là ngay lập tức. Trong đám lửa, một anh sinh viên trẻ ôm một cô bé khoảng bốn tháng tuổi, mặt mày đen nhẻm, thất thần khóc không thành tiếng phóng ra.....

Nhiều ngày sau đó, công an cũng đã huy động toàn bộ lực lượng điều tra. Mọi người ai cũng xôn xao về việc này. Bởi vì hai nạn nhân trong vụ cháy này là ông Nguyễn Đại Bảo - giám đốc tập đoàn Đại Phong - tập đoàn lớn nhất đất nước thời bấy giờ và ngôi sao màn bạc xuất sắc của đất nước - Tạ Thị Thùy Trân. Nhưng sau tám tháng điều tra, kết quả cảnh sát thu về được chỉ là: TỰ SÁT. Gạt đi giọt nước mắt đau đớn, Nguyễn Đại Phong - Chủ tịch tập đoàn Đại Phong đã xin phía cảnh sát ngưng việc điều tra. Hôm ấy là ngày thôi nôi cô cháu nội của ông - Nguyễn Thị Thùy Trâm

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Trái Tim Quặn Đau

Anh sinh viên phát hiện ra đám cháy và đã cứu nó ra khỏi đám cháy ấy là một anh sinh viên mới tốt nghiệp - Phan Anh Vũ, chưa có việc làm. Vợ mới mất khi con gái vừa sinh ra, cô con gái duy nhất của anh mới tròn một tháng. Để trả ơn, ông Phong đã giúp cho anh xây dựng nên tập đoàn The Rose.

Sự việc năm ấy đã chìm vào quên lãng, chỉ còn có ông Phong và ông Vũ vẫn còn hằn sâu cơn ác mộng kinh hoàng ấy vào trong tim.

.....

- Ông ơi, ba mẹ cháu đâu rồi ạ?
- Ông ơi, sao ba mẹ cháu lâu về vậy ông?
- Ông ơi, các bạn gọi cháu là 'kẻ mồ côi'. Ba mẹ cháu sao rồi ông?
- Sao ba mẹ cháu lâu về vậy ông?
- Khi nào ba mẹ cháu sẽ về vậy ông?

.....

Từng câu hỏi của cô cháu gái thân yêu như hàng ngàn mũi dao đâm vào tim. Ông Phong chỉ biết khóc trong lòng và bảo với cô bé 'bố mẹ cháu đi làm ở nước ngoài rồi'. Nhưng nhìn đứa cháu bé bỏng khóc đòi mẹ, ông chỉ biết thở dài. Nó không biết rằng nó nhớ bố mẹ một thì ông nó nhớ bố mẹ nó đến mười.

Đã nhiều lần ông định nói với nó về tất cả mọi chuyện nhưng ông nghĩ nó vẫn còn nhỏ.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Bí Mật Được Bật Mí

- Wen ơi! (Wen là tên viết tắt của Wendy, chỉ người trong nhà và mấy đứa bạn thân mới được gọi thôi) Vào đây ông bảo. Cả Ji nữa!

- Dạ vâng ạ! - Nó đang chơi ngoài vườn với bốn đứa bạn thân thì ông gọi (khi ấy nó mới mười tuổi)

- Yun, Kull, Jin. Các cháu cũng ngồi xuống đi. - Ông Phong trầm ngâm - Ta muốn kể chuyện này cho các con nghe. Đây là chuyện của mười năm về trước.....

- Ba mẹ..... cháu..... đã chết..... rồi..... sao ạ? - Nó đã bắt đầu rưng rưng nước mắt

- Ba cháu.... đã cứu sống.....Wen sao ạ? - Ji sửng sốt

- Phải, ta nợ ba cháu rất nhiều, Ji à!

- Thế..... bao nhiêu..... năm qua, ông..... đã..... lừa dối cháu..... sao? - Nó vẫn còn hốt hoảng

- Ta xin lỗi. Nhưng ta nghĩ..... cháu vẫn còn quá nhỏ để biết chuyện ấy.....

- Cháu ghét ông..... Ông đã lừa cháu..... - Nói rồi nó chạy vụt lên phòng

- Wen à..... - Ông Phong sửng sốt

- Ông..... để cháu lên xem Wen như thế nào! -kull chạy lên phòng, Ji, Jin và Yun chạy theo

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Bước Vào Thế Giới Đêm

Nó tự giam cầm mình trong phòng suốt ba ngày. Trong ba ngày đó, Ji, Yun và Kull lúc nào cũng ở bên cạnh nó, chăm sóc nó, không rời nó nửa bước. Yan sau khi nghe Jin kể lại câu chuyện thì cứ chạy ngược chạy xuôi mua thức ăn 'dụ' nó. Jin có nhiệm vụ đi học rồi về nhà chép bài lại cho bốn đứa tụi nó mặc dù Jin học khác trường.(Yan ác quá)

Sang đến ngày thứ tư. Ông Phong đang ngồi ăn sáng thì thấy cô cháu gái cứng và nằm đứa bạn bước xuống nhà.

- Ông..... Cháu có chuyện muốn hỏi.....

- Cháu gái cứng của ta cuối cùng cũng chịu bước ra khỏi phòng rồi sao?

- Bố mẹ cháu tự sát hay là bị sát hại vậy ông?

- Theo cảnh sát là tự sát. Nhưng chuyện đó qua lâu rồi, cháu hãy cho nó vào một góc của quá khứ luôn đi. - Ông Phong nói vậy nhưng bao năm qua, ông vẫn còn rất đau vì cái chết của con trai và con dâu. Nhưng ông không muốn cô cháu gái yêu quý rồi sẽ giống ông, chết dần chết mòn trong niềm đau ấy.

Nhưng không hiểu được trái tim ông nội và với một suy nghĩ non nớt của cô bé mười tuổi, nó lại hét lên:

- ÔNG KHÔNG THƯƠNG CHO BA MẸ CON SAO ÔNG? TẠI SAO ÔNG CÓ THỂ NÓI QUÊN ĐI ĐƯỢC VẬY? CON GHÉT ÔNG! ÔNG KHÔNG THƯƠNG BA MẸ CON..... ÔNG QUÊN ĐƯỢC NHƯNG CON THÌ KHÔNG..... CON SẼ TÌM MỌI CÁCH ĐỂ GIẢI MÃ BÍ ẨN ĐĂNG

SAU CÁI CHẾT CỦA BA MẸ CON..... CON NGHĨ BA MẸ CON BỊ GIẾT CHỨ KHÔNG PHẢI TỰ SÁT NHƯNG MỌI NGƯỜI TƯỞNG ĐỀU.....

- Thế cháu định làm gì?

- Cháu sẽ đi học võ.... Cháu sẽ tham gia vào thế giới đêm..... Cháu nghĩ một Wendy mạnh mẽ sẽ được mọi người kính trọng và nể phục hơn là một Đại Phong tiểu thư ủy mị nết na. Khi ấy thì cháu nghĩ thủ phạm sẽ tự động xuất hiện thôi.....

- Wen à - (đồng thanh tập một)

- Các cậu..... - Nó quệt nước mắt - Các cậu..... Cảm ơn các cậu nhiều lắm nhưng.....

- WEN..... CẬU CÓ PHẢI LÀ BẠN THÂN CỦA BỌN TỚ KHÔNG VẬY HẢ? (Ừ - đồng thanh tập 2) - CẬU NGHĨ SAO MÀ LẠI NÓI NHƯNG VẬY HẢ WEN? (ừ - đồng thanh tập ba) - Ji hét

- Wen à, bọn tớ luôn ủng hộ quyết định của cậu. - Kull mỉm cười

- Cậu sẽ không cô đơn đâu, Wen à! - Yun gật đầu

- Tụi này sẽ luôn ủng hộ em mà Wen! - Yan vỗ vai nó

- Cố lên Wen! - Jin cười hì hì

- Cảm ơn các bạn! - Nó rồi nó ôm hôn má tất cả mọi người (á quên, ngoại trừ Jin. Nó chỉ mỉm cười với thằng bạn thân và ôm một cái ôm thật trong sáng).

- Thôi được rồi. Ông chịu thua các cháu rồi đấy! - Ông Phong lắc đầu. - Để ta thuyết phục bố mẹ các cháu cho. Các cháu sẽ được tự do đi học võ

nhưng với điều kiện..... Các cháu không được bỏ bê việc học, không được sử dụng võ để đánh nhau, trừ trường hợp cần thiết. Được không?

- Vâng ạ! Cảm ơn ông. (đồng thanh tập bốn)

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Đi Du Học

Cuối cùng, nhờ sự thuyết phục của ông, cả nó, Ji, chị em nhà Yan - Yun, Kull và Ji đều đã đi học võ. Sau bốn năm, tụi nó đều đã đạt được đai đen tất cả các ngón võ và trở thành năm cô gái bí ẩn đứng đầu bang A&D. Jin tham gia vào bang K&W - tụi hần học chung từ năm mẫu giáo.

Trong một lần đụng độ với bang Hắc Tinh - Yan đã bị tên Duy bắn chết - một phát súng oan nghiệt đâm thẳng vào tim. Bởi vì Duy thích Yan nhưng Yan lại yêu người khác (Tình yêu tuổi mười lăm thật bông bột).

Sau sự việc đó, tụi nó đã bị bắt đi du học. Gia đình tên Duy ấy cũng có thế lực trong ngành cảnh sát nên vùng tiền để che đậy tội ác. Tập đoàn Trần Ngọc nghĩ con gái mình cũng có lỗi nên không thừa kiện.

Sau tang lễ Yan, người lớn ép tụi nó đi du học tại Mỹ. Bởi vì ai cũng nghĩ cho tụi nó đi du học thì tụi nó sẽ tránh xa khỏi rắc rối của bang A&D. Nhưng không ai ngờ - Gin và Cin - hai người anh họ của nó đã trở thành quản lý bang A&D dưới lớp bọc 'con ngoan trò giỏi' trong mắt người lớn (lừa cả ông Đại Phong). Gin lại là người yêu của Yan nên anh quyết tâm tìm lũ Hắc Tinh để báo thù....

Lê Đại Thắng (Gin)

Cháu ngoại của tập đoàn Đại Phong (anh em cô cậu của nó). Bạn trai của Yan - chị gái của Yun. Hotboy no.5 của học viện Star School. Sinh nhật: 5.1.1997. Hội phó hội học sinh Star School(nhường chức hội trưởng cho hần vì không thích làm) . Lớn hơn tụi nó một tuổi. Cũng rất giỏi võ (lén đi học võ chung với tụi nó) Cao 1m87. Cực kì lạnh lùng và rất ghét con gái đến gần. (trong tim luôn có hình bóng của Yan).

Lê Đại Thành (Cin)

Cháu ngoại của tập đoàn Đại Phong (em trai Gin - anh em cô cậu của nó). Hotboy no.6 của học viện Star School. Bằng tuổi tụi nó. Cao 1m82. Sinh nhật: 27.1.2998. Cũng khá lạnh lùng. Vì không tiết lộ thân phận nên đã bị hằn ghen trong một khoảng thời gian khá dài. Đội trưởng đội bảo vệ học sinh Star School. Cũng giỏi võ vì hai anh em đều lên đi học võ với tụi nó. Cũng khá lạnh lùng.

Trần Ngọc Linh Như (Yan)

Cháu gái trưởng của tập đoàn Trần Ngọc - chị gái của Yun. Đã mất trong vụ giao chiến giữa bang A&D và bang Hắc Tinh (có một sự thật đằng sau chuyện này). Bạn gái của Gin. Cao 1m77. Thích màu cam. Sinh nhật: 1.5.1997. Quản lý bang A&D cho đến khi có vụ thảm sát đó.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Trở Về (Part 1)

Sau ba năm đi du học. Tụi nó đã tốt nghiệp ba trường đại học thời trang hàng đầu của Mỹ (loại xuất sắc) và đang điều hành Sanding - tập đoàn đứng đầu thế giới thời trang (tụi nó nhảy lớp ạ).

Gần 1h sáng, nó đang hí hoáy bên bản thảo cho bộ sưu tập thu - đông sắp tới thì điện thoại reo:

Oh my love! Oh my love! Oh my love love love!

Oh my love! Oh my love! Oh my love love love!

Oh my love! Oh my love! Oh my love love love!

Nghe cơn mưa đêm dần trôi, trong lòng thêm bao phiền muộn. Vì một ai nơi đây đã xa rất rất xa!

Bao nhiêu đêm anh nằm mơ, anh nằm mơ một mình. Vì tình yêu anh đã trao ngày qua!

Sorry my love! Đừng làm mình thêm xa nhau. hey! Em giờ đang ở nơi đâu?

Một mình ngồi trong mong, mong được tình yêu quay về. Ye! Bên anh, bên anh... Oh!

Hãy nói hết ra đi. Trong tim em đang cần anh. Đừng giận hờn anh em hồi với những nỗi đau trong lòng. Anh không biết phải làm sao, khi em chẳng muốn gần anh.... Lòng trống vắng với bao nhớ nhung khi người ra đi.....

Oh my love! Oh my love! Hey! Oh my... Hey! My love!

Oh my love! Oh my love! Hey! Oh my... Hey! My love!

(Oh My love - 365daband)

- Alo? Anh Cin hả? Em đây! - Nó bắt máy -CÁI GÌ??????

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Trở Về (Part 2)

- Alo? Anh Cin hả? Em đây! - nó bắt máy - CÁI GÌ??????????????

- Nè Wen, cậu nói nhỏ chút thôi, tớ đang xem phim mà. - Kull càu nhàu bên cạnh nó

- THÔI ĐI. ĐẸP MẤY BỘ PHIM TÌNH CẢM HÀN QUỐC SUỐT MUỐT CỦA CẬU ĐI (tg đau lòng. FC Lee Min Ho). CẬU CÓ BIẾT LỮ HẮC TÌNH ĐẾN PHÁ NILA HAY KHÔNG HẢ?

Mỗi bang có một bar riêng làm căn cứ địa. Bar của tụi nó là Nila. Nếu bang khác đến quây bar là xem như đã khiêu chiến.

- Hắc tinh..... tụi nó còn dám đến khiêu chiến sao? - Kull phẫn nộ

- Có gì vậy Wen? Cậu hét to thế ai ngủ được? - Ji từ trong phòng bước ra

- TỈNH NGỦ GIÙM ĐI. BĂNG HẮC TÌNH ĐẾN PHÁ NILA. TỤI MÌNH PHẢI BAY VỀ VIỆT NAM NGAY TRONG ĐÊM NAY MỚI ĐƯỢC.....

- CÁI GÌ? LỮ.....

STOPPPPPPPPPPPPP! Hai cậu mau về phòng xếp hành lí đi. Tớ đi gọi con heo Yun dậy.

tại phòng Yun

- Chị Yan à! Đừng bỏ em!

- Ngay cả trong mơ mà vẫn còn bị ám ảnh bởi cái chết của chị Yan.....

Nó con chân đạp cô bạn

- HEEOOOOOOOOOOOOO! DẬY MAU.....

- có gì vậy? - Yun lồm cồm bò dậy

- Chúng ta phải về Việt Nam trong đêm nay.

- Tụi Hắc Tinh đến quán tụi mình phá, may mà có Jin và Bang K&W giúp đỡ đó.... - Kull đến đằng sau nó

- CÁI GÌ? TỚ PHẢI BÁO THÙ CHO CHỊ
YANNNNNNNNNNNNNNNNN. TỤI NÓ ĐÂU HẢ? - Yun hét lên

- VẬY THÌ VỀ VIỆT NAM MAU. Bay lúc 3h sáng.

nói rồi nó chạy ra khỏi phòng Yun

- Anh Cin hả? Tụi em bay lúc 3h sáng, 3h chiều sẽ đáp xuống sân bay.
Anh đem xe ra cho tụi em nha! - nói rồi nó cúp máy và chạy vụt lên phòng.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Bầu Trời Việt Nam Yêu Dấu

16h tại sân bay Đà Nẵng, tụi nó vừa đáp xuống máy bay bằng phi cơ riêng của công ty nó

- Oa! Việt Nam yêu dấu! Ta về rồi đây! - Ji hồ hởi

- Mới xa quê hương có ba năm mà sao nhớ quá à! - Yun reo lên.

- Uhm. Hít thở bầu không khí quê mình đúng là dễ chịu thật. - Kull đồng tình

- Tụi bây lộn xộn quá. Im ta nói chuyện. - Nó bấm điện thoại -
Anhhhhhhhhhhhhhhh Cinnnnnnnnnnnnnnnn. Tụi em vừa xuống máy
bayyyyyyyyyyyyyyyyyyy.

- Đi, anh Cin là thủ tục nhập cảnh cho tụi mình xong rồi đó. - Vừa mè nheo với ông anh xong, nó đã quay ngoắt 180 độ, làm vẻ mặt thủ lĩnh với lũ bạn

Vừa bước ra ngoài, tụi nó đã trở thành tâm điểm cho cuộc bàn tán của mọi người, thèm thuồng có, ghen tị có.

Tụi nó khoác lên mình một bộ váy chữ A rất xinh xắn (váy đồng phục, tụi nó luôn luôn mặc chung một bộ váy chỉ khác màu - màu tụi nó thích). Chiếc váy có tay phồng, cổ trái tim cánh sen, trên cổ áo có thêu một bông hồng màu đỏ, ôm sát ngực, chít eo (khoẻ lên vòng một và vòng hai chuẩn không cần chỉnh của tụi nó). Chiếc váy còn xòe ra ở phía dưới, xếp li nhiều tầng, ngắn trên đầu gối một khoảng để lộ cặp đùi trắng nõn nà như siêu mẫu. Bốn đôi giày búp bê cùng chiếc túi đeo chéo tiếp màu với váy làm tụi

nó xinh hơn, Máu tóc dài đến dưới hông được tụi nó xõa ra và uốn nhẹ cùng chiếc trâm cài hình cái nơ lớn và đồng tóc mái lò xo xòa trước trán ôm gọn khuôn mặt xinh xắn được trang điểm nhẹ của tụi nó. Điểm nhấn của tụi nó là hoa tai, dây chuyền, vòng tay và nhẫn được làm bằng kim cương và đá quý hình hoa anh đào được mama tụi nó đặt bốn bộ bên Nhật - quà sinh nhật của tụi nó năm 15 tuổi. Bộ trang sức của nó có màu hồng phấn với đá Emerald. Của Ji lại có màu xanh với đá Rubby. Của Jun thì màu vàng với đá Turquoise. Còn của Kull lại màu trắng với đá Sapphire (theo thông tin tg được biết là mỗi ng có một loại đá thích hợp với tháng sinh của mình: người sinh tháng năm hợp với Emerald - tg cũng sinh 2.5, người sinh tháng 7 hợp với đá Rubby, người sinh tháng 12 hợp với đá Turquoise, người sinh tháng 9 lại hợp với đá Sapphire. Bạn nào muốn biết rõ về loại đá hợp với mình và lí do vì sao lại hợp thì cứ cmt ở dưới hay chat với tg trên fb nha. Kanade Minamino ạ!)

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Hành Hạ Ông Anh

- Anh Cin! Tui em đây nè!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Ji vẫy tay

- WHAT???????? - Cin cũng sờ trước đồng hành lí cao ngút ngàn của bốn cô em

Thực sự thì tụi nó và Cin bằng tuổi nhưng vì lúc nhỏ, nó gọi Cin bằng anh nên ba đứa kia cũng bắt chước gọi theo. Thành ra bây giờ quen miệng rồi, sửa không được nữa. Cin cũng phải mếu xệch miệng vì nhiều lần bị lũ con trai đuổi đánh lí do quen với bốn hotgirl trong trường cùng một lúc.

- Có gì không anh Cinnnnnnnnnnnnnnnn của emmmmmmmmmmmmmmm? - Nó cười gian

- À không..... - Cin nói mà mếu xệch miệng. Anh biết trước sau gì cô em yêu dấu rồi sẽ đùn đồng hành lí ấy cho mình.

- Anh Cinnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn. Em đau
tayyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy! - Nó nững nững ('bắt đầu rồi đây!' - Cin
nghĩ thầm)

- Biết rồi cô nương. Đưa hành lí của cô đây! - Cin gượng cười

- Anh thông minh đấy nhưng mới đúng có 25% à! - Nó tùm tùm

- Ji, Yun, Kull. Hành lí của các em luôn

- Hoan hô anh. Yêu anh nhiều. - Nói rồi Ji và Yun 'khuyến mãi' Cìn một cái ôm và một nụ hôn trên má rồi nó kéo hai cô bạn chạy ra ngoài xe trước.

có màu trắng, xe của Cin lại có màu xám bạc và xe của Gin lại có màu đen.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Đi Shopping (Part 1)

Sạo khi đến bar thì bọn nó cùng hai ông anh rủ nhau đi shopping.

Địa điểm đầu tiên tụi nó đến là BC supper market (siêu thị nhà nó). Sau khi đi ăn, đi lên khu trò chơi để khám phá mấy cái trò mạo hiểm và đi xem phim 3D, 4D, 5D,..... tụi nó bắt đầu tản ra đi mua sắm để cho hai ông anh yêu dấu lên khu trò chơi bằng xu (trẻ con.....)

Vào FAHASA - nhà sách nằm trên tầng ba siêu thị

- Oa! Nguyễn Nhật Ánh! - nó thốt lên

Môn học yêu thích muôn đời của nó là văn học và mỹ thuật. Bởi vì ông ép buộc chứ thật sự nó muốn trở thành nhà văn hơn là một nhà kinh doanh. Nó đã giấu ông trở thành một nhà văn và số sách của nó vẫn được phát hành bằng nhiều thứ tiếng khác nhau với bút ký là SAKURA.

Đang đắm chìm vào thế giới của Kính vạn hoa (truyện nó yêu thích lúc nhỏ) thì....

- Oái!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - một cuốn sách rơi xuống đầu nó

- Á, tôi xin lỗi! - một tên con trai mỉm cười

- ANH BỊ ĐUI HẢ? ANH CÓ MẮT KHÔNG VẬY? ĐUÔI MÀ CŨNG THẤY MỜ MỜ CHỚ! - nó hét toáng lên

- NÈ CÔ! TÔI CÓ MẮT ĐÀNG HOÀNG ĐẤY NHÁ! CÔ MỚI BỊ ĐUI NÊN KHÔNG NHÌN THẤY MẮT TÔI ĐẤY NHÉ! - tên kia gân cổ cãi lại

- CÔ THẤY TÔI ĐẸP TRAI QUÁ NÊN ĐỂ Ý, TÌM CÁCH TIẾP CẬN VÀ GÂY SỰ CHÚ Ý ĐẤY À?

- ANH NGHĨ SAO VẬY. CÁI ĐỒ HỢM HĨNH NHƯ ANH THÌ ĐỪNG MƠ TÔI ĐỂ Ý NHÁ. TRONG TỪ ĐIỂN CỦA TÔI KHÔNG BAO GIỜ CÓ TỪ 'TRAI ĐẸP' NHÉ! ANH NHỚ ĐẤY! ĐỪNG ĐỂ TÔI THẤY MẶT ANH MỘT LẦN NỮA.

Nói rồi nó bỏ đi.

Cả nó lẫn hắn đều không biết rằng đây là cuộc gặp gỡ định mệnh cho một tình yêu cuồng nhiệt, say đắm nhưng cũng không ít gian truân và sóng gió.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Đi Shopping (Part 2)

Tại khu buôn bán thú nuôi ở tầng 2

Nàng Ji trẻ con đang cưng nựng một chú chó lông xù

- Chị ơi, lấy cho em chú cún này! - Ji và một tên con trai đồng thanh

- Ơ NÀY CÁI ANH KIA..... CHÚ CÚN NÀY TÔI CHỌN TRƯỚC RỒI MÀ. - Ji hét lên

- Ai là anh vậy? Trần Anh tiểu thư? - tên ấy cười đều, quay mặt qua cười hì hì

- Anh là ai vậy? Sao anh lại biết tôi? - Ji tỏ vẻ ngạc nhiên nhưng thực sự cô đã biết cái tên đáng ghét trước mặt chính là Jin, bạn thanh mai trúc mã của cô.

Ngày đi du học, lúc ra sân bay, Ji đã khóc như mưa. Cô mong chờ một người, một người sẽ đến tiễn cô. Cô mong chờ một lời chúc đi đường bình an. Nhưng người con trai mà cô mong chờ lại không đến, bởi vì ngày hôm ấy là ngày tuyển bảo vệ của bang K&W.

- Nè, buồn thật. - Jin tỏ vẻ giận dữ - Người yêu của mình, sau ba năm không gặp mà đã quên mình rồi sao? Ji yêu dấu! Hay là cậu muốn mình để nhớ nè! (muốn điền từ gì vào đó thì điền, thử thách lòng trong sáng của các bạn)

Ji đỏ mặt, lấy tay che miệng, quay đi chỗ khác. Jin cúi xuống gần hơn. Khoảng cách bây giờ giữa hai người chỉ còn là 5cm.

- TRÁNH RA NGAY! -Ji dùng lực của mình đẩy Jin ra xa - NGAY TỪ LÚC CẬU KHÔNG ĐẾN SÂN BAY ĐỂ TIỀN TÔI THÌ TÔI ĐÃ XEM NHƯ KHÔNG CÓ MỘT NGƯỜI BẠN TRAI NHƯ CẬU NỮA RỒI. PHẠM DUY HÙNG MÀ TÔI BIẾT KHÔNG PHẢI LÀ NGƯỜI VÔ TÌNH MÀ QUÊN MẤT BẠN GÁI NHƯ THẾ. CHỈ VÌ CÁI BANG K&W MÀ NGƯỜI BẠN TRAI CỦA TÔI TRỞ THÀNH NHƯ VẬY SAO? CẬU KHÔNG BIẾT LÀ BANG K&W LÀ ĐỐI THỦ CỦA BANG A&D À? CẬU ĐI ĐI, TÔI KHÔNG MUỐN NHÌN THẤY CẬU NỮA. CẬU KHÔNG PHẢI LÀ JIN MÀ TÔI BIẾT. CẬU CHỈ LÀ ĐỒ TỒI! CẬU LÀ ĐỒ ĐÁNG CHẾT!!!!!!!!!!!!.....

Nói trong nước mắt, Ji vọt chạy.

- Chị ơi, lấy cho em con cún con này đi! - Jin nói với chị bán hàng, rồi ôm chú cún chạy vọt đi, quên cả lấy tiền thừa.

Trong thâm tâm, cậu nghĩ cậu đã nợ bốn cô bạn cậu rất nhiều lời xin lỗi, đặc biệt là Ji. Cậu không mong muốn được tha thứ và trở lại là một người bạn trai của Ji như xưa. Cậu chỉ mong cô bạn sẽ hiểu và thông cảm cho cậu, đừng oán hận và ghét bỏ cậu nữa, đừng đau lòng và khóc khi nhìn thấy cậu như hôm nay nữa. Chỉ vậy thôi!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Đi Shopping (Part 3)

Tại Loteria ở tầng 1

Cô nàng Lan Như ham ăn đang dán mắt vào cái menu nhỏ bên quầy tiếp tân.

- Pepsi của cô đây ạ! - Nghe cô nhân viên nói, nhỏ mới rời mắt khỏi cái menu và quay về bàn ăn.

Nhưng mới vừa quay lại, do không để ý nên nhỏ đã đụng phải một người khác. Kết quả là trên chiếc áo màu trắng của tên ấy đã được trộn lẫn với màu đen của Pepsi. Mất 0.1s để hoàn hồn, nhỏ đã bật dậy, rồi rít xin lỗi:

- Tôi xin lỗi mà..... Tôi không cố ý..... Anh có sao không???? - Nhỏ loạn xì ngầu

- CÔ KIA! MẮT CÔ BỊ GÌ THẾ HẢ? CÔ BỊ ĐUI À? - tên ấy hét lên

- NÀY ANH KIA..... TÔI ĐÃ XIN LỖI ANH RỒI MÀ! ANH MUỐN GÌ NỮA ĐÂY? - Nhỏ cũng không vừa - CÓ CHIẾC THÔI MÀ ANH LÀM GÌ GHÊ VẬY?

- Bồi thường - tên ấy hờ hững đáp

- ANH ĐIÊN À? THẦN KINH BỊ CHẬP MẠCH HAY ANH LÀ CÁI ĐỒ NÃO PHẪNG KHÔNG NẾP NHẢN VẬY HẢ? CÒN VẤN ĐỀ VỀ MẮT CỦA TÔI THÌ TÔI CHO ANH XEM LẠI. ANH BỊ ĐUI HAY SAO MÀ KHÔNG THỂ NHÌN THẤY TÔI BÌNH THƯỜNG? ANH ĐI CŨNG KHÔNG THÈM TRÁNH ĐƯỜNG CHO TÔI MÀ Ở ĐÓ CÒN HẾT NÀY

HẾT NỢ NỮA HẢ? ANH NGHĨ ANH LÀ AI CƠ CHỨ? - Nhỏ bức tức xổ nguyên một tràng

- CÔ BIẾT CHIẾC ÁO NÀY CỦA TÔI ĐẮT LẮM HAY KHÔNG HẢ? BÂY GIỜ NÓ RA THẾ NÀY RỒI..... TÔI MUỐN CÔ ĐỀN NÓ CHO TÔI.

- ĐỀN? ĐỀN SAO? CHIẾC ÁO NÀY TÔI THẤY NGOÀI CHỢ BÁN ĐẦY. KHOẢNG TRĂM NGÀN LÀ CÙNG. NHƯNG ANH MUỐN THÌ TÔI SẼ ĐỀN. - Nhỏ mở ba lô ra, cầm ra một xấp tiền toàn tờ tiền Dollar. - Anh muốn bao nhiêu?

- CÔ..... CÔ..... - tên ấy cứng họng

- Yun. Em làm gì thế hả? - Gin chạy đến

- Em chào anh. - tên ấy lễ phép cúi chào.

- Anh Gin. Em lỡ làm đổ Pepsi lên áo anh ta..... Em xin lỗi mà anh ta không chịu..... Anh giúp em giải quyết nhé! - Nhỏ nũng nịu

- Anh Gin..... Anh biết con nhỏ xấc xược này à?

- Cô ấy là em của bạn gái anh. Nước trên áo em, giờ em muốn sao?

- Yêu anh Gin nhiều lắm - Nó hôn lên má ông anh một cái rồi chạy đi. - Em đi nha! Tạm biệt anh.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Đi Shopping (Part 4)

Trên cửa hàng trang sức ở tầng 4.

Cô nàng Ngọc Hân đang lượn quanh để tìm vài bộ trang sức mua cho mấy con bạn thân

- Chị ơi, lấy cho em bộ trang sức hình bông tuyết màu trắng làm bằng đá Sapphire ấy! Bộ trang sức màu hồng hình bông hoa sen làm bằng đá Emerald nữa. Bộ trang sức màu vàng hình cái nơ có đính đá Turquoise và bộ trang sức màu xanh nước hình hoa hồng được làm bằng đá Rubby kia nữa.

- Ôi trời, vừa nhìn thoáng qua em đã biết được những loại ngọc được làm thành những bộ trang sức này rồi à? - chị bán hàng kinh ngạc

- Cửa hàng mẹ em là cửa hàng Diamond (cửa hàng đá quý lớn nhất nước Mỹ) mà chị. Em hiểu biết sơ sơ như thế thôi ạ! - Nhỏ nhún vai

- Chị ơi, chị cho em bộ đá quý đó đi chị. Bộ màu trắng trắng ấy. Nhìn giống như đá Sapphire.- một tên con trai tiến đến

- Ờ.... bộ này tôi chọn trước rồi mà.

Nó quay lại nhìn tên kia với đôi mắt ngây thơ long lanh (tên ấy đơ mắt mấy giây - chuyện em là thiên thần mà!)

- Anh gì đó ơi, nhường cho em bộ trang sức ấy được không? (Nhỏ có IQ 300/300 cùng với cái khả năng nhìn xuyên thấu trái tim người khác. Nhỏ biết tên ấy đã chết mê với vẻ đẹp của mình nên dùng mỹ nhân kế luôn)

- Ờ.... Được.... - Tên ấy gật đầu lia lại.

Nhỏ quay lại nhìn chị bán hàng, cười một cái, rút thẻ ra quẹt. Xong xuôi đâu đó, nó gói ba cái hộp trang sức kia lại rồi đến gần hẳn.

- Cảm ơn anh nhiều nha! Anh thật tốt bụng - khuyến mãi thêm cái nháy mắt rồi nó bỏ chạy.

- Quý khách, đó là món cuối cùng của cửa hàng được làm bằng đá Sapphire đó. - nghe thấy tiếng chị bán hàng, tên ấy mới hoàn hồn

- Không sao đâu chị! - rồi hẳn rút điện thoại ra - Em à, mình chia tay đi nhé! Chúng mình quen nhau được ba ngày rồi. Bye em!

- Thật là xinh đẹp, mình phải đi tìm và chinh phục cô ấy mới được. - Tên ấy nói thầm rồi bước ra khỏi cửa hàng trước con mắt ngơ ngác của chị nhân viên.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Đi Shopping (Part 5)

Hơn 7h tối sáu đứa tụi nó đã có mặt đầy đủ ở nhà hàng nằm trên tầng năm của siêu thị.

- Mấy đứa muốn ăn gì? - Gin hỏi

- Cho hai con heo chọn trước đi. - Nó nói

- Tớ không muốn ăn. - Ji lắc đầu. Đôi mắt cô nàng vẫn còn đỏ hoe vì khóc

- Cậu sao vậy? - Kull lo lắng hỏi nhỏ

- Em..... đã gặp Jin rồi à Ji? - Gin lo lắng hỏi nó

- Jin hả? Thăng nhóc đó có nói gì cậu không hả Ji? - Nó bật dậy

- Thôi đi Wen, ngồi xuống đi. Sao Hai biết Ji gặp Jin? - Cin hỏi

- Hồi này, lúc mà ở dưới Lotter, anh có gặp thằng Yin. Anh nghĩ chắc thằng Windy, thằng Jin, thằng Ken cũng có mặt ở đây.

- Ừ phải ha, bốn đứa tụi nó đi đâu cũng có nhau mà. - Cin gật gù -
Nhưng mà tại sao em lại khóc?

- Anh nhớ ngày tụi em ra sân bay cũng là ngày K&W tuyển thành viên chứ. Thằng Jin đã chọn ở lại K&W thay vì đi đến sân bay tiễn tụi em. - Yun hất mặt

- Ủ. Nhưng anh nghĩ là có một nguyên nhân khác. Chứ các em thấy đấy, K&W và A&D là đối thủ, tại sao K&W lại đến bảo vệ A&D? Là Jin đã đến giúp các em đấy. Mấy ngốc ạ. - Gin cười

- Em không quan tâm nữa, Ăn nhanh đi rồi về. Về nhà Wen. - Ji cúi đầu, giọt nước mắt lăn dài trên má cô.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 15

Nguồn bị nhảy chương. Mời các bạn đọc chương tiếp theo!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Mệnh Lệnh Của Ông

Sáu chiếc BMW nối đuôi nhau và Gara xe

- Thừa ông tụi cháu mới về. - Gin và Cin trở lại làm con ngoan trò giỏi

- NỘI ƠI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó chạy vào nhõng nhẽo

- Về đây làm gì? - nội nó nghiêm mặt

- Cháu nhớ nội nên về thôi. Bên ấy rồi quá không có chuyện gì là. Chán lắm nội à. Cháu muốn về đây chơi.

- Về chơi hay về phá? - ông Phong cười

- Nội này, kì ghê. Cháu phá hồi nào????? - nó cười

- Ji, Yun và Kull cũng về hả?

- Dạ vâng ạ. - Ba đứa kia trả lời

- Về đây mấy ngày? - bác trai của nó cười (anh rể ba nó, ba của Gin và Cin)

- Cháu về đây ở luôn.

- HẢ????? - bác gái nó hét lên (chị ba nó, mẹ của Gin và Cin)

- Thật mà.

- Vậy việc công ty các cháu tính sao???

- Cháu tính dời chi nhánh chính về đây luôn. Bên ấy đang rắc rối mấy vụ bạo động, tùm lum á! Cháu nghe mà muốn nhức đầu.

- Muốn về đây thì phải có một điều kiện.

- Điều kiện gì vậy ông? - Yun, Ji, Kull cùng hỏi

- Đi học - hai ông anh của nó nín cười

- HẢ? TUI CON ĐÃ TỐT NGHIỆP ĐẠI HỌC RỒI MÀ? - tui nó hét lên

- một là đi học, hai là về Mỹ, chọn cái gì?

- Dạ, đi học..... - tui nó mặt mày ỉu xìu

- Các con học ở học viện Star School. - bác gái nó cười - lớp 11A1.

- Vâng ạ. - tui nó mặt xụ xuống.

- Các cháu sẽ ra ở riêng. Đây là thẻ từ cho biệt thự của các cháu, mã khóa là sinh nhật Wen. Ji, Yun và Kull. Mấy đứa về nhà chào ba mẹ đi nhé!

- Vâng ạ. - nói rồi bốn cô bé nối đuôi nhau chạy ra gara. - Chúa chào mọi người, cháu đi! Mai gặp ở trường nha anh Cin, anh Gin!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Cái Đồng Hồ Đáng Chết

6h sáng

Reng reng reng

Cái đồng hồ của Yun vang lên. Nhỏ mắt nhắm mắt mở, quơ tay ném cái đồng hồ ra ngoài cửa sổ rồi thông thả.... ngủ tiếp.

10s sau, \\\'Rầm\\\' cánh cửa phòng cô nàng bể đôi dưới cú đập của nó.

- Gì vậy Wen? Mới có 6h mà!!!!!! - Nhỏ càu nhàu - Cho tớ ngủ chút nữa đi!

- Cái đầu cậu á chớ 6h. Cậu nghĩ sao mà thẳng tay ném cái đồng hồ này từ tầng 2 xuống sân hả? - Nó hét lên, tay cầm cái đồng hồ \\\'hung khí\\\' - Cậu biết là cậu ném lệch một chút nữa là tở vào nhà xác vì bị chấn thương sọ não không hả? CẬU THỨ DẬY MAU CÁI ĐỒ CON HEO KIA????????????????????

- Ê, sao cậu cầm cái đồng hồ của tớ hả? Cảm ơn nhiều nha! - Nhỏ tỉnh ngủ, cười trước khuôn mặt đặng đặng sát khí của nó. - Mà cậu mới vừa nói gì vậy?

Nó tức điên lên, quát cô bạn với tần số nHz (o me ời! kinh!)

- CÁI ĐỒ CON HEO! CÁI ĐỒ CON QUỈ ĐÁNG CHẾT! CÁI ĐỒ HẠI BẠN! CÁI ĐỒ GIẾT NGƯỜI! CHẤN THƯƠNG SỌ NÃO..... abc..... xyz.....

10ph sau!

- Ôi trời ơi, tội nghiệp cái lỗ tai của tôi - nhỏ rưng rưng như sắp khóc

- Tớ đếm đến ba, cậu không bước ra khỏi giường là tớ nói chú Nghĩa vác cậu về Mỹ nè. - nó hăm he - 1... 2....

- Á! Tớ đi, tớ đi liền! Cậu đừng có nói papa vắc tớ về Mỹ nha!!!!!! - nhỏ
trưng ra khuôn mặt ngyn thơ vô số tội

- NHANHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH!

Nói rồi nó bỏ ra khỏi phòng nhỏ, còn nhỏ bay vào WC làm vsen.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Ngày Đầu Tiên Đi Học (Part 1)

15ph sau, tụi nó đã có mặt dưới nhà trong bộ đồng phục của trường: áo sơ mi trắng, tất trắng, giày búp bê trắng, váy ca rô hồng và áo khoác hồng có logo của trường ở bên ngực trái cùng bảng tên bên ngực phải. Đồng phục trường nó dành cho nữ được chia làm ba khối: khối 10 màu xanh nước, 11 màu hồng và 12 màu tím sẫm. Đồng phục của nam trường nó là đồ vest màu đen: áo sơ mi trắng, quần tây đen, áo vest đen có logo bên ngực trái cùng bảng tên bên ngực phải.

Nó mặc đồng phục trường, tóc dài được uốn bồng bênh, để mái ngố cùng chiếc bờm tóc hình cái nơ màu hồng. Ji cũng để mái ngố giống giống nó như tóc được buộc cao bằng một sợi dây màu hồng (mượn của nó cho tiệp màu đồng phục), Yun để mái xéo, tóc búi cao bằng một sợi dây màu hồng (cũng của nó nốt), Kull cũng vẫn để mái ngố và thắt bím, tết gọn sang một bên như mọi ngày bằng chiếc nơ màu trắng.

- Ăn sáng đi rồi đi học - Kull cười

- Đi học..... Chán quá! - Ji than

- Bày trò gì vui vui đi Wen!!!! - Yun đề nghị

- Nghe nói trường đó phân biệt giàu nghèo kinh lắm. Học sinh nhận được học bổng bị khinh thường ghê lắm. Còn tụi mình, đặc biệt là Wen, sẽ được đối xử như nữ hoàng đó - Kull nói

- À há! Vậy thì tại sao tụi mình không trở thành nữ sinh học bổng đi. Để trị cái lũ ấy một bài học vì tội dám khinh người nghèo.

- Hay đó ! - Ji , Yun vỗ tay

- Nhưng mà..... Bác Diệp (bác nó), anh Gin, anh Cin..... Sẽ tạt tẩy mình ngay đó! - Kull lo lắng

- Không sao đâu, để tớ nói với họ

Nói rồi nó nói với bác Lâm (quản gia nhà nó) đem bốn chiếc xe đạp cũ (tụi nó thường dùng để đi học trước khi đi du học) ra khỏi gara và kiểm tra giúp nó.

- Đi thôi..... - Nó, Ji và Yun hét lên

- Tùy cậu..... - Kull hậm hực nhưng cũng leo lên xe.

Bốn chiếc xe đạp chạy song song dưới ánh bình minh.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Ngày Đầu Tiên Đi Học (Part 2)

Bốn đứa tụi nó dắt xe đạp vào trong bãi gửi xe rồi đi thẳng lên lớp 11A1 trước bao nhiêu con mắt của học sinh toàn trường:

- Ôi! Đẹp quá! Cứ như là nữ thần vậy! - hs1

- Phải đó! - hs2

-.....

- Hứ, hồ li tinh đó! - hs thứ n (là lũ)

- Quí hiện hình! - hs nữ tiếp theo

-.....

- Hô hô! Phan này là số lượng fan và anti fan của tụi mình sẽ tăng lên đáng kể đây! - Yun cười

- Quá khen! - Ji hưởng ứng

- Ai biểu tụi mình đẹp làm chi! - nó tự sướng

- Thôi đi mấy cô, trống đánh rồi kìa! - Kull hối

- Dạ biết rồi chị hai..... - Yun trưng cái bộ mặt ngây thơ ra

- 11A1 đây hả? - Kull nhìn vào lớp

Bên trong lớp bây giờ là một cảnh tượng rất chi là hài hùng. (Kanade không thể miêu tả được, nói chung là rất giống với cảnh tượng trong phim

Cao thủ học đường)

- Ôi trời! Mất mặt cho mấy công tử tiểu thư quá!

Ngay lúc ấy bọn hắn vào lớp nhưng vì lớp ồn quá nên tám bên không ai thấy ai

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Xếp Chỗ Ngồi (Part 1)

- Các em là học sinh mới hả? - Một cô giáo trẻ khoảng 20 tuổi đánh đứng nhìn tụi nó - Vào đây!

Gõ cây thước xuống bàn cho cả lớp im trở lại, cô giáo mới điềm nhiên cất tiếng:

- Hôm nay lớp chúng ta sẽ có học sinh mới, các em vào đây!

Tụi nó vừa bước vào, lập tức đã có tiếng xì xầm nổi lên

- Là mấy thiên thần lúc sáng - hs1

- Ác quỷ chớ thiên thần nổi gì! - hs2

-.....

- CẢ LỚP IM LẶNG! - Bà cô gõ thước xuống bàn. Đến bây giờ, tụi nó mới để ý có bốn tên con trai không thèm quan tâm đến tụi nó mà chỉ thản nhiên úp mặt xuống bàn nghe headphone, và hơn ừa, trong đó có một tên rất quen.

- Chào mấy bạn, mình là Trần Ngọc Lan Như. Gọi mình là Yun nhe! - Yun cười làm ối tên con trai ngất ngây như đang ở trên chín tầng mây

- Còn mình là Đặng Thị Ngọc Hân, gọi mình là Kull nha! - Kull nhún nhẹ người (kiểu mấy công chúa chào mọi người trong phim hoạt hình Barbie á!) làm khối tên con trai phải ngất xỉu

- Mình là Phan Anh Thảo Vân, các bạn cứ gọi mình là Ji cũng được. - Ji nháy mắt làm hầu hết con trai trong lớp xịt máu mũi

- Và mình là Nguyễn Thị Thùy Trâm. Cứ gọi mình là Wendy nhé! - nó còn \'khuyến mãi\' cho cả lớp một nụ hôn gió làm mắt tên con trai nào cũng hiện ra hai hình trái tim to đùng. - Tụi mình là nữ sinh học bổng, mong mấy bạn giúp đỡ tụi mình nha! Cảm ơn mấy bạn nhiều lắm!

- Vậy chúng em ngồi ở đâu cô? - Ji hỏi

- Ở ĐÂY! Ở ĐÂY NÈ! - tụi con trai nhao nhao

- Thưa cô. - Jin bây giờ mới ngẩng đầu dậy, bước lên bàn giáo viên - Cho Ji ngồi với em nha cô!

- ơ được! - Bà cô gật đầu lia lia

- Kinh thật, tên Jin này sau ba năm không gặp..... Nó đã biết dùng mỹ nam kế luôn rồi. - Yun lắc đầu ngán ngẩm

- Hahahaha! - Ba con bạn cùng cười

- CƯỜI CÁI GÌ! - Ji gầm lên - JINNNNNNNNNN! BỎ TAY TỚ RA, TỚ PHẢI GIẾT CHẾT TỤI NÀY!!!!

- Cậu không đi về chỗ với tớ phải không? - Jin cúi xuống nhìn nhỏ (hơn nhau một tấc), ngay lúc này, mặt nhỏ và Jin chỉ còn cách nhau khoảng 5cm
- Cậu biết kết quả rồi chứ nhỉ? (mặt gian kinh khủng)

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Xếp Chỗ Ngồi (Part 2)

Ngày ấy, mỗi lần Ji ngoan cố không chịu làm việc gì, Jin đều thuyết phục nhỏ bằng KISS. Chuyện ấy tụi nó đều biết (bạn thanh mai trúc mã mà).

- Hahahaha! - Yun ôm bụng cười sặc sụa

- Thằng Jin nói là làm đấy Ji! - Nó cười

- Đang giữa lớp đó nghe hai người kia! - Kull nén cười

Lớp lại bắt đầu xôn xao vì một người nổi tiếng lạnh lùng và ghét con gái như Jin lại thân mật giữa lớp với một đứa con gái như thế. Ba thằng tụi hăn thì không hiểu mô tê gì. Hăn chỉ thấy nó rất quen (từ từ sẽ được bật mí) nhưng hăn biết có chuyện gì đó mờ ám lắm ở đây.

- THÔI ĐI JIN! CẬU QUÁ LẮM RỒI ĐÓ! - Hai hàng nước mắt chạy dài bên má Ji - JIN CỦA TỚ KHÔNG PHẢI LÀ MỘT NGƯỜI NHƯ THỂ NÀY ĐÂU!

- Ờ, tớ xin lỗi. - Jin bỏ nhỏ ra rồi đi về chỗ.

- Hức hức đồ đáng ghét này! Cậu dám bỏ tớ hả? - Ji òa khóc - Tại sao? Tại sao tớ lại khóc vì cậu hả?

- Hì hì! Xin lỗi mà! - Jin kéo nhỏ ngồi xuống bên cạnh. - Đừng khóc nữa. Tớ xin lỗi...

- Hazz! Mệt cho hai anh chị.

- Thùy Trâm, em xuống ngồi cạnh Minh Tuấn. Lan Như, em ngồi cạnh Quang Minh. Ngọc Hân thì ngồi cạnh Anh Quân.

- ANH/ CÔ! - Yun và Yin cùng hét

- ĐỒ MÙ! - nó và hăn cùng hét

- Cô là người ngày hôm qua! - Ken cười

- Vâng. Tôi đây! - Kull gật đầu

- VÀO CHỖ NGỒI MAU!!!!!! CHÚNG TA BẮT ĐẦU BÀI HỌC!!!!!!

- Bà cô gắt lên. Chắc là do bà thấy nó dám chửi thần tượng của bà là đồ mù đó mà!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Xuống Canteen

3 tiết học trôi qua, trống vừa đánh giờ ra chơi thì Jin đã kéo tay Ji xuống canteen:

- Buông ra Jin! - Ji hăm hè

- Không. - Jin cười rồi kéo cô bạn chạy tiếp

Tụi nó thì la oai oái rồi chạy theo

- Ê, ông tính bắt cóc con Ji đi đâu hả?

.....

- Ôi trời, đông vậy? - Kull nhắm mắt

- Không sao đâu! - Jin cười- Xem tớ nè!

- Các bạn ơi, cho mình qua với! - Jin cười làm tụi con gái đơ và lập tức nhường đường. Ngay lập tức, anh chàng liền chạy lại mua bốn ly kem cỡ bự cùng một đĩa khoai tây chiên to đùng. - Cảm ơn mấy bạn!

- Ôi trời..... - Kull than trời - Ngày đó cậu chỉ dùng chiêu này với con Ji thôi mà sao bây giờ lại..... Gặp ai cũng dùng.....

- Trong trường hợp cần thiết thôi.....

- Hứ, cái sắc đẹp nghiêng thùng đồ thùng ấy có gì hay ho đâu mà lũ con gái mê thế nhỉ! Đui hết rồi- Ji hừ mũi

- Thế mà vẫn có người mê đó à! - nó cười tinh quái

- Hahaha! - cả bọn phá lên cười

- Cái đồ vịt con xấu xí Phạm Duy Hùng..... - Ji hờn dỗi

- Cậu mà không nhận tớ đẹp thì cậu đừng trách sao tớ kiss cậu giữa trường. - Jin dùng tay nâng cằm cô bạn, khoảng cách bây giờ rút ngắn lại còn 2cm.

Tiếng xôn xao bắt đầu

- Tụi bây có làm thì là ẹ ẹ lên, cả trường nhìn kìa! - Yun cười gian xảo

- Thế này nè! Vậy cho nó nhanh! - nó dùng tay cụng đầu hai đứa bạn chuẩn bị màn tình củm vào nhau. Thế là môi chạm môi.....

- Hahahaha! - Ba đứa tụi nó cười sặc sụa. Jin thì cười gian xảo còn Ji thì ngượng chín cả mặt.

- TỤI MÀY!!!!!!! CON QUỈ WEN KIA. TỚ SẼ GIẾT CẬU!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! CẬU ĐỪNG TƯỞNG CẬU LÀ CHÁU GÁI CƯNG CỦA TẬP ĐOÀN ĐẠI..... UM.... UM.... - Không đợi, nhỏ nói hết câu, Jin đã khóa miệng nhỏ lại. Sau 2ph, khi thấy hơi thở của nhỏ trở nên nặng khọc thì Jin mới bỏ ra. - Cậu suýt nữa là làm mọi chuyện bại lộ rồi đấy! May là tớ kịp khóa miệng cậu lại. - Jin thềm thì vào tai nhỏ

Cả trường đều sững sốt khi thấy hotboy lạnh lùng hôn một cô gái ngay giữ canteen đến hai lần. Tụi hăn đi vào cũng sững sốt không kém, chỉ có tụi nó và hai ông anh quý hóa (mới bước vào) cười sặc sụa

- HAHAAHAHA! YOU ARE VERY GOOD! JIN! - Nó giơ ngón cái ra trước mặt Jin rồi ôm bụng cười tiếp

- Về nhà đi rồi tớ sẽ cho cậu biết thế nào là chết! - Ji gằn từng chữ rồi bỏ đi.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Nila Oi! Đại Ti Về Rồi Đây! (Part 1)

Vừa về tới nhà, tụi nó liền vứt cái cặp trên bàn. 15ph sau, tụi nó đã có mặt đầy đủ dưới nhà trong trang phục rất ư là ngẫu. Nó mặc một chiếc váy xòe màu hồng (thời trang ưa thích cùng đôi giày cao gót khoảng một tấc. Mái tóc được cột cao gọn gàng. Kull cũng giống nó nhưng trang phục màu trắng cùng mái tóc thắt bím muôn thuở. Ji và Yun mặc đồ đôi: áo lửng màu xanh (Ji) và vàng (Yun) cùng quần ôm màu xanh (Ji), vàng (Yun). Đôi bốt cao cũng một tấc điệp màu với áo quần trông hai cô nàng giống hai playgirl. Mái tóc hai nàng cũng giống nhau: mái ngố, búi cao.

Bốn chiếc xe mô tô màu đen phong với tốc độ kinh hoàng trên đường làm ai nấy cũng phải tránh xa (vì không muốn đi châu diêm vương sớm)

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Nila Oĩ! Đai Tỉ Về Rồi Đây! (Part 2)

Rầm..... Nó co chân đạp cái cửa quán một phát..... làm cả quán phải giật mình.

- Su đâu? Su đâu rồi!

- Ô hô! Chào mấy cô em! - Bốn tên con trai thấy tụi nó bước vào thì tiến lại gần với bộ mặt gian kinh khủng (vụ này thì trong truyện nào cũng có ấy nhỉ).

- Chào mấy ông anh! - nó nhếch mép. Vừa vào bar thì tụi nó đưa nào cũng làm mặt lạnh. - Mấy ông anh muốn gì vậy?

- Mấy cô em xinh đẹp à. Gọi quản lí của tụi anh bằng cái giọng đó là sao vậy? Nhưng mà tụi anh không chấp đâu. Bởi vì..... Bốn cô em xinh tươi mơn mớn thế này..... Nhìn yêu cực..... Đi tăng ba với bọn anh nha! - tên ấy nhìn nó với một ánh mắt rực lửa

Bốn đứa tụi nó vẫn đứng im, xem mấy tên ấy định làm gì. Nhưng khi bọn chúng định sờ tay vào vuốt ve tụi nó thì 'Rầm....'. Bốn tên ấy bị tụi nó khóa tay rồi đè xuống đất. 'Rắc.....' Bốn cánh tay đi đời.

- Tụi mày có biết tụi tao là ai không? - nó khinh khỉnh

- Ai????? ' Rắc'.... Ái da!!!! - tên đầu đàn hỏi lại thì bị nó bẻ tiếp cánh tay còn lại

- GỌI QUẢN LÝ CỦA TỤI MÀY RA ĐÂY!!!!!!!! - Ji hét to

- Nhưng quản lí bảo hôm nay không tiếp khách. - một tên khác chạy đến

- Cứ bảo là có bốn chị đến là được..... - nó lờm tên ấy - tao đếm đến ba, mà không đi là số phận sẽ giống tên này đó! 1..... 2.....

- Dạ, em đi liền!

5s sau

- Dạ mấy chị, mấy chị về rồi! - Su hốt hải chạy ra

- Đón tiếp tụi chị nồng nhiệt quá nhỉ? - Yun cười

- Dạ không phải đâu ạ! Tại mấy chị đi lâu quá nên.....- Su cười - Tụi mà.... đây là Đại tỷ (Nó), nhị tỷ (Ji), tam tỷ (Yun) và tứ tỷ (Kull). Tụi mà chào đi!

- Chào mấy chị! - cả bar cúi rạp người

- Đem bốn thằng này xuống ngục tối, xử đẹp tụi nó đi! - Ji ra lệnh

- Dạ được ạ..... Các chị uống gì em lấy luôn cho?

- Như cũ. - Bốn tụi nó đồng thanh

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Lời Xin Lỗi

Tụi nó đi chơi đến 8h tối mới về. Vừa bước vào nhà, một cảnh tượng rất hùng vĩ hiện ra trước mắt tụi nó: một tên con trai nằm ườn trên sofa, ăn bắp rang, xem hoạt hình.

- Jin!!!!!! Ở đâu ra vậy? - Yun co chân đạp thẳng bạn xuống đất

- Yun!!!!!! Cậu quá đáng thật đó. Ông bảo tớ sang đây ở luôn mà. - Jin lồm cồm bò dậy

- WHAT??????? - Ba tụi nó đồng thanh (Jì lúc này đã bỏ lên phòng trước)

- Thật không? - nó lườm thẳng bạn

- Thật mà. Không tin cậu hỏi quản gia Lâm thử coi.- Jin nói với vẻ mặt tội nghiệp

- Nhưng muốn ở đây thì phải bị hỏi tội, ok???? - Yun hừ mũi

- Tội gì? - Jin ngơ ngác

- Tội bỏ quên bạn bè. - Kull cười. - Chuyện cách đây ba năm.....

-Xin lỗi. Thực sự hôm đó tớ có đến nhưng mà anh Gin không cho tớ vào. Anh ấy bảo tớ vào thì Jì sẽ không chịu đi cho nên..... - Jin ngồi phịch xuống sofa

- Anh Gin..... Anh có biết là vì anh mà con Jì phải đau khổ suốt ba năm nay không? - nó rút điện thoại

- Thằng Jin nói vậy hả? - Gin thở dài - Anh chỉ muốn tốt cho hai tụi nó thôi mà.

- Thôi được rồi, anh qua đây, giải thích cho con Ji mau. - nói rồi nó cúp máy - Jin, lên phòng giải thích với Ji đi.

.....

Tại phòng Ji, cô nàng đang cắm cúi vào máy tính

- Lên đây làm gì? - giọng lạnh lùng

- Cho tớ giải thích đi..... - Jin trưng ra bộ mặt cún con

- Không cần. - nhỏ quay qua nhìn Jin - Tớ nghe hết rồi.....

- Cảm ơn cậu. - Jin cúi xuống nhìn nhỏ gian xảo

- Ê, muốn làm gì đó? - Ji liếc - Mặc dù cậu vô tội nhưng không có nghĩa là..... Um.... um....

Jin cúi xuống, đặt một nụ hôn trên môi Ji

Cả bọn đứng ở phòng bên cạnh ôm bụng cười.....

Ngay lúc đó.....

- Ji ơi, cho anh xin lỗi - Gin xông vào phòng - Á, xem như là anh chưa thấy gì đi!!!

Tụi nó chạy vào phòng thì thấy Gin đứng trước cửa phòng, Jin đang đưa ánh mắt đăm đăm sát khí nhìn Gin còn Ji thì ngượng chín cả mặt

- HAHHAHAHA! - Bọn nó được một trận cười vỡ bụng như chưa từng được cười

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Đấy Mới Thật Sự Là Ji

Năm chiếc xe đạp nối đuôi chạy vào cổng học viện Star School làm tất cả mọi học sinh đều đứng hình:

- Hotboy lạnh lùng hôm nay đi xe đạp. - hs 1
- Lại đi với bốn con hồ li tinh chết bầm đó nữa kìa! - hs 2
- Tụi nó nghèo nên mới đi quyến rũ anh Jin để đổi đời đó mà! - hs 3
- Đúng là không biết thân biết phận. Đũa mốc mà bày đặt chòi mâm son.
- hs 4

Mọi ngày thì không sao nhưng ngày hôm nay có Jin bên cạnh, Ji không chịu bèn đến chỗ đám con gái đang khinh bỉ mình:

- Tôi nghèo thì sao chứ? Bộ nghèo là không được quyền yêu à? Đúng, tôi nghèo nhưng mà tôi còn đỡ hơn lại lũ bôi cả kí phấn lên mặt..... - Ji nói một tràng - Các cô đừng nghĩ các cô giàu có rồi muốn làm gì thì làm, muốn nói gì thì nói nhé! Tôi nói các cô hãy cẩn thận chứ không là công ty nhà các cô sẽ có ngày bị phá sản vì lời nói của các cô đấy!

- Nhà tui tao, bố tui tao là giám đốc công ty Widi, công ty The Hat, công ty G.A, công ty L.D (bốn công ty thời trang nhỏ thuộc chi nhánh tập đoàn thời trang Sanding của tui nó) có tập đoàn Sanding chống lưng. Dễ gì phá sản. - con nhỏ đầu đàn khinh khỉnh trả lời

- HAHHAHAHA! - nhỏ ôm bụng cười sặc sụa nhưng nụ cười ấy có lẫn một chút ác quỷ làm mọi người ai cũng phải sợ

- Mày cười cái gì con nhỏ kia? - bốn con nhỏ đó tức giận

- Không có gì! Chỉ là bốn công ty nhà tụi bây sẽ bị phá sản thôi. - nhỏ rút điện thoại ra - Chị San (thư kí riêng của nó), xóa số Widi, The hat, G.A, L.D ra khỏi chỉ nhánh của Sanding giùm em nha chị! Làm cho giám đốc bốn công ty đó trở thành ăn mày luôn đi.

- Còn nhân viên thì chị đưa họ vào những công ty con khác mà làm. - Kull giật cái điện thoại trên tay nhỏ. Bye chị nha! - nói rồi nhỏ cúp máy

- Thương người quá hả? - Ji lờm - Mấy cô, đợi khoảng 5s nữa thôi là nhà mấy cô trở thành ăn mày đó.

- Tao không tin. - Con đầu đàn cười khinh khỉnh - Mày tưởng mày hù được..... (điện thoại reo) Alo? Cái gì hả chú? Chú nói sao? Công ty nhà cháu phá sản ạ?

- Bên tụi tao cũng thế. - Ba con kia cùng gật đầu

- HAHHAHAHA! - Ji cười - Tao nói rồi mà không tin.

- Mày là ai? - bốn con kia phẫn nộ

- Phan Anh Thảo Vân. - Cô nàng trả lời.

- Đi thôi vợ yêu! Trống đánh vào lớp rồi kìa! - Thấy tình hình căng thẳng quá, anh chàng liền chạy đến hôn lên má nhỏ một cái

- OK! Đi thôi CHỒNG YÊU! - Cô nàng mỉm cười, cố ý nhấn mạnh chữ chồng yêu cho toàn trường đều nghe, nhón gót đặt một nụ hôn lên môi Jin rồi khoác tay anh chàng đi giữa cặp mắt sốc - toàn - tập của toàn trường.

- ĐÂY MỚI THẬT SỰ LÀ JI VỢ CỦA JIN!!!!!!!!!!!!!! - Jin hét lên một câu trước toàn trường làm của trường sốc tập 2 rồi mới kéo tay nhỏ đi vào lớp

Xa xa, ba anh chàng nhà ta thấy cảnh tượng ấy thì sốc không kém. Hấn bật điện thoại lên:

- Điều tra cho tôi bốn cô gái tên là Nguyễn Thị Thùy Trâm, Phan Anh Thảo Vân, Trần Ngọc Lan Như, Đặng Thị Ngọc Hân. Đặc biệt là Thùy Trâm. Và tìm hiểu mối quan hệ giữa họ và Phạm Duy Hùng của tập đoàn Phạm Hùng nữa.

- Vâng ạ.

Hấn cúp máy. Không hiểu sao hấn lại có một cảm giác rất quen thuộc ở nó. Dường như nó là một người mà hấn luôn mong chờ từng ngày. Hấn bất chợt buông ra một câu: Không lẽ, Thùy Trâm là Wen!!!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Gây Hấn

Giờ ăn trưa (trường nó học bán trú từ 7h sáng tới 4h chiều)

- Vợ Yêu. Món vợ thích nè! - một đĩa bò bít tết chĩa ra trước mặt nhỏ

- Hì hì! Chỉ có Chồng Yêu là hiểu vợ nhất! - nhỏ đặt một nụ hôn trên má Jin rồi cầm cúi ăn

- OÊ!!!!!!! - Ba tụi nó cười - Kinh quá!!!!!!

- Có bồ đi rồi biết kinh hay không! - Ji cười hì hì rồi..... ăn tiếp

Xa xa, có bốn con nhỏ đang tức tối nhìn tụi nó

Sau khi ăn xong, tụi nó rủ nhau ra bãi cỏ phía sau trường chơi

- Hồi nãy quên mua bánh rồi, để tớ đi mua cho! - Ji cười

- Nhanh nha! - Yun phẩy tay

- Cho Chồng đi với! - Jin lật đật chạy theo

- Thôi, ở đó đi. Vợ chạy ra canteen một chút rồi về liền mà. - nhỏ cười rồi chạy đi

- Tụi bây là ai? Tụi bây muốn gì? TRÁNH RA!!!!!!! - Nhỏ gầm lên khi thấy khoảng mười tên con trai bặm trợn đang chặn đường

- Có người nhờ tụi này xử cô em. - tên đầu đàn cười - Tội cô em quá nhỉ? Xinh thế này mà giành bồ người khác cho bị đánh

- Giành bồ? Ai?????? - nhỏ ngơ ngác

- Cô em không biết à? Vậy thì để tụi này dạy dỗ cho cô em biết nhé!

Nói rồi tụi nó chạy lên, lao thẳng vào Ji. Một trận chiến không cân sức: 10 tên con trai đấu với một đứa con gái. Ji dễ dàng hạ tụi nó, nếu không cô đầu còn là Phó bang chủ lưng lầy bang A&D. Nhưng tụi ấy chơi xấu nên nhỏ tổn khá nhiều sức.

Lúc này, nhỏ đang đối đầu với tên đầu đàn. Bỗng nhiên, sau lưng nhỏ, một tên vùng dậy, cầm một cây gậy to đánh vào đầu nhỏ.....

- JI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Jin chạy đến, hạ đo ván tên đánh lén nhỏ. Tên đầu đàn bị nó nhanh chóng khóa tay lại

- Ai sai tụi mày làm chuyện này????? Jin hằm hè

- Không ai cả! - tên ấy trả lời

- Thôi, tụi nó giải về bar đi rồi xử sau. Bây giờ phải đưa Ji vào viện nè! - Kull cắt lời

- Yun, cậu chạy lên lớp 12A1 nói với anh Gin, 11A2 nói với anh Cin, 10A2 nói với thằng Su rồi giải tụi nó về bar. Xong rồi đến bệnh viện sau. Tụi tớ đi trước. - nó nói - Jin, cậu đưa Ji ra trước cổng trường, xe cứu thương đã đứng đợi ở đó. Tớ với Kull lên lớp xin nghỉ rồi chạy theo sau. Nhanh lên!

Nói rồi cả bọn cùng chạy đi theo mỗi hướng khác nhau. Jin bế thốc cô bạn vào lòng rồi chạy theo ướng cổng trường mà đi. Sau một gốc cây lớp, bốn đứa con gái đang hả hê:

- Haha! Còn nhiều chuyện rất hay sẽ xảy ra với tụi mày đấy! Lũ nghèo hèn ạ!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Trừng Trị

Sau khi rời khỏi bệnh viện, bốn chiếc BMW chạy với vận tốc khổng lồ trên đường làm ai cũng phải tránh xa (nếu như không muốn đi chơi với Diêm Vương)

Rầm..... (một em cửa nữa đi tong.....)

- Dạ thưa đại tỷ! - Su chạy ra

- Giỏi! Tụi nó đâu rồi? - nó hỏi

- Dạ, ở dưới hầm ngục ạ. Anh Gin và anh Cin đang trừng trị cho tụi nó.

- Khai thế nào? - Yun hỏi

- Dạ, tụi nó bảo có một nhóm bốn người con gái thuê tụi nó nhưng tụi nó không biết tên ạ!

- Được rồi, cho tụi chị xuống xem đi!

- Dạ!!!!!!

Mười tên đang nằm bất tỉnh dưới sàn, trên người toàn những vết đỏ do máu. Một mùi tanh nồng bốc lên.

- Anh Gin! Anh Cin! Tụi nó bất tỉnh rồi! Lấy nước muối tạt vào cho tỉnh! - nó nói

Ào.....

- Tụi mày muốn gì nữa! Tao không biết tụi thuê tao. Tụi nó bảo con nhỏ này cướp bồ của tụi nó.- tên đầu đàn hất mặt

- Vợ tao mà cướp bồ người khác à? - Gin gầm lên - TUI MÀY ĐÁNH CÓ LỘN NGƯỜI KHÔNG HẢ?

- Dạ, trong đám đó có một con nhỏ để tóc dài dài, nó nói là con nhỏ này cướp anh Jin của tụi nó. - một tên khác trả lời

- CÁI GÌ???????????????? - tụi nó hét lên

- Jin! Có phải là cậu có bồ rồi mà thấy tụi này về nên đá người ta phải không? - nó lườm

- Không phải đâu. Jin lúc nào cũng yêu Ji hết - Lúc này Gin mới lên tiếng giải vây. - Con nhỏ đó chắc yêu thằng Jin mà không được đáp lại, lại thấy thằng Jin yêu một đứa NGHÈO HÈN như Ji nên tức đó mà.....

- 100% là như thế! - Cin tiếp lời

- Tạm tha cho cậu. - Yun hừ mũi

- Nhưng cũng vì cậu đẹp trai quá nên mới làm cho con Ji bị như vậy thôi. - Kull trêu - Phạt cậu phải nấu đồ ăn bồi bổ con Ji trong lúc nó nhập viện.

- HẢ????? - Jin mếu xệch miệng

- Hay là muốn tụi này bắt cóc con Ji đi? - Nó cười gian

- Ờ..... Nấu nấu..... - Ji cười mà trong lòng rửa thầm ba con bạn đáng chết

- Nhốt tụi nó, bỏ đói lại. 3 ngày sau tụi em tới kiểm tra. - nó nói rồi bỏ đi

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Jin Vào Bếp

Tối hôm đó...

- Alo? - hần bắt máy - Có gì không nhóc?

- Biết cách nấu đồ ăn không mà. Tao bị ba con bạn khốn nạn bắt nấu đồ ăn cho người bệnh nè..... Bò bít tết nha!- Jin tui nghỉu

- Chiều nay bốn con nhỏ mới vào trường và mi biến đâu mất tăm. Cả trường mình náo loạn luôn. Khai đi, đi đâu? Khai rồi ta bày cho!

- À..... Ừ..... TAO.... TAO VÀO BỆNH VIỆN..... JI BỊ TỤY DU CÔN ĐÁNH CHẤN THƯƠNG ĐẦU.....

- Mà yêu con nhỏ nghèo đó rồi hay sao vậy? - hần lờm

- Ừ, vợ yêu tao mà. Có ngày rồi mà sẽ biết thôi. Họ không nghèo đâu. - Jin hừ mũi - Mà cũng thấy chuyện lúc sáng rồi chơ, bốn con nhỏ lớp 11A10 bị đuổi học đó. Họ không tầm thường đâu!

- Vậy có chuyện gì? Tao thấy con nhỏ Thùy Trâm ấy quen lắm!

- Tao không thể nói được vì đã hứa với họ rồi. Nhưng rồi mà cũng sẽ biết thôi, sắp tới lúc mà gặp vị hôn phu rồi đó!

- Cô ấy sắp về rồi hả? Wen đó! - hần bật dậy (có một sự thật đằng sau chuyện này)

- Từ từ rồi mà sẽ biết thôi mà. Giờ thì bày tao cách làm bò bít tết đi

- OK! Lấy giấy ra đi! - hân cười

.....

6h sáng hôm sau, một loạt tiếng động nghe rất vui tai làm nó và Kull giật mình.

- Cái gì vậy? - nó hỏi

- Ê, tiếng gì vậy Wen? - Kull chạy vào phòng nó.

- Không biết. Xuống xem đi. - nó nói rồi chạy nhanh xuống nhà

- Thừa hai tiểu thư. Cậu Jin bảo hôm nay trở tài làm bò bít tết. - một người hầu cúi chào tụi nó

- Cậu ấy dậy từ 5h đó ạ. - một người hầu khác

- Wen và Kull dậy rồi hả? Lại ném thử xem đi! - Jin cười

Tụi nó nhìn cái vật - thể - lạ trên đĩa.

- Ăn được không ri? - Kull hỏi

- Chya xem một chút, không ngon lắm nhưng lần đầu tiên vậy là được rồi. - nó mỉm cười khích lệ

- OK! Tớ lên phòng thay quần áo rồi vào bệnh viện thăm Ji. - nói rồi Jin phóng lên lầu với tốc độ tên lửa

- Tớ cũng lên lầu gọi con heo ấy dậy đây! - nó cười rồi mượn cái loa của bác quản gia chạy lên phòng Yun

- DẬY MAU!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó hét

- Huhu! Màng nhĩ của tôi ơi! - Yun trưng bộ mặt tội nghiệp ra trước mặt nó

- Dậy đi. Jin vào bếp làm bò bít tết. Nhanh rồi đến bệnh viện thăm Ji nữa.

- OK!!!! - nói rồi nhỏ chạy vào WC làm vsn

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Hai Tầng Bể Đối Đầu

Cả tuần trôi qua rất tẻ nhạt. Ji vẫn còn nằm trên bệnh viện, Jin lại đòi ở bên nhỏ để chăm sóc cho nhĩ nên nghỉ học. Yun và Kull cũng phải bay về Mỹ để chuẩn bị cho buổi tình diễn thời trang sắp tới. Chỉ còn nó đi học một mình. Ken không có Kull để ngắm thì cứ hai tay hai nàng mà đi dạo khawpos trường (lãng nhăng lộ rõ). Yin không hiểu sao cứ bám riết lấy nó:

- Wendy ơi! Mình mua cho bạn đồ ăn nè! - Yin chìa đồ ăn ra trước mặt nhỏ

- Bạn khát nước không? - Yin chìa chai nước ra trước mặt nhỏ

.....

Điều ấy làm tụi con gái rất tức tối.

Khi thấy Yin bám riết lấy nó, hấn ức lắm nhưng cứ tỏ ra bình thản. Hấn 'bị mấy thằng bạn' bỏ rơi nên không thèm nói chuyện, cứ lấy ngòì gác chân lên bàn (chiếm cả phần bàn của nó) để nghe headphone. Nó đã nhắc nhở nhưng hấn vẫn chứng nào tật nấy. Sang đến ngày thứ năm, ở dưới căn tin lên, thấy hấn vẫn gác chân lên bàn, không chịu nổi nữa, cơn giận trong nó bùng nổ.....

'RẦM'..... Hấn chụp ếch giữa lớp.....

- CÔ LÀM GÌ VẬY? - Hấn lồm cồm bò dậy

- Không biết. - nó thản nhiên ngòì vào bàn, lôi mấy cuốn sách Kính vạn hoa mới mua hôm trước ra đọc

- CÔ..... CÁI ĐỒ NHÀ NGHÈO MÀ PHÁCH LỐI. CÁI ĐỒ CHẢNH. CÁI ĐỒ GIỮ NHƯ BÀ CHẼN. TIẾC THAY CHO CÁI MẶT XINH ĐẸP CỦA WEN!- Hẳn tuôn một tràng mà không biết rằng, nó ghét ai gọi nó là 'bà chẻn'.

- ANH MỚI NÓI GÌ ĐÓ? - Mặt nó tối sầm lại, cả lớp đứng đó, ai cũng cảm thấy lạnh sống lưng. Khung cảnh lớp nó lúc đó giống như đang ở trên Nam Cực (nhiệt độ hạ thấp đột ngột, vì vừa mới xuất hiện một tảng băng cực đại - nó đó!)

- Tôi nói thế thì sao? - hắt hắt mặt lên trời - Tôi thấy cô giống bạn gái tôi thật đấy nhưng cô ấy xinh xắn ,hiền dịu, dễ thương chứ không giống cô. ĐỒ BÀ CHẼN LỬA. NHƯ THẾ Ể LÀ PHẢI!!!! TÔI CẦU CÔ Ể SUỐT ĐỜI LUÔN.

- ANH Ỗ ANH GIÀU RỒI ANH LÁU À? TÔI KHÔNG CẦN CÁI MÁC 'GIỐNG BẠN GÁI CỦA ANH'. CÁI ĐỒ NGANG NGƯỢC, PHÁCH LỐI. CÁI ĐỒ CHẢNH CHỢE, Ý THẾ..... abc.....xyz..... - nó hét lên rồi bỏ ra khỏi lớp

- HAHHAHAHA! Tôi sẽ cho xô biết thế nào là lễ độ. - Hắt mím cười, một nụ cười lạnh giá làm cả lớp nó phải lạnh sống lưng lần hai (lớp mới xuất hiện thêm một tảng băng vĩ đại - là hắt) - Tôi sẽ làm cho cô yêu tôi.

Lúc ấy Ken cũng bất ngờ vì thằng bạn không bao giờ tranh chấp với con gái có ngày lại phải chửi lộn với một đứa con gái ' NGHÈO KIẾT XÁC' như thế. May là lúc này không có Yin ở đó chứ không là.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Hiện Nguyên Hình

Nó hậm hực ôm cuốn truyện ra bãi cỏ ngồi đọc (bùng tiết đó ạ!) thì một đứa con gái học lớp 12 đến chỗ nó:

- Con nhỏ kia? - nhỏ đó khinh khỉnh

- - nó vẫn cắm cúi đọc (tai có headphone nên không biết)

- CON NHỎ KIA! - Nhỏ đó đã bắt đầu rít lên giận dữ

- Dạ? Chị gọi em ạ? - nó rút tai phone ra (lễ phép thế???)

- HAHHAHAHA! Mới vào trường mà đã lên mặt rồi hả? Nghèo mà láu láu mày?

- Chị nói gì cơ ạ? - nó vẫn mỉm cười dù trong lòng đã muốn cho con nhỏ trước mặt một trận rồi. - Em không hiểu?

- Mày không hiểu thật hay là giả vờ không hiểu vậy? Một con nhỏ nghèo hèn như mày mà dám lớn tiếng với anh Windy của tụi tao à?

- HẢ???????????? ANH??????? THẬT CỰC CƯỜI - Bây giờ nó mới đứng phắt dậy, nở nụ cười khinh khỉnh - Chị không có lòng tự trọng hay sao mà kêu một đàn em bằng anh như vậy chứ???? Tơ m tóp à!!!!!!

- MÀY NÓI GÌ HẢ? \'Chát.....\' - Trên gương mặt xinh đẹp của nó hiện lên 5 ngón tay

- Ha..... Cảnh Nguyệt Anh (bảng tên trên áo nhỏ đó), con giá chủ tịch tập đoàn Cát Tường hả? Chỉ là một tập đoàn nhỏ xíu thuộc chi nhánh của

Đại Phong thôi mà lấu hả? - nó cười nhưng gương mặt thì trở nên ác quỷ -
Chị có tin là Cát tường yêu dấu của chị trở thành một đồng đồ nát không
hả? Chị có tin là chị cuốn gói khỏi đây không hả?

- Không! - con nhỏ kia cười đắc thắng - Cái hạng con gái đi quyến rũ
anh Yin này á, tao nói mày nghe, anh ấy sẽ đá mày thôi. Nghèo mà làm
phách!

- Để rồi xem - nó rút điện thoại ra - Nội ơi, xóa sổ Cát Tường giùm
cháu. Tại con nhỏ con gái của ông già chủ tịch đó tát cháu gái cưng của nội
nè nội. Không có lí do gì cả. Cô ta bảo cháu dám lên giọng với cái tên bồ
của cô ta. Rồi nội nói bác Diệp đuổi cô ta luôn nha! Cảm ơn nội, con yêu
nội nhất!

5s sau, điện thoại nhỏ đó reo

- Con nghe ạ? Dạ? Phá sản sao????? - con nhỏ đó bắt máy

- Gia đình cô trở thành ăn mày rồi đó! Cố gắng tận hưởng giây phút cuối
cùng ở bên cạnh anh 'Gió quỷ' của cô đi! - nói rồi nó bước đi hờn hĩnh

- Mày là ai?????? - con nhỏ đó gằn giọng

- Nguyễn Thị Thùy Trâm, nữ sinh học bổng. Vậy thôi! - nó cười rồi bỏ
đi

Sau gốc cây đối diện, một tên con trai đứng nhìn nó, cười đắc thắng.

- Haha! Thùy Trâm sao!!!! Cô bé này có điều gì bí ẩn lắm đây! Càng
ngày càng thích. Mình phải چرا đổ cô nàng này mới được.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Cánh Đồng Hoa Lan (Part 1)

8h tối, một chiếc BMW màu đỏ chói (hình như tất cả nhân vật đều đi xe này thì phải) đang chạy trên đường với tốc độ kinh khủng (ai muốn chết thì ra đường mà đứng). Chiếc xe ấy dừng lại ngay trước một khu biệt thự lớn nằm trên một ngọn đồi nhỏ. Khu biệt thự ấy gồm 8 căn biệt thự sang trọng và quý phái (của ai thì từ từ sẽ biết). Đi tới cuối khu biệt thự, rẽ vào một con hẻm nhỏ, một chàng trai tựa thiên thần bước ra khỏi xe. Đi hết con hẻm ấy là một cánh đồng hoa Lan màu hồng hiện ra.

Hắn ngồi xuống một chiếc xích đu màu hồng đã cũ, đôi mắt vô cảm nhìn lên bầu trời với ánh trăng tròn vằng vặc.....

- Moon ơi, mỗi lần đến đây là mỗi lần anh lại nhớ em. Ở trên ấy chơi với chị Hằng, em vui lắm phải không? ANH XIN LỖI! Anh xin lỗi vì đã làm em khóc, anh xin lỗi em mà..... Anh xin em, xin em hãy tha thứ cho anh.... Moon à..... ANH NHỚ EM!!!!!! - hắn ngồi cười một mình, một nụ cười vô hồn. Trong nụ cười ấy xuất hiện hình bóng một người con gái có gương mặt thiên thần.....

Nhìn bầu trời một lúc nữa, hắn đi hái một bó hoa Lan. Hắn bước đến, một cái dốc cao. Hắn thả từng cành hoa lan xuống cái dốc ấy:

- Đây là nơi em đã ra đi, anh hái cành hoa lan này tặng em. Đây là hoa em thích nhất mà, phải không Moon????? - hai giọt nước mắt rơi xuống, hòa cùng màu hồng phấn của hoa lan. Đứng bất động ở đấy một lát sau, hắn nằm dài giữa cánh đồng hoa. Đôi mi từ từ khép lại, hắn chìm vào giấc ngủ.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Cánh Đồng Hoa Lan (Part 2)

Ngay lúc ấy, cũng trong khu biệt thự ấy.....Căn biệt thự nhìn có vẻ mới nhất..... Căn biệt thự được trồng đầy hoa lan mà hồng.....

Nó đang ngồi trên một chiếc xích đu màu hồng..... Nhìn nó lúc này cũng khiến ối tên con trai phải đổ gục.....

' Một vầng trăng tỏ, treo trên đỉnh trời. Bay về đâu thế đàn cò trắng ơi?

Bà ơi chú Cuội, có nhớ nhà không?

Sao như cháu thấy, sao như cháu thấy, chú đang xuống trần?

Nghìn năm rồi nhỉ, bên gốc cây đa. Cuội ơi em hỏi, trăng non hay già?

Nghìn năm rồi nhỉ, bên gốc cây đa. Cuội ơi em hỏi, trăng non hay già?'

(Vầng trăng cổ tích)

Nó ngồi hát thầm một mình..... Nó rất thích ngắm trăng..... Đặc biệt là ngắm trăng giữa một khu vườn trồng đầy hoa lan như thế này. Điều ấy làm nó cảm thấy rất yên bình..... Nhưng ngay lúc này đây, trong lòng nó cảm thấy rất lộn xộn. Nó nhớ cách đây tám năm, lúc ấy nó tỉnh dậy trong bệnh viện, nhưng trước đó thì nó không còn nhớ gì cả. Ông nó bảo nó mất trí nhớ.

Nó biết sau nhà nó là một cánh đồng đầy hoa lan hồng rất đẹp - loài hoa mà nó thích - nhưng ông nó không cho nó ra đấy, ông bắt nó ở trong nhà, ông bảo mọi người trồng hoa lan như vậy cho nó ở trong vườn nhưng tuyệt đối không cho nó ra cánh đồng chơi. Nó rất tò mò về nơi ấy. Nó có cảm

giác nơi ấy là một nơi rất quen thuộc với nó. Cảm giác ấy càng mạnh mẽ hơn khi nó gặp một tên ngốc ngang tàng như hăn. Nó cảm thấy hăn rất quen thuộc nhưng nó không thể nhớ rõ hăn là ai..... Nó đã hỏi mấy đứa bạn nhưng không ai có thể trả lời cho nó.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (Part 1)

Cách đây tám năm, nhà tôi cũng là một trong tám ngôi nhà biệt thự sang trọng trên đồi này. Trong khu biệt thự này là tám ngôi biệt thự của sáu tập đoàn lớn nhất đất nước về mọi mặt. Tụi tre con - những công tử tiểu thư của những tập đoàn ấy là chị San, tôi, Jin, anh Gin, anh Cin và năm cô nàng khác. Tôi không quan tâm đến con gái nên không biết năm cô nàng ấy. Sau lưng khu biệt thự này là một cánh đồng đầy hoa lan tuyệt đẹp. Bởi vì thằng Jin, chị San và mấy cô tử tiểu thư kia không thích ra đây nên nơi đây được xem như lãnh địa của riêng tôi. Ngoài giờ học, tôi thường hay ra đây chơi. Nhưng tôi chưa bao giờ ra đây vào ban đêm.

Hôm ấy, bố mẹ tôi đi làm về khuya. Ở nhà chơi với chị San chán kinh khủng, thằng Yin đi Đà Lạt, thằng Ken đi Nha Trang nghỉ mát với cả nhà rồi. Ngay cả thằng Jin cũng đi chơi với con nhỏ nào đó. Buồn quá, không biết làm gì nên tôi ra đồng chơi. Đây là lần đầu tiên tôi ra đây vào ban đêm.....

Tôi cứ ngỡ nơi này là căn cứ địa của những..... Một cô bé rất xinh xắn đang ôm một con thỏ bông rất lớn ngồi trên chiếc xích đu nhỏ. Chiếc xích đu đong đưa nhẹ nhàng. Gió thổi làm mái tóc của cô bé phấp phơ trong gió. Trông cô bé giống như một thiên thần vậy.

Tôi đứng sau gốc phượng to mà nhìn cô bé, tôi không dám đến gần. Có lẽ bởi vì tôi đã bị ĐƠ mất rồi. Đây là lần đầu tiên tôi bị con gái cuốn hút đến như vậy.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (Part 2)

Sau 5ph, tôi mới có cam đảm đến chỗ 'thiên thần'

- Chào em! - tôi mỉm cười (tôi cứ nghĩ cô bé nhỏ tuổi hơn tôi)

- Ở..... Chào anh ạ! - cô bé ngậy người ra một lúc rồi mới mỉm cười

- Em là ai? - tôi ngồi xuống cạnh cô bé - Sao anh chưa thấy em bao giờ?

- Em hỏi anh mới đúng ấy! - cô bé phẩm lại tôi - Em là Nguyễn Thị Thùy Trâm, cháu nội của tập đoàn Đại Phong. Vậy anh là ai???

- Anh là Hoàng Văn Minh Tuấn, gọi anh là Sun nhé. Cháu trai tập đoàn Thành Công.

- tôi mỉm cười - Mà sao hôm nay em lại ở đây. Anh cứ tưởng.....

- Hừ..... Em phải hỏi anh đấy. Tối nào em cũng ra đây mà. Khu vườn này do mẹ em trồng mà. - cô nàng hừ mũi

- Vậy à? Anh cũng thích ra đây lắm nhưng anh ra vào buổi sáng thôi. - tôi gãi đầu

- Vậy cũng nói. Ban ngày em đi học, học trên trường, học trà đạo, học nấu ăn, học cắm hoa, học đàn, học múa,..... Nên tối em mới ra đây chơi được. - cô bé nhìn tôi

- Haha! Em học lớp mấy mà sao học nhiều thế? - tôi nhìn cô bé - Nhìn em anh nghĩ em học lớp 1.

- Người đầu tiên nói em thế đấy! - cô bé bặm môi - Em học lớp 3.1 trường Pink Star.

- Hi hi. Vậy..... em bằng anh. Anh học 3.1 trường Blue Star. - tôi cười trừ.

- Vậy mà gọi người ta bằng em, xưng anh ngọt xớt à. - cô bé chu môi - Nhưng mà kệ đi, gọi vậy cũng được.

- Hihi. Vậy..... tụi mình là bạn nha! - tôi xòe tay ra

- Vâng ạ! - cô bé mỉm cười nắm lấy tay tôi

Tôi và cô bé ngồi cạnh nhau nhìn lên bầu trời đầy sao và ánh trăng vàng tròn vàng vặc. Cô bé mỉm cười

- Trăng đẹp thật. Em muốn làm chị Hằng!

- Em đẹp vậy..... Lớn lên nhất định em sẽ làm chị Hằng thôi mà! - tôi nhìn vào đôi mắt đen láy của cô bé

- Hứ, không cần anh khen! - cô bé đỏ mặt quay đi chỗ khác

- Haha! - tôi ôm bụng cười - Em thích làm mặt trăng..... Ngốc thật đấy!

- Kệ em chứ! - cô bé giận dỗi

- Thôi đừng giận. Anh nói em nghe..... - tôi lay tay cô bé

- Nói gì? - cô bé phồng môi

- Em thích là mặt trăng, vậy anh gọi em là Moon nha. Anh là Sun có nghĩa là mặt trời, em là Moon có nghĩa là mặt trăng..... - tôi chỉ tay lên cái 'bánh đa vàng' ấy.

- Hay quá! - cô bé vỗ tay. - Thôi, anh đi chơi với em nha!

Cô bé kéo tay tôi chạy trên những khóm hoa. Bỗng nhiên tôi cảm thấy có một cảm giác rất lạ trong tim mình. Ngày ấy, tôi không biết cảm giác ấy là gì. Sau đấy, khi nghe chị San nói tôi mới biết đấy là YÊU.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Yun Và Kull Trở Về

Hắn giật mình tỉnh dậy. 11h30 rồi hả? - hắn xoa đầu - ngủ quên hơn 2 tiếng đồng hồ rồi. Trong giấc mơ, anh lại được gặp em, Moon à!

Hắn bước ra xe. Chạy từ từ ra khỏi khu biệt thự. Hắn bỗng thấy một chiếc trực thăng đang đáp xuống cặp biệt thự màu hồng có vẻ mới nhất. Lúc còn nhỏ, căn biệt thự ấy là một căn biệt thự trống của tập đoàn Đại Phong. Chắc bây giờ có người sống rồi, không biết ai nhỉ? - hắn thầm hỏi.

Từ trong chiếc trực thăng, hai cô gái xinh xắn bước ra.

- Hình như là Lan Như và Ngọc Hân!!! - hắn tròn mắt nhưng lập tức xóa bỏ ý nghĩ đấy - Mà không đâu, hai cô nàng ấy là nữ sinh học bổng mà, chắc là người giống người thôi.

Nói rồi hắn chạy xe phóng đi.

- Wen! - Kull lay nó - Dậy đi, cậu ngủ quên rồi kìa! Vào nhà mà ngủ...

- Huh??? Yun, Kull. Hai người về rồi hả? - nó nhìn hai con bạn

- Ủ, mọi chuyện tớ bàn giao cho chị San rồi. - Yun gật đầu - Vào nhà thôi.

.....

- Tuần vừa rồi lớp có gì vui không? - Yun hỏi

- Không có, chỉ có cái này thôi! - nó ném một cái đĩa video cho hai con bạn

Trèo lên giường của nó, Kull bật máy tính lên và cho cái đĩa vào máy.

- WHAT????? - Kull ngỡ ngàng - Là lớp mình mà.....

- Lớp mình có camera. - nó gác tay lên trán - Xem đi!

Hai con bạn chăm chú xem

.....

- HAHHAHAHA! - Hai con bạn cùng cười

- Cười gì? - nó hỏi

- Hotboy chụp ếch - Yun chỉ tay vào màn hình: hắn đang nằm chụp ếch giữa lớp

- Bình thường thôi. Ai bảo phách lối chi..... - nó hờ hững

- Tên này có vẻ chung thủy nè. Moon là ai vậy? - Kull chống cằm

- AI BIẾT! - nó gắt

Bỗng nhiên mặt nhỏ tối sầm lại

- Gì vậy Kull? - nó lo lắng

- Đau ở đâu à? - Yun sờ trán nhỏ

- Không sao đâu! - nhỏ xua tay - Thôi tớ về phòng....

Nói rồi nhỏ bỏ đi trong sự thắc mắc của hai con bạn.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Vườn Hoa Điêu Tàn

6h sáng tại biệt thự Hoa Lan.....

'Rầm...' cánh cửa phòng Kull vỡ tan tành dưới cú đập của nó

- Gì vậy Wen??? - nhỏ giật mình

- Gì mà gì? - nó gầm gừ - Cậu xem thành quả chọn sân đập trực thăng của cậu kìa!

- Hà? - nhỏ nhìn ra cửa sổ

Cảnh tượng trong vườn bây giờ trông giống như vừa trải qua một trận bão. Vườn hoa lan của nó đã bị đập chập bẹp dưới chiếc trực thăng

- Giờ muốn sao? - nó trừng mắt nhìn con bạn

- Á á, em xin lỗi..... - Kull nói với giọng biết lỗi - Để lát nữa em nhờ người trồng lại hoa cho chị cho.....

- Phải đúng là hoa đó đấy nhờ? - nó vẫn tiếp tục nhìn con bạn bằng những tia lửa điện - Nhưng mà cậu phải đích thân đi lựa hoa cho tớ. Ok???

- Dạ....- nhỏ nói giọng meo xêch.

- Dậy ăn sáng. Hôm nay là Chủ nhật, chiều nay Ji về rồi đó. - nó bước ra khỏi phòng - Lên bệnh viện làm thủ tục xuất viện cho nhỏ.

.....

8h sáng

- Không phải hoa này. - nhỏ lướt mắt một lượt nhìn những bông hoa mới trồng trong vườn - Hoa của tớ cánh to hơn và có màu hồng phấn. Tìm lại đi Kull.

- Há??? Là hoa này mà. - Kull nhăn mặt

- Không phải hoa ấy đâu. - quản gia Lâm bước đến - Thực sự hoa trong vườn con là do mẹ con đã lai nó từ nhiều loài hoa lan khác nhau. Bây giờ không có hạt giống của hoa này đâu.....

- Vậy hoa này còn trồng chỗ nào không? - Kull mừng hóm vì thoát khỏi 'hình phạt' của con bạn

- Ờ..... Lúc mới sinh Wendy, Thùy Trân (mẹ nó, đã giới thiệu ở chap 1) có trồng cả một cánh đồng đầy hoa này. Đó chính là cánh đồng hoa ở cuối khu biệt thự này. Năm 8 tuổi, vì chơi ở đấy nên Wendy bị ngã mất trí nhớ nên ông chủ đã cấm không cho Wendy ra đấy nữa, bảo người hái một ít hoa đem về trồng trong vườn thôi. Khi mấy con về nước, chính ông chủ đã cho người đem tất cả hoa trong vườn sang đây. - quản gia Lâm từ tốn giải thích

- Vậy có nghĩa là hoa này chỉ còn đúng hột mơi là ở cánh đồng hoa ấy phải không? - Yun gật gù

- Phải. - quản gia Lâm trả lời - Nhưng mà....

- Vậy thì ra ngoài ấy đem hoa về đây đi. - nó nói

- Nhưng..... ông chủ..... - quản gia Lâm ngập ngừng

- Con 16 tuổi rồi chứ có còn 8 tuổi nữa đâu mà té. - nó gắt - Sao ông cứ xem con là con nít vậy? - Nó nói rồi bước đi - ĐI!!!!!!

- Tùy con.... - quản gia Lâm lắc đầu

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Chú Cún Con

5h chiều tại biệt thự hoa lan

- Hazz! Ở trong bệnh viện ngột ngạt quá! - Ji bước vào nhà - Về nhà mới thấy sướng....

- Vậy cậu ở nhà đi, tụi tớ ra bar. - nó nói rồi bước ra cửa trong bộ váy đồ ôm sát cơ thể.

- Cho đi với!!!! - nhỏ nhảy căng lên

- KHÔNG! - nó, Yun và Kull cùng lắc đầu - Ở NHÀ ĐI! MỚI XUẤT VIỆN KHÔNG ĐƯỢC ĐI ĐÂU HẾT. RỒ CHƯA???

- Dạ rồi..... - nhỏ bấu môi bước lên phòng

.....

Vừa bước vào phòng, nhỏ đã thấy một chú cún con rất đáng yêu đang nằm trên giường của mình: là chú cún hôm đi shopping nhỏ đã thấy

- Chắc là Jin mua đây! - nhỏ thầm nghĩ - Yêu chồng quá à!

Nhỏ ôm chú cún và sang phòng Jin.

- Ủa, Jin đâu rồi??? - nhỏ nhìn khắp phòng - Chắc là ra The King (bar của tụi hần) rồi chứ gì???? Ai cũng đi chơi, mình mình ở nhà. CHÁN QUÁ!!!!!!

Nhỏ trèo lên giường Jin, để chú cún nằm bên cạnh rồi bật ti vi lên xem.
Một lúc sau nhỏ đã ngủ quên mất.

.....

10h tối, Jin về nhà. Vừa bước lên phòng, Jin đã thấy nhỏ nằm trên giường mình ngủ.

- Ji thật là, ngủ mà cũng không tắt ti vi nữa. - Jin cười rồi trèo lên giường nằm bên cạnh nhỏ - Vợ yêu, ngủ mà cũng khiêu gọi người ta nữa. Mà vợ yêu gan thật mới ngủ bên phòng chồng đó. Coi chừng tối này chồng sẽ làm gì đó nhá!

Jin cười rồi bước vào phòng tắm.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Làm.... Gì Là Làm Gì???

6h15 tại phòng Jin

Ji từ từ mở mắt..... thì thấy nhỏ đang nằm gọn trong vòng tay của Jin. Nhỏ bật dậy, định kêu Jin dậy nhưng khi nhìn khuôn mặt lúc ngủ của của thằng bạn thì nhỏ lại không nổi..... Nhỏ nằm úp lại, chống cằm nhìn Jin.

- Nhìn đủ chưa????? - Jin cười nhưng mắt vẫn nhắm - Bây giờ muốn tớ dậy hay muốn nhìn tiếp.

Mặt nhỏ như muốn bốc lửa. Nhỏ quay mặt đi chỗ khác:

- Ai thèm nhìn???? Xấu quắc ai thèm nhìn.

- Nè..... Làm gì giận dữ vậy????? - Jin lay tay nhỏ - Thôi được rồi, vợ không nhìn chồng, chỉ có chồng nhìn vợ thôi được chưa.....

Lúc ấy, Jin đã dậy rồi, cậu quay sang phía nhỏ vẫn còn ngủ, định gọi nhỏ dậy nhưng mà thấy khuôn mặt nhỏ ngủ trông rất xinh nên quyết định.....ngắm. Ngay lúc đó, thấy nhỏ cựa mình nên cậu liền nằm xuống, nhắm mắt lại giả vờ ngủ tiếp.

- Xinh quá nên nhìn à????? - nhỏ quay sang cười

- Ừ, vợ là xinh nhất. Tối qua sao vợ sang đây vậy???? Vợ gan thật..... - Jin cười gian

- Gan gì???? Định cảm ơn ai đó về chú cún, ai ngờ đi chơi với em nào tới tối cũng chưa về. Ngồi đây đợi rồi ngủ quên chứ bộ. - nhỏ phụng phịu - Sao không đưa vợ về phòng. Bộ chồng tính là chi vợ à?????

- Làm rồi. - Jin cười gian - Đi chơi với thằng gió quỉ chứ có em nào đâu. Trong tim chồng chỉ có mình vợ thôi à.

- Cái gì????? - nhỏ lật chiếc chăn lên - Làm rồi hả?????? Đâu đâu???????

- Làm rơi gì à?????? - Jin tỉnh bơ

- Cái màu đỏ đỏ đó!!!! - nhỏ nói giọng mỉa xệch

- Haha! Vợ suy nghĩ đen tối thật đấy. Làm đây là chồng mới so sau ba năm vòng 1 với vòng 3 của vợ có to thêm chút nào không ấy mà. - Jin ôm bụng cười - Kull nói quả không sau, thuộc hàng khủng ấy chứ.....

- Hú hồn. Tưởng làm thiệt - nhỏ thở phào

- Giờ muốn làm thiệt không???? - Jin ấy nhỏ xuống giường - Tay đã bắt đầu kéo chiếc váy voan màu xanh mỏng trên người nhỏ ra. Tối hôm qua chồng cố kìm nén lắm đấy. Bây giờ thì sợ không kìm chế nổi nữa rồi.

- Thôi đi. Muốn gì thì để từ từ. - nhỏ đẩy Jin ra - 6h30 rồi kìa, đi học chứ không kéo trễ. Hình như tụi con Wen nó đi trước rồi kìa.

- Kệ nó, để chồng xin là ổn thôi mà. Chồng điện thoại nói với cô là vợ còn mệt nên xin nghỉ thêm một bữa nữa nhé. - Jin bắt đầu mở bộ nội y màu đỏ nóng bỏng trên người nhỏ ra. Váy xanh mà nội y đỏ, thấy màu hết trơn.

- Không là không. Đi học - nhỏ vùng dậy - Không thì giận luôn. Méc bác Huy (ba Jin). Lời nói con dâu có giá trị lắm đấy nhé!

- Thua vợ rồi - Jin bật dậy - Vậy thì hôm nay tụi mình đi tắm chung nha! Chồng muốn ôn lại kỉ niệm lúc nhỏ.

- Tụi mình 17 tuổi rồi đấy. - nhỏ hừ mũi

- Tụi mình đã tắm chung đến năm 14 tuổi rồi mà. Đi nha!!! Không thì khỏi đi học.

- Thua chồng rồi. Tắm chung thì tắm chung. Nhưng nhớ là không có được làm gì bậy bạ đâu đó. Để vợ về phòng lấy quần áo. - nhỏ khoác chiếc váy lên người rồi bước về phòng.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Đi Học Trẻ

20ph, Jin và Ji mới bước xuống nhà (hai ông bà ni làm cái gì trong phòng tắm thì có hai ống bả mới biết)

- Ôi, 6h50 rồi. tụi kia cũng đi học rồi. Trẻ giờ rồ kìa! Tại chồng hết đó! - Ji nhìn đồng hồ

- Thôi, xuống dưới ăn sáng đi rồi đi học. - Jin kéo tay nhỏ

- Nhưng mà trẻ rồi kìa. Ăn gì mà ăn.....

- Nhưng mà trước sau gì cũng trẻ rồi, ăn cũng có sao đâu. Không ăm coi chừng vợ xui đó ghen! Ăn đi rồi chồng lấy xe chở vợ đi, không đi xe đạp nữa.

- Vậy cũng được. Ăn sáng nhanh rồi đi.

Một chiếc xe BMW màu xanh đậm chạy vào sân trường vắng ngắt, chỉ còn một hàng học sinh phải đi chân vịt quanh sân trường vì tụi đi học trẻ.

- Vợ ở ngoài đợi chồng nha, chồng vào để xe.

- Nhanh nha.....

Jin vừa chạy xe đi khuất, ông thầy giám thị liền đến chỗ Ji:

- Em kia, vào đây. Đi học trẻ nè! Vào đi chân vịt với mấy bạn nhanh lên.....

- Nhưng mà, thưa thầy.....

- Thưa thầy, cho cô ấy được miễn được không thầy. - Jin từ sau bước tới
- Cô ấy mới xuất viện, còn yếu lắm thầy ạ.

- Ồ..... Em.... Em..... về lớp đi..... - ông thầy ngáp ngừng - Nhưng em nữ
này phải ở lại vì tội đi học trễ. Nhanh đi Duy Hùng.....

- Hay bây giờ thầy muốn nghỉ hưu sớm - Jin móc điện thoại từ trong túi
quần ra - Em thấy thầy vẫn còn trẻ lắm đấy. Nhưng mà thầy đụng vào con
gái cứng của tập đoàn The Rose thì bác Diệp sẽ cho thầy về vườn đấy nhé!

- Há???? - ông thầy sửng sờ - THE ROSE????? Là sao?????

- Thầy giữ bí mật giúp em - Jin hạ giọng - Phan Anh Thảo Vân là bạn
thanh mai trúc mã của em, con gái độc nhất của Phan Anh Vũ - chủ tịch tập
đoàn The Rose đấy ạ. Cô ấy mới đi du học về. Nhưng cô ấy giả làm nữ sinh
nghèo để trị lũ công tử tiểu thư khinh học sinh học bổng đấy ạ. Cảm ơn thầy
nhiều.

- Ừ.... Ừ..... - ông thầy gật đầu lia lịa - Tụi em vào lớp đi.....

- Vâng ạ, cảm ơn thầy. - Jin kéo tay Ji chạy dưới sân trường đầy nắng
mùa thu.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Làm Việc Riêng

Đang trong giờ địa lí, giờ mà tụi nó lẫn tụi hần đều cảm thù. Trên bảng bà cô vẫn đang thao thao bất tuyệt về mấy cái mỏ vàng mỏ bạc ở nước ta, nó thì đang ôm cái Ipad chơi 2048, Ji và Jin cùng chơi Bắt chữ, Yun lại chơi Flappy Bird bằng Iphone 5, Kull lại chơi Temple Run bằng Samsung Galaxy S5, hần úp mặt xuống bàn đeo headphone và hát Awakeing (nó cười thầm vì được nghe 'ké' nhạc 365), Ken thì lại dùng Nokia Lumina 2690 để Bắt cá. Nói chung là mỗi người một việc..... Điện thoại nó bỗng rung lên: một tin nhắn mới trên Facebook từ Ji Phan (Ji đó) với nội dung

- Ê, sao hôm nay con Kull lạ vậy?

- Ukm. Mặt hằm hằm à. Sáng nay cũng bỏ đi trước, không thèm đợi ai đi chung hết.

- Nó bị gì vậy? - Yun chen vào (tụi nó đang chat nhóm mà)

- Không biết. - nó trả lời cùng với cái ảnh một con thỏ đang nhún vai (ảnh động nha)

- Hình như là tối hôm qua, sau khi xem xong cái video đó thì nhỏ như vậy đó! - Yun

- Video gì vậy? - Ji

- Lớp mình có máy quay, tụi này xem lớp mình tuần qua có gì tui không ấy mà. - Yun

- Đâu đâu? Cho xem vớ *hóng hóng* - Ji

- Ở nhà ấy, lát về cho xem. - Yun

- Có gì vui? - Ji

- Minh Tuấn bị chị Wen bà chặn nhà ta cho hôn đất - Yun

- Ôi trời, ác dữ vậy? - Ji để thêm

Nó bặm môi xem cuộc đối thoại của con bạn, tức quá liên bật dây mà hét:

- HAI CON ĐIÊN KIA. TAO ÁC TAO BÀ CHẶN KÊ TAO, AI MƯƠN TỤI MI CHỬI TA. TA CHO THẰNG ĐIÊN NÀY HÔN ĐẤT (chỉ tay về phía hẳn) CHỨ CÓ CHO BỒ TỤI MÀY HÔN ĐẤT ĐÂU MÀ TỤI MÀY CHỬI TAO? CÓ MUỐN TIẾP THEO LÀ LƯỢT CỦA THẰNG JIN KHÔNG HẢ JI??????????????

Cả lớp ngỡ ngàng, bà cô thì tức giận vì nó dám hét lên giữa giờ học. Hẳn thì đã trở thành ngọn núi lửa tự bao giờ (má ơi, lớp học đang nóng lên ở nhiệt độ 1 tỉ độ xê), Jin và Yin đã nghe Ken kể nên ba thằng ôm bụng cười.

- EM KIA. - Bà cô hét lên - EM NGHĨ EM LÀ AI MÀ DÁM HÉT LÊN TRONG GIỜ TÔI, LÀ NỮ SINH HỌC BỔNG THÔI MÀ EM ĐÃ LÀ PHÁCH RỒI À? EM BƯỚC RA NGOÀI CỬA LỚP CHO TÔI, TÔI SẼ NÓI BAN GIÁM HIỆU VỀ CHUYỆN NÀY.

- Không cần cô - nó bước ra khỏi chỗ - Để em xuống phòng Hiệu trưởng cho.

Nó bỏ ra ngoài trong cặp mắt ngỡ ngàng của cả lớp (ngoại trừ bốn đứa bạn thân). 20s sau, loa trường vang lên 'Mời cô giáo Dương Cẩm Tú (bà cô dạy địa lớp nó) về phòng hiệu trưởng. Bà cô ngạc nhiên nhưng cũng dọn dẹp rồi bước ra khỏi phòng, bà cô vừa ra khỏi phòng thì nó bước vào lớp.

- Sao vậy? - bầy đứa kia hỏi tới tấp

- Bả bị đuổi việc vì cái tội dám khinh thường học sinh học bổng. Bả không xứng đáng làm giáo viên, vậy thôi - nó nhún vai

5ph sau, loa trường lại vang lên, là tiếng của cô hiệu trưởng - bác nó: 'Cô Dương Cẩm Tú về hưu rồi, lớp11A1 sẽ tự quản đến hết tiết. Tiết sau sẽ có giáo viên khác dạy thay. Đây là bài học dành cho giáo viên đánh khinh thường học sinh nghèo. Các em học sinh cũng vậy, ỷ giàu rồi khinh mấy bạn học sinh học bổng thì sẽ được mời ra khỏi trường Tôi xin hết.'

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Bốc Thăm (Part 1)

Mới bước vào lớp, tụi nó đã nghe cả lớp xôn xao

- Có chuyện gì vậy? - Nó nhú mày

- Hôm nay ngày mấy? - Jin hỏi

- 15 tháng 8. - Kull trả lời

- Có gì à? - Ji hỏi

- Ukm. 20 tháng 8 là ngày thành lập trường - Jin nói

- Chuyện đó tất nhiên tớ biết - Yun gật đầu

- Thế có biết là trường sẽ tổ chức đi chơi không? - Yin từ đâu chạy đến -
Một ngày tốt lành nha Wendy!

- Ukm. - nó gật đầu

- Ê, cái tên ấy... hình như nó thích con Wen thì phải? - Kull vuốt cằm suy nghĩ

- Chính xác - Ji, Jin và Yun cùng đồng thanh

- Đẹp đi - nó hừ mũi -Lộn đề tài rồi. Đi chơi sao Jin?

- Ờ, trường mình luôn luôn tiếp nhận đúng 1200 học sinh thôi, sẽ phân làm 12 địa điểm cả trong nước lẫn nước ngoài, mỗi nơi đi 100 học sinh. Việc chọn địa điểm sẽ là bốc thăm. Mình đi trong một tuần, từ 20 tháng 8 đến 26 tháng 8.

- WHAT???? - bốn túi nó cùng hết

- Có gì sao? - Jin bật lỗ tai

- 22 táng 8 là ngày túi này tổ chức show diễn thời trang ở Mỹ rồi. Đi chơi thì.....

- Yên tâm. Năm nào cũng có đi Mỹ hết đó. Máy người cứ bốc thăm đi Mỹ là ok. - Jin nhún vai

- Vậy ai làm thăm? - Kull lo lắng - Lỡ túi này không bốc trúng thăm thì sao?

- Lớp mình sẽ có 8 thăm đi Mỹ. Người làm thăm cho cả trường là thằng Win và anh Gin. Cứ bảo ảnh làm thăm màu đỏ sẽ là đi Mỹ đi.

- Ủ ha! - nó cười - Vậy tớ lên lớp ảnh nói với ảnh đây.

Nó nói rồi chạy vụt đi

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Bốc Thăm (Part 2)

Sáng nay cũng như sáng mọi ngày, việc Jin đi học bằng xe đạp cũng chẳng còn là đề tài bàn tán nữa rồi. Vậy mà mới vào lớp, một đề tài khác lại nổi lên: đi chơi xa.

- Hôm nay là 15 tháng 8, 20 tháng 8 là kỉ niệm ngày thành lập trường ta.
- bà cô nói - Cho nên chúng ta sẽ được đi chơi trong vòng 1 tuần, từ 20 tháng 8 đến 27 tháng 8. Trường ta gồm 1200 học sinh, sẽ có 12 điểm tham quan là ở trong nước gồm có Nha Trang, Đà Lạt, Hạ Long, Vũng Tàu. Ở nước ngoài thì Hàn Quốc, Nhật Bản, Singapore, Thái Lan, Lào, Pháp, Anh và Mỹ. Các em lên đây bốc thăm để xem đi đâu. Có một điều cô muốn nói đó là nếu đi Mỹ thì các em sẽ được xem buổi trình diễn thời trang của CHERRY vào ngày 22 tháng 8. (Cherry là tên gọi chung của nhóm nó khi tụi nó ở cương vị người mẫu). Các em lên đây bốc thăm đi, từ phía dưới đi lên. - bà cô vừa dứt lời, cả lớp lại được dịp xôn xao. Ai cũng muốn đi Mỹ để xem Cherry mà không biết rằng Cherry đang đứng trước mặt tụi nó.

Tám đưa tụi nó đi lên bốc thăm trước vì đây là lện của Hiệu trưởng - bác Diệp của nó. Tụi nó đã nói với bác nó về buổi rình diễn thời trang trùng ngày với lịch đi chơi cho nên bác Diệp đã chỉ cho tụi nó những lá phiếu màu hồng là những lá thăm đi Mỹ. Tụi nó đi Mỹ rồi xuất hiện trong buổi thời trang sẽ hay hơn khi đi chỗ khác rồi phải trốn sang Mỹ. Hãn và Gin là người làm phiếu nên hãn biết rõ phiếu màu hồng sẽ là phiếu đi Mỹ. Thấy nó bốc thăm phiếu đi Mỹ nên hãn quyaars định đi chung với nó, hai thằng bạn thì bị nó ép đi Mỹ cùng còn Jin thì cũng đã được bác Diệp nói trước về lá phiếu hồng ấy. Tám lá phiếu được mở ra: đi Mỹ. Tám khuôn mặt lạnh lùng nở nụ cười nhẹ rồi bước về chỗ.

.....

Lớp tụi nó xôn xao về địa điểm đi. Cả lớp ai cũng tiếc nuối vì không được đi Mỹ.

- Ai đi Mỹ đứng dậy cô ghi danh sách - bà cô hỏi trước (bả cũng tò mò ai sẽ đi Mỹ)

Tám tụi nó đứng dậy trong ánh mắt ngỡ ngàng lẫn ghen tị của mọi người.

- Ờ, rồi.... Ai đi..... - bà cô thoáng ngạc nhiên nhưng rồi cũng cho qua. - Không biết hiệu trưởng bảo mình cho tụi kia bốc phiếu trước là vì gì thế nhỉ? - bà cô lầm bầm

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Báo Cáo

Đang vì vu lướt Fb thì điện thoại hân reo:

' Những lúc anh thấy buồn, người tìm đến đã khiến trái tim anh vui.

Và những lúc anh nản lòng, người vẫn luôn bên anh vượt bao gian nan.

Rồi như thế khiến anh không hoài nghi nơi tình yêu mà anh đã cố đắm say bao ngày qua trao về em.

Baby!!!

Cho đến khi em đi trong anh giờ đây mới biết với những lúc ta bên nhau người xem là ác mộng.

Tình yêu đã vỡ, nhìn nhau không nói.

Baby, please!!!

Dừng lại đi em nhé với những kí ức đã sống mãi trong ta ngày qua

Hãy cố gắng ước mong chuyện tình mình sẽ không tàn

Vậy mà giờ đây là lúc anh thấy em cười

Thật đẹp khi người bước lên thánh đường.....

Baby so pretty

On her wedding dress

I am so so sad

I am so so sad

Baby so pretty

On her wedding dress

Dress... Dress... Dress...

Người từng nói mãi mãi sẽ yêu hoài

Người từng nói mãi mãi sẽ yêu nhau

Thế mà nay, giữa trời mây,

Hạt mưa hòa vào cùng giọt nước mắt.....

Dừng lại đi em nhé với những kí ức đã sống mãi trong ta ngày qua

Hãy cố gắng ước mong chuyện tình mình sẽ không tàn

Vậy mà giờ đây là lúc anh thấy em cười

Thật đẹp khi người bước lên thánh đường.....

Baby so pretty

On her wedding dress

I am so so sad

I am so so sad

Baby so pretty

On her wedding dress

OH... OH...'

- Alo? - hân bắt máy - Sao ạ? Bang A&D?

- Phải - đầu bên kia trả lời - Bốn người bọn họ là bốn thủ lĩnh của bang A&D. Còn lại thì không tìm được thông tin gì khác.....

- Được rồi, điều tra tiếp đi.....

- A&D sao? Được lắm!!!!!! Để đi viếng thăm Nila một chút nào.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Khách Quý (Part 1)

Hắn tắt máy tính rồi điện thoại cho mấy thằng bạn chí cốt

- Đi quây chút xíu đi. 10ph nữa có mặt ở nhà tớ. OK? - hắn nói rồi cúp máy cái rụp không cần biết mấy thằng bạn có đồng ý hay không (qui tắc thủ lĩnh)

10ph, hắn bước ra khỏi phòng tắm với chiếc áo sơ mi dài tay màu đỏ bung hai nút, khoe hắn bo đì sáu múi cùng một chiếc quần màu đen và đôi giày thể thao màu đỏ. Mái tóc bông bênh được nhuộm đỏ rất hợp với hắn (fan Red). Jin cũng đã có mặt trong chiếc áo thun màu xanh nước và một chiếc quần tây đen, Yin mặc một chiếc áo đen có hình đầu lâu ở ngực cùng một chiếc quần Jean, Ken đơn giản với một chiếc áo pull trắng và quần jean đen.

- Đi đâu đây? - Yin hỏi khi thấy hắn bước xuống nhà

- NGU! - Ken đập đầu Yin - Đi bar chớ đi đâu

- UKM. - Jin phẩy tay - Đi xả street chút đi. Cả tuần này không đi, mệt quá!

- Mà cả tuần này bùng họ để tò tò theo con nhỏ Thảo Vân, còn thời gian nữa đâu mà đi! - Yin cười gian

- TỤI BÂY LỘN XỘN QUÁ! - Ken quát - Cuối cùng là đi bar phải không Win?

- Không, đi thăm bệnh. - hắn đáp rồi đi bước ra xe

- THĂM AI???? - Đồng thanh tập một

- Không phải cả tuần nay phó bang chủ bang A&D bị thương vì phóng bang chủ K&W mình sao? - hắc cười - Vậy thì K&W phải tỏ chút thành ý đi thăm người ta chứ! - hắc tỉnh bơ đáp mà Jin cảm thấy như có một luồng điện 200 ngàn Vôn đang chạy không người

- LÀ SAO????? - Đồng thanh tập 2

- Từ từ rồi sẽ biết, Jin nhỉ????? ĐI!!!!!! - Hắc lườm Jin

- Không biết Win đã biết được chuyện gì rồi đây? - Jin lăm bầm bời bước ra xe, không quên nhả tin tới cho Ji.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Khách Quý (Part 2)

- CÓ CHUYỆN RỒI!!!!!!!!!! - Ji hốt hải chạy xuống nhà - CÓ CHUYỆN RỒI WEN ƠI WEN!!!!!!!!!!

- Chuyện gì vậy? - nó bước ra khỏi phòng

- Cái tên Minh Tuấn ấy không biết hẳn đã biết chuyện gì rồi mà đòi đến 'gặp mặt' tớ để xin lỗi. - Ji đáp

- LÀ SAO??? - Đồng thanh tập 1

- Jin nhắn tin cho tớ là 'tên ấy nói vì phó bang chủ K&W nên phó bang chủ bang A&D mới bị thương. Tên ấy muốn đến xin lỗi cho đúng phép lịch sự' - Jin cầm điện thoại

- WHAT?????? - đồng thanh tập 2

- Làm sao đây? - Yun lo lắng

- Tớ đã nói ngay từ đầu rồi mà không nghe - Kull lườm

- Không đâu. Tên ấy chỉ biết tội mình là thủ lĩnh A&D thôi. - nó lắc đầu
- Tớ đã nhờ ông bị kín thân phận của tội mình rồi. Chắc tại ông quên tội mình 'đã từng' là bang chủ A&D nên ông không che đi vụ này. Thôi, khách quý đến thăm thì phải tiếp đón chứ. 15ph nữa tập trung ở đây, Ji nhỉ? - nó nháy mắt với Ji rồi bỏ lên phòng

15ph sau, nó đã xuất hiện trong một bộ váy ôm màu đỏ để lộ đường cong chết người. Mái tóc búp bê được nhuộm đỏ và buộc bao bằng mộ cái nơ lớn màu hồng. Chiếc túi quai chéo màu đỏ, đôi giày gót cao 1 tấc màu

đỏ cùng đôi tất lưới màu đen trông nhỏ thật thu hút. Ji mặc một chiếc áo pull màu xanh (áo đôi với Jin) cùng một chiếc quần sooc jean để lộ đôi chân trắng không tì vết. Đôi giày gót cao 7 phân cùng mái tóc búi cao gọn gàng. Yun vẫn mặc chiếc áo lửng màu vàng để lộ vòng 2 chết người cùng chiếc váy đen và đôi boots vàng. Mái tóc dài ngang lưng được xõa tự nhiên và vén nhẹ bằng một chiếc kẹp nhỏ xinh xắn. Kull hôm nay lại con ngoan trò giỏi với chiếc áo cổ cao màu trắng và một chiếc quần dài màu đen. Đôi giày cao 1 tấc cùng mái tóc được thắt bím hai bên trông cô nàng chẳng khác nào một cô bé 14 tuổi.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Đón Tiếp (Part 1)

15ph sau, tụi nó có mặt tại Nila.

Hôm nay, nó đường hoàng bước vào chứ không phải hành hạ cái cửa nữa

-Tụi kia đâu Su? - Yin gọi

- Anh Jin với lại tụi K&W đang ở trong phòng vip 1 á! Lúc vào trong đó còn có thêm bốn cô nàng nào đó nữa. Ăn mặc rất chi là thiếu vải trầm trọng.

- Hai ông già kia đâu? - thấy mấy anh kia đến, hai ảnh về rồi

- Nhóc nói gì? - Ji bậm môi - Bốn cô nàng thiếu vải á?

- Vâng ạ. - Su lễ phép

- Cửa thằng Quân lằng nhằng hai con, hai tên kia mỗi người một con, Jin không có đâu. - Kull nói

- SAO MÀY BIẾT???????????????????? - nó hét

- Biết gì???????? - Kull bịt lỗ tai - Chuyện thằng Quân lằng nhằng ấy hả? Trong cái video ấy á, có quay trúng cảnh thằng Quân ôm eo hai em lớp 10 đó.

- Hóa ra đó là lí do cậu chăm hăm với thằng Quân suốt cả mấy ngày nay đó hả? - Ji cười - Chị Kull ghét và đã thề rằng không đội trời chung với mấy tên lằng nhằng mà.

- Hôm trước, em có nghe nói một con nhỏ nào đó bên 11A1 chửi xối xả lên ddaauvf anh Ken vì cái tội lẳng nhăng. Hóa ra là chị. - Su lắc đầu

- Tớ biết là cậu ghét mấy tên lẳng nhăng vì cái tên Robert ấy. Nhưng cậu đừng vì thế mà ghét tên Quân. - nó an ủi cái ngọn lửa kia

- Thôi không nói nữa, vào đi! - Kull bậm môi.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Đón Tiếp (Part 2)

Cánh cửa phòng vip 1 vừa mở ra, tụi nó bước vào (lúc này đã đẹp mặt nạ nên không ai nhận ra). Cảnh tượng lúc này, ba con nhỏ mặc ba chiếc đầm xòe ngắn cũn cỡn bằng vải voan mỏng màu trắng có thể nhìn thấy ba bộ nội y cực mini màu đỏ. Kinh!!!!!!!!!!!!!! Ba con nhỏ đang ngồi cái tướng rất chi là khê gợi đag mời gọi hấn, Jin và Yin nhưng hình như ba anh chàng chẳng quan tâm. Ken ngồi tách biệt với tụi nó, tay đang khám phá phá đường con trên người con nhỏ mặc váy von trắng và đồ mini màu đen còn lại.

- Chúng tôi ngồi đây được chứ, bà cô? - Ji hăm hăm bước đến chỗ của Jin rồi cười với 'bà chị' kia

- Cô là ai? Cô bao nhiêu tuổi mà gọi tôi là 'bà cô'? Tôi mới có 19 tuổi đấy nhá!- bà kia tức tối

- 16 tuổi 26 ngày. - nhỏ nhún vai rồi ngồi bên cạnh Jin - Nhỏ hơn cô đến 3 tuổi đấy nhá!

Kull lườm Ken bằng nửa con mắt rồi kéo Yin đi chỗ khác. Nó nhìn thấy hấn ngồi như thế thì lại rất khó chịu.

- BƯỚC RA NGOÀI MAU!!!!!! - nó hét - TÔI BẢO CÁC CÔ BƯỚC RA NGOÀI MAU, BIẾN ĐI!!!!!!

- Ghen??????? - Kull thì thầm với Yun - Con Wen đang ghen hả???????

- Anh à! - đưa con gái ngồi cạnh Ken nũng nịu. Ken thấy tụi nó bước vào thì vẫn làm lơ nhưng khi thấy ánh mắt của cô nàng đeo mặt nạ màu

trắng có đính ngọc Sapphire thì anh chàng lập tứ ngồi thẳng dậy, mắt vẫn không ngừng rời khỏi cô nàng đó: 'Hình như là Kull. Sao Kull lại ở đây?' - Con nhỏ đó đuổi em kìa!

- Ra ngoài đi! - Ken đáp, mắt vẫn không rời khỏi Kull.

- Các cô cũng biến luôn đi, làm phiền tại tôi này giờ rồi đó. - hân, Jin và Yin cùng tức tối

Bốn con nhỏ ngúng nguẩy bước ra, mắt vẫn không quên tặc nó những ánh nhìn rất ư là trêu mến.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Trả Thù

Tụi con gái kia đi rồi, nó chưa kịp ngồi thì đã bị hấn cầm tay kéo về phía mình.

- Anh làm gì vậy? - gương mặt nó đỏ lên sau tấm mặt nạ màu đỏ đính đá Emerald che gần hết khuôn mặt kia. Yin nhúu mày khó chịu. 'Hình như là Wendy!'

- Bang chủ ngồi gần với bang chủ mới hợp lí chứ. Tôi chưa trả thù cô chuyện cô cho tôi quê giữa lớp là may lắm rồi đó. - hấn cười gian, tay vẫn cầm tay nó

- Vậy thì anh muốn trả thù tôi cái gì? - nó hậm hực nhưng bỗng nhiên trong lòng lại cảm thấy vui 'bàn tay tên này cũng ấm quá chứ nhỉ!' - nó nghĩ

- À há! Cô nói thế có nghĩa là cô chính là Thùy Trâm. - hấn cười lớn - Lúc đầu tôi cũng không tin nhưng mà bây giờ thì.....

- Tôi tưởng anh đã biết trước rồi chứ! - Yun ngạc nhiên

- IQ cậu cao mà sao ngốc thế nhỉ? - Kull nhún vai - Tên đó biết mà không tin nên mới đến đây kiểm chứng chứ.

- Ờ ha! - Yun vỗ trán

Lúc này Ken mới chắc chắn cô gái đó là Kull.

- Nếu tụi này biết hết rồi thì mấy cô mở mặt nạ ra đi. - Yin đề nghị. Cậu muốn biết mặt Wendy trong lúc này sẽ như thế nào.

- Được thôi. - tụi nó đưa tay lên tháo bốn chiếc mặt nạ ra

- Vậy cô nghĩ tôi sẽ trả thù cô như thế nào đây! - hắc nhìn thẳng vào mắt nó

- Anh muốn gì? - nó đáp

Nhanh như cắt, hắc đặt một nụ hôn lên môi nó. Nó hơi ngạc nhiên nhưng lại cảm thấy vui sướng. Nó không đẩy hắc ra. Một nụ hôn thật nồng nàn. Ngay lúc ấy, nó đã biết nó thích hắc rồi.

2ph sau, hơi thở của nó đã trở nên nặng nề hắc mới bỏ nó ra

- Đây là sự trả thù ngọt ngào nhất mà tôi có thể dành cho cô. - hắc cười

Quang cảnh lúc ấy, nó đơ đờ mắt; Yin đơ tức giận ghen; hắc vui sướng: thực sự hắc cũng đã thích nó, hắc không biết khi nào nhưng nó đã trở thành một thiên thần trong lòng nó; còn lại đơ - toàn - tập.

- Thôi, ra nhảy đi! - hắc đề nghị rồi kéo tay hắc đi.

- Hơ hơ.....- Kull mới bắt đầu hoàn hồn

- Ê, để ý đi. hôm nay hai người đó ăn mặc hợp gu thiệt. Tóc đỏ, áo đỏ, giày đỏ. Hai người đó mà thành một đôi thì vui phải biết..... -Jin cười- Ủ ha! - Ji, Yun, Kull và Ken cùng gật đầu. Chỉ có Yin thì lại tức giận

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Đồ Uống

Vừa bước ra ngoài, tám đĩa tụi nó đã chiếm ngay bàn vip.

- Mấy cậu uống gì? - Su chạy đến

- Vang đỏ ướp lạnh Nila có không? Mấy bar kia không có loại đó, chắc nơi đây cũng không có đâu nhỉ? - hắc cười vẻ khinh thường

- Người ta uống Vang đỏ ở nhiệt độ ấm, vang trắng mới ướp lạnh. Cậu kì cục. - Yin cảm rằm - Cậu làm khó cho Nila và Wendy đó à?

- Không đâu - nó nhếch môi - Vang đỏ ướp lạnh Nila có đến cả mấy trăm chai dưới hầm. Hình như là mỗi tháng nhập 100 chai. Bây giờ uống chưa hết còn để lại kia kìa.

- Haha! - hắc cười lớn - Vậy là Nila cũng ưa chuộng ướp lạnh vang đỏ hay sao? Biết khách quý đến nên chuẩn bị đấy à. Có thì nói không có thì thôi nha!

- Hzz. - Su thở dài - Cậu chưa biết chị Wen có thể uống lên tù tù 10 chai vang đỏ trong một đêm cũng được hả? Đó là thức uống ưa thích của chị ấy nên tớ luôn có vang đỏ ướp lạnh. Vậy thôi.

- HẢ????? - Hắc và Yin cùng hét - SAO GIỐNG TÔI/THĂNG WIN QUÁ VẬY?????

- Cũng thường - nó tỉnh bơ - Mấy người uống gì?

- X.O giống Ji. - Jin cười

- Volka - Ken

- Whisky. - Yin

Ngay lập tức, 15 chai vang đỏ lạnh, 10 chai X.O, 2 chai vang trắng, 5 chai Whisky, 1 chai Volka được mang ra.

- Ít quá, 10 chai vang đỏ nữa đi. - hấn phẩy tay

- HẢ?????? - Yin và Ken cùng hét - Sao nhiều X.O quá vậy?????

- Từ lượng anh Jin với chị Ji thì như vậy là hơi ít nhưng mai mốt anh chị còn phải đi học nên ít thôi.

- Ai uống vang trắng? - Ken hỏi

- Tôi. - Kull thản nhiên với lấy cái ly

- Vậy thì bà chằn tinh đó uống gì? - Yin chỉ tay về phía Yun

- Năm chai Whisky đó là của tôi. Anh không có phần đâu! - Yun hăm hăm

- Thôi đi, uống 3 chai thôi, mai còn đi học nữa. - nó nói - OK????

- OK!!!!!! - Yun tui ngửu đưa 2 chai rượu cho Yin

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Nhảy

Khi tụi nó đã ngà ngà say.....

- Lên nhảy đi! - Ji đề nghị

- Ok! - bốn tụi nó kéo nhau lên sàn

Những động tác nhịp nhàng uyển chuyển cùng khuôn mặt thiên thần và vóc dáng siêu chuẩn của tụi nó nhanh chóng thống lĩnh sân khấu. Trong số đó, nó được quan tâm nhiều nhất. Mấy tên dê già từ bang khác đến không biết nó là bang chủ A&D nên cứ tiến đến gần nó, giành nhau nhảy chung với nó. Ở dưới, hăn và Yin rất khó chịu nhưng vì vẻ kiêu ngạo nên hăn vẫn tỉnh bơ như thường.

- Tớ lên đẹp tụi kia đây! - Yin hăm hăm

- NGỒI XUỐNG! - Hăn quát

- TẠI SAO???????????????? CẬU BẢO TỚ NGỒI XUỐNG KHI NGƯỜI CON GÁI TỚ YÊU ĐANG BỊ MẤY TÊN DÊ GIÀ SÀM SỜ À??????? - Yin hét

- Yêu? Cậu yêu Thùy Trâm sao? - hăn cười - Thật nực cười!

Rồi hăn bước lên sàn chen đến chỗ hăn, Jin cũng đi theo hăn và đứng cạnh Ji.

- Ê, xuống thôi Yun! - Kull khều Yun - Cho hai cặp kia nhảy

- Ukm! - Yun gật đầu rồi kéo tay nhỏ đi xuống

Về phần hăn.....

- Tên kia, mày là ai mà dám giành chỗ của tui tao! - một tên đập vai hăn
- Tao sẽ cho mày biết thế nào là lễ độ.

Hăn không nói gì, chỉ rút từ trong túi áo ra một tấm thẻ màu đen hình một cái mặt trăng màu hồng nằm gọn trong một cái mặt trời màu đỏ. Xung quanh đó là một màu đen và chữ K&W được viết bằng máu màu đỏ ở phía dưới tấm thẻ. Tụi kia nhìn thấy tấm thẻ, biết đây là thủ lĩnh của K&W bèn kéo nhau xuống dưới. Trên sàn lúc này đây chỉ còn năm người: Ji và Jin một cặp, nó và hăn một cặp và một tên con trai bặm trợn. Trên ấy vẫn ngoan cổ đòi nhảy cùng với nó.

- K&W hả? Thủ lĩnh Angel này không sợ đâu! - tên ấy cười - Cô em là bạn gái anh nha!

Ngay lập tức, hai cú đập trời giáng vào bụng từ nó và hăn. Nó cũng rút từ trong túi xách ra một tấm thẻ.

- Thủ lĩnh A&D, K&W. - tên ấy ôm bụng - Tập trung đầy đủ dữ, đang quen nhau à?

- Đồ điên! - nó cười - Biến đi trước khi tao nổi giận.

- Hô hô. Sợ quá. Không thì sao?

- Minh Tuấn, cho vôi mượn vai anh nhé! - nó cười

- Cô định bay lên rồi dùng vai tôi là bàn đạp để đá tên kia ấy à? - hăn cười
- Sẵn sàng!

Vừa dứt lời, nó đã bật cao lên, dậm vào vai hăn rồi tung một cú vào mặt tên kia rồi đáp xuống nhẹ nhàng trên tay hăn.

- Màu hồng canh sen nhé. Lúc cô bay lên, váy cô tốc lên, tôi lỡ thấy cả rồi! - hắc cười gian. May là cô mặc váy ôm nên tụi dưới kia không ai thấy đâu đó!

- Hừ! - nó thoảng đỏ mặt nhưng quay về vẻ lạnh lùng. -Tặng anh cú Knock Out đó! Cho tôi xem thực lực của thủ lĩnh K&W đi!

- OK! - Hắc nháy mắt với nó rồi xoay người, đập vào đầu tên ấy. Tên ấy ngất xỉu luôn.

- Hazz! Phó thủ lĩnh Angel gì đâu mà yếu như sên. Angel đâu, lên đây hốt xác nhị ca của tụi bây về nè! - hắc với nó đồng thanh tập một

- Đồng thanh dữ! - Ji, Ji, Yun, Kull và Ken cùng cười (Yin không cười vì..... ghen)

- Cũng thường thôi! - đồng thanh tập hai

- Thôi, không tám nữa. 11h rồi về ngủ, mai đi học. - Kull nhìn đồng hồ

- Ok!!!!!!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Thách Đấu

Sáng hôm sau đến lớp.....

Nó bước vào vộp với vẻ mặt mệt mỏi. Bởi vì tối hôm qua nó nghĩ mãi về nụ hôn ấy - FIRST KISS của nó nên nó không ngủ được. Hôm nay, đôi mắt của nó thâm quầng, nó đã dặm phấn để che đi vết thâm ấy.....

- Nè gấu trúc! - hăn đã đến lớp trước nó rồi - Sao hôm nay cô có vẻ mệt mỏi vậy? Tối 'ngày ấy' à?

- Vô duyên! - nó gắt - Chuyện tôi có chi liên quan tới anh không? Tại vì anh nên tối qua tôi không ngủ được đấy! Anh còn hỏi nữa à!

- Tại sao lại vì tôi? - hăn ngạc nhiên

- Tại..... - nó định tuôn ra 'Tại nghĩ mãi đến First kiss của tôi nên tôi không thể ngủ được' nhưng may nó kịp lại kịp.

- Tại sao?????

- Tại tôi suy nghĩ phải xử đẹp cái tên đã cướp First kiss của tôi như thế nào cho thâm nhất nên tôi ngủ trễ thôi - nó cười gian xảo - Nhưng hôm nay tôi mệt nên tạm tha cho cái tên ấy! - nó nói rồi gục đầu xuống bàn

5ph sau

- Chị Wen! Chị Wen! - Su chạy vào lớp nó - Uả, Windy nữa hả????? Hia người ngồi một bàn nên nói luôn nè, có chuyện gấp.....

- Suyt - hấn đưa tay lên miệng - Im cho cô ấy ngủ, có chuyện gì nói đi rồi tôi nói lại cô ấy cho.

- Ukm..... Thủ lĩnh Angel thách đấu với bang chủ bang A&D và K&W. Tên đó nói là trả thù cho tên đàn em hôm qua bị chị Wen và cậu xử đẹp, bây giờ tên ấy đang trong bệnh viện kìa, nghe nói là bị gãy mũi và chấn thương đầu do cú đập lên mặt và đầu của hai người đó.

- Tụi nó hẹn mấy giờ?

- 8h tối nay tại bãi đất trống ở phía tây thành phố, cách nơi này 100km.

- OK! - hấn gật đầu - Đừng cho Wen biết, mình tôi đấu tay đôi là đủ rồi. Về lớp đi!

- Có gì vậy? - tụi kia xúm lại hỏi

- Không có gì! Chuyện này mình tôi có thể giải quyết được. - hấn nói rồi đeo headphone vào tai, nhắm hát 'Nhớ em'. Hấn biết nó thích nghe nhạc 365daband (Jin nói) nên cốt yếu để ru nó ngủ. Nhưng thật sự nó chưa ngủ, nó đã nghe hết cuộc nói chuyện giữa Su và hấn.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Nhạc Chờ

7 tối, nó đang ngồi trong Nila một mình. Hôm nay nó mặc một chiếc áo pull màu đỏ cùng một chiếc váy xòe jean, gắn trên gối. Rút kinh nghiệm hôm qua, hôm nay nó mặc một chiếc quần sooc ở trong. Đôi giày bata màu hồng trắng rất hợp với nó. Mái tóc dài được nó buộc cao lên bằng một chiếc nơ lớn màu hồng. Nó bật điện thoại, điện cho hân.

'Khi xưa tôi vẫn ước mơ ngày mai sẽ bay xa vời

Bao năm tôi sống với những niềm tin ước mơ tuyệt vời

Nụ cười có đôi lần bỏ rơi tôi

Và cũng nhiều khi nhận ra ước mơ không thành

Những thiên thần để quên tôi

OH.....

Tìm lại đôi cánh mỗi rời giá buốt

Tôi sẽ bay lên đỉnh trời

Chạm vào ngôi sao một điều ước mới

Tôi đang bay về

YEAH..... YEAH.....

Ước mơ thiên thần, bỗng nhiên rất gần

Niềm tin đang cháy lên

Cất cánh bay lên, đến nơi chân trời

Những thiên thần trong tim

Sẽ mãi cho tôi niềm tin.....

YEAH..... OH... HUH..... OH.....'

(Đôi cánh màu bạc -365daband)

Nó nhận ra nhóm nhạc thần tượng, nó hát theo bài nhạc chờ của hần, không để ý bài hát đã kết thúc, hần đã bắt máy là nghe nó hát 2/3 bài hát. Nó hát hết bài mới sực để ý đến tiếng cười lớn của hần.

- HAHHAHAHA! - Hần cười - Cô bị điên à?

- Hừ. - nó bậm môi nghĩ thầm ' Không biết mình thích tên khủng này ở chỗ nào nhỉ?' - Anh đến Nila ngay đi. Cho anh 15ph

- Làm gì??? - hần hỏi - Tôi bận rồi.

- Tôi biết hết rồi. Tụi Angel thách đầu chứ gì. - nó hừ mũi - Sáng nay tôi không ngủ nên nghe anh và thằng Su nói chuyện rồi. Nhanh đến đó tôi, tôi nghèo nên không có xe giống anh đâu! - nói rồi nó cúp máy.

Nó không đi xe vì sợ hần sẽ phát hiện ra thân phận thật sự.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Kiếm

15ph sau, hần có mặt tại bar Nila. Ngồi xuống cái bàn gần quầy nhất, nơi có 2 chai vang đỏ vẫn còn lạnh. 1 chai đã sạch rượu, 1 chai vừa mới mở..... Chỗ của nó. Hần cầm chai rượu vừa mới mở ra, tu 1 phát hết nửa chai. Su nhìn thấy thế định chạy ra cản, miệng lẩm bẩm: 'Phen này chết chắc!' nhưng nó đã đi vào.....

- Mới đi lấy kiếm có một chút mà chai rượu đã hết sạch. - nó lắc đầu -
Trả lại đây!

- Nè! - hần đưa nó chai rượu đã hết luôn rồi - Con gái uống chi cho nhiều. Lát nữa say rồi vướng tay vướng chân tôi.

- Hừ. Anh có vẻ khinh thường Wendy này quá rồi nhỉ. - nó hừ mũi - Đi!

Nói rồi nó vơ cái túi xách màu hồng ở trên ghế rồi kéo tay hần đi. Nó không biết ngay sau lưng nó, khuôn mặt hần đang đỏ lên như quả gấc.

Một chiếc xe BMW màu đỏ cồng chạy trên đường với tốc độ 200km/h làm mọi người hai bên đường phải tránh xa vì vẫn chưa muốn đi thăm ông bà.

30ph sau, chiếc xe ấy đã an tọa ngay tên một bãi đất trống ở ngoại ô thành phố.

- Anh chạy chi nhanh vậy? - nó lắc mái tóc - Bình thường tôi chạy là 150km/h thôi, hôm nay anh chạy còn hơn tôi nữa. Hồng tóc đẹp của tôi rồi.

- Hihi! - hần mở cửa xe cho nó - Mời tiểu thư ạ! Mà tóc cô bay trong gió như thế trông cô xinh lắm đó!

Mặt nó thoáng đỏ. Đã có vô số người khen nó đẹp nhưng sao tự nhiên nó lại có cảm giác kì lạ thế này. Nhưng nó nhanh chóng lấy lại vẻ lạnh lùng.

- 8h rồi. Đi vào trong thôi. - nó khoác tay hần tiến vào một bãi đất lớn - Không quên cầm theo một cái túi dài màu đen.

- Cái gì vậy? - hần hỏi. Tay hần cũng cầm theo một cái túi y như vậy.

- Kiếm. - nó mở túi - Đây!

- Sao giống của tôi vậy? - hần ngạc nhiên mở cái túi của mình ra.

Quả thật, kiếm của tụi nó giống hệt nhau, từ chiều cao, hình dạng, kiểu cách, chỉ có điều, ở chuôi kiếm của nó có đính một viên ngọc hình mặt trăng màu hồng phấn và của hần là một viên ngọc hình mặt trời màu đỏ. Hần nhớ rõ kiếm của hần là một đôi, hần vẫn hay mang đôi kiếm của mình ra rồi dạy cho cô bạn thân - mỗi tình đầu cách đánh kiếm. Và hần cũng đã tặng một thanh kiếm của mình cho cô bạn gái vào dịp sinh nhật cô nàng năm tám tuổi, chính là thanh kiếm có hình mặt trăng màu hồng ấy.. Và bây giờ đôi kiếm chỉ còn một cây do hần giữ. Nhưng cô bạn gái ấy đã qua đời sau đó hai tháng.....

- Cô lấy thanh kiếm này ở đâu vậy? - hần hỏi

- Tôi không biết. Tôi không nhớ. - nó lắc đầu - Một người nào đó đã tặng tôi, nhưng tôi bị mất trí nhớ nên tôi không nhớ.....

- Ờ..... - hần chưa kịp nói gì thì.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Quyết Chiến

Hắn chưa kịp nói hết câu thì đã bị một lũ khoảng 500 tên con trai bao quanh. Tụi nó lập tức cầm kiếm, chuẩn bị sẵn sàng trong tư thế chiến đấu.

- Ô hô! - một con nhỏ khoảng 15 tuổi, ăn mặc cực kì sexy bước đến chỗ hắn, vuốt má hắn cười - Bang chủ K&W lưng lầy đây sao? Nghe lời đồn đã rất đẹp trai rồi. Gặp mặt mới thấy còn đẹp trai hơn lời đồn cả triệu lần. Làm bạn trai em nha!

- Cô..... - hắn ngớ ngàng

- Đúng là anh cũng giống như lũ kia thôi, thấy gái đẹp là cứng họng - nó nói giọng hờn dỗi - Nhận lời người ta đi kìa! - nó cảm thấy trong lòng đang cực kì khó chịu (GHEN....)

- Không có đâu! Tôi thích người khác rồi! - hắn lắc đầu - B - I - Ế - N mau!

- Mà cô là bang chủ Angel phải không? - nó mĩa - Bang chủ giang hồ hay CAVE vậy? Tội quá! Khuôn mặt thiên thần với tâm hồn ác quỷ.....

- Cô..... - con nhỏ đó tối sầm mặt - Lên đi tụi bây!

Con nhỏ đó vừa dứt lời, 500 tên con trai ấy đã lao vào tụi nó như những con mãnh thú bị bỏ đói.

- Lên đi! Màu hồng nhé! - nó nhìn hắn

- Hzz! - hắn lắc đầu - Cô thích hồng ghê nhỉ? Đỏ đi!

- Không! - nó bậm môi - Tôi thích hồng cơ - nó nhìn hăn bằng khuôn mặt cún con, tay vẫn quơ kiếm loạn xạ.

- Hazz! - hăn thở dài, nhìn bộ mặt yêu không chịu được của nó - Còn 400 tên, cô nghĩ sẽ cần bao nhiêu quả?

- Một thôi. Tụi này yếu như sên, mới có 15 mà đã 50 tên chết nghèo rồi. Bó tay. Đúng là Angel yếu đuối kinh.

- Ok! - hăn lấy từ trong túi quần ra một trái banh nhỏ màu hồng ném xuống đất. Một bầu khói màu hồng từ trong trái banh ấy tỏa ra. Tụi Angel chưa kịp hiểu chuyện gì thì đã gục xuống đất. Trong làn khói, nó và hăn xử gọn lẹ tụi kia. 2ph sau, làn khói tan.

- Tụi mày..... - con nhỏ đó mặt cắt không còn giọt máu - Bom khói sao?

- Ukm! - hăn gật đầu. - Cô muốn gì?

- Đẹp mấy tên này đi - nó bước qua xác của mấy tên kia. 500 tên còn đồ đang nằm la liệt dưới chân tụi nó, máu loang khắp cả mặt đất.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Bỗng từ sau lưng nó, một tên con trai chộp lấy thanh kiếm nó vừa để xuống đất, đâm vào chân nó.

- Á!!!!!!!!!!!!!! - nó khụy xuống

- Hahahaha! - con nhỏ ấy cười rồi bước đến chỗ nó, rút từ trong túi ra một cây súng lục - Tao hận mày! Vì mày mà anh tao phải nhập viện, tap phải giết chết mày!

- Cô hèn lắm! - nó không đủ sức để phản đòn, chỉ biết nhếch mép

- Vĩnh biệt! - con nhỏ đó chĩa súng về phía nó

- KHÔNG!!!!!!!!!!!!!! - hăn lao đến với tốc độ ánh sáng rồi ôm chầm lấy nó đẩy ra ngoài, viên đạn bay nhanh đến và sượt qua tay hăn. Từ cánh tay hăn, một dòng máu đỏ chảy ra.....

- Minh Tuấn! - nó òa khóc - Tại sao anh lại cứu tôi hả? Sao anh ngốc vậy? Hức... hức....

- Thôi mà, sao cô mau mít ướt quá vậy? - hăn lờm nó

- Hức hức..... Tôi sợ anh sẽ bỏ tôi..... Giống như ba mẹ tôi đã từng bỏ tôi mà đi vậy.... Hức hức..... Tôi sợ lắm.....

Hăn ngạc nhiên. Nhìn nó khóc thế này, hăn nhớ về 8 năm trước.....

8 năm trước.

Năm ấy hần tám tuổi, ba hần đã bắt hần đi gặp mặt một cô bé sau này sẽ làm vợ hần. Hần không thích nhưng ba hần vẫn ép hần đi. Đi ăn tối về, đã hơn 8h, trời mưa tầm tã. Hần bước vào trong nhà. Hần cứ nghĩ trời mưa nên Moon sẽ không ra đồng chơi đâu. Nhưng đến 9h, không hiểu sao, hần lại bất an. Đột mưa chạy ra ngoài, hần thấy nó vẫn ngồi trên chiếc xích đu quen thuộc. Thấy nó, hần òa khóc:

- Thôi mà, sao em mau mít ướt quá vậy? - hần hỏi

- Hức hức..... Em sợ anh sẽ bỏ em..... Giống như ba mẹ em đã từng bỏ em đi vậy..... Hức..... Hức..... Em sợ lắm.....

- Thôi mà, anh xin lỗi. Tại ba anh..... - hần xin lỗi - Tha lỗi cho anh đi!

- Tạm tha cho anh đó! - Moon cười - Ắt xì!!!!!!

- Ôi..... - hần lo lắng - Em dầm mưa nên bị cảm rồi. Thôi vào nhà nha!

- Vâng ạ! - nó phì cười - Ắt xì!!!!!!

- Hì hì..... Không sao đâu! - hần phì cười - Viên đạn chỉ sượt qua tay thôi mà, về nhà băng bó thôi là hết. Con nhỏ kia rút rồi. Thôi về nha!

Hần cúi xuống, chìa lưng về phía nó.

- Lên đây tôi cõng đi! - hần nói

- Ok! - nó nhảy lên lưng hần

- Cô mấy kí mà mập như heo vậy? - hần nhăn mặt

- Hứ! 58kg chứ mấy! (có nhẹ quá không nhỉ?) - nó gục đầu vào lưng hân
- Lưng anh ấm áp quá à!

Hân mỉm cười rồi công nó ra ngoài xe. Vừa đặt nó xuống ghế, hân đã thấy nó ngủ rồi.

- Người gì đâu mà dễ ngủ thế? - hân cúi xuống đặt một nụ hôn lên môi nó - Thùy Trâm à, hình như tôi đã thích em mất rồi! - nói rồi hân cẩn thận cài dây an toàn cho nó rồi bước vào xe. Nó mỉm cười. Thực ra nó chưa ngủ và đã thấy hết những hành động của hân. Vậy mà hân không biết nên chạy xe chỉ với vận tốc 50km/h, vừa đi vừa nhìn nó, lo lắng cho vết thương của nó mà quên mất vết thương của mình.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Vết Thương

Hắn bế nó (vẫn còn ngủ) vào ghế sofa.

- Thùy Trâm! - hắn lay tay nó - Dậy đi!

- Huh? - nó mở mắt - Tôi đang ở đâu đây?

- Nhà tôi! - hắn đáp rồi đến kệ lấy một hộp cứu thương

- Nhà anh á! - nó nhìn quanh. Một ngôi biệt thự lồng lầy màu vàng tươi -
Oh! Nhà đẹp dữ!

- Cô chưa bao giờ bước vào biệt thự đâu nhỉ? - hắn mĩa nó

- Hừ. Biệt thự Hoa lan nhà tôi đẹp hơn nhiều. - nó đáp

- Hà????? - hắn ngạc nhiên

- Á không không! - nó xua tay - Ý tôi là biệt thự nhà Jin....

- Hahaha! - hắn cười - Vậy nhà ai đẹp hơn?

- Không biết - nó nhún vai - Còn cái vật - thể - lạ ấy là gì vậy? - nó chỉ vào cái hộp trên tay hắn.

- Hộp cứu thương ấy! - hắn quỳ bên nó - Vết thương trên chân cô bị đâm khá sâu nhưng may là ở phần mềm nên không sao, để tôi băng bó lại.

- Cảm ơn! - nó mỉm cười

5ph sau

- Xong rồi đấy! Cô đứng dậy đi thử đi. - hân nói

Nó bước từng bước loạng chạng, khẽ nhăn mặt vì đau, nó lảo đảo.

- Vậy thì cô ngồi xuống đây đi!

- Vết thương của anh sao rồi? - nó hỏi - Đưa đây tôi băng cho.

- Được không đấy? - hân nghi ngờ

- Anh khinh tôi quá vậy? - nó bủi môi rồi sát trùng vết thương cho nó.

.....

- Thôi, tôi về đây! - nó nói rồi chập chững bước ra cửa

- Để tôi chở cô về.

- Không cần đâu, tôi tự về được. - nó lắc đầu - Nhà tôi nhỏ lắm, sâu trong hẻm nữa, xe anh không vào được đâu. - mục đích thật sự là không muốn cho hân biết thân phận thật sự của mình.

- Vậy cô định đi về bằng cách nào? - hân hỏi

- Xe buýt, taxi. - nó nhún vai

- Điên à? - hân lườm nó - 11h khuya rồi, cô định đón xe ở đâu?

- Vậy tôi phải làm gì?

- Một là ở lại đây, sáng mai tôi đưa cô đi học luôn. Hai là tôi chở về.

- Ở lại đi. Tôi có về cũng bị mấy con nhỏ kia cho ở ngoài đường à! - nó bịa một lí do.

- Vậy cô lên trên phòng đầu tiên của tầng 2 đi. Phòng tôi đây! - hấn chỉ tay - Vào tắm đi. Người cô dính đầy máu rồi kìa. Tôi đem quần áo của chị tôi cho cô thay.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Tai Nạn

15ph sau.....

Nó bước từ trong phòng tắm ra, trên người chỉ choàng một chiếc khăn tắm nhỏ màu trắng. Quăng mình xuống giường, nó quay qua nhìn hăn.

- Đi tắm đi. Người anh toàn máu. - nó nói - Tắm xong tôi thay băng cho.

- Cô thì sao? Định không mặc quần áo như thế mà ngủ à? - hăn nhìn chăm chăm vào nó. - Cô không sợ tôi sẽ làm gì cô à?

- Tôi thách anh đấy! Anh làm gì được tôi nào? - nó bật dậy. Một hành động theo phận xạ không điều kiện. NHƯNG..... Cuộc đời còn có cái nhưng là đây.....

Chiếc khăn trắng trên người nó rơi xuống và cái gì không nên thấy của con nó đã hiện ra trước mắt hăn. Nó đứng hình, hăn thì nhìn vào nó với khoảng cách 10cm.

1..... 2.... 3..... 4..... 5ph sau(phản ứng quá chậm)

- Dáng cô đẹp lắm. Cũng ít nhất là 95 cho vòng 1. Vòng 2 cũng 60 và vòng 3 cũng phải trên 95. - hăn lúc này mới hoàn hồn - Khuôn mặt thiên thần mà thân hình lại ác quỷ, muốn quyến rũ con trai cho đến chết vì bị mất máu đấy à?

- Á!!!!!!! - nó chồm tới hăn - Anh nhắm mắt lại nhanh đi. 95 cái gì mà 95. 100 - 60 - 100 đàn ông hoảng đấy!

- Huhuhuhu! Trời ơi. Tha tội cho đứa con hư hỏng này. Tu suốt 16 năm bây giờ xem như là công cốc, con đã thấy những thứ không nên thấy của con gái rồi trời ơi. Mô phật! Tiểu tăng không cố ý, tiểu tăng không có tội, xin phật tử tha tội. Nam mô nam mô..... (trời: Ất xì!!!!!!!!!!!!..... phật: đứng nào mới nhắc tao???????) - hấn nhắm tịt mắt lại

- Anh có tin tôi xử đẹp anh không? - nó dậm chân - Bắt đền anh đấy, tiêu đời trinh nữ của tôi rồi đấy! Tại anh không đưa quần áo cho tôi thôi.

- Ủ a vậy hả? - hấn mở mắt - Tôi mới để ở đâu đây nè..... Đây, của chị tôi đấy! - hấn đưa cho nó một chiếc váy ngủ voan màu đỏ cùng bộ đồ ai cũng biết là đồ gì ấy màu hồng. - Mặc đi!!!!!!!!

- AI CHO ANH MỞ MẮT??????? - nó hét. - Nhắm mắt lại để tôi thay đồ.

1ph sau.....

- Được rồi đấy! Anh có thể mở mắt - nó trèo lên giường - Cho tôi mượn máy tính nhé! Đi tắm đi.

- OK!!!!!!!!!! - hấn phóng như bay vào phòng tắm.

10ph sau (anh này anh hơn chị 5ph, đúng là con gái tắm lâu)

- Anh định quyến rũ tôi đấy à? - nó nhìn hấn bước ra ngoài với body sáu múi cùng chiếc quần đùi màu đỏ.

- Thì sao? Tôi đẹp tôi có quyền. - hấn trèo lên giường. - Cho mượn đùi cô chút đi.

- Làm gì? - nó hỏi

- Đùi cô làm gối êm lắm. - hấn cười rồi nằm xuống chân nó. Nó chăm chú vào cái máy tính tiếp, không thèm đẩy hấn ra.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Ngủ Chung

- Sao cô không gọi thằng Jin đến đón? - hắc hắc
- Bị đuổi rồi. Lúc này tôi ra bar một mình, không cho ba con nhỏ kia đi nên tụi nó hăm dọa tôi không về trước 10h thì sẽ cho ngủ bụi.
- Vậy lúc này cô tính về đâu?
- Về bar ngủ rồi sáng hôm sau về nhà.
- Cô không có gia đình à?
- Ba mẹ tôi mất từ lúc tôi còn nhỏ, tôi sống với ông như đến năm 14 tuổi thì tôi và ba con bạn chí cốt ra sống riêng. Vậy thôi. Nhà tụi tôi gần nhà Jin nên thân nhau.
- Cô biết bạn thanh mai trúc mã của thằng Jin chứ?
- Biết. Rất rõ nữa là đằng khác.
- Vậy sao cô để con nhỏ Thảo Vân quen thằng Jin chứ?
- Câu hỏi này tôi không thể trả lwoif anh được. - nó nhún vai
- Mà cô đang làm gì thế?
- Đọc truyện. Tối nào tôi cũng đọc xong một cuốn truyện tiểu thuyết rồi mới đi ngủ.
- Cô thích đọc truyện đến vậy à?

- Ukm. Mà thôi, tôi đọc sắp xong rồi. Anh đi ngủ đi. Gần 12h rồi đó. -
nó nói, mắt vẫn chăm chú và cuốn truyện 'Nhẹ bước vào tim anh'.

- Vậy cho tôi nằm chút nữa đi. Khi nào cô ngủ tôi mới ngủ.

- Chịu anh

.....

- Xong rồi - nó tắt máy tính - Đi ngủ thôi. Tôi ngủ giường, anh ngủ sofa.

- Không, giường của tôi mà.

- Ga lẳng chút đi. - nó nhìn hằm với vẻ mặt cún con trông yêu cực

- Không! - hằm quay mặt đi chỗ khác, tránh ánh mắt của nó.

- Năm nỉ đó! - nó lay tay hằm

- Vậy ngủ chung đi. - hằm đề nghị

- Nam nữ thọ thọ bất tương thân mà. - nó bĩu môi

- Thôi đi cô, bây giờ cô muốn sao? - hằm nhìn nó

- Sao là sao? - nó ngơ ngác

- Là vậy nè! - hằm ấn nó xuống giường, đặt lên môi nó một nụ hôn.

2ph sau, khi thấy hơi thở nó đã khó nhọc rồi hằm mới buông ra.

- Ngủ đi nhé! - hằm cười rồi kéo chăn đắp lên người nó. Nằm xuống bên cạnh, hằm ôm nó vào lòng. Nó khẽ giật mình, định đẩy ra nhưng lại cảm thấy thật hạnh phúc. Nó yên vị trong lòng hằm rồi ngủ thiếp đi lúc nào không hay. Trên môi nó còn nở một nụ cười.

Hắn vuốt tóc nó, khẽ nói: 'Sao mỗi khi nhìn em, anh lại nhớ về Moon. Nhưng có lẽ, đối với anh bây giờ, Moon chỉ còn là kí ức. Em mới thật sự là người anh yêu, Wendy à!' - ngấm nó một lát, hắn nhắm mắt lại và ngủ.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Ngượng Ngùng

6h sáng, điện thoại nó reo làm hấn bừng tỉnh:

'Có lẽ chiếc hôn em đem tặng ai đó đêm nay

Góc khuất phía sau em là anh với chua cay

Bởi vì bất cứ đâu mà em đang lừa dối

Nói với anh là em đang ở nơi bla....bla....bla.....

Biết không nên tin vì đây phút giây này

Em đang.....

Get on the floor

Get on the floor.....'

(Get on the floor - 365daband)

Là đồng hồ báo thức.

- Cô nàng này đặt báo thức bằng điện thoại hả? - hấn nhúu mày nhìn cái Samsung Galaxy S5 màu trắng có ốp hình Hello Kitty màu hồng - Nhà nghèo vậy hả? Dùng Samsung luôn. Máy này kia cũng toàn Nokia Lumia với Iphone không. Nghèo kinh nhĩ. Có vẻ mấy cô nàng này có điều gì bí ẩn lắm đây. Hấn quay sang nhìn nó, trông nó ngủ thật đẹp, hết như một thiên thần. Lúc này hấn mới nhìn ngắm nó: da trắng hồng, đôi mi dài và cong vút, mũi cao, môi đỏ mọng, gò má lúc nào cũng ửng hồng. Nói chung là cái đẹp

nào trên thế giới đều tập trung vào nó hết. Hắc mỉm cười nhìn nó. Không biết từ lúc nào, hình bóng nó đã chiếm một vị trí rất quan trọng trong lòng nó, hình bóng Moon bây giờ gần như đã xóa sạch trong tim nó. Hắc khẽ lay tay nó:

- Thùy Trâm, dậy đi!

- Kull ời, cho tớ ngủ chút nữa đi mà! - nó ngái ngủ

- Hazz. Bây giờ chắc phải dùng biện pháp mạnh rồi quá! - hắc lắc đầu rồi cúi xuống hôn nó.

2ph sau, nó mở mắt thì thấy hắc đang hôn mình. Dùng hết sức đẩy hắc ra.

- Anh là gì vậy? Bộ tính dê tôi lúc tôi không có khả năng chống đỡ à?

- Như vậy cô mới thức dậy chứ. 6h hơn rồi kìa.

- Vậy hả? Tôi ngủ say quá! - nó bật dậy.

- Cô ngủ ngon còn tôi thì..... Cả tối cô nằm lên tay tôi đấy, tê cả tay.

- Chứ ai biểu anh ôm tôi. - nó hừ mũi. Nó vẫn không dám nhìn mặt nó bởi chuyện tối hôm qua. - Mà dù sao cũng cảm ơn, nhờ anh tôi mới ngủ ngon được như vậy.

- Thôi, đi tắm đi. Tôi lấy đồng phục cũ của chị tôi cho cô thay. - hắc nói rồi bước ra khỏi phòng, nó thì bước vào phòng tắm làm vsen.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Đồng Phục Cũ

15ph sau, nó bước ra khỏi phòng cũng trong chiếc khăn trắng, nhìn khắp phòng, không thấy hân, nó khẽ mỉm cười. Nhìn trên giường, một bộ đồ đồng phục cũ được xếp ngay ngắn. Nó mặc vào..... 'Hoàng Ngọc Hạ Nhi' - nó nhìn lên cái bảng lên trên áo. Hơi rộng..... Nó cười. Đúng là chị Hạ Nhi cao và nặng hơn nó - một cô gái cao đến 1m83 cơ mà, chiếc váy cũng hơi dài so với nó. Nó bật điện thoại:

- Chị Sam à, đồng phục chị rộng vậy?

- Hà????? - người con gái bên đài dây ngơ ngác

- Tối qua, em với thằng em trai yêu dấu của chị được nhận lời thách đấu, em về hơi trễ, lại bị thương nên bị mấy con quỷ kia cho ngủ bụi. Em phải ngủ ở nhà chị. - nó giải thích

- Vậy là em mặc đồng phục chị đi học đúng không? - cô gái bên kia lắc đầu - Đúng là hơi dài so với em. Em muốn làm gì thì tùy ý.

- OK chị! - nó nói rồi tắt máy, bước ra khỏi phòng

Chân nó vẫn còn đau nhói, đi từng bước một, nó lết ra tới đầu cầu thang thì hân lên.

- Sao cô chưa thay đồ?

- Minh Tuấn, phòng chị anh ở đâu vậy?

- Hỏi làm gì?

- Đưa tôi đến đây đi. - nó thở hồng hộc

- Được rồi. - hấn bế thốc nó lên - Chân đang đau mà.

Vào phòng chị hấn

- Đưa tôi đến chỗ bàn may ấy.

- Ờ..... - hấn vẫn ngỡ ngác

- Được rồi, cảm ơn. - nó khởi động máy. Dưới bàn tay hấn, 1ph sau, chiếc áo trắng đã được nó may ôm sát em hơn, chiếc váy cũng ngắn đi một chút.

- Cô làm gì đồng phục chị tôi thế? - hấn ngỡ ngàng

- Không tin anh có thể hỏi. Tôi xin phép chị Sam rồi. - nó đưa hấn cái điện thoại. Chị ấy cao tới 1m83, cao hơn tôi tận 8cm, quần áo chị ấy hơn rộng và dài nên tôi chỉnh sửa cho hợp khổ người thôi mà. Thôi, anh đưa tôi về phòng anh đi, tôi thay quần áo.

- Ờ... Ờ..... - hấn sốc.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Đi Học Chung

6h30. Sau khi ăn sáng xong thì hấn dùng chiếc BMW màu đỏ của mình đưa nó đi học.

- Anh chạy đi, khoảng 100km/h thôi nhé! - nó cười, hất mái tóc dài của mình ra sau (tóc nó và hấn đã nhuộm đen trở lại vì trường nó không cho học sinh nhuộm tóc)

Ngồi trên xe, hấn và nó cùng đeo headphone, mỗi người một tai, bật nhạc của 365daband. Mái tóc dài của nó bay bay trong gió sớm thật quyến rũ. Hấn nhìn nó mãi thôi..... Chiếc xe chạy vào trường đã trở thành tâm điểm của cả trường.

- Là thiên thần của 11A1. - hs1

- Nhưng tại sao con nhỏ đó lại đi với anh Tuấn được chứ? - hs2

- Định quyến rũ anh ấy à? - hs3

.....

- Đi với anh tôi bị cả trường soi ròi đấy! - nó phụng phịu

- Không quan tâm. - hấn mở cửa xe cho nó, rồi bế thốc nó lên trong ánh mắt tức tối của toàn trường (nam là vì hâm mộ nó còn nữ là vì hâm mộ hấn)

- Anh làm gì thế? Bỏ tôi xuống. - nó đỏ mặt.

- Lên lớp đi rồi bỏ, chân cô đang đau, đi không được rồi mà còn ngoan cố nữa.

.....

Hắn đỡ nó ngồi xuống

- Anh làm như tôi là con nít không bằng! - nó nhìn quanh lớp đang sốc toàn tập

- Biết rồi mà - hắn ngồi xuống cạnh nó - Nghe nhạc đi. - hắn vén mái tóc của nó rồi để headphone vào tai nó.

- Cảm ơn. - nó và hắn cùng gục mặt xuống bàn nghe nhạc.

10ph sau.....

Rầm..... Một chiếc ba lô màu hồng đập trước mặt nó và hắn

- WHAT THE HELL? - hắn bật dậy

- Cảm ơn nha! - nó nhìn lên khuôn mặt sát thủ của ba con bạn rồi quay sang hắn - Tôi điện thoại bảo tụi này đem cặp lên trường cho tôi ấy mà.

- Sướng quá ha! - Ji hằm hằm - Tối qua cậu đi đâu cả đêm không về nhà. Sáng nay đi học còn nghe tụi kia đồn cậu đi với thằng nhóc này nữa.

- Ờ..... - nó giải thích - Tại đứa nào đó không cho tớ vào nhà, bảo quá 10h thì cho tớ ngủ bụi nên..... tớ ngủ ở nhà cậu ấy.

- Tối qua tụi này đi với nhau. 11h mới về. - hắn lên tiếng - Được chưa?

- ĐI VỚI NHAU?????? - sáu cái mồm cùng hét

- Điếc lỗ tai! - nó và hắn cùng mếu - Tại tụi Angel thách đấu với tụi này..... Sorry bạn hiền nha. Nhưng tụi nó thách đấu với bang chủ thôi à. Hì hì!!!!!!

- Vậy là sau đó cậu về nhà ở với tên này. Phải không? - Kull đập tay kết luận - Vậy quần áo? Đồng phục này ở đâu ra?

- Chị Sam thì sao? Của chị ấy đấy! - nó nhún vai

- Sao cậu biết chị Sam? - hẳn, Yin và Ken cùng hét

- Không thể trả lời câu hỏi này. - tụi nó và Jin cùng nhún vai

'Tùng.... Tùng..... Tùng.....' ba tiếng trống vào lớp vang lên kết thúc cuộc trò chuyện.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Chỉ Là Tai Nạn (Part 1)

Hai tiết học kết thúc, giờ ra chơi..... Bụng nó đã đánh trống biếu tình nhưng nó lại thản nhiên không hay biết.

- Xuống canteen không? - ba con bạn hỏi

- Mình không đói! - nó cười, thực sự là nó không muốn cho ba con bạn lo lắng về vết thương của mình.

- Vậy thì ở đây nha! - ba con bạn chưa kịp đi thì.....

- Dừng lại đi. - hấn bật dậy - Công đừng giấu. Bụng cô đánh trống này giờ rồi.

- Làm gì có!!!! - nó chối. Thực sự là hấn nằm gục xuống bàn, tưởng ngủ nhưng thực sự là hấn chỉ giả vờ ngủ. Và cũng chỉ hấn nghe được tiếng bụng nó đánh trống.

- Vậy thì xuống canteen đi. - Ji kéo tay nó đi

- Á!!!!!! - nó nhăn mặt

- CÔ LÀM GÌ VẬY HẢ? - hấn quát - CÔ CÓ BIẾT LÀ THÙY TRÂM ĐANG BỊ THƯƠNG KHÔNG HẢ???? - không chần chừ, hấn bế nó xuống phòng y tế.

Sau khi tự mình băng bó vết thương cho nó, hấn bế nó xuống căn tin. Sáu đứa kia nhìn nhau mà không hiểu mô tê gì. Ngoài ra, trong lòng Yin lại bức bối, cậu tứ, bởi vì tại sao cậu luôn thua kém hấn. Tại sao người biết nó

bị thương chỉ có hăn, tại sao người đưa nó xuống y tê và tự mình băng bó vết thương cho nó lại là hăn.....

- Cô ăn gì? - hăn hỏi

- Kem dâu thôi. Bánh snack nữa. Kem cỡ lớn nhé! - nó cười

- Ok! Hăn nói rồi chạy đi.

- Chuyện gì đấy? - Ji, Jin Yun và Kull cùng hỏi

- Không có gì. Tớ bị thương trong lúc xử tội kia, cậu ấy đưa tớ về nhà cậu ấy băng bó rồi tớ ngủ ở nhà cậu ấy. Lúc ấy đã gần 12h rồi.

- Vậy thì cậu người ngủ ở đâu? - Jin cười nham hiểm

- Ở phòng cậu ấy. Có gì sao?

- Vậy còn cậu ấy? - Yin nhảy vào

- Tội này cho chung một giường. - hăn bước đến. Nhưng âm lượng của câu nói ấy hơi lớn để cho 1/4 căn tin nghe thấy. Tin đồn được truyền đi, 15s sau, cả căn tin đều sốc toàn tập.

- Nè, chỉ là.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Chỉ Là Tai Nạn (Part 2)

- CÁI GÌ???????????????? - sáu cái mỏ cùng hét
- Windy, khai thật đi, có làm gì chưa? - Ken cười đều
- Đều vậy cu? - hấn cười lại - Anh đây còn tân lẫn nhé! Đêm qua là đêm đầu tiên thôi.
- Nói gì lạ vậy? - nó hừ mũi - Không có đâu, đừng tin hấn.
- Khai thật đi, rốt cuộc là có gì? - năm cái mỏ cùng nhìn hấn (ngoại trừ Yin)
- Ờ..... 100 - 60 - 100. - hấn ngồi tỉnh bơ ăn kem.
- Là... số đo ba vòng của con Wen mà! - ba con bạn nhìn nhau
- Là sao?????? - Jin ngơ ngác
- Là tớ đã thấy những thứ không nên để con trai thấy của con gái ấy. - hấn nhìn nó cười gian - Đẹp lắm. Chắc thằng Jin với thằng Ken cũng thấy rồi nhỉ?
- CÁI GÌ?????? THẤY..... THẤY..... - ba con bạn cùng đập bàn
- Vậy là tụi mày đã.....
- Suốt cả đêm. - hấn để thêm - Thuyền Trâm đây có khuôn mặt của thiên thần và thân hình của ác quỷ, muốn làm người khác đến vì bị mất máu đấy.
- THÔI ĐI! - mặt nó đỏ hơn trái gấc - Thêm mắm muối vào đó hả?

- Thật mà..... - khuôn mặt hắn lúc này trông cực đều - Cơ thể ấy thật quyến rũ ấy nhé! Đây muốn thấy mà ôm nó vào lòng lần nữa.

- Rồi, nói tóm lại là tụi bây đã làm chuyện đó. - Ken nói và kết thúc câu chuyện

- Hừ, chỉ là tai nạn thôi mà. Mấy người tin tên đó mà không tin tớ thì thôi. - nó dậm chân bước ra ngoài. - Ở bàn bên cạnh, một con nhỏ đã nghe hết cuộc trò chuyện

- Chị là chị của em nhưng em cực ghét chị. Sao chị dám yêu anh Tuấn của em. Chị đợi đấy. Em sẽ cho chị nếm mùi đau khổ. 'Nữ sinh học bổng' ạ!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Chỉ Là Tai Nạn (Part 3)

Mới đi được mấy bước, nó đã loạng choạng suýt té. Nhanh như cắt, hấn chạy đến ôm ngang eo nó trước con mắt sốc toàn tập cả cả canteen.

- Hazz! - hấn lắc đầu nhìn nó - Cứng đầu vừa thôi chứ? Cô có biết cô đi như vậy thì sẽ làm hở vết thương không hả? Tôi nói rồi, cho đến khi vết thương lành hẳn, cô không được đi đâu hết. Ok? Muốn đi đâu tôi sẽ đưa cô đi, đến trường thì phải có tôi bên cạnh. Được chưa?

- Không cần. - nó đẩy hấn ra - Không cần anh quan tâm. - nó làm bộ mặt giận dỗi.

- Rồi rồi. Là tôi thêm mắm thêm muối, nhưng tối qua tôi với cô ngủ chung một giường là thật. - hấn bế nó về chỗ - THật ra, đầu đuôi câu chuyện là vậy..... - hấn ngồi xuống - Tối hôm qua, tụi này đi giao chiến với tụi Angel nhưng Thùy Trâm bị thương, tôi đưa cô ấy về nhà tôi băng bó. Nhưng lúc ấy là 11h hơn rồi, cô ấy bảo đi tự về nhưng tôi không chịu, bảo để tôi đưa về hoặc ở lại nhà tôi. Vậyj là cô ấy ở lại. Sau đó cô ấy đi tắm, nhưng tôi quên đưa quần áo của chị tôi cho cô ấy nên cô ấy bước ra khỏi phòng tắm với một chiếc khăn. Vậy mà cô ấy nằm xuống giường. Tôi chỉ mới khiêu khích vài câu, cô ấy đã bật dậy, và cái khăn rơi xuống..... Tất cả những gì không nên thấy tôi đã thấy.....- ngáp ngừng một chút, hấn nói tiếp - Cô ấy mặc đồ của chị tôi. Nhưng hơn 12h tụi này mới đi ngủ, tôi đã ôm cô ấy vào vòng. Rồi hai đứa ngủ đến sáng. Chỉ vậy thôi.

- Hơ hơ hơ..... - nắm tụi nó cùng sốc (Yin lúc này đã bỏ đi tự lúc nào).

- Nói đúng hơn là váy ngủ. Một chiếc váy voan mỏng màu đỏ. - hấn nhìn nó - Sexy cực kì. Tôi đây phải kiềm chế lắm đấy.

- Sao anh lại lấy..... - nó hậm hực

- Đó là bộ đồ cuối cùng mà chị tôi để lại. Là đồ cũ của chị ấy. Năm lùn như cô không thể nào mặc quần áo tôi được rồi. - hấn xoa đầu nó

- ANH GỌI AI LÀ NĂM LÙN HẢ? TÔI CÁO 1M75 ĐẤY NHÉ! - nó dậm chân - Á!

- TÔI ĐÃ BẢO CÔ NGỒI YÊN RỒI MÀ! - hấn quát lại

- Huhuhuhu! - nó mít ướt - Tại anh đấy.....

- Sao lại tại tôi???????? - hấn ngơ ngác

- Tại anh chọc tôi.....

- Ơ.....

- Ơ gì mà ơ? Anh mới học mẫu giáo hay sao mà ơ??????

- CÔ..... - hấn tức tối

- Gì? Anh không có cô nên gọi tôi bằng cô cho đỡ nhớ à??????

- STOPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP! - năm cái mỏ cùng hét

- Gì???????????????????????????????? - hấn và nó cùng quát

- Hahaha! Tụi bây cãi nhau hài ghê!!!!!! - năm đứa cùng ôm bụng cười

- MUỐN CHẾT HẢ?????? - hấn và nó cùng hét và đập đầu năm đứa kia. Tụi nó làm náo loạn cả canteen. Cả canteen ai cũng sốc vì đường đường lại một hội trưởng hội học sinh, một hotboy lạnh lùng mà lại có thể ôm bụng cười sặc sụa ngay giữa canteen với một cô nàng nữ sinh học bổng.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Lăng Nhăng

Ba con nhỏ lớp 10 bước đến bàn tụi nó - hotgirl lớp 10.

- Anh Quân, anh bảo anh yêu em mà sao anh lại quen con này?

- Hôm qua anh hứa đi chơi với em sao anh không tới?

- Vậy rốt cuộc anh yêu ai trong tụi em?

- Ờ..... - Ken chìa bộ mặt cún con cho hấn và Jin

- Tụi này không liên quan! - hấn và Jin tỉnh bơ ăn kem tiếp

- Ê, ê, HELP ME! HELP ME!!!!!!! - Ken la oai oái

- Không quan tâm.

- Là sao? - Ji và Yun ngơ ngác không hiểu mô tê gì, Kull nhìn cảnh tượng ấy bằng nửa con mắt. Chỉ có nó, hấn và Jin là thản nhiên ngồi ăn kem.

- Rõ lăng nhăng. - Kull cười khinh khỉnh - Xin cô tố cúp. - nói rồi nhỏ bước đi

- Yun, đi theo Kull đi. Lôi đầu nhỏ ra bar cũng được nhưng đừng cho nhỏ uống nhiều quá. - nó hất mặt. Yun lập tức chạy theo.

- Tôi không yêu ai cả, được chưa? Người tôi yêu thật sự là Ngọc Hân. Giờ thì biến. - Ken nhìn theo bóng Kull

- Anh..... - ba con nhỏ ầm ỨC

- B - I - Ế - N!!!!!!! - Ken gằn từng chữ. Ba con nhỏ khóc nước nở chạy đi

-

- Thật là..... - Ji lắc đầu. - Anh có biết con Kull nó ghét nhất là hạng người lăng nhăng không?

- Sao vậy? - ba tụi hăn cùng hét

- Cách đây nửa năm, mối tình đầu của nhỏ đã bỏ đi lăng nhăng với người con gái khác. Từ đó, nhỏ ghét những kẻ lăng nhăng kinh tởm. - nó cười khẩy - Đi thôi, Ji. Đứng đây mất công bức bối.

- Ờ, để tớ điu cậu đi.

- Mà muốn gì? - hăn lườm Ken

- Chả biết. - Ken lôi điện thoại ra. Lướt danh bạ loạn xạ, 12 cú điện thoại với nội dung y hệt nhau: 'Mình chia tay đi' rồi cuos máy mà không thèm đợi đầu kia trả lời.

- Hả???????? Chia tay hết hả? - hăn tròn mắt - Cậu FULL quá Ken ời!

- Win, nhéo má tớ để xem tớ mơ hay tỉnh vậy? - Jin trêu - Á, sao lại cầm dđienj thoại đập vào đầu tớ hả thằng Ken điên kia.

- Đau vậy là tỉnh. - Ken tỉnh bơ - Tụi bây xem thử còn nhỏ nào sót lại không? Nhiều quá nhớ không nổi.

- Anh Quân. - một con nhỏ lớp 11 chạy lại - Anh chia tay tụi kia để yêu mình em thôi phải không?

- Uả. Còn sót hả? Vậy chia tay luôn đi. - Ken nói rồi bỏ lên lớp, để cho con nhỏ kia bất động giữa canteen.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Nham Hiểm

- Huhuhuhuhu! - Con nhỏ đó òa khóc - Anh Quân..... Sao anh lại
nỡ..... Hức.... hức.....

- Thôi đi Oanh. - con nhỏ ngồi bàn bên cạnh giờ chạy đến - Nín khóc đi
mà

- Uả, cậu sao vậy Oanh? - hai con nhỏ khác chạy vào

- Cậu ấy mới vừa bị anh Quân đá. - Sasa lắc đầu

- Bởi vì bốn con nhỏ mới vào đó mà trật tự mọi thứ đều đã bị đảo lộn. -
Uyên

- Chức hotgirl của tụi mình đã bị tụi nó giành mất, đến gi ờ cả 'Tứ hoàng
tử' cũng bị tụi nó quấy rối. - Oanh

- Tứ hoàng tử phải thuộc về tụi mình, không thể để bốn con nhỏ đó cướp
đi được. - Hằng

- Anh Tuấn mãi mãi là của mình. - Sasa

- Anh Hùng là của mình. - Uyên

- Anh Minh là của mình. - Hằng

- Và anh Tuấn sẽ là của mình. - Oanh

- Có kế hoạch chưa? - Oanh hỏi

- Rồi, tụi đó đi Mỹ, đi với Tứ hoàng tử, và với tụi mình. Tổ sẽ dựng một vở kịch, sẽ vui lắm đây. - Sasa nhếch mép cười, một nụ cười ghê rợn và nham hiểm

- Ok! - ba con còn lại cùng gật đầu

- Chị Wen à, chị sẽ phải sống dở chết dở dưới tay em. Ngay từ nhỏ, cái gì chị cũng hơn em. Ai cũng thương chị hơn em. Chị đã giành mất nhiều thứ của em. Nhưng lần này, anh Minh Tuấn sẽ là của em. Chị không thể cười được đâu. Chị sẽ phải thảm bại dưới tay của em thôi, chị à! - Sasa lầm bầm, một sự ghê rợn đến khó tả.

Tạ Hồ Thiên Kim (Sasa)

Em sinh đôi của Su, em họ nó. Kiêu căng, hống hách, ngạo mạn. Là hotgirl no.1 học viện Star School nhưng sắp phải nhường chức cho nó. IQ: 143/300. Thích hấn.

Phương Nhã Uyên

Con gái nuôi trong một gia đình khá giả, có truyền thống làm nghề gỗ lâu đời. Là hotgirl no.2 học viện Star School nhưng sắp phải nhường chức cho Ji. Còn lại giống Sasa. Thích Jin.

Kiều Diễm Oanh

Cháu gái một tập đoàn thời trang nhỏ dưới quyền quản lí của Sanding. Là hotgirl no.3 học viện Star School nhưng sắp phải nhường chức cho Kull. Còn lại giống hai đứa kia. Thích Ken.

Quách Thị Phương Hằng

Cháu gái một công ty bánh kẹo nhỏ. Là hotgirl no.4 học viện Star School nhưng sắp phải nhường chức cho Yun. Thích Yin nên cũng rất ghét nó.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Mối Tình Đầu

7h sáng, một chiếc xe hơi BMW màu xanh nước chạy với tốc độ 120km/h trên đường.....

- Nhanh chút nữa đi. - Yun khích

- 150km/h là vừa. - Ji để thêm

- Điên vừa thôi. - Kull xua tay - Muốn bị công an thổi hả?

- Khùng. - nó nhún vai - Công an nào phạt được công tử của Phạm Hùng?

- Ờ há, quên. - Kull cười hì hì - Đi tiếp đi.

- Rảnh quá ha? - nó, Ji, Yun và Jin cùng đồng thanh.

.....

Chiếc xe ấy đỗ phịch trước một căn biệt thự lớn màu vàng tươi. Jin bấm chuông.....

- Cháu chào bác Hạ! - nó và Jin cùng cúi chào (quản gia nhà hẳn)

- Dạ, cháu chào bác.

- A, Jin hả? Vào nhà đi. Còn cô bé xinh xắn này là cô bé đã ở đây với cậu chủ phải không? Bạn gái của cậu chủ hả? Hóa ra, sau tám năm, cậu chủ cũng đã quên được Moon để mà có bạn gái mới rồi, thật tốt quá!

- Là sao ạ? - tụi nó ngơ ngác

- A, không có gì đâu. Các cháu vào nhà đi. Cậu chủ ngủ chưa dậy. Cậu Jin lên gọi giùm bác với.

- Vâng ạ. - Tụi nó cúi chào bác rồi bước vào nhà.

- Oa, sao giống vậy?

- Giống gì? - bác quản gia thắc mắc

- Nhà tụi con. Cũng có một khu vườn hoa lan màu hồng như thế này đây. Chính là màu này, không sai đi đâu được. - Kull lờm nó (cô nàng vẫn không quên mỗi thù mà nó đã bắt cô nàng đang năng trồng hoa cho nó)

- Nghe cô chủ nói mỗi tình đầu của cậu chủ thích hoa này, và hai người ấy đã gặp nhau năm bảy tám tuổi gì đó, ngay trên một cánh đồng hoa này đây. Và chính cậu chủ đã lấy hoa ở cánh đồng ấy về đây trồng.

- Hồi này bác nói, mỗi tình đầu của Minh Tuấn là Moon sao? - nó nhú mày - Hình như cháu đã gặp cái tên này ở đâu rồi thì phải.....

- Thôi, trễ rồi, đi thôi. - Jin kết thúc cuộc nói chuyện, riêng nó vẫn cứ nghĩ mãi về cái tên MOON.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Xưng Hô

Nó bước vào phòng hăn. Đập vào mắt nó là hăn đang ngủ: cởi trần khoe body sáu múi, quần đùi ngắn màu đỏ đen. Nó cười gian, lấy từ trong cái túi quai chéo màu hồng xinh xắn ra cái điện thoại. 'Tách..... tách.....' Tieegs máy ảnh vang lên. Nó post mấy tấm ảnh 'khỏa thân' của hăn lên web trường và lên facebook. Cất máy ảnh vào túi, nó bước đến bàn làm việc của hăn: một xấp hợp đồng lớn mới vừa được hăn xử lí xong trong đêm qua của Thành Công. Quả thật rất hoàn hảo. Tối qua hăn đã thức đến 4h sáng để xử lí cái đồng này nên sáng này mới ngủ say như chết như vậy. Nó bước đến giường của hăn, ngồi xuống cạnh hăn..... Khuôn mặt hăn ngủ trông rất đẹp.

- Mấy giờ rồi? - hăn mở miệng nhưng mắt vẫn nhắm nghiền

- 7h rồi. Dậy đi thôi. - nó lay vai hăn

- Cô nằm xuống đây với tôi - hăn kéo tay nó nằm xuống giường rồi ôm chặt nó vào lòng

- Thôi mà, đừng có bướng nữa. Dậy đi. - nó nằm im cho hăn ôm nhưng vẫn nói

- Tối hôm qua tôi thức đến 4h sáng đấy. Ông ba yêu dấu của tôi đấy. Cho ngủ chút nữa đi.

- Vậy anh ở nhà nhé! Tôi đi à!

- Đi đâu??????

- Sáng nay tại mình rủ nhau đi mua sắm, chuẩn bị cho chuyến đi chơi ngày mai cơ mà. - nó véo mũi hăn - Quên rồi à?

- Ngốc..... Không quên đâu..... Nhưng thích anh ôm em vào lòng hân, Thùy Trâm ạ.....

- Ai là em của anh? - nó hừ mũi

- Em gọi anh bằng anh, tất nhiên em phải là em của anh rồi. Hơn nữa, em nhỏ hơn anh đến 4 tháng.

- Xì, ứ cần anh! - nó hừ mũi - Dậy đi!!!!!!!!!!

- Gọi anh bằng anh thì mới dậy.

- Muốn làm anh thì không được nhõng nhẽo nữa. Dậy mau.

- Giờ muốn tự gọi hay muốn cưỡng hôn rồi mới gọi???? - hân quay sang nhìn nó, cười gian. Khôn mặt hân bây giờ chỉ cách khuôn mặt nó 3cm.

- Tôi thách anh đấy! UM.... UM..... - nó vừa dứt lời, hân đã khóa môi nó. Bàn tay hân đang từ từ tiến vào trong cơ thể nó.

3ph sau, nó không thể thở được thì hân mới buông ra.

- Anh làm gì vậy hả? - nó đã bắt đầu rưng rưng nước mắt

- Ờ..... Tôi..... - hân giờ mới hoàn hồn - Tôi không tự chủ được..... Tôi.....

- Hừ. - nó đứng dậy, chỉnh lại mái tóc dài cùng chiếc váy. - Dậy đi. Trể rồi. Muốn tôi gọi bằng anh thì cũng được, nhưng mà rồi anh sẽ hối hận thôi. Tôi sẽ mè nheo cho anh đến khi nào anh mệt mới thôi. OK? Chịu nổi không?

- OK! - hân nháy mắt với nó rồi chạy vào phòng tắm làm vsen.

Ở bên ngoài, một tên con trai đã nhìn thấy hết cảnh tượng ấy bằng đôi mắt căm phẫn:

- Win à, cậu là bạn thân của tớ mà. Cậu cũng biết tớ yêu Wendy nhiều lắm mà. Tại sao vậy hả Win?

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Hoàng Tử - Công Chúa Thế Giới Đêm

- Bây giờ ai sẽ chở ai đây? - Ji hỏi khi thấy tụi hăn lấy bốn chiếc BMW ra khỏi gara.

- Ukm..... Tớ sẽ chở Wendy! - hăn và Yin cùng đồng thanh

- Wen có giá vậy? - Jin trêu

- Đập giờ đó nghe nhóc. - Nó giờ năm đăm. - Tớ đi với ai cũng được. Yun và Kull thì sao?

- Không đi với mấy tên này đâu! - Yun và Kull cùng đồng thanh.

- Vậy đi. Yun đi với Kull. Ken qua đi với Yin một xe đi, xe cậu để hai cô nàng này đi. Còn Wen đi với Win. - Jin phẩy tay (phiên tòa phân xử hay ghê)

- Không chịu đâu. Ken qua đi với Win đi, tớ đi với Wendy. - Yin giãy nảy

- THÔI ĐI. MỆT QUÁ! - nó gắt - HAI NGƯỜI ĐI MỘT XE ĐI. TÔI ĐI VỚI ANH WINDY. - nó nhấn mạnh chữ ANH là cả bọn sốc - toàn - tập.

- OK. BC thẳng tiến. - hăn nói rồi mở cửa xe cho nó. Hăn bước vào xe vào phóng đi. Ji và Jin cũng lên xe chạy theo. Tiếp sau là Yun và Kull. Còn cuối cùng là Yin và Ken.

- Em đứng đây đợi anh đi gửi xe. - hăn dìu nó đến cái ghế đá trước siêu thị. Nó gật đầu rồi lôi điện thoại ra tự sướng là cả bọn con trai đứng gần đó (kể cả bảo vệ,.....) đều phải nhập viện vì mất máu.

- Nè, định cung cấp máu cho bệnh viện đó hả? - Ji chạy đến

- Hai con kia đâu? - nó cất điện thoại

- Khai thật đi, lúc cậu lên phòng tên Minh Tuấn ấy đã có chuyện gì mà tên Yin lúc đi xuống mặt hằm hằm vậy? - Kull chạy đến đưa cho nó một cây kem dâu, cho Ji một cây kem bạc hà.

- Ờ thì..... tên ấy cường hôn tớ. - nó tỉnh bơ ngồi mút kem - Tên ấy còn bảo tớ gọi bằng anh. Nếu không thì sẽ 'thịt' tớ. Tên ấy sói ấy còn dám vì vu khống người tớ nữa chứ. Đồ dê.

- HẢ???????????????????? - hai con bạn cùng hét

- Trời ạ. Đường đường là 'Công chúa của thế giới đêm' - sát thủ máu lạnh của bang A&D mà không trị lại tên ấy. - Ji lắc đầu

- Tớ đang bị thương, cậu nghĩ tớ uỳnh nhau được không? Với lại cậu xem, giữa Công chúa của thế giới đêm và Hoàng tử của thế giới đêm, ai mạnh hơn. Là tên ấy mạnh hơn tớ. - nó nhún vai - Nhưng không sao, tớ phải cho tên ấy ân hận vì đã bắt tớ phải làm em.

- Hờ hờ..... Hiếu hiếu..... Tên ấy chết chắc với cái túi tiền..... - hai con bạn nhìn nhau.

Trong thế giới đêm, mọi người tôn thờ nó là Công chúa và hắc là Hoàng tử. Đức vua và hoàng hậu chưa có vị trí nhưng sau trận tranh giành 'Chiếc ghế vàng' sắp tới sẽ chọn được vua và hoàng hậu. Mang danh là tranh ianhf nhưng chắc chắn 80% hai vị trí đó sẽ thuộc về nó và hắc. Và hai phó bang chủ sẽ trở thành hoàng tử và công chúa - Ji và Jin.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Chuẩn Bị Cho Chuyển Đi

Sau hơn ba giờ tung hoành khắp shop quần áo, bốn đứa tụi nó kệ nệ ôm đồng áo quần đến quầy tính tiền dưới ánh mắt sốc tập một của ba tụi hăn (tất nhiên là ngoại trừ Jin ra).....

- Mười bộ váy khác nhau năm đỏ năm hồng, năm chiếc áo trắng khác nhau, năm chiếc váy giống nhau nhưng khác màu hồng đỏ xanh biển đen tím. Hazeline, Pond's, Sunplay, Hai đôi giày cao gót, năm đôi giày búp bê, một cái túi quai chéo, bột cái ba lô rút, một cái túi xách tay. Đủ cả..... - nó lẩm nhẩm.

- Làm gì mua nhiều thế? - hăn nhìn nó

- Đi chơi mà. - nó nhún vai rồi rút thẻ ra quẹt - 25 triệu.

Bên Ji, Yun và Kull cũng ở ình trạng tương tự: Ji 22 triệu. Yun 23 triệu, Kull 20 triệu.

- Hớ hớ hớ..... - ba thằng tụi nó nhìn cái hóa đơn mà sốc tập hai.

- Tỉnh lại đi..... - Jin đập đầu ba thằng bạn

- Họ là ai vậy? - ba thằng kia cùng hỏi

- Tớ không thể nói với mấy cậu ngay lúc này được. Ok? - Jin nói rồi kéo Ji ra ngoài quầy điện thoại. - Mình mua điện thoại đôi đi.

Tại Fahasa

- Làm gì nhiều vậy? - hắn nhìn đồng truyện trên tay nó.

- Bảy cuốn Harry Potter của J.K Rowling, Bốn cuốn Chuyện xứ Lang Biang của Nguyễn Nhật Ánh, Ngồi khóc trên cây và Cô gái đến từ hôm qua cũng của Nguyễn Nhật Ánh nốt. Của em là ba triệu. - chị bán hàng nhìn nó
- Em trai kia, của em là 12 cuốn Conan từ 68 đến 79, bốn bộ truyện màu là 8 cuốn, năm cuốn truyện chữ nữa là hết 600 ngàn.

- Vâng ạ. - hắn và nó rút thẻ.

Xong xuôi hết rồi, nó và hắn xuống KFC ăn trưa. Nói đúng hơn là nó thong thả vừa đi vừa đọc truyện Conan (mượn của hắn) còn đồng truyện của nó và hắn thì do hắn tự xử hết.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Aloha Hawaii!

8h30, tụi nó vừa làm thủ tục nhập cảnh thì đã vây quanh hai người con gái đang đứng gần đó.

- Siêu mẫu Sam Hoàng. Cho em xin chữ kí!

- Siêu mẫu Lily Trương. Cho mình chụp ảnh với.

- IM LẶNG NGAY. XẾP HÀNG VÀO. TÔI ĐẾM ĐẾN 3 MÀ KHÔNG AI XẾP HÀNG THÌ TÔI SẼ TIỀN VỀ NGAY LẬP TỨC ĐẤY! - hăn quát làm mọi thứ trở về trạng thái ban đầu.

- Chị Sam, Lily. Hai người khỏe không? - bốn tụi nó ôm chầm lấy hai cô siêu mẫu.

- Khỏe khỏe. Nhưng sắp chết vì bị nghẹt thở rồi đây! - Lily cười

- Hihi! Tụi em xin lỗi! - tụi nó buông ra

- Chị..... Sam..... - ba tụi hăn chạy đến. - Nhớ chị quá à!

- Được rồi. Buông chị ra đi. - Sam nhăn mặt - Máy đưa học 11 rồi mà còn như con nít á. Vậy khi nào mới có bạn gái được đây?

- Chị này. - ba tụi nó cười

- Em có bạn gái rồi mà chị. - Jin bĩu môi - Cô nàng mặc váy xanh ở bên cạnh chị kia.

- Hahaha! - Sam cười - Được rồi. Chị quên.....

- Uả. Mà bạn là Lily Trương hả? - Cìn cười

- Ukm. Là mình.... Còn bạn..... - Lily cười

- Về khách sạn điểm danh quân số rồi đi. - hấn lườm tụi nó - Rồi giới thiệu sau.

- Queen's Hotel thẳng tiến. - bầy tụi nó cùng cười

Hoàng Ngọc Hạ Nhi (Sam)

Cháu gái cưng tập đoàn Thành Công, chị gái Windy. Vô cùng xinh đẹp. Cao 1m83. Hiền hậu và rất thương em trai. Quản lý của tập đoàn Sanding và là một trong số sáu thành viên của Cherry.

Trương Ngọc Thụy Dương (Lily)

Cháu gái cưng của tập đoàn Trương Ngọc - tập đoàn lớn thứ 8 thế giới về mọi mặt. Cao 1m72. Là một thiên thần, tinh nghịch, cá tính. Phó quản lý Sanding và cũng là một trong số sáu thành viên Cherry.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Chia Phòng (Part 1)

100 học sinh đã có mặt đầy đủ tại khách sạn Queen's Hotel.

- Các em nghe này! - thầy giám thị nói - Theo như phân chia của cô Hiệu trưởng, 2 học sinh sẽ ở 1 phòng, chúng ta có 50 học sinh. 44 phòng.

- Uả vậy.... 44 phòng là có 88 học sinh thôi hả? Vậy 12 học sinh còn lại ở đâu thầy? - một học sinh lớp 10 đứng dậy

- Thầy chưa nói hết. Sẽ có 49 học sinh ở khách sạn, trong đó có 1 phòng là 3 học sinh. Nam ra nam, nữ ra nữ rõ ràng. - thầy giám thị giải thích.

- Vậy 11 học sinh còn lại thì sao thầy?

- 11 học sinh còn lại sẽ ở biệt thự riêng. Đó là..... (đã có vài tiếng xôn xao nổi lên) Lê Đại Thành (Gin) của 12A1, Lê Đại Thắng (Cin) và Tạ Hồ Ngọc Khôi (Su) của 11A2, Hoàng Văn Minh Tuấn (hấn), Phạm Duy Hùng (Jin), Đoàn Quang Minh (Yin), Huỳnh Võ Anh Quân (Ken) của 11A1..... Và.....

- Ai vậy thầy???????? - hầu hết học sinh nữ của trường (ngoại trừ bốn tụi nó) đều bật dậy. - Bảy hot boy của trường đều ở biệt thự riêng.....

- Mong là mình.....

.....

- IM NGAY!!!!!!!!!!!!!! - hấn quát - SAO CÁC BẠN THÍCH CHEN VÀO MIỆNG NGƯỜI LỚN VẬY?????? ĐỂ TÔI NÓI LUÔN NHÉ! BỐN HỌC SINH CÒN LẠI LÀ NGUYỄN THỊ THÙY TRÂM (NÓ), PHAN

ANH THẢO VÂN (JI), TRẦN NGỌC LAN NHƯ' (YUN) VÀ ĐẶNG THỊ NGỌC HÂN (KULL) CỦA 11A1. VẬY ĐƯỢC CHƯA????????????????

- WHAT!!!!!!!!!! - số học sinh còn lại cùng hét

- Được rồi, bớt nóng đi ANHHHHHHH à! - nó cố tình nhấn mạnh chữ ANH - Mình về thôi. Em mệt rồi!

- Ủ..... - hần gật đầu rồi xách va li ra giùm nó - Đi thôi EM!!!!!! (anh này cũng đều không kém)

Sau đó thì 9 người còn lại nối đuôi nhau ra xe của Sam và Lily đã đợi sẵn rồi chạy đi trước cặp mắt phẫn nộ và ganh tị của học sinh.

- Tụi đó dám - bốn con nhỏ kia đồng thanh

- Anh Su..... Dám gạt em! Em sẽ giết anh! Anh em sinh đôi mà vậy đó hả? Chị Wen, chị hãy đợi đấy, xem chị còn ngây thơ đến chừng nào!!!!!!!!!!

- Sasa giờ nằm đấy, mặt hằm hằm như muốn ăn tươi nuốt sống người khác.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Chia Phòng (Part 2)

- Ukm..... Vào đây! - Sam mở cửa biệt thự. Đập vào mắt tụi nó là một cái hồ bơi cực lớn.

- Oa. Sướng quá! - bảy tên con trai tròn mắt

- Vào nhà đi. - Lily giục. - Rồi tớ dẫn mọi người ra sau. Một bí mật.....

- Gì vậy? - bảy tên con trai đồng thanh tập 1

- Từ từ rồi biết..... - Lily nháy mắt

- Biệt thự này nhỏ lắm, chỉ có 6 phòng à. - Sam nói - 1 của chị, 1 của Lily và 4 phòng còn lại của bốn thành viên khác trong Cherry. Nhưng bốn cô nàng đó đi Hàn có việc rồi. Nên bốn căn phòng này tạm thời trống. Mọi người muốn chia sao thì chia.

- Tớ ở chung phòng với Wen! - Hãn và Yin cùng đáp

- Ji và tớ chọn phòng số 2 (phòng Ji). Còn lại mọi người chọn sao thì chọn! - Jin nói

- Tớ và Yun sẽ ở phòng số 4 (phòng Kull). - Kull khoát tay

- Đây, tụi này thì sao? - bốn tên con trai còn lại đồng thanh tập 2

- Thôi, Lily sang phòng chị. Còn phòng số 5 (phòng Lily) cho ba nhóc này (Gin - Cin - Su). - Sam ra giọng đàn chị - Win sẽ ở chung phòng với

Wendy. Còn Yin và Ken sẽ ở phòng số 3 (phòng Yun). Vậy đi.

- KHÔNG CHỊU! EM MUỐN Ở VỚI WEN/KULL! - Yin và Ken đồng thanh tập 3

- Không. Tôi không muốn ở chung phòng với hạng người lăng nhăng như anh. - Kull lắc đầu - Đi thôi Yun.

- Ơ..... - Ken nhìn theo bóng Kull mà đau lòng

- Cậu với Wen có quan hệ gì mà cậu đòi ở chung phòng với cô ấy? - hấn đã bắt đầu mất kiên nhẫn

- Còn cậu cũng đâu là gì với cô ấy đâu? - Yin gân cổ cãi lại

- Cậu..... - tay hấn đã trở thành nắm đấm

- Thôi mà, đừng nóng..... - nó nắm chặt tay hấn, như không muốn để hấn đánh tên bạn. - Tớ ở chung phòng với Windy, cậu ở chung phòng với Anh Quân đi nhé! Tụi này không có chuyện gì đâu!!!!!!

- Đẳng nào tụi này cũng đã là chuyện ấy rồi mà! - hấn đế thêm

- HẢ???????????????????????????????? - Sam và Lily cùng hét

- CÁI GÌ???????????????????????????? - Lily nhưng không tin vào tai mình

- Điều đó là thật. - bốn tụi nó gật đầu là Yin càng điên hơn

- Thắng Win em chị mà đã thích ai thì cô gái đó..... Nhóc đánh nhanh gọn lẹ như vậy lắm! - Sam trêu

- Vậy là đã từng như vậy rồi hả? - nó quắc mắt nhìn hấn (ghennnnnnn)

- Hông phải đâu. Hông có đâu. Chị Sammmmmmm! - hấn xua tay

- Haha. Chị giỡn đấy. Ý chị là nhóc đã ghét ai thì nhóc đánh thì nhóc đánh nhanh gọn lẹ lắm. Hóa ra trong tình cảm, nhóc đã thích ai thì..... - Sam cười gian - Vậy là 10000% em sẽ làm em dâu của chị. KHÔNG thì chị sẽ thúc ép cho. Nếu cần chị sẽ mang lễ vật sang nhà em cưới em cho nó. Mà hai đứa đã làm chuyện đó thật à? Đừng nói với chị là cái hôm em điện cho chị về chuyện đồng phục đấy nhé!

- Đúng đó chị! - mấy cái mỗ còn lại cùng đồng thanh

- Chỉ là tai nạn thôi mà chị!!!!!!! - mặt nó đủ hơn quả gấc - Anh mà nói như thế thì đừng trách tôi sang ở chung phòng với Yin!

- Thật hả! - Yin lập tức thay đổi 180 độ

- Giỡn đấy! - nó cười rồi bước lên phòng, không quên đùn 3 cái va li to đùng cho hẳn. - Chị ơi, em đói quá! Em lên thay quần áo rồi xuống giúp chị nhé!

- Vậy cũng được. Tụi chị cũng chưa ăn tối. - Sam cười rồi bước vào bếp. Tụi kia lần lượt tản ra. Riêng Yin thì hằm hằm.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Quyết Định

Tại phòng Yin và Ken.....

- Sao dạo này cậu có vẻ thích cái gấu với Win quá vậy? - Ken hỏi
- Cậu nghĩ tớ có thể chịu nổi không khi thấy cậu ấy thân mật quá đáng với người con gái mà tớ yêu. - Yin nói - Nếu đó không phải là Wendy mà là Ngọc Hân thì cậu sẽ làm gì?
- Nhưng tớ thấy hai người đó thích nhau thì phải. - Ken chống cằm
- Nhưng Win chưa có chính thức tỏ tình với Wendy cơ mà. Tớ.....
- Cậu định làm gì?
- Mặc dù có lỗi với Win nhưng tớ nhất định phải giành được Wendy. Tớ yêu cô ấy. Nếu cô ấy còn chưa là bạn gái của Win thì tớ vẫn còn cơ hội. Tớ sẽ tỏ tình trước Win.
- Cậu định khi nào tỏ tình?
- Vài ngày nữa. Cậu giúp tớ nhé!
- Why tớ phải giúp?
- Cậu là bạn tốt của tớ mà.....
- Win cũng là bạn tốt của tớ vậy.
- Cậu có kinh nghiệm tình trường..... Giúp tớ đi..... Năn nỉ đó.....

- Thôi thôi. Okkk! Bó tay với cậu rồi. Để tớ giúp cậu chọn nhẫn đôi với lại chuẩn bị hoa. Dù hơi sến nhưng con gái thích vậy.

- Ok!!!!!! Thank you very much.

- Nhưng có một điều kiện.

- Điều kiện gì?

- Khi hai người thành đôi rồi thì cậu phải hỏi Thùy Trâm về sở thích của Kull giúp tớ.

- Ok!!!!!!

Tại phòng nó

- Ông nội ác ôn! - hần nguyên rửa ông nội - Đứa cháu trai độc nhất đi chơi có một tuần mà bắt phải giải quyết một đống chuyện vậy?

- Sao thế? - nó ngồi trên giường ôm cái laptop.

- Ông nội ác quá..... - hần nói như sắp khóc

- Haha! Mặt anh lúc này trông mắc cười ghê! - nó ông bụng cười sặc sụa làm hần quê một cục - Chị hai anh ở bên đấy, sao không đùn công việc một nửa cho chị ấy đi. Dù sao cũng là cháu nội của Thành Công cả mà.

- Không được đâu. - hần thở dài - Nội không cho chị ấy nhúng tay vào.....

- Vậy đưa đây, giúp cho! - nó bước đến cạnh hần. - Mấy bản hợp đồng này đáng lí ra người ngoài không nên đụng vào đâu. Nhưng mà để chị đây giúp nhóc một chút cho.

- Ố! Chị gì? Nhóc nào ở đây? - hấn nhìn nó - Trước sau gì em cũng là người nhàn thôi mà..... Vợ anh đấy! (hấn cười gian)

- Khùng..... - nó thoáng đỏ mặt - Mơ đi tôi mới làm người nhà của anh!

- Vậy sao lại đỏ mặt? - hấn tấn công nó tiếp

- Bây giờ muốn gì? Tôi khỏi giúp nhé!

- Được không đó? - hấn nghi ngờ

- Vậy thôi khỏi giúp. - nó trèo lên giường, cắm mặt vào laptop tiếp

- Ê, nè!!!!!! Gi ờn chút thôi mà..... - hấn kéo tay nó

- Gi ờn gì mà gi ờn? - nó bĩu môi

- Gi ận à? - hấn trèo lên giường ngồi cạnh nó

- Ai thèm.....

- Thật không?

- Thật! - nó véo má hấn một cái rồi đau rồi trèo xuống giường

Hấn chạy theo nó, nó và hấn ví bắt nhau hơn 5 phút sau mới nghỉ bởi vì cái chân vẫn còn đau của nó. Hấn ẵm nó lên phòng (tất cả tụi kia đều đã nhìn thấy sự ồn ào nhưng chỉ mở cửa để nhìn). Ngay lúc ấy, hấn cũng đã biết được chính xác 10000000% hấn thích nó, và hấn đã ra một quyết định cho mình.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Buổi Trình Diễn Thời Trang

7h chiều, cả 96 học sinh đều đã có mặt trước tập đoàn Sanding.

- Đủ cả chưa? - thầy giám thị nói

- Thưa thầy, Thùy Trâm 11A1 không có ở đây ạ! - nó nhìn quanh quất

- Ngọc Hân nữa ạ! - Ken tiếp lời

- Không đâu, họ bảo ở nhà. Wendy hơi mệt nên không đi. - Ji bào chữa (thật sự họ đã ở đây cách đây 1 tiếng đồng hồ)

- Nhưng..... Wendy không có ở nhà! - hần nói

- Họ đi ăn rồi. - Jin xoa tay - Vào đi. Lát họ muốn tới thì tới sau. Chị Sam đã đưa vé mời cho họ rồi.

- Nhưng..... - hần lo lắng

- KHÔNG CÓ NHƯNG NHỊ GÌ Ở ĐÂY HẾT Á! - Jin quát - HỌ ĐỀU CÓ VỠ HẾT, WENDY MẠNH NGANG NGỬA CẬU, JI MẠNH NGANG NGỬA TỚ ĐẤY. HỌ TỰ BẢO VỆ HỌ ĐƯỢC. KHÔNG CẦN CẬU LO LẮNG ĐÂU..... ĐÚNG THẬT LÀ..... YÊU.....

- Vậy thì thôi..... - hần hừ mũi rồi bước vào trong

Đúng tám giờ, sáu cô gái xinh xắn bước ra.

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA! Nhóm trưởng của Cherry kìa. Wendy Nguyễn đấy! - một học sinh nữ hét lên vì quá phấn khích.

- Còn kia là Ji Phan.....

- Yun Trần kia.....

- Ui, Kull Đặng xinh thật đấy!

- Lily Trương giống thiên thần thật đấy.

- Chị cả Sam Hoàng xinh đáo để ấy chứ!

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA! - Cả khán phòng náo loạn

Nó bước ra trong bộ váy xòe xếp li màu hồng đính kim cương, đôi giày búp bê cũng đính kim cương và chiếc mặt nạ lông vũ hồng đính kim cương nốt. Mái tóc nhuộm đỏ được buộc hờ bằng một cái nơ màu hồng phấn. Ji mặc một chiếc váy ôm màu xanh nước tằm lên ba vòng chuẩn không cần chỉnh. Đôi giày cao gót đính kim cương lấp lánh cùng một chiếc mặt nạ lông vũ màu xanh. Mái tóc dài được cô nàng vén bang một bên cùng một chiếc trâm cài hình bông hồng xanh. Nàng Yun trông playgirl với một chiếc ác cộc tay lửng khoe luôn vòng hai đầy mê hoặc cùng hộc chiếc quần bó màu da báo cùng đôi bốt vàng và chiếc mặt nạ lông vũ vàng tươi. Mái tóc được cô nàng búi cao lên trông rất 'ngầu'. Kull trông giống thiên thần với một chiếc váy dài tay màu trắng xếp tầng dài đến đầu gối. Mái tóc được cô nàng xõa tự nhiên thật xinh xắn. Cái mặt nạ màu trang xinh xắn được cô nàng điểm thêm mộ viên đá Sapphire mình bông tuyết là điểm nhấn. Đôi giày búp bê trắng làm tăng thêm vẻ duyên dáng cho cô nàng. Lily lại xuất hiện trong một chiếc áo đỏ khoét sâu ngực cùng một chiếc váy xòe xanh rin. Đôi giày cao bốt cùng mái tóc đen láy được buộc cao cùng chiếc mặt nạ đỏ trông cô nàng thật xinh xắn. Chị cả là người kín cổng cao tường nhất với chiếc áo cổ lọ màu trắng cùng một chiếc váy ôm như váy công sở màu đen. Sau khi lượn hết một vòng, sáu cô nàng cùng biểu diễn một bản nhạc mới

mang tên: I am a beautiful girl (tg chém đây, đừng lên mp3 tìm nhé) do nó
tự sáng tác để kết thúc buổi trình diễn thời trang.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Say

Hôm ấy, sau buổi trình diễn thời trang, cả tập đoàn Sanding đã tổ chức ăn mừng. 11h đêm, sau đó nó mới về nhà. Nó quăng mình lên giường, người nồng nặc mùi rượu. Hắn bật dậy nhú mào rồi chạy sang phòng bên cạnh, Ji cũng đang ở trong tình trạng ấy, bên phòng bà chị của mình cũng vậy. Hắn lắc đầu rồi bước về phòng. Bất đắc dĩ lắm hắn đành phải thay đồ cho nó, vừa cởi chiếc váy đỏ trên người nó ra vừa mô phạm. Mặc dù đã nhìn thấy đường cong chết người của nó nhưng hắn vẫn chảy máu cam rùng rùng. Mặc bộ váy ngủ màu đỏ vào người nó, hắn chỉnh sửa nó lên giường ngay ngắn.

- Sao mà say vậy không biết. Say vậy chắc là uống nhiều lắm đây! - đắp chiếc chăn lên người nó, hắn nằm cạnh và ôm nó vào lòng. - Ngủ ngon, Wendy! - hắn đặt một nụ hôn nhẹ lên môi nó rồi nhắm mắt.

- Sun à, Sun à! Anh đâu rồi? Sao anh lại bỏ em mà đi vậy? - nó ngủ mơ - Sao anh lại đi chơi với Sen mà bỏ quên em. Anh bảo em là cô dâu xinh xắn của em mà. Sao vậy hả? Em ghét anh! Em hận anh! Nếu để em gặp anh thì em sẽ giết chết anh đấy! Anh hãy nhớ lấy điều đó! - hai hàng nước mắt chảy dài trên gương mặt xinh xắn còn vương chút phấn của nó

- Sun?????? - hắn nhú mào - Em nói gì vậy Wendy? Sun là ai????????
(ngu kinh, mi chớ ai!)

6h30 sáng hôm sau

- Ui..... - nó thức dậy, tay ôm đầu vẫn còn choáng. Nhìn lên chiếc giường, không thấy hân đâu, có lẽ hân đã xuống nhà nên nói bước xuống dưới. Lúc này nó mới để ý là chiếc váy ôm màu hồng trên người nó đã được thay bằng một chiếc váy voan mỏng màu đỏ.

- Tối hôm qua uống như vậy mà ai vẫn còn tỉnh để thay đồ cho em vậy?
- nó ngồi xuống cạnh nó

- Tụi này về tới nhà là ngủ liền, có ai thay quần áo đâu! - Lily nhún vai

- Vậy ai thay???????? - mặt nó đã bắt đầu biến sắc nhìn qua hân

- Thì sao? - hân chợt dạ trả lời

- Anh đã làm gì tôi chưa vậy???????????????????? - nó bật xa 2m khỏi hân

- Cô nghĩ tôi làm gì? Tôi còn tu đấy nhé! Vì cô mà tôi mất cả lít máu đấy! - hân hừ mũi

- Ai mượn anh! - nó đỏ mặt

- Người toàn mùi rượu. Lại còn sexy nữa chứ. Cô biết là đêm qua tôi phải kiềm chế lắm nên cô mới còn nguyên vẹn vậy không.

- Hừ, vậy thì cảm ơn nhé! - nó ngúng nguẩy bỏ lên phòng

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Hai Lời Tỏ Tình

Cả ngày hôm ấy, tám đứa tụi nó rủ nhau đi quây quanh bờ biển Hawaii. Bốn tụi nó, mỗi người một phong cách nhưng ai cũng toát lên vẻ trí thức nhờ cặp kính không độ (tụi hăn xem chút nữa là không nhận ra luôn). Tụi nó mang kính như vậy cũng vì che giấu thân phận.....

5h chiều, tám đứa tụi nó đang yên vị trên một mỏm cách bờ khoảng 20m ăn kem và cười đùa vui vẻ (từ bờ có đường dẫn ra mỏm đá ấy nhưng khi thủy triều lên thì con đường ấy bị ngập sâu dưới nước đến tận bụng).

- Ê, Ken. Đi vào bờ đi.

- Huh? - Ken ngạc nhiên nhìn Yin nhưng sau 5s thì đã hiểu ngay chuyện gì

- Tụi này đi chút rồi về. - Ken đứng dậy rồi nói với sáu đứa kia

- Không quan tâm. - Yun và Kull nhún vai rồi nói chuyện tiếp.

2ph sau

- Jin nè, cậu là bạn thân từ nhỏ của Wendy phải không? - hăn nói nhỏ và vai thẳng bạn

- Ukm. 16 năm rồi. - Jin gật đầu - Có gì không?

- Vậy chắc cậu biết Wendy thích gì hả?

- Tất nhiên. Mà sao?

- Tổ định..... - hấn ngáp ngừng

- Tổ tình chứ gì? Nhờ tổ tư vấn chứ gì? - Jin cắt lời hấn - Cậu biết ngáp ngừng trong lời nói như vậy từ khi nào thế?

- Hừ. Đánh đổi lòng tự trọng để tỏ tình người khác cậu biết khó lắm không? - hấn hừ mũi

- Hahaha! - Jin cười - Thua cậu luôn. Tỏ tình thôi mà cũng gì mà đánh đổi lòng tự trọng ghê vậy?

- IM ĐI! GIÚP HAY KHÔNG? - hấn quē độ

- Ờ..... Có..... - Jin nhìn khuôn mặt đặng đặng sát khí của hấn

- Vậy đi.

- Giờ hả? - Jin làu bàu

- NHANHHHHHHHHHHHHHHHHH! - hấn lờm thăng bạn

- Biết rồi. Nhờ họ giúp đỡ mà làm như ông nội họ đấy! - Jin hậm hực - Tụi này đi có chuyện

- Hai người cũng đi luôn đi. Cho chị em phụ nữ tụi này thống lĩnh mỏm đá. - Yun trêu - Mà sao mấy ông ông nài cũng bí hiểm vậy? Làm gì phạm pháp nên giấu tụi này hả?

- Khùng..... Không có đâu..... - Ji bênh Jin

- Bênh chồng hả con kia? - Yun véo con bạn

- Á..... CON QUÝ KIA..... MÀY CHẾT VỚI TAO.....

Bốn tụi nó cười đùa vui vẻ mà không biết mình sắp gặp nạn.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Bắt Cóc

Bỗng nhiên có đến hơn 100 tên con trai tiến đến chỗ tụi nó. Trông giống như là người Việt.

- Muốn gì? - nó cất giọng lạnh lùng

- Vậy mấy cô em nghĩ tụi này muốn gì? - một tên cười

- Chân tớ vẫn còn đau, chưa đánh nhau được. Với lại tớ mặc váy. Một mình các cậu xử nổi không? - nó quay sang hỏi mấy con bạn

- Hên là hôm nay ba tụi mình đều mặc quần. - Kull nhún vai

- Có lẽ là được.

- Nhưng tụi mình không có vũ khí đấy. - Yun nhíu mày - Lấy cái máy được nè. - cô nàng cúi xuống nhặt hai hòn đá có vẻ sắc.

- Sao lại quên mang súng được nhỉ? - Ji cười - Nhưng mà đây là đất Mỹ, nổ súng ồn ào người ta tưởng tụi mình chiến tranh. Thôi thì tay không vậy.

- Ok. Vậy lên đi. - Nó hất mặt.

Trận chiến bây giờ là hơn 100 tên con trai đều có gậy gộc, vũ khí và ba cô gái không có thứ gì trên tay. Nhưng không ngờ, 15ph sau, ba tụi nó đã xử đẹp lũ kia.

- Xong. - Kull nhăn mặt - Chiếc áo trắng mới mặc lần đầu. Hix hix.

- Đi thôi! - nó hất hàm

Bốn tụi nó đứng dậy bước đi nhưng..... có bốn tên con trai vùng dậy, vùng gậy đánh vào đầu tụi nó. Chưa kịp định thần, bốn tụi nó đã ngất đi. Nhưng trước khi ngất, nó đã tháo sợi ruy băng buộc tóc ra và thả xuống - sợi dây ruy băng màu hồng phấn đã được nhuộm bằng một màu đỏ của máu.

Một lát sau, Yin và Ken chạy đến.

- Mọi người đâu cả rồi? - Yin nhíu mày
- Kull đâu rồi? - Ken chạy quanh mỏm đá
- Sáu người đi đâu rồi? - Yin điện thoại cho Jin
- Jin nói gì? - Ken thở hồng hộc vì đã chạy một vòng quanh mỏm đá.
- Cậu ấy nói là sau khi tụi mình đi thì cậu ấy và Win cũng đi có chuyện. Chỉ còn bố cô nàng kia ở đây.
- Vậy bốn cô nàng ấy đâu?
- Mọi người đâu cả rồi. - hần chạy tới
- Không biết. - Yin và Ken nhún vai
- Nè, nhìn đi. - hần nhíu mày nhìn những vũng máu - Máu!
- Vậy là ở đây mới có đánh nhau. - Jin đập tay
- Nhìn đi. Sợi dây ruy băng của Wendy. - hần nhặt sợi ruy băng đã dính máu lên. - Sợi ruy băng này nằm khá xa so với vũng máu, nó nằm ở trên đường đi vào mỏm đá, có nghĩa máu này không phải là của lũ kia rơi trong trận chiến.

- Quả không hổ danh là hoàng tử thế giới đêm. Phân tích rất giỏi. - Jin gượng cười

- Giờ này còn đùa hả? - Ken quát - Mấy cô nàng kia đang gặp nguy hiểm kìa!

- Ý cậu là..... Đây là máu của Wendy..... - mặt Yin biến sắc

- Đúng là vậy.

- Về nhà đi. Tổ biết bọn họ ở đâu rồi. - Jin giục.

- Ở ĐÂU? - Yin và Ken cùng đồng thanh

- Về nhà đi.

Bốn tụi hăn chạy đi với tốc độ ánh sáng

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Giải Cứu

- Sao cậu biết mọi người đó đang ở đâu? - Yin thắc mắc
- Không nói đùa hả? - Ken đập vai Jin
- Chế độ định vị. - hấn nhún vai - Đúng không?
- Phải. - Jin bật laptop.
- Là sao??? - hai tên kia thắc mắc
- Là cài đặt cho điện thoại đôi. Điện thoại này ở đâu thì điện thoại kia đều biết. - hấn nhìn vào laptop - Chế độ ấy muốn biết được vị trí thì phải kết nối với máy tính. Hiếu chưa hai thằng ngốc?
- Ờ..... Hiếu..... - hai thằng kia cùng gật đầu
- Thôi tám dóc đi. - Jin nói - Họ đang ở trên xe thì phải, đang di chuyển về ngoại ô với tốc độ 70km/h.
- Đợi khi nào dừng lại thì tụi mình xuất phát. - hấn ra lệnh
- Vậy là ngồi đợi hả? - Yin bực bội
- Ukm. - hấn bắt chân chữ ngũ gác lên bàn
- CẬU BẢO GIỜ NGỒI ĐỢI SAO? - Yin hét - CẬU KHÔNG LO LẮNG CHO WENDY HẢ????? HAHAHA! ĐÚNG ĐẤY! BÂY GIỜ MỚI BIẾT ĐƯỢC CẬU KHÔNG YÊU WENDY THẬT LÒNG.

- CẬU BÌNH TĨNH LẠI ĐI ĐƯỢC KHÔNG? - hấn dấm vào mặt Yin -
CẬU NGHĨ MÌNH CẬU LO LẮNG CHO WENDY À? CẬU NGHĨ MÌNH
CẬU YÊU CÔ ẤY À? CẬU KHÔNG HIỂU CẢM GIÁC CỦA NGƯỜI
KHÁC THÌ ĐỪNG CÓ MÀ ĂN NÓI HÀM HỒ!!!!!!

- Hai người dừng lại đi. - Jin và Ken nhảy vào can - Bây giờ tụi mình
nên ngồi đợi, biết địa điểm chính xác thì hãy xuất phát.

- Cách trung tâm thành phố về phía Nam 150km. - Jin nhìn vào laptop. -
Đi thôi. Hai người đừng có cãi nữa.

- Tụi này đi với! - Lily bước vào nhà

- Không! Hai người ở nhà đi. - hấn hừ mũi rồi lấy chạy ra gara với tốc
độ ánh sáng. Ba thằng kia nổi nuôi chạy theo.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Giải Cứu (Part 2)

Sáu chiếc BMW chạy với tốc độ ánh sáng đã dừng lại cách căn nhà kho ấy khoảng 10m. Từ trong xe, sáu con người mặc toàn đồ đen bước ra. Ai cũng tỏa ra ám khí đến kinh sợ. Riêng người đứng đầu là nổi bật nhất với mái tóc đỏ cùng khuôn mặt thiên thần nhưng ánh mắt lại giống như một tảng băng nghìn năm.

- Cin và Ken, Kull. - hấn khoát tay - Su, đám ngoài này - hấn hất mặt về phía cổng nhà kho, nơi có khoảng 20 tên đang đứng canh. - Xong rồi vào giúp tôi. Anh Gin và Yin, Yun. Jin, Ji. Còn tôi, Wendy.

- Tôi phản đối - Yin lên tiếng - Tôi sẽ đi giúp Wendy.

- Đây là mệnh lệnh của người đứng đầu giới giang hồ. Ai không làm theo sẽ bị trục xuất khỏi giới giang hồ. Ok? - hấn lớn giọng

- Mặc kệ, tôi không quan tâm. Tôi phải đi cứu người tôi yêu.

- THÔI ĐI. ĐỦ RỒI ĐẤY! - Gin quát - Cậu có bao giờ để ý tới cảm xúc của Wen chưa hả Yin. Con bé không yêu cậu. Tôi, Su, Cin và Jin đã chơi với nó từ lúc mới lọt lòng mẹ nên tôi rất hiểu nó. Nó không yêu cậu, nó chỉ xem cậu là một người bạn thôi.....

- Phải đấy. Thật ra mà nói, Wen thích Win. - Jin mở giọng

- Tĩnh lại đi. - Cin nhún vai. - Thôi được rồi, đi.

- Ok! - hấn chạy đi với tốc độ ánh sáng, bỗng nhiên cảm thấy lòng mình lạnh laanh khó tả.

- Muốn gì? - Yun khinh bỉ nhìn con người đứng trước mặt

- Thương lượng. - Hằng ngồi xuống ghế đối diện nhỏ

- Chuyện gì? - nhỏ đã lờ mờ hiểu ra lí do

- Tôi biết cô thích anh Minh. Nhưng thật tội nghiệp cho tình đơn phương của cô..... Anh ấy lại yêu con nhỏ Thùy Trâm.....

- Thì sao?

- Nếu giờ cô tiễn cho con nhỏ Thùy Trâm ra khỏi cuộc sống của anh ấy. Anh ấy biết đâu sẽ yêu cô.....

- Thật kinh tởm..... Tôi nói cô biết. Mặc dù tôi thích Minh nhưng không có nghĩa là tôi sẽ giành tình yêu ấy bằng cách ghê tởm ấy. Đối với tôi, tình bạn quan trọng hơn tình yêu nhiều lắm.

- Hô hô hô! Cao thượng quá! Đáng khen! - nhỏ vỗ tay. Ngay tức khắc, khoảng 25 tên con trai bước vào phòng. - Xử! - Hằng nói rồi đi ra.

- Một mình tao chấp hết tụi bây! - nhỏ đã tháo được sợi dây trói tay ra - Có ngon thì nhào vô!

.....

- Dừng lại đi! - Gin chạy vào phòng

- A, Anh Gin! - nhỏ cười toe toét.

Bằng những cú nhào lộn đẹp mắt, Gin và Yin đã xử xong xử ấy trong nháy mắt.

- Em có sao không? - Gin chạy đến bên nhỏ

- Em không sao! - nhỏ bước đếm chỗ Yin đang đứng - Lo cho Wen thì đi tìm cậu ấy đi! Tôi không sao đâu!

- Không, tôi nghĩ lại rồi. Tôi sẽ từ bỏ. Tôi sẽ chúc phúc cho Wendy và Win.....

- Giờ mới tỉnh hả? - Gin lay vai Yin - Không sao đâu. Xung quanh em vẫn còn rất nhiều người tốt và xinh đẹp mà.

- Vâng ạ. - Yin cười

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Giải Cứu (Part 3)

- A!!!!!! Ui da!!!!!! Mình đang ở đâu đây? - Ji từ từ mở mắt nhìn quanh
- Tỉnh rồi à? - nhỏ Uyên bước vào
- Cô là ai vậy? Tại sao cô lại bắt tôi? - nhỏ ngạc nhiên
- Không biết à? Hay là cô muốn và viện như hôm trước mới chịu thông minh ra à?
- Hóa ra..... Vụ lần trước là do cô chủ mưu. - nhỏ cười nhếch mép -Tôi đoán quả không sai.
- Rồi đấy! Thì sao nào?
- Cô muốn gì ở tôi? Jin?
- Đoán đúng rồi đấy! Cái đồ nghèo hèn như cô mà dám quyến rũ anh ấy à? Đũa mốc mà chùi mâm son.
- Đỡ hơn cái thứ ỷ mình giàu rồi khinh người như cô.
- Cô.... Cô.....
- Không có cô nên gọi tôi bằng cô cho đỡ buồn à?
- Chát..... Một cú tát vào mặt nhỏ
- Hừ..... Cô cũng mạnh đấy! - nhỏ cười khinh bỉ
- Côi có biết là anh ấy đã có bạn gái rồi không?

- Biết chứ. Biết rất rõ nữa là đằng khác. Cần không, tôi nói cho nghe nhé! Đó là bạn thanh mai trúc mã của Jin. Tên là Phan Anh Thảo Vân, con gái độc nhất của tập đoàn The Rose, và cũng chính là người mẫu Ji Phan của Cherry đấy. Phó chủ tịch tập đoàn thời trang Sanding đứng đầu thế giới. Sinh nhật: 21.7.1998. Chiều cao 1m74, cân nặng 53kg. Số đo 3 vòng 95 - 61 - 96. Sở thích ăn kem bạc hà. Và..... là phó bang chủ lòng lầy bang A&D. Vậy đủ chưa, cần tôi kể tiếp không????

- Mà..... mày..... mày..... Sao mày biết?

- Ờ..... - lúc này nhỏ mới biết mình nói hớ - Bạn tôi mà. Hồi tiểu học, hai đứa cùng tên nên quen nhau. Vậy thôi. - nhỏ chém

- Biết vậy sao còn.....

- Quản chồng giúp bạn..... - nhỏ nhún vai

- Hừ..... Cô nói dối..... - một cú tát tiếp theo vào mặt nhỏ - Cô nói thật đi!

- DỪNG LẠI MAU!!!!!!!!!! - Jin xông vào

Chát..... một cú tát vào mặt Uyên

- Cô làm cái trò gì vậy?

- Anh Hùng..... Anh..... - nhỏ Uyên ôm mặt khóc

- Cô thôi cái điệu nước mắt cá sấu đi. - nhỏ hét

- Thôi mà, vợ yêu không sao chứ?

- Vợ yêu????? - nhỏ Uyên thất sắc

- Vậy thì tôi không giấu nữa. Tôi chính là con gái của tập đoàn The Rose đây.

- Nói dối!

- Đó là thật. Không tin phải không? - nhỏ cười và rút trong cái túi mà Jin đang cầm ra một cái danh thiếp. - Xem đi.....

- Là thật hả.... - nhỏ há hốc, như không tin vào mắt mình.

- Tôi yêu cầu cô giữ kín bí mật này, nếu không cô sẽ biết hậu quả. - nhỏ hăm hè rồi bước ra ngoài

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Giải Cứu (Part 4)

'Rào....' - một gáo nước lạnh tạt lên người là Kull tỉnh hẳn

- Có chuyện gì? - nhỏ đưa đôi mắt căm phẫn nhìn lên người con gái đang đứng trước mặt

- Mày ngon quá ha! Mày giỏi quá ha! Dám giành anh Quân với tao! - Oanh cười khinh khinh

- Tao với Anh Quân không quen biết nhau, không có chuyện gì cả! - nhỏ nhếch mép

- Mày có biết là vì mày mà tao mới bị anh ấy đá hay không hả?

- Sao? Tại sao lại liên quan đến tao?

- Anh ấy.....

- Anh Quân (là tên riêng chứ không phải là anh - em nhé!) yêu tao ư? Chuyện đấy là do anh ấy chứ không phải do tôi. Hiểu chứ?

- Anh ấy vì mày mới bỏ tao! Nếu mày biến mất khỏi cuộc đời của tao và anh ấy thì anh ấy sẽ quay lại với tao. - Hăng vung con dao lên cao. - TAO HẬN MÀY! TAO GHÉT MÀY! TAO SẼ GIẾT MÀY!!!!!!!!!!

- Ô nô nô! - nhỏ đá đôi giày cao gót của mình lên tay nhỏ. Con dao theo đà bật mạn ra xa, cắm phập vào bức tường sau lưng. - Không biết võ thì dùng dao là không tốt đâu!

- Mày..... Mày.....

- Thứ con gái mưu mô, thực dụng như cô thì Quân sẽ không bao giờ yêu đâu.

- Mà là ai?

- Nghe danh bang phó bang A&D chưa? - nhỏ nhếch mép

- Không lẽ..... Mà là.....

- Ủ, tao đây. Thì sao!!!!

- Hừ..... Nhưng mà đang bị trói, lại bị thương. Xem thử mà có trị nổi lũ này không?

Nhỏ Uyên vừa bước ra ngoài, khoảng 30 tên con trai liền bước vào.

- Sao? Lên hết đi! - nhỏ hất hàm

.....

- CHẾT HẾT ĐI! - Ken và Cin chạy vào, chỉ với vài cú đá, lũ kia đã ngùm hết.

- Không sao chứ? - Cin chạy đến bên Kull

- Em không sao. - nhỏ gặng cười

- Cậu bị thương nhiều lắm..... Đi bệnh viện đi! - Ken nâng tay nhỏ

- KHÔNG. ĐỒ PHIỀN PHỨC. CẬU BIẾT VÌ CẬU MÀ TÔI MỚI BỊ VẬY KHÔNG? CẬU LÀM GÌ CON OANH MÀ NÓ TRÚT GIẬN LÊN TÔI. TÔI GHÉT CẬU! CẬU HIỂU CHƯA HẢ? CẬU THẤY TÔI NHƯ VẬY VỪA LÒNG CHƯA HẢ???? - nhỏ hét lên rồi ngất đi trong tay Cin

- DIỆM OANH! CÔ RA ĐÂY! CÔ VỪA LÒNG CHƯA???? TÔI THỀ TÔI SẼ GIẾT CHẾT CÔ, CHO DÙ ĐÓ LÀ ĐIỀU CUỐI CÙNG TÔI

PHẢI LÀM!- Ken hét

- Thôi đi. Đưa Kull vào bệnh viện trước đi rồi tính. - Cin bế thốc Kull lên rồi chạy đi. Sau bức tường, Oanh đang gục xuống khóc. Những giọt nước mắt hối hận.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 84: Giải Cứu (Part 5)

Nguồn bị nhảy chương. Mời các bạn đọc chương tiếp theo!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Giải Cứu (Part 6)

- Sasa? Em làm gì ở đây? - nó từ từ mở mắt thì thấy cô em đang ngồi trước mặt

- Không ở đây thì ở đâu? - nhỏ nhếch mép

- Thả chị ra! - Sau khi định hình được chuyện gì đang diễn ra, nó sầm mặt

- Haha! Thả sao? - nhỏ cười -Vậy chị buông anh Minh Tuấn ra đi rồi tôi thả chị ra.

- Minh Tuấn? Sao? - nó hất mặt

- Chị giám giành bạn trai của tôi à? - nhỏ rút cây kiếm ra và chĩa thẳng vào mặt nó - Chị biết cái này chứ? À quên, chị toàn dùng kiếm để đánh người chứ chưa bao giờ biết cảm giác bị thương là gì nhỉ! Hay là thử nhé? Khuôn mặt xinh đẹp này mà có một vết sẹo thì sao nhỉ? Chắc là cuộc đời siêu mẫu của Wendy Nguyễn tiêu tùng quá!

- Hừ, em nghĩ sao vậy? - nó đá chân trái lên cao. Với lực đá của nó vào thanh kiếm, thanh kiếm rơi ra khỏi tay nhỏ, bay vài vòng trên không rồi cắm thẳng xuống đất

- Hay quá! - nhỏ vỗ tay. Từ ngoài cửa, một tên con trai xuất hiện - Chị à, lần đầu tiên sẽ đau lắm đấy! - nhỏ vỗ vai tên ấy - Lần đầu tiên của chị tôi nên nhẹ nhẹ chút nhé!

- Cô em xinh thật đấy! - tên ấy cười
- Xui thật. Hôm nay mình mặt vấy..... - nó lầm bầm
- Cô em đang sợ à? - tên ấy cười
- Haha! Từ SỢ không có trong từ điển của Wendy này! - nó co chân đạp tên kia văng xa 2m.
- Cô em đùa à? Wendy là công chúa của thế giới đêm, sao lại là cô em được?
- Nếu có thể thì sao? - hắc thành linh bước vào
- Mà là ai?
- Windy! Hoàng tử của thế giới đêm - hắc rút thẻ bang chủ K&W ra
- Không..... Không thể nào..... - tên ấy sợ hãi
- Nói hay chết? Ai sai mà làm vậy? - hắc rút con dao ra
- Dạ..... Dạ..... - tên ấy mặt cắt không còn giọt máu
- Su đâu? - nó cất lời
- Em ạ? - Su chạy vào - Chị có sao không?
- Khinh thường chị quá vậy em? Sasa đâu? - nó hừ mũi
- Dạ?????? Sao lại có Sasa ở đây? - Su ngơ ngác
- Vì tên này nên cô em thân yêu mới bắt cóc chị như thế này đây!
- Hớ..... - hắc sốc toàn tập

- Hớ gì mà hớ? Vì anh đẹp trai quá nên con em tôi mới mê đấy! - nó lườm hăn - Su đem tên này về đi..... - nó nói rồi kéo hăn ra ngoài

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Tỏ Tình

Vừa về đến biệt thự, hắc và nó đã chạy lên phòng. Nằm phịch xuống giường nó thở dài nhớ lại chuyện lúc nãy.

- Cho tôi xin lỗi..... - hắc khó nhọc mở lời. Đây là lần đầu tiên anh Windy nhà ta mở lời xin lỗi

- Hazz! Không cần thiết đâu. Hiếu lắm thôi mà. Tôi với anh đâu có quan hệ gì mà anh phải xin lỗi tôi.

- Ồ..... - câu nói của hắc như hàng nghìn mũi dao đâm vào tim nó

- Thôi, tôi đi tắm trước đây! - nó đứng dậy và mở tủ lấy quần áo

.....

15ph sau, nó bước ra khỏi phòng tắm thì không thấy hắc đâu. Bước xuống nhà, nó thấy hắc đang nằm ngủ trên ghế sofa. Chạy lên phòng lấy cái chăn đắp lên người hắc, nó mở cánh cửa nhỏ ở sau bếp và bước ra sân sau. Đây là một khu nhà kính được đặt nhiệt độ như ở Việt Nam để trồng hoa Lan - nó đang mang những cây hoa này từ trong vườn nhà sang đây lúc đi du học. Ngồi giữa vườn hoa, nó chợt thở dài. Nó đang xem xét thật kĩ tình cảm của nó dành cho hắc và dành cho Sasa. Nó không iết trong tim nó, ai quan trọng hơn.....

- Sao cậu không ngủ? - Yin bước đến ngồi cạnh nó

- Sao cậu ra đây? - nó hỏi

- Đi theo cậu từ nãy đến giờ. - Yin ngắt một bông hoa - Giống thật đấy!

- Giống gì? - nó ngạc nhiên

- Mấy bông hoa trong vườn nhà thằng Win. - Yin trả lời - Hình như từ đó đến giờ đây là lần thứ hai tớ thấy bông hoa lan kì lạ như vậy. Cánh hồng hơn các loại hoa khác và to hơn nữa.

- Cậu quan sát kĩ đấy! Mà sao cậu chưa ngủ à?

- Tớ không ngủ được vì nghĩ về cậu.

- Không đùa đâu nhé!

- Thật đấy! - Yin đổi giọng - Wendy này, tớ nói chuyện này..... Cậu..... Tớ không hiểu sao tớ đã thích cậu ngay từ cái nhìn đầu tiên. Cậu làm bạn gái tớ được không?

- Không..... - nó đáp thẳng - Tớ chỉ xem cậu như là một người bạn mà thôi.

- Tớ biết chắc cậu trả lời là vậy mà! Cậu yêu người khác rồi phải không?

- Sao cậu biết?

- Nhìn ánh mắt cậu hướng về cậu ấy là tớ biết.....

- Nhưng cậu có biết thật không thế?

- Một người mà tớ cũng quen! - Yin cười - Một người trong nhóm tụi mình.....

- Nhưng tụi mình vẫn mãi là bạn tốt nhé!

- Uhm.....

Hắn sau cửa đã nghe hết mọi chuyện. "'Cậu ấy?' là ai?" Hắn cảm thấy hụt hẫng. "Thì ra cô ấy đã thích người khác rồi à?" - hắn nhủ thầm. "Trong

nhóm tụi mình ư? Anh Gin thì không thể vì anh ấy đã có bạn gái. Su là em cô ấy (hắn biết Su là em họ của nó nhưng không biết Gin và Cin). Jin thì không thể, chắc không phải là Ken..... Vậy là Cin sao? Cũng có thể lắm chứ!" - hắn nghĩ thầm trong sự bức bối (ngu!!!!!!!!!!)

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Tôi Thích Em.... Điều Đó Là Thật Lòng

Sáng hôm sau..... Trong bệnh viện.....

- Ui da!!!! Đau đầu quá! - Kull từ từ mở mắt. Nhìn xung quanh, biết mình đang ở trong bệnh viện với hai con heo còn ngáy o o (Ji và Yun). Nhỏ bỗng nhiên nhìn thấy một tên con trai đang ngủ gục bên cạnh giường mình, tay vẫn nắm chặt tay nhỏ:

- Uả, Anh Quân? Sao lại..... - nhỏ nhúu mày nhớ lại chuyện tối qua.....
"Anh Quân yêu mày..." - lời nói của Oanh vẫn còn văng vẳng trong đầu nó.

- Không bao giờ có chuyện đó đâu! - nhỏ lắc đầu rồi gỡ tay ra và bước ra ban công.

- Uả, cậu tỉnh rồi hả Kull! - Jin chạy đến

- Jin hả? - nhỏ mỉm cười - Đến chăm vợ à?

- Đâu có, tối qua tớ ở đây mà. Tớ mới đi mua bữa sáng cho bốn người đây!

- Vậy cậu giải thích cho tớ về cái vật thể lạ ở cạnh giường tớ cái..... - nhỏ hất mặt

- HAHHAHA! Vật thể lạ gì? - Jin ôm bụng cười sảng sặc - Ken mà! Tối hôm qua thằng đó thức nguyên đêm ngồi cạnh cậu chờ cậu tỉnh. Đến lúc tớ dậy tớ mới bắt cậu ấy ngủ một chút đấy! Lúc ấy là 5h. Cậu ấy mới ngủ được hơn một tiếng. Cho cậu ấy ngủ thêm chút nữa đi!

- Hừ..... Sao hôm nay tốt đột xuất vậy? Bộ nhỏ nào cũng vậy nên mới thức được đến 5h sáng à?

- Cậu hiểu lầm rồi! - Jin giải thích - Hồi đó đến giờ cậu ấy chưa bao giờ như thế! Quen nhiều nhỏ rồi nhưng đây là lần đầu cậu ấy thức canh cho một đứa con gái không phải bạn gái đấy. Có nhiều nhĩ nhập viện vì bị hội đồng tôi quen hotboy nhưng cậu ấy không quan tâm, ở nhà ngủ rất chi là tỉnh. Chắc cậu ấy thích cậu thật đấy!

- Thích hả? - nhỏ nhìn xa xăm - Thích tôi hay dùng tôi là vật dùng qua đường? Hạng người lãng nhăng thay bồ như thay áo ấy thì đừng bao giờ ở tôi lần nữa.

- Em nói gì vậy? - Ken từ trong bước ra - Em bảo tôi chỉ xem em là vật qua đường hay sao? Em có biết cảm giác của tôi không mà em nói vậy?

- Thì sao? - nhỏ nhếch mép

- TÔI THÍCH EM..... ĐIỀU ĐÓ LÀ THẬT LÒNG! - Ken lay vai nhỏ - EM HIỂU CHỨ? (Sao anh này dễ nói câu yêu thế nhỉ?)

- HIỂU SAO? TÔI HIỂU. TÔI RẤT HIỂU..... HẠNG CON TRAI CÁC ANH THÍCH THÌ QUEN, KHÔNG THÍCH NỮA THÌ BỎ..... TÔI ĐÃ BỊ LỪA MỘT LẦN RỒI CHO NÊN SẼ KHÔNG CÓ LẦN THỨ HAI NỮA ĐÂU!!!!!! - Nhỏ nói rồi bỏ đi, hai hàng nước mắt lăn dài trên má.

- Ờ..... - Jin và Ken cùng đồng thanh

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Trong Mắt Em, Tôi Là Gì?

- Hazz! Chán quá! Mai phải về rồi! - nó nằm phịch lên giường
- Chưa chán à? - hần nằm xuống cạnh nó
- Chưa! - nó giãy nảy - Ở lại thêm mấy ngày nữa đi!
- Không. Đừng có lười. Em học kiểu như thế thì làm sao mà đậu Đại học được. - hần lên giọng đàn anh - Thi đại học khó lắm chứ không phải giỡn đâu! (Kanade lấy câu này từ mama - câu cửa miệng...)
- Hả???? - nó ôm bụng cười sặc sụa - HAHHAHAHAHA!
- Cười gì thế?????? - hần nhú mày
- Không có gì!!!!!! - nó nín cười. Thật ra nó cười về cái câu 'sao mà đậu đại học được' của hần (con ng ta đã tốt nghiệp cả 3 trường đại học hàng đầu của Mỹ về thời trang cách đây hơn 1 năm rồi.....)
- Hừ, không đùa nữa. Hỏi thật nhé! - hần ngồi thẳng dậy, dáng nghiêm trọng
- Có gì thế?
- Em phải trả lời thật lòng..... Em đã có bạn trai chưa?
- Khùng hả?????? - nó thờ hất - Chưa! Hỏi làm gì?
- Hôm trước nghe em nói với Yin là em thích một người nào đó trong đám tụ mình..... Ai vậy?

- Anh không cần biết. - nó cười - Nhưng hỏi làm gì??????
- Cin phải không? Em có vẻ rất quan tâm tới cậu ấy!
- HẢ??????? HAHAHA!!!!!!! - nó sốc tập 1)
- Sao lại cười.....
- Cin là..... - nó định trả lời Cin là anh họ em mà nhưng nó nhanh chóng STOP lại kịp
- Cin là ai? - hần nhìn nó
- Bạn. Không hơn không kém. - nó chém - Với lại Cin thích Kull đấy!
- Vậy em thích ai?????? - hần thở phào nhẹ nhõm
- Cho miễn tả lời câu hỏi này đi nha! - nó nhìn hần - Em thích tên ngốc ấy nhưng không biết tên ngốc ấy có thích em hay chỉ xem em lài EM GÁI nữa. - nó nhấn mạnh chữ EM GÁI, mong là hần sẽ nhận ra. Nhưng không..... (anh ấy có một chỉ số IQ không thể nào cao hơn nhưng anh ấy rất ngu trong mấy việc nói bóng gió này. Mặc dù anh ấy là người rất hay đi xía người khác)
- Hóa ra là Gin! - hần đáp câu gọn lỏn..... 'Rầm.....' làm nó té xuống giường (sốc tập 2)
- Sao thế? - hần đỡ nó dậy
- KHÙNG HẢ???????????????????????????????? ANH GIN CÓ VỢ RỒI ĐÓ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nhắc tới điều ấy thì nó lại cảm thấy tim mình như bị ai bóp nghẹt..... CHỊ YAN.....
- Vậy thì người đó là ai?????

- Anh không cần biết! - nó bực bội - Sao hỏi dai thế!
- Vậy thì trong mắt em, tôi là gì?
- Là sao? - nó ngớ người
- Nếu giờ tôi nói tôi thích em thì sao?
- Anh nói giỡn hay nói chơi vậy? - nó sốc tập 3
- Em nghĩ chuyện tình cảm mà tôi có thể đùa được à? - đến lượt hăn bực bội - EM NÓI ĐI, EM CÓ THÍCH TÔI KHÔNG?
- Ukm..... - ngập ngừng một chút, nó nói tiếp - Em không thích anh..... nhưng mà..... - nó bỏ lửng câu nói
- Hóa ra là tôi yêu đơn phương em sao! - hăn nhếch mép. Hăn đã đoán biết câu trả lời là vậy mà.
- NHƯNG MÀ EM YÊU ANH! - nó nói tiếp
- Cái gì????? Nhưng..... - hăn nhìn nó không chớp mắt
- Nhưng sao? - nó tránh ánh mắt của hăn - Chính anh bảo em làm em của anh mà.....
- Vậy thì..... em đồng ý làm bạn gái anh chứ?
- Em cần có thời gian để suy nghĩ. Hãy cho em thêm thời gian, có được không? Vì chuyện vừa rồi, em mới vừa mất đi cô em gái mà em yêu thương cũng vì anh..... Em cần phải suy nghĩ và sắp xếp lại mọi thứ.
- Hóa ra cậu khẩu hiệu NHANH - GỌN - LẼ - DỨT KHOÁT của thủ lĩnh A&D chỉ là hư ảo..... - hăn thở hắt - Nhưng anh sẽ cho em thêm thời

gian, gì ờ thì đi ngủ thôi! - cúi xuống đặt trên trán nó một nụ hôn nhẹ, hân
ôm gối đi ra khỏi phòng.

Đêm ấy nó và hân không ai ngủ được.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Tấm Ảnh

- Hôm nay trường mình có vụ gì vui mà lũ học sinh cứ nhìn tớ kinh vậy?
- hã bwocs vào lớp

- Có gì đâu! - Jin nhún vai

- Có đó. Tấm ảnh cậu khóa thân được post lên wed trường. - Ji bật điện thoại

- Con gái thì đang nhao nhao in tấm hình đó về để dán vào sách, vở,.....
còn lũ con trai thì ném đá cậu. - Ken tiếp lời

- HẢ????? - hã hét và nhìn sang cái đĩa đang gục xuống bàn nghe nhạc
ở bên cạnh -Thủ phạm là..... WENDY!!!!!! - hã hét to

- Gì thế? - nó ngẩng mặt dậy

- Giải thích đi! - hã đưa điện thoại ra trước mặt nó

- Hihihihhi! - nó cười và chìa bộ mặt ngây thơ vô (số) tội ra cho hã

- Em..... - hã cúi đầu xuống nhìn nó - sẽ chết với anh.....

- No no no! Em chưa muốn chết. Em còn yêu đời lắm mà!!!! - nó xoa tay - MÀ ANH ĐỊNH LÀM GÌ THẾ?

- Em nghĩ anh sẽ làm gì? - hã cúi gằm hơn

- Định dọa hôn em à! Đang ở trường đấy! Hội trưởng hội học sinh
gương mẫu chút đi! - nó cười thách thức - Dám không?

- Em thách anh à? Em nghĩ anh có quan tâm không??????? - hấn ấn nó nằm ngửa ra cái ghế dài. Hai khuôn mặt bây giờ chỉ còn cách nhau 5cm.

- Thôi thôi. Em thua! - nó giơ tay xin hàng. Cái miệng hại cái thân. Tự nhiên thách thức cái kẻ có lòng tự trọng cao này làm chi giờ khổ thế này!!!!!!1 - nó nghĩ thầm

- Muôn rồi cưng..... - hấn nói rồi cúi xuống hôn nó. Học sinh toàn trường tụ tập lại lớp nó đông vô kể. Ai nấy đều sốc toàn tập (không sốc mới lạ đó). Nó định đẩy hấn ra nhưng khi môi vừa chạm môi thì tự nhiên nó lại muốn nụ hôn này kéo dài mãi. Nó vòng tay qua cổ hấn và đáp lại một cách rất nhiệt tình. Hai trái tim lạnh lùng như đang tan chảy. Hấn như muốn phá nát bờ môi đỏ của nó hay sao ấy.....

3ph sau, sau khi nó không thể thở nổi nữa hấn mới buông nó ra. Đứng thẳng dậy và chỉnh sửa lại quần áo. Hấn nghiêm giọng:

- NHIỀU CHUYỆN! VỀ LỚP ĐI! - hấn nói rồi đỡ nó dậy - Tôi tuyên bố, tôi sẽ chính thức theo đuổi Nguyễn Thị Thùy Trâm của 11A1, ai mà động vào cô ấy thì tôi sẽ cho kẻ đó biến ngay tức khắc. - vừa dứt lời, hấn quét mắt về đám fan đang nhìn nó với những tia lửa điện là lũ kia phải rút về lớp.

- HƠI LỐ!!!!!!!!!! - đồng thanh

- Hazz! Tui đâu có muốn là người nổi tiếng đâu!!!!!! - nó thở dài

- Cậu nổi tiếng sẵn rồi. Hotgirl với hotboy một cặp. Đúng là quá đẹp đôi! - Jin và Ji cùng đồng thanh

- Hai người cũng vậy thôi. - đồng thanh - Nói gì ai!!!!!!

- Nè, cả trường này ai cũng biết rồi đấy nhé, đồng ý nhanh đi! - hấn thì thầm vào tai nó

- Suy nghĩ rồi. KHÔNG! Có bạn trai là người nổi tiếng mệt lắm..... - nó lắc đầu

- Giờ muốn gì đây? Từ chối cũng không được đâu! - hấn ôm eo nó - Tối nay cho anh khám phá thân hình này một lần nữa nhé! Anh nhớ thân hình ác quỷ này quá à!!!!

- Biến thái! - nó cầm sách đánh vào đầu hấn

- Haha!!!!!!! - tụi kia cùng ôm bụng cười sằng sặc

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Học Sinh Mới

- Hôm nay lớp chúng ta có ba học sinh mới! - bà cô bước vào không quên tặng nó một ánh nhìn rất ư là trêu mếu (chuyện hấn và nó KISS nhau đã đồn ra toàn trường, bà là fan của hấn. đoạn sau tự hiểu há!)

- Chào các bạn mình là Tom, tên Việt là Trịnh Nhật Nam. - Tom bước vào - Tụi mình là học sinh du học từ Mỹ về, mong mấy bạn giúp đỡ. - Tom cười duyên một cái khoe răng khểnh làm học sinh nữ trong lớp lên mây.

- Còn mình là Huỳnh Võ Anh Quang, thường gọi là Robert. - Robert nháy mắt là học sinh nữ đơ tập hai

- Các em..... - bà cô vừa hoàn hồn thì.....

- Thừa cô em vào lớp - Lily xuất hiện làm cả lớp như điên dại (gặp thần tượng mà!)

- LILY TRƯỞNG! - cả lớp hét với tần số nHz.

- Mình là Trương Ngọc Thụy Dương..... Là Lily Trương. - Lily mỉm cười làm cả lớp chết tập 3

- ANH HAI!!!!!! - Ken hét toáng

- KEN!!!!!!!!!!!!!! - Robert chạy đến ôm chầm lấy lấy Ken

- Robert! - tụi hấn cười tươi - Hai năm rồi không gặp ấỵ nhỉ?

- Khỏe không? - Robert cười

- KHỎE! - đồng thanh toàn tập

- Hóa ra là hai anh em sinh đôi. Hèn gì giống nhau..... - Kull cười khẩy rồi bước ra ngoài - Em không được khỏe, cho em nghỉ hết tiết được không cô?

- Hơ..... - bà cô nhìn bóng nhỏ bước ra ngoài mà cần bả đồng ý.

- Em ngồi bàn cuối được không cô? - Lily cười

- Được..... - bà cô gật đầu cái rụp

- Tụi em ngồi gần Ken. - Robert nói với bả

xếp chỗ ngồi:

bàn 5:..... Jin - Ji Yun - Yin

bàn 6:.....Lily hân - nó Kull - Ken Robert - Tom

Trịnh Nhật Nam (Tom)

Cháu nội tập đoàn Trịnh Nhật - tập đoàn lớn thứ nhì thế giới về mọi mặt (ngang hàng với The Rose). Bạn trai cũ của nó.

Huỳnh Võ Anh Quang (Robert)

Cháu trai trưởng tập đoàn Huỳnh Võ. Anh sinh đôi của Ken. Bạn trai cũ của Kull.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Ghen

2ph sau, điện thoại của hai anh chàng mới đến đều vang lên một lượt - tin nhắn từ nó. Nó vẫn còn lưu số của hai chàng này trong cuốn sổ tay.

Hai anh không được nói cho ai biết về thân phận thật của tụi này: chuyện tụi này là tiểu thư của bốn tập đoàn lớn nhất trên thế giới lần chuyện tụi này là siêu mẫu của Cherry. Tất nhiên là chuyện tụi này là bốn lãnh đạo của tập đoàn Sanding cũng thế. HIẾU CHƯA? - nhắn xong rồi nó tắt máy, làm hai anh chàng kia gửi tin nhắn lại mà không có câu trả lời.

- Nhắn tin với ai thế? - hăn hỏi

- Bạn. - nó nhún vai

- Thật không? Gái hay trai? - hăn hỏi

- Trai. - nó cười rồi nhìn hăn gian xảo - Ghen à??????? (giờ chị mới biết anh rất dễ ghen)

- Ủ..... Ghen đấy? Ai? - hăn hất hàm

- Bạn trai cũ của Kull. - nó nói với giọng buồn buồn - Tên ấy tự nhiên lại xuất hiện trước mặt nhỏ.

- Mà hình như Ro có quan hệ với Kull. Lúc nãy thấy Kull bỏ ra khỏi lớp, trước khi đi vẫn..... - hăn nhíu mày

- Phải. Là Robert. - nó gật đầu - Mỗi tình đầu của Kull. Cách đây nửa năm rồi.....

- Hả? Nhưng mà Ro đi du học hai năm nay rồi mà!!!!!! - hần ngạc nhiên

- Là vì..... - nó giật mình trước sơ hở - Jin có dẫn bốn tụi này đi chơi lúc tết. Dẫn tụi này sang Mỹ đó..... - nó chém, không quên đá chân báo động cho hai anh chị ngồi trước mặt.

- Ờ..... Ờ..... - hai đứa kia quay đầu xuống phụ họa

- Vậy mọi người đã gặp Tom và Ro? - hần nhíu mày

- Ukm..... Robert đã ngỏ lời với Kull. Nhưng quen mới được một tháng thì Robert đã nói lời chia tay. Hai ngày sau, tụi này thấy Robert ôm ấp một đứa con gái tóc vàng. Kể từ đó, Kull cực kì căm thù những tên lăng nhăng.....

- Còn Tom là bạn trai cũ của Wen. - Yun không hiểu chuyện gì mà đã nhảy vào - Hai đứa này quen nhau giống hệt như Robert và Kull nhưng hi hai đứa kia chia tay, vì sợ thấy Tom mà Kull nhớ đến Robert nên Wen đã nói chia tay với Tom. Mà hai người này vẫn còn yêu nhau nhiều lắm.....

- Yun!!!!!!!!!! - nó gắt - IM ĐI!

- CÁI GÌ?????????? - Ken bức bối - Hai với Kull đã từng là một cặp và Kull ghét tở vì Hai sao?

- Ơ HỚ HỚ HỚ!!!!!!!!!! - ba đứa kia cứng họng

- Có lẽ là vậy..... - Jin nhún vai

- Lan Như. Cậu nói lại nghe xem. Ai là bạn trai cũ của Wendy? - hần gằn từng tiếng

- Tom á. Hai người này vẫn còn yêu nhau nhưng vì..... - Yun chỉ tay sang bên kia

- IM ĐI YUN! - nó bật dậy gắt - CẬU KHÔNG BIẾT GÌ THÌ ĐỪNG CÓ NÓI! CẬU BỊ GÌ VẬY? TỚ VÀ TOM ĐÃ HẾT TỪ LÂU RỒI. ĐÚNG LÀ LÚC CHIA TAY TỚ VẪN CÒN THÍCH TOM NHƯNG ĐÃ ĐÃ LÀ QUÁ KHỨ RỒI. BÂY GIỜ TỚ THÍCH NGƯỜI KHÁC. CẬU CŨNG HIỂU MÀ!!!!!! - cả lớp nhìn nó như sinh vật lạ. Còn tụi hăn, tụi nó và hai anh chàng kia thì sững sờ và ngạc nhiên.

- WENDY! - Tom bật dậy - EM.....

- ANH IM ĐI! TÔI VÀ ANH BÂY GIỜ KHÔNG CÒN QUAN HỆ GÌ NỮA, HIỂU CHỨ????

- Thùy Trâm. EM BƯỚC RA NGOÀI NGAY! - bà cô hét lớn

- Được thôi. - nó nhún vai rồi bỏ đi - Don sách vở giùm. Nila.

- Đợi với! - hăn chạy theo nó trước ánh nhìn ghen tức của boy and girl trong lớp cùng hai cặp mắt như điên dại của hai anh chàng kia.

- Wendy!!!!!! Em vừa nói gì vậy???? - Tom như người mất hồn.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 92: Trốn Học Tập Thế

2ph sau, 10 cái điện thoại đồng loạt reo: hắc, Ji, Jin, Yun, Lily, Cin, Gin, Su, Yin và Ken. 1 tin nhắn mới từ nó:

"Cúp học đi. Đến bar. Xử lũ đó!"

11A1

- Ê, Sao? - hắc hắc mặt nhìn mấy đứa kia.

- Trời ơi, mới đi học ngày đầu..... - Lily than

- Tốt nghiệp cấp 3 lâu rồi mà còn lo gì nữa. - Ji nhìn con bạn - Đi một bữa.

- Nhưng mà..... - Lily phân vân

- Giờ đi hoặc ở lại học. - Yun nhảy vào.

- Đi. Lâu rồi chưa đến bar lại. - Lily gật đầu cái rụp.

- Tụi này lúc nào cũng ok! - Yin và Ken đồng thanh

- Cô ơi, cho tụi em cúp học hôm nay nghe cô! - hắc đứng dậy nói làm cả lớp sững sờ

- Em..... Em..... - bà cô lắp bắp

- Vậy là cô đồng ý. Đi thôi! - bảy cái mặt kéo nhau ra khỏi lớp trong tiếng xì xầm của học sinh. Bà cô ức lắm nhưng không làm gì được (nếu không muốn bị mất việc)

11A2

- Sao Su? - Cin hỏi Su

- Hay là vậy. Anh xin đi. - Su cười

- Muốn chết hả nhóc?

- Èo..... Em ứ sợ.

- Đại Thắng, Ngọc Khôi. Hai em nói chuyện trong giờ học hả? - tiếng ông thầy hắc ám vang lên

- Dạ. Và em biết lỗi nên em xin ra ngoài đứng ạ. - Su nhanh chân bật dậy

- Em nữa..... - Cin cười hì hì.

- Không cần đâu. Em không cần phải vậy đâu. - ông cũng biết sợ đó

- Thầy đừng lo về mẹ em thầy (mẹ em í là hiệu trưởng. bác nó đó.). Em cũng cần phải được đối xử công bằng ạ. - Cin kéo tay Su chạy ra ngoài. 10s sau, khi nghe tiếng ông thầy bắt đầu quay lại bài giảng thì.....

"1.....2.....3..... dọt....." (nham hiểm quá!)

12A1

- Gì vậy trời? - Gin nhú mày - Thật là.....

- Thưa cô, em có việc cần phải giải quyết trên Hội học sinh. - lấy giọng nghiêm chỉnh - Cho em ra ngoài ạ.....

- Ừ..... Ừ..... - Bà cô gật đầu lia lịa

- Hax! Mấy nàg này..... - bước ra khỏi lớp, anh chàng liền lắc đầu ngán ngẩm - Một kinh!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bốn tụi nó kéo nhau ra bãi giữ xe.

- Mấy đứa kia, đang làm gì đó. Chuồn học hả? - ông bảo vệ chạy ra

- Dạ..... - nó và hăn đồng thanh

- Học lớp mấy? - ổng nhìn hai đứa đứng đầu (hăn và nó)

- 11A1. - hăn khoát tay - Hoàng Văn Minh Tuấn. Biết tôi chưa?

- Ơ..... - ông bảo vệ tái mặt - Các cô cậu..... đi đi..... Không thì thầy hiệu phó và thầy giám thị sẽ.....

- Cảm ơn. - cả đám cúi chào rồi bước đi, bỏ ông bảo vệ lại với ánh nhìn hậm hực. - Hội phó hội trưởng hội học sinh gì mà trốn học tập thể vậy trời?

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Gieo Nhân Nào Gặp Quả Nấy (Part 1)

- Jame! - nó bước vào bar (Jame là một cậu bé bụi đời nhưng đã được nó giúp đỡ và đưa về đây làm quản lí bar trong lúc Su đi học).

- Da..... Em chào mấy anh chị! - Jame chạy ra

- Tụi kia đâu? - Ji hỏi

- Dạ dưới hầm ạ.

- Đi thôi. - Yun hất hàm.

- Ôi, tội quá! - ba cô nàng nhếch mép nhìn bốn đứa con gái đang nằm la liệt dưới sàn.

- Lũ kia, chết thì bỏ. Sống thì tuyển vào K&W và A&D. - Nó khoát tay ngồi xuống ghế.

- Dạ. - Jame kính cẩn

- Lấy nước muối tạt vào đi cho tỉnh. - hấn phẩy tay

- Gì ỏi quá ha! - nó lườm - Ai cho anh ngồi? - lúc này hấn ngồi xuống cái ghế ngồi cạnh nó.

- Khách đến đấy! - hấn tỉnh bơ

- Xì.....

- Muốn làm gì nữa hả? Bộ tôi là trò cười của mấy người sao? - Sasa quát ầm ỹ

- Đến giờ mà còn chưa chịu tỉnh ngộ à? - Lily nhìn nhỏ bằng ánh mắt căm phẫn

- Để tớ xử trước. - Kull đứng dậy và bước đến chỗ nhỏ Oanh - Cô nhớ con dao này chứ?

- Cô..... Cô..... Cô định làm gì? - nhỏ Oanh sợ hãi

- Sao thế? Sợ à? Tội nhỉ? - Kull cười khẩy - Lúc đấy đòi giết tôi hùng dũng lắm mà.....

- Để đó cho tôi. - Ken bước tới

'Chát.....' - một cái tát trời đánh dánh vào mặt nhỏ

- KIỀU - DIỄM - OANH! TÔI THỀ TÔI SẼ GIẾT CÔ!!!!!!!!!!!!!! - Ken gằn từng tiếng.

- Thôi đi. - Cin bật dậy - Đùa thế đủ rồi. Diễm Oanh! Nếu khuôn mặt này có một vết sẹo thì sao nhỉ? - Cin giật con dao từ tay Kull và cứa nhẹ một đường vào má nhỏ Oanh.

- Á! Hức..... hức..... - Oanh khóc - Tôi xin đấy..... Tôi xin đấy.....

- Thôi Cin. - Kull cười - Đau em ấy..... Cô sợ lắm phải không? Cô đang cầu xin tôi tha thứ đấy à? Haxx! Được rồi. Tôi đây rất hiền. Nên..... cho cô một con đường sống. Cô chỉ cần nhận con dao này và rạch một đường thật sâu, thật dài vào má của kẻ đã sai khiến cô, kẻ cầm đầu vụ này.

- Đừng mà Oanh..... Tội mình là bạn mà..... - Sasa òa khóc

- Xin lỗi nhưng tao muốn được sống..... - con dao vừa đáp xuống (cách khuôn mặt nhỏ Sasa khoảng 2cm) thì.....

- Dừng lại đi. - nó nghiêm giọng. - Kull. Sasa là em gái tớ đấy!

- Chị..... - Su nhìn nó

- Đừng nhìn chị như thế. Sasa xử sau. - nó hất hàm

- Đổi địa chỉ. PHƯƠNG - NHÃ - UYÊN! - Jin mở giọng

- Không..... Không mà..... - nhỏ Uyên mặt cắt không còn giọt máu -
Á!!!!!!!!!!!!!! Hức..... Hức..... - khuôn mặt xinh đẹp của nhỏ Uyên bây giờ
đã hiện nguyên một vệt dài, máu thành dòng.

- Tốt..... - cả đám vỗ tay

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 94: Gieo Nhân Nào Gặp Quả Nấy (Part 2)

- Còn lũ kia thì sao? - Yun hỏi - Ngứa tay quá rồi Wen ơi!
- Tất nhiên. - nó cười - Đến lượt cậu đấy!
- Thanks! - nhỏ hơn hờ rồi giật phắt con dao trên tay nhỏ Oanh rồi bước đến chỗ nhỏ Hằng.
- Cô..... - nhỏ Hằng tái mặt
- Thôi mà. Là gì ghê thế. Tôi muốn thương lượng thôi mà. - nhỏ cười
- Thương lượng? - nhỏ như trút được gánh nặng.
- Cô bảo tôi phải chọn Yin hoặc Wen. Tôi chọn Wen. Nhưng cò cô, tôi bảo cô chọn dao hoặc..... - nhỏ rút trong túi váy ra một cái kéo cực kì sắc bén - kéo..... thì cô chọn gì?
- Đừng đừng.....
- Thôi, tôi quyết định luôn cho nhanh. - nhỏ bình tĩnh nói tiếp - Tôi xài dao nhiều rồi, thôi, hôm nay dùng kéo cho vui. Lâu rồi không dùng kéo, nhớ nó rồi.
- Lan Như định làm gì vậy? - Yin thì thầm với nó làm hấn bừng lửa
- Làm gì kinh vậy? Tụi này là bạn rồi. - Yin cười
- Đợi đi rồi biết. Yun rất thích sửa soạn tóc tai cho búp bê. - Jin nhảy vào
- Rồi, hiểu. - hấn gật gù.

- Tụi bây đừng có bình luận nữa. Xem nè! - Yun nhìn sang cái lũ đang bàn tán.

Cây kéo sắc trên tay Yun đang mân mê khuôn mặt xinh xắn của nhỏ. Khuôn mặt này nhìn lại thì không đẹp lắm. nhưng cô quyến rũ được lũ con trai nhờ mái tóc đen dài này. Nếu như nó mất đi thì sao nhỉ?

- Cô.....định.....làm.....gì? - Hằng lắp bắp

- Hazz! Chậm hiểu thế. Thì làm tóc cho cô chứ làm gì. - nhỏ cười.
'Xoet.....' - cây kéo trên tay Yun lướt nhanh trên mái tóc dài của nhỏ. Bây giờ mái tóc ấy trở thành một mớ hỗn độn rất chi là kinh tởm.

- Jame. Những lọ hóa học đặc biệt mà chị đã chuẩn bị đâu? - Yun đứng dậy

- Dạ đây. - Jame nhanh chân lấy ra những cái lọ thủy tinh nhỏ nhỏ, trong đó là những chất đặc sệt có màu 'rất đẹp'.

- Đây là màu đỏ pha hồng. - nhỏ nhúng cây cọ và quệt một đường dài lên mái tóc lờm chờm của nhỏ Hằng. - Đây là vàng pha đen. Rồi tím pha xanh nữa. Ôi, đẹp quá. - 10s sau, mái tóc nhỏ hằng đã trở thành cầu vồng. - Jame, cất 10 cái lọ này của chị đi. Cẩn thận đấy.

- Đẹp đẹp. - cả bọn reo hò

- Màu gì thế? - Yin hỏi

- Sơn trộn với màu nước nào có cho thêm một ít axit loãng vào đó như HCl, H₂SO₄, hình như là 20 loại axit nào đó. Nhiều quá nhớ ứ hết.

- Hình như còn thiếu chị ơi. - Jame cười tươi và kệ nệ ôm một thùng vôi sống hòa lẫn với vôi tôi. (Ca(OH)₂ và CaO)

- Chị quên nhỉ? - nhỏ nhận thùng vôi sống từ tay Jame và..... từ từ cầm cây cọ dựng ngược tóc nhỏ lên (hỗn hợp này đã được chế biến giống hệt keo vuốt tóc).

- Xong. Đẹp hơn. - Yun cười

- Ê ê. Chụp lại post lên web trường ê. - Ji đề nghị

- Ok. - Jin lôi điện thoại ra bấm lia lịa.

- Chị, còn Sasa! - Su lay vai nó

- Ờ há. Chị quên! - nó cười - Jame, đem tên ấy vào đây!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Gieo Nhân Nào Gặp Quả Nấy (Part 3)

- Jame! Đem tên ấy vào đây! - nó cất giọng. 5s sau, cái tên mà đã được Sasa thuê để hại nó được đem vào

- Tên này..... - Sasa lắp bắp

- Nhận ra người quen chứ? - nó bước đến cạnh cô em.

- Chị..... Chị định làm gì? - Sasa trừng trừng nhìn nó

- Gieo nhân nào thì gặp quả nấy thôi, em à..... - nó vuốt mái tóc dài của cô em - Em đã lfm gì chị thì chị sẽ cho em lại như thế! Em hiểu chứ?

- Chị..... Không..... Chị à..... Em..... Em đã sai rồi. Anh hai..... Giúp em với..... - nhỏ khóc òa lên

- NÍN! - hăn quát - Cô im đi! Cô đừng có giở nước mắt cá sấu ra đây nữa. Người như cô không xứng đáng được tha thứ. Ngay cả chị của cô mà cô còn làm chuyện kinh tởm như thế thì thôi. Cô đừng có bao giờ giở giọng kên kên như vậy. K-I-N-H T-Ở-M.....

- Thôi mà, đừng có làm quá lên như vậy - nó nắm chặt lấy tay hăn - Bình tĩnh lại đi. Em không sao mà. Jame, đem Sasa và tên này sang phòng bên cạnh đi. - nó vừa dứt lời, lập tức Jame đã kéo Sasa đi, theo sau là tên kia lẻo đẻo đi theo. - Lại đây! - nó bật laptop. Căn phòng bên kia đã được lắp máy quay. Đó là một căn phòng khá sạch sẽ, ở giữa có một chiếc ghế sofa. Sasa vừa được đưa vào trong ấy.

- Oa! Kinh! - Kull cười

- Chị..... Như vậy có quá lắm không? - Su hỏi

- Nếu như lúc ấy Windy không đến kịp, chị bị như vậy thì bây giờ em có hỏi Sasa câu ấy không? Thôi, xem tiếp đi.

Lúc này, Sasa đang khóc ức nỡ, còn tên ấy lao vào nhỏ như con thiêu thân. Chiếc váy hai dây ngắn màu đen trên người nhỏ đang được tên ấy xé toạc.

- Oái! - hấn bật mắt lại - Sao hai chị em này giống nhau kinh vậy. Màu đỏ?

- Muốn gì đó? - nó lườm rồi tắt màn hình - Xem vậy đủ rồi.

- Ờ..... - Jĩ ngơ ngác - Cho xem chút nữa đi.....

- Jin, dẫn con Ji về nhà giùm đi. - nó cười nham hiểm

- Làm gì? - Jin ngơ ngác

- Có liên quan ghê hỉ? - Ji hừ mũi

- Có chứ. Chỉ cần cậu nói một tiếng, cậu trở thành nhân vật chính liền chứ không phải là khán giả nữa đâu. - Yun phụ họa theo

- Chính xác! - bọn còn lại vỗ tay

- Hứ! - mặt nhỏ đó còn hơn quả gấc chín - Ừ thèm!

- Hahaha!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Tuyên Bố Trước Bang

- Thôi, đi ra ngoài chơi đi! - nó đứng dậy. - Jame chuẩn bị đồ uống nhé!

Một lát sau, nó và hắc đã thống lĩnh sàn nhảy. Ai cũng ngạc nhiên vì học sinh (hai người còn mặc đồng phục của học viện Star School) mà lại vào đây ngay trong giờ học. Nhưng hai anh chị này lại nổi bật với những điệu nhảy mê hồn cùng khuôn mặt baby khó cưỡng lại.....

- Anh à!!!!!! Làm bạn trai em nha! - hắc vừa ngồi xuống ghế thì một cô gái ăn mặc cực kì thiếu vải bước đến.

- Tôi mới 16. - hắc đáp

- Ôi, người ta nói, "gái hơn hai, trai hơn một". Em 18, quá hợp. - cô gái đó ngồi xuống cạnh hắc.

- Tránh ra chỗ khác. - nó bước đến

- Cô là ai? Học sinh mà vào đây? - cô gái kia khoát tay

- Không mặc gì có vẻ kín hơn đấy! - Ji lườm cô gái đó - BIẾN ĐI!

- Hahaha! - cô gái kia bật cười - Một lũ nít ranh còn hôi mùi sữa mà bày đặt. Chị nói em nghe, mặc đồng phục mà vào đây. Con chừng nhóp nhép. Gái gọi mà cũng bày đặt đi học à?

'CHÁT.....' - một cú tát trời đánh vào mặt nhỏ đó.

- MÀY..... MÀY..... - con nhỏ đó trừng trừng nhìn nó

- Tất cái thể loại này bắn tay kinh á. - Trong bar này, tên nào muốn con nhỏ này thì chị cho đấy! Muốn làm gì tùy thích. - nó hất hàm nhìn lũ kia

- Dạ..... - cả đám con trai nhốn nháo

- Chị sao? - con hỏ kia ngờ ngàng

- Chị Wen! - Su chạy đến - Chuyện gì vui vậy chị?

- À, con này mới chửi chị là GÁI GỌI. Em biết hậu quả? - nó hất hàm

- Đại tử sao? - con nhỏ kia sợ xanh mặt - Không.....

- Hazz! Em chọc người ta sợ rồi kìa! - hấn nháy mắt với nó

- Anh..... Em chưa xử thì may lắm rồi đấy! - nó lườm hấn - Dám cho cái thứ này ngồi vào chỗ của em à?

- Thôi mà. Em ghen à? - hấn đứng dậy ôm eo nó

- Đại tử..... Em xin lỗi..... - con nhỏ kia lắp bắp

- Về nhà đổi quần áo đi rồi đến đây. - nó hất giọng - BIẾN!

- Dạ..... - nhỏ kia dọt nhanh nhất có thể.

- Buông em ra. Đừng có ôm như thế? - nó lườm hấn

- Không. - hấn cười rồi kéo tay nó lên sàn

Ra hiệu cho DJ dừng nhạc, hấn kéo nó vào lòng.

- Tôi là Windy - bang chủ của bang K&W, là Hoàng tử của thế giới đêm. Tôi tuyên bố xóa hết mọi mâu thuẫn với A&D và bang chủ của A&D là Wendy chính thức là bạn gái tôi. - hấn long trọng tuyên bố.

- A!!!!!!!!!!!!!!!!!! - cả bang như muốn nổ tung.

- Anh..... - nó nhéo hân

- Anh gì? - hân cười rồi cúi xuống hôn nó. Nó hơi bất ngờ nhưng cũng nhiệt tình đáp lại.

- OA!!!!!!!!!!!!!!!!!! - cả bang bất ngờ

- Chậ..... Làm quá. Vợ yêu nhĩ? - Jin cúi xuống nhìn Ji

- Hứ..... - nhỏ hất hàm

- Ngại ngần chi nữa. - Lily vỗ tay.

Jin cúi xuống hôn Ji làm cả bang rầm rộ thêm một lần nữa.

- Bang chủ và phó bang của của A&D và K&W. - Ken cười

- Vậy bốn bang phó thành đôi luôn đi. - Lily khoát tay

- Hứ..... - Yun bấu môi

- Kull à, luôn nhé! - Ken lay tay nhỏ

- Không. - nhỏ đáp rồi bỏ đi ra ngoài

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Con Xin Lỗi

1 tiếng sau.....

- Chị à. Sasa! - Su chạy ra

- Vậy hả? - nó nốc cạn li rượu rồi bước vào trong

- Chị..... - Sasa giữ chiếc váy đã rách tơi tả

- Sao? Em cảm nhận sao? - nó bước đến - Em đã nói với chị, lần đầu tiên đau lắm phải không? Bây giờ em đã cảm nhận được điều đấy rồi đấy!

- Chị..... - Sasa nhìn nó - Em xin lỗi.....

- Giờ mới biết xin lỗi à? - nó cười cay đắng - Su, đưa Sasa về nhà đi. Mọi người ai thích về nhà thì về, không thì tụ tập ở nhà Windy!

- Ok! - cả bọn gật đầu

Chiếc xe hơi màu trắng chạy vào một căn biệt thự màu vàng

- Thừa cậu mợ con mới đến! - nó bước vào nhà

- Wen! Con đã tìm thấy Sasa chưa? - mợ nó hỏi

- Dạ..... - nó ngập ngừng - Rồi ạ.....

- Sao? - cậu mợ nó đồng thanh

- Ba..... Mẹ..... - Sasa bước vào nhà liền gục xuống đất

- Con..... - Cậu mợ nó lo lắng chạy đến ôm chầm lấy Sasa - Con sao vậy?

- Hức..... Hức..... Mẹ ơi..... Con..... Đau lắm! Lần đầu tiên của con..... - Sasa nấc lên

- Con..... Ai đã làm gì con? - cậu nó quát

- Con..... - Sasa chỉ thốt lên một tiếng rồi ngất đi

- Con à..... - mợ nó òa khóc - Su, đưa em con lên phòng nhanh!

- Vâng. - Su chạy theo

- Wen! Con nói cậu mợ nghe, ai đã làm chuyện này? - cậu mợ nó hỏi

- Dạ..... Con..... Con không biết! - nó đáp

- Sao lại không biết? - cậu nó quát

- Sasa quen tên ấy chứ con không quen ạ. - nó cúi đầu - Nhưng chuyện này có liên quan đến con.

- Là sao? - Cậu mợ ngạc nhiên - Con nói rõ xem.....

- Da..... Mọi chuyện là..... - nó thần thờ - Cách đây mấy ngày, trong lúc tụi con đi Mỹ thì Sasa đã thuê tên ấy bắt cóc con, rồi định làm nhục con. Nhưng bạn trai con đến và cứu con kịp. - Ngập ngừng một chút, nó nói tiếp - Sasa..... 'Gieo nhân nào gặt quả nấy' thôi ạ. Sasa đã không xem con là chị, còn thuê người hại con thì con sẽ không xem Sasa là em nữa. Chính

con đã bảo tên ấy cho Sasa ném những gì mà em ấy dự định gây ra cho con.....

- Con..... - cậu nó bật dậy - LÀ CON ĐÃ BẢO NGƯỜI LÀM VẬY VỚI SASA PHẢI KHÔNG? EM NÓ CÒN DẠI, SAO CON LẠI LÀM THẾ?

- Còn dại sao? Em ấy đã học 11 rồi. - nó chua chát - Do em ấy làm thì em ấy tự chịu thôi.

- Nó là em con mà..... -mợ nó òa khóc - Sao con lại.....

- Từ lúc ấy, con không còn xem Sasa là em nữa rồi. Mong cậu mợ hiểu cho con. - nó đứng dậy

- ĐỒ MẤT DẠY! - cậu nó quát - BA MẸ MÀY CHẾT HẾT RỒI NÊN MÀY MỚI ĐỔ ĐỐN VẬY PHẢI KHÔNG? ĐÚNG RỒI CÁI ĐÚA MỒ CÔI NHƯ MÀY THÌ LÀM SAO ĐƯỢC DẠY DỠ ĐÀNG HOÀNG ĐƯỢC! MÀY KHÔNG CÒN LÀ CHÁU TAO, KHÔNG CÒN LÀ CHÁU CỦA NHÀ HỌ HỒ NÀY NỮA. VỀ VỚI NHÀ HỌ NGUYỄN ĐI!

- Cậu..... - nó mím chặt môi, cố kìm nén nước mắt

- Ba..... - Su bật dậy

- Mày vì nó mà không giúp em gái mày. mày cũng đi luôn đi! - cậu nó chỉ tay lên mặt Su - Cút khỏi căn nhà này!

- Thôi đi ông..... - mợ nó can - Su lên phòng đi. Còn Wen, con về đi!

- Cậu mợ con về! - nó cúi đầu rồi chyah đi, hai hàng nước mắt lăn dài

- MÀY ĐỪNG BAO GIỜ BƯỚC CHÂN VÀO CĂN NHÀ NÀY NỮA!
- tiếng cậu nó vẫn còn vọng ra

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Cơn Mưa Hạnh Phúc

Nó bước đi trên một con đường vắng trong buổi chiều chập choạng tối. Mưa..... Cơn mưa đầu tiên nó cảm nhận được từ ngày nó về Việt Nam. Cơn mưa nặng hạt làm bộ đồng phục trên người nó ướt sũng, lộ lên dáng vẻ cực chuẩn của nó ẩn sau chiếc áo sơ mi trắng. Mái tóc đỏ đã bắt lại với nước mưa. Nước mưa chảy trên khuôn mặt nó, hòa cùng những giọt nước mắt.

- Cô em, làm gì mà đi giữa mưa vậy? - một tên con trai bước đến, lấy ô che cho nó - Bị trai đá à?

- Kệ tôi. - nó hằn học

- Ôi, cô em xinh thật đấy. Đi với anh đi, anh sẽ làm cho cô em hết buồn.

- Anh chọn đi: TỰ BIẾN HAY BỊ GIẾT? - nó nhấn giọng

- Ôi, sợ quá! - tên ấy cười đều

- CHẾT - ĐI! - nó hét rồi đập mạnh vào bụng tên ấy.

- Cô em có võ à? - tên ấy ôm bụng cười

- Biết vậy thì tránh ra. - nó ngúng nguẩy bước đi.

- Nhưng cô em không thắng nổi anh đâu. - tên ấy chạy đến ôm eo nó.

- Hừ..... Lắm chuyện! - nó xoay người tặng tên ấy một cú đá vào ngực, trên hai cú Knock Out nữa, tên ấy đã gục xuống.

- Yếu như sên mà cũng bày đặt. - nó hất mặt - Làm bần tay.

- Mà..... Là ai? - tên ấy nhìn nó

- Muốn biết tao là ai thì hãy đến tìm bang A&D, hỏi chị Wendy, vậy là đủ! - nó nhếch mép rồi bước đi.

- Wendy! - hăn lái chiếc xe màu đỏ quen thuộc (như có mũi trần) chặn đầu nó.

- Windy! - nó cười

- Em khùng hả? Sao lại đi giữa mưa vậy hả? - hăn quát - Lên xe.

- Kệ em. - nó hừ mũi nhưng cũng ngoan ngoãn bước lên xe. - Không cần anh quan tâm.

- Sao không điện anh đến đón? - hăn bực bội - Sao không trú mưa? Em muốn bị cảm lạnh hả?

- ĐÃ NÓI LÀ KỆ EM MÀ. SAO ANH HỎI NHIỀU VẬY? - nó òa khóc - HỨC..... HỨC..... CẬU MỢ ĐUỐI EM ĐI RỒI!!!!!!!!!!

- Ở..... - hăn chỉ biết ôm nó vào lòng - Anh xin lỗi. Tất cả là vì anh.

- Em ghét anh. Em ghét anh. Nhưng tại sao em lại không thể ghét anh được cơ chứ? Hức Hức! Đồ xấu xa. Nhưng mà tại sao em lại thích anh hả?

- Vậy thì làm bạn gái anh đi..... - hăn mỉm cười nhìn nó

- UKM..... - nó gật đầu bên lên (như cô dâu mới về nhà chồng).

- Hihi! - hăn ôm chặt lấy nó.

- Thôi, em nghệt thờ. - nó đẩy hẳn ra - ẮT XÌ!!!!!!!!!!

- OAI!!!!!! THẤY CHƯA! BỊ ĐAU RỒI ĐẤY! CÁI TỘI DANG MƯA! - hẳn cốc nhẹ vào đầu nó - Thật là!

- Đau..... - nó ôm đầu cười - Vậy thì chở em đi!

- Nhà em ở đâu, để anh đưa em về? - hẳn hỏi

- Về nhà anh đi. Lũ kia ở nhà anh hết mà. Em về nhà làm gì? - nó cười đáp

- Ok! Tuân lệnh Em yêu! - hẳn cười rồi phóng xe đi. Chiếc xe đang đầy hạnh phúc chạy vụt đi trong màn mưa.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Di Chứng Của Mất Trí Nhớ

- Ê, quần áo của mấy người này! - Ji nâng túi xách trên đầu chạy ào vào nhà. Cô nàng mới vừa về nhà lấy quần áo.

- Cảm ơn. - Yun đứng dậy - Phòng tắm ở đâu?

- Ở bên cạnh bếp ấy. - Jin bước vào sau. Anh chàng lái xe đưa cô ợ yêu về nhà

- Tắm nhanh đi rồi ra ăn. - Kull nói vọng ra

- Mà Win đi đâu nhi? - Ken nhìn quanh

- Đón Wendy rồi! - Yin nhún vai

- Hazz! Hai người đó cũng thật là..... - Ji ngồi phịch xuống ghế

- Sao không thành đôi đi cho người ta nhớ. - Jin gác chân lên bàn

- Uả, sao..... - Ken và Yin cùng ngạc nhiên

- Vì cái vụ bắt cóc đó mà Wen đã đồng ý đâu. - Ji thở dài

- Mà con nhỏ Sasa cũng thật quá..... Tụi mình quen nhỏ từ lúc nhỏ mà bây giờ mới thấy được bộ mặt thật đấy. - Jin khoát tay

- Hai anh em mà chẳng giống nhau gì hết! Su và Sasa đó! - Kull bước ra

- Chỉ tội con Wen, chắc giờ này đang bị cậu mợ nó lừa quá! - Ji lắc đầu

- Nói xấu gì tớ đó! - nó thành linh bước vào nhà

- Muốn chết không? - hấn bước vào sau nó

- Sao mà ướt chẹp nhẹ hết vậy? - Kull và Ji cùng chạy đến

- Không sao đâu. - nó lắc đầu nhìn hai con bạn - Quần áo tở đâu?

- Đây. - Ji đưa nó một cái túi xách nhỏ.

- Ukm. Cảm ơn. Yun đâu? - nó nhìn quanh

- Tắm trong ấy! - Kull chỉ tay về phía phòng tắm.

- Vậy em dùng phòng tắm trên phòng anh đi! - hấn mỉm cười dịu dàng (cả bọn kia nhìn nụ cười ấy mà muốn nôn - lần đầu tiên hấn có nụ cười ấy trong tám năm trời) - Coi chừng bị cảm đấy!

- Em biết rồi mà. - nó mỉm cười rồi đặt một nụ hôn nhẹ trên má hấn rồi chạy lên cầu thang.

- Kinh hen! - Ken cười đều

- Cười gì đều vậy? - hấn hí hửng

- Khai thật đi. Có chuyện gì giấu bạn bè phải không? - Jin nhìn hấn

- Giấu gì đâu? Đợi lát nữa rồi biết! - hấn cười

- Mà sao Wen ướt nhẹ như con chuột lột vậy? - Kull lo lắng

- Tở thấy cô ấy vừa dầm mưa vừa khóc. Bị cậu mợ đuổi ra khỏi nhà. - hấn trầm ngâm

- Biết thế nào cũng vậy mà. - Ji bức xúc - Chỉ tại con Sasa thôi.

- Uả, Minh Tuấn. Về hồi nào vậy? - Yun từ trong phòng tắm bước ra -
Wen đâu?

- Đang tắm trên phòng tở. - hấn chỉ tay lên phòng

- Êu. Tối lượt Kull đấy! - Yun ném cái khăn về phía con bạn - Tắm
nhanh rồi ăn, tở đói bụng rồi.

- HAM ĂN. - Kull đứng dậy lườm nhỏ rồi bước đi

Trong bữa ăn

- Mọi người làm gì nhìn tở ghê vậy? - nó hỏi

- Khai thật đi. Đừng có giấu. - Ji cười nham hiểm.

- Gi ấu gì? - nó nổi da gà trước ánh nhìn của nhỏ bạn

- Tụi này là một cặp rồi đấy. - hấn thản nhiên đáp - Em yêu nhĩ?

- Xí..... - nó đỏ mặt

- HAHHAHA! - Wendy! Mà cũng biết đỏ mặt..... - Ji, Jin, Yun và Kull
cùng ôm bụng cười

- Hai người..... Là một cặp sao? - Tom thành linh bước vào nhà

- Từ bao giờ? - Robert bước theo sau

- Mới hôm nay. - hấn thản nhiên đáp

- Windy! Cậu đã có hôn ước rồi đấy! - Tom gầm lên

- HÔN ƯỚC? - bốn tụi nó ngạc nhiên

- Hôn ước giữa Trịnh Nhật và Thành Công em không quan tâm. Người em yêu là Wendy! - hấn đập bàn bật dậy

- Cậu..... - Tom tức tối

- Anh muốn nói với Nhật Uyên thì cứ việc. Em không quan tâm. Ok? - hấn tuyên bố thẳng thừng - Em sẽ tìm cách hủy hôn ước đó.

- Được rồi. Xem Nhật Uyên sẽ xử lí như thế nào! - Tom chỉ tay thẳng vào mặt hấn - Năm tám tuổi, cậu cũng nói là yêu Moon. Bây giờ là Wendy. Cậu hãy Moon đã chết ra sao chứ? Cậu nghĩ mình đủ sức để bảo vệ người cậu yêu..... Nhưng Moon đã chết. NHƯNG tôi nói cậu biết, tôi sẽ không bao giờ làm Wendy có số phận như Moon đâu. Tôi yêu Wendy và tôi sẽ đoạt lấy cô ấy từ tay cậu.....

- Moon..... - nó bần thần - Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó ôm đầu đau đớn - TẠI SAO? TẠI SAO? TẠI SAO CÁI TÊN NÀY CỨ HIỆN VỀ TRONG ĐẦU TÔI VẬY? TẠI SAO???????? - nó gục xuống, miệng lẩm bầm

- WENDY! - cả bọn chạy đến bên nó

- Chuyện gì thế? - Tom ngạc nhiên

- Anh đưa Wendy lên phòng đi Minh Tuấn. - Kull hét

- Triệu chứng giống lần trước. - Yun nhìn Kull

- Hình như có chuyện gì thì phải? - Kull gật đầu

- Có vẻ như là chuyện gì đã xảy ra trong lúc Moon bị té xuống vực mất trí nhớ đấy! - Yun nhíu mày

- Di chứng của vụ mất trí nhớ! - Kull gật đầu

- Ukm..... - Yun thờ dài

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Moon Là Ai?

- Ở..... - nó từ từ mở mắt thì thấy nguyên vật - thể - lạ đang nhìn chăm chăm vào nó (khoảng cách giữa hai khuôn mặt là 5cm)

- Á! MAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA! - nó hét lên và cầm nguyên cái gối đập vào khuôn mặt đẹp trai của hấn không thương tiếc - CON MA BIẾN THÁI!!!!!!!!!!!!!!

- WENDY! - hấn hét to làm nó giật mình

- Ở..... Ủa! Anh! Làm em giật mình! - nó cười hì hì

- Em mới nói ai là CON MA BIẾN THÁI đó? - hấn gằn giọng vẻ tức tối

- Nô nô nô. - nó cười và trưng ra vẻ mặt \\ngây thơ vô (số) tội\\ - Em NÔ biết à! Ai biểu anh cứ nhìn chăm chăm vào em làm chi! Á! ĐAU! - hấn cốc nhẹ lên trán nó

- Tự nhiên em ôm đầu bảo đau, nói toàn mấy câu vô nghĩa xong rồi ngất xỉu, báo hại anh lo cho em này giờ. Vậy mà mới tỉnh lại thì em đã thế đó! hứ! - hấn nói giọng giận dữ

- HAHAHA! Giờ mới biết Windy máu lạnh biết hờn dỗi. HAHAHA! - nó ôm bụng cười bò

- Giờ em muốn gì đây? - hấn quē một cục

- Thôi thôi. Em thua. Được chưa! Giờ cho em nghỉ chút đi! Nhức đầu quá à! - nó xua tay

- Vậy thì anh ra ngoài chút. - hần đặt một nụ hôn lên trán nó - Em nghỉ chút đi, tạnh mưa rồi về. - hần nói rồi bước ra cửa

- Nói chuyện chút đi. - Kull đã đứng cạnh cửa từ lúc nào

- Ukm. - hần nói rồi bước xuống nhà

- Moon là ai? - Yun khoát tay

- Bạn gái và cũng là mối tình đầu của Win. - Ken đáp thay

- Nhưng thật sự thì tụi này cũng chưa gặp lần nào. - Yin gật đầu

- Nhưng mà cách đây hơn 8 năm rồi còn gì! - Jin cười cay đắng - Vì Nhật Uyên mà Moon mới chết.

Nhật Uyên? - ba tụi nó ngạc nhiên

- Em gái của Nhật Nam. - Ken giải thích - Hôn phu của Win. Nhưng Win lại không thích Nhật Uyên mà thích Moon. Vậy là.....

- Tớ..... Hồi hận lắm..... - hần gục xuống - Hôm ấy, Moon và Anna (Nhật Uyên) đang tranh chấp. Con nhỏ đó đã đẩy Moon xuống vực. Ngay tại cánh đồng hoa lan gần nhà Jin ấy! Lúc ấy, vì quá hoảng sợ mà tớ đã bỏ nhà đi sang nhà Tom và Anna, mấy hôm sau thì bố tớ bảo chuyển nhà. Từ lúc ấy tớ không nhận được một tin tức gì của Moon nữa cả.

- CÁNH ĐỒNG HOA? Là..... - Jin và Ji đồng thanh - KHU VỰC CẤM!

- KHU VỰC CẤM SAO? - ba tụi hần ngạc nhiên

- Cậu biết Wen bị như vậy là vì gì không? - Kull đáp - Dĩ chứng sau lần mất trí nhớ ấy!

- Năm tám tuổi, Wen cũng bị té ở ngay chỗ ấy. - Yun đáp - Sau lần ấy, tụi này đã bị cấm không cho ra cánh đồng lan ấy chơi nữa.

- Trùng hợp nhỉ! - hần cười nhạt

-..... - Im lặng. Sau câu nói của hần, một sự im lặng bao trùm lên căn phòng. Mỗi người đang theo đuổi những suy nghĩ của riêng mình.....

\\'Oh my love! Oh my love! Oh my love!

- Dạ. Cháu đây ạ. Có gì không nội? - nó bắt máy

- - đầu dây bên kia quát với tần số nHz.

- Sao ạ? Về nhà ngay bây giờ á! Gọi cả mấy nhỏ kia nữa sao? Có chuyện gì không ạ? - nó hỏi

- VỀ MAU!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Tút..... Tút.....

- Về nhà nhanh ê. - nó chạy xuống nhà, phá tan bầu không khí tĩnh lặng ấy

- Có gì à? - Ji hỏi

- Không biết. - nó đáp - Nhưng ông đang giận lắm.

- Chuyện gì vậy? - hần hỏi

- Chuyện gia đình thôi. - nó cười - Anh không cần lo đâu!

- Trời đang mưa..... - Yun nói mà mặt bí xị
- Jin, chờ tụi tớ về. - Kull khoát tay
- Ok! - Jin đứng bật dậy
- Bye! - cả đám vẫy tay
- Em về nha, ông xã ở nhà ngoan, tối có gì nhắn tin. - nó mỉm cười rồi đặt một nụ hôn lên môi hắn.
- QE!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Cả đám nôn thốc nôn tháo
- Chụp hình post lên fb đi. - Ji đề nghị
- Bóp cổ chết mày giờ. - nó lườm nguýt con bạn rồi kéo đi - Bye!!!!!!!!!!!!!!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Con Thề Con Sẽ Trả Thù

- Lily! - nó chạy vào nhà gọi cô bạn
- Sao giờ này cậu mới về? - Lily chạy ra - Ông sang tìm cậu đấy!
- Chuyện gì vậy? - nó hơi lo lắng
- Ông nào đó, ba con Sasa ấy, đến đây quát ầm ỹ. Bảo cậu là giang hồ ấy, kêu đàn em hại Sasa. - Lily bức xúc - Bịa đặt!
- Không lẽ..... - bốn đứa kia phát hoảng - Là ông biết chuyện tụi mình giấu ông với bama mà hoạt động trong giới giang hồ hả?
- Không hay rồi. Đi, chạy qua nhà ông ngay! - nó nói rồi chạy đi trong màn mưa. Nhà ông nó cách nhà tụi nó 2 cái nhà.
-
- Thừa ông..... - bốn tụi nó bước vào nhà
- SAO MẤY ĐỨA DÁM GIẤU ÔNG? MẤY ĐỨA CÓ BIẾT SỢ LÀM GÌ KHÔNG HẢ? - ông nó quát
- YUN! - mẹ Yun quát - MÌNH YAN RA ĐI LÀ ĐỦ LẪM RỒI. CON MUỐN MẸ CHẾT VÌ CON NỮA CON MỚI VỪA LÒNG HẢ YUN?
- JI..... - ông Vũ bật dậy - SAO CON KHÔNG NGHE LỜI BA?
- (vân vân.....)

- NGOẠI..... - Gin chạy xuống nhà - Ngoại đừng mắng các em ấy nữa.

- Có gì thì nội mắng tội con này. - Cin chạy theo

- Là sao? - người lớn ngạc nhiên

- Chính con đã gọi các em ấy về Việt Nam đấy. Bởi vì tội Hắc Tinh đến làm loạn. - Cin đáp

- Sao con..... Không lẽ con..... - bác Diệp ngỡ ngàng

- Sau khi các em ấy đi, con là người điều khiển bang. - Gin nói - Con giấu ngoại đấy!

- Sao hai con cũng..... - người lớn sững sờ

- Mọi người nghĩ con khoanh tay đứng nhìn Yan phải chết oan sao? - Gin hét - KHÔNG! CON PHẢI TRẢ THÙ CHO YAN! MỌI NGƯỜI HIỂU CHỨ?

- GIN! - ba Yun gắt - CHO DÙ CON CÓ TRẢ THÙ THÌ YAN CŨNG ĐÂU CÓ SỐNG LẠI.

- CON KHÔNG QUAN TÂM. VIỆC DUY NHẤT CON QUAN TÂM LÀ LÀM SAO PHẢI GIẾT CHẾT KHÁNH DUY, TRẢ THÙ CHO YAN. CON NÓI RỒI. NGƯỜI CON YÊU SUỐT CẢ CUỘC ĐỜI NÀY LÀ YAN, CON KHÔNG BAO GIỜ YÊU NGƯỜI KHÁC ĐÂU.

- CON HÃY CHẤP NHẬN SỰ THẬT ĐI. YAN ĐÃ CHẾT RỒI. - Mẹ Yun nắc lên từng hồi - CON ĐỪNG CÓ HOÀI NIỆM VỀ QUÁ KHỨ NỮA. HÃY SỐNG VÌ TƯƠNG LAI ĐI.

- MỌI NGƯỜI CŨNG QUÁ ĐÁNG RỒI ĐẤY! - nó cất tiếng - CÁCH ĐÂY BẢY NĂM, CHÍNH ÔNG CŨNG ĐÃ BẢO CON HÃY QUÊN ĐI

CÁI CHẾT CỦA BA MẸ CON, GIỜ AI CŨNG BẢO CON QUÊN ĐI CÁI CHẾT CỦA CHỊ YAN. KHÔNG BAO GIỜ NHÉ! CON SẼ TRẢ THÙ, KHÔNG TRẢ THÙ CHO BA MẸ THÌ CON CŨNG PHẢI TRẢ THÙ CHO CHỊ YAN, BẰNG BẤT CỨ GIÁ NÀO CON CŨNG PHẢI BẮM TÊN KHÁNH DUY ẤY RA THÀNH TRĂM MẢNH. - nói rồi nó bỏ đi.

- Ba à, gờ sao đây? - bác Diệp lo lắng - Thằng Gin cứ thế này mãi không ổn đâu!

- Phải ép thằng Gin đính hôn với người con gái khác thôi. - ông nó nói
- Rồi sau đó tổng cổ bốn con bé cứng đầu ấy sang Mỹ, thằng Cin nữa.

- Vâng ạ.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 102: Chúng Ta Có Thể Quay Lại Được Không?

- Có chuyện gì thì nói mau đi. Tôi không rảnh mà nói chuyện với cái thứ lẳng nhăng, thấy gái đẹp là sáng mắt như anh. - nhỏ ngồi xuống ghế.

- Em..... Em hận anh đến vậy sao? - Robert nhìn nhỏ thành khẩn

- Đừng nhìn tôi bằng ánh mắt đó. - nhỏ cũng có chút dao động nhưng thật may là lí trí vẫn còn - Tôi và anh không có quan hệ gì cả! Cảm ơn. - nhỏ nhìn bà cô lúc nãy (bưng kem và coffee ra) bằng ánh mắt kinh tởm. - Giờ thì B - I - Ế - N!

- Em..... Em thật sự có cần phải ghét và tuyệt tình với anh như vậy không? - Robert cúi đầu - Anh xin lỗi, là vì anh hơi nóng nảy.

- Anh có lỗi đâu mà xin. Người có lỗi là tôi, là do tôi quá ngu ngốc vì đã đầu đầu vào yêu anh.

- Em..... Hóa ra là em thấy ân hận khi yêu anh sao?

- Phải, tôi ân hận vì đã yêu anh. Tôi ghét anh, tôi hận anh, tôi kinh tởm cái thứ rác rưởi lẳng nhăng như anh. ĐỒ - LẮNG - NHẪNG! - nhỏ nhấn giọng từng chữ một

- Lẳng nhăng? - Robert cười nhạt - Em bảo anh lẳng nhăng vậy em là cái gì? Anh đã thấy em nói chuyện rất thân mật với một tên con trai, nụ cười của em còn rất tươi nữa chứ!

- Hóa ra chúng ta chia tay vì tôi sao? - nhỏ cười cay đắng

- Không không..... - Robert vội vã xoa tay - Anh không có ý đó.

- Vậy ý anh là gì? - nhỏ nhếch môi - Ý anh là tôi lằng nhằng nên anh nói chia tay sao?

- Không..... - Robert lắc đầu - Là anh đã quá nóng nảy.....

- Người đó là quản lí âm thanh, anh ấy giúp Cherry trong buổi trình diễn thời trang chuẩn bị ra mắt đấy. - nhỏ đáp

- Vậy là..... - Robert sững sờ - Anh xin lỗi.....

- Tôi có lỗi đâu mà anh xin lỗi vậy? - nhỏ gắt - Anh bảo tôi lằng nhằng vậy anh là cái thá gì? Mới nói chia tay tôi chưa được hai ngày đã ôm hôn người con gái khác à?

- Sao cơ..... - Robert kinh hãi

- ANH GIẢI THÍCH ĐI, CÁI ĐÚA CON GÁI TÓC VÀNG ĂN MẶC CỰC KÌ THIẾU VẢI ẤY LÀ AI? ANH ÔM HÔN CON NHỎ ĐÓ NGAY TRONG CÔNG VIÊN MÀ KHÔNG BIẾT XẤU HỔ À? KINH TỒM! TÔI KHINH CÁI THỂ LOẠI NGƯỜI NHƯ ANH! - nhỏ đập bàn quát lớn rồi bỏ đi. Hai hàng nước mắt lăn dài trên má.

- KULL!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Robert gọi to nhưng nhỏ đã băng qua đường để về trường.

- Tỉnh đi Kull. Tên khốn ấy đã làm mày chết dở sống dở, đừng có mà dao động hay khóc vì tên khôn ấy nữa. - nhỏ tự đánh mặt mặt mình. (tự kỉ)

- Thừa cô em vào lớp! - nhỏ bước vào lớp

- Giỏi quá ha! Hôm qua cúp tiết, hôm nay đi học trễ! - bà cô chống hông

-Đứng ngoài lớp quỳ cho đến hết tiết phải không cô? Em đang bức, không có đủ kiên nhẫn để nói chuyện với cô đấy! - nhỏ bước vào không đợi bà đồng ý.

- Đi đâu mới về vậy? - cả đám xúm lại hỏi

- Ken! Anh hãy tiễn ông anh của anh đi khuất khỏi mắt tôi giùm với. - nhỏ quay sang Ken - Tôi cầu xin anh đấy, tôi mệt mỏi quá rồi!

- Anh tôi đã làm gì cô à? - Ken hỏi

- TÊN KHỐN ẤY BẢO TÔI QUAY LẠI, ĐƯỢC CHƯA? HAI ANH EM NGƯỜI NHƯ NHAU ĐẤY! - nhỏ hằn học đeo tai nghe và úp mặt xuống bàn

- TÊN KHỐN..... - bốn cô nàng đập bàn hét lớn (nó, Ji, Yun và Lily) làm cả lớp nhìn lũ tụi nó như sinh vật lạ. (Hòa Khánh mới trốn ra)

- Thôi..... - nhỏ kéo tay bốn con bạn rồi úp mặt xuống bàn nghe headphone, không quên tặng anh chàng mới đi vào lớp (là ai thì tự hiểu há!) một ánh nhìn khinh miệt.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Khai Giảng

5.9 - khai giảng (uầy, đi học 1 tháng rồi mới khai giảng, chỉ có thể là ở Việt Nam!)

6h30 phút sáng, toàn thể học sinh đã có mặt dưới sân trường học viện Star School. Nam mặc đồng phục (nhưng không mặc áo khoác), nữ mặc áo dài trắng - áo dài trắng được sắm ra chỉ dành cho những buổi lễ quan trọng.

- Áo dài sắm làm gì thế này? Vào học cả tháng rồi mà mới mặc có hai lần - Yun bĩu môi - Tớ không thích mặc áo dài chút nào.

- Bậy. - nó gắt nhẹ - Áo dài là trang phục truyền thống đấy.

- Áo dài cũng đẹp mà. - Kull vuốt tà áo dài.

Hôm nay tụi nó trông rất xinh đẹp trong những tà áo dài màu trắng. Tụi nó hôm nay trông dịu dàng hẳn lên với mái tóc dài được xõa suông cùng đôi giày cao gót 7 phân.

Sau cả tiếng đồng hồ ngồi nghe ông thầy hiệu phó nói chuyện về lịch sử của trường..... Đây là thời khắc mà hầu hết nữ sinh trong trường đều mong đợi: cơ hội ngắm mỹ nam. Hẳn bước lên trong bộ đồng phục của trường: quần tây đen, áo sơ mi trắng thắt cà vạt cùng cặp kính gọng đen khiến học sinh nữ trong trường phải ngã quy. Cả đám không ai quan tâm đến bài thuyết trình của hẳn mà chỉ lo..... ngắm trai. Nó cũng mỉm cười ngắm hẳn (biến thái!)

- Ê ê. Wen bị gì thế? - Ji khều tay Jin

- Wen Wen! - Yun lay vai con bạn
- Mắt cậu sắp rớt ra ngoài rồi kìa Wen! - Kull khoát tay
- Không quan tâm. - mắt chị vẫn dán vào anh ấy.
- Bó tay. - cả đám lắc đầu
- Wendy! - Tom xòe bịch nước ra cho nó - Anh mới chuẩn đi mua đấy!
- Không quan tâm. - nó đáp tiếp
- Em thích tên ấy đến cơ à? - Ken bước đến
- Ukm..... Ukm..... - nó gật đầu lia lịa
- 'Rầm.....' - cả đám té nhào
- Mọi người bị sao thế? - nó giật mình quay lại
- Trời ơi là trời. Wendy ơi là Wendy! - Lily than trời - Cụm từ 'traị đẹp' xuất hiện trong từ ngữ của cậu từ lúc nào thế?
- Cậu làm gì mà nhìn Minh Tuấn như muốn rớt mắt ra ngoài luôn vậy? - Kull thở dài
- Cậu có bị sốt không vậy? - Yun lo lắng sờ trán - Có nóng đâu!
- Cậu làm gì mà nhìn tên kia như muốn ăn tươi nuốt sống con người ta vậy? - Jin hỏi
- Sắp chảy nước dãi rồi kìa Wen! - Ji véo má nó
- Cái này gọi là bệnh 'sốt vì yêu'. - Ken triết lí
- Hai người đã là một cặp rồi mà..... - Yin cũng hòa theo

- Xí..... Bạn trai chị thì chị có quyền nhìn, được chưa? - nó bĩu môi nhìn lũ bạn

- Cậu..... - Tom hoàn toàn bất lực. Lần đầu tiên, ngay cả khi quen anh, Wendy mới có biểu hiện như vậy.

- Đừng buồn. - Robert chạy đến vỗ vai Tom.

- Ở đây không tiếp những kẻ như anh. ĐI! - Lily nổi cáu với Robert

- Ba người kéo nhau đi đâu đó thì đi, ngồi đây chỏ tổ ngựa mắ! - Kull hất tay Ken - Anh, Tom và Robert. Tránh xa chỗ này giùm!

- Rất có chí khí! - nó cười thật tươi với cô bạn.

Xa xa, có một ánh mắt đã nhìn thấy hết mọi khuôn mặt của nó.

- Đáng yêu lắm! - tên ấy cười - Không hổ danh là hotgirl của trường.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Bầu Cử

Bài phát biểu của hân kết thúc trong tiếng vỗ tay cuồng mộ của học sinh nữ.

- E hèm!!!!!!!!!! - bò cô Tổng phụ trách bước lên - Các em im lặng. Học lớp 11 và 12, ai cũng biết việc bầu cử thành viên của Hội học sinh được diễn ra vào hôm nay. Năm nay cũng vậy, chúng ta gồm có 10 ứng cử viên:

Hoàng Văn Minh Tuấn 11A1. - đương kim Hội phó

Lê Đại Thắng 12A1. - đương kim hội trưởng.

Lưu Tuấn Kiệt 12A2. - cựu hội phó. (anh chàng này làm hội phó năm lớp 10 nhưng lên lớp 11 đã bị 1 cậu nhóc mới vào lớp 10 là hân giành mất, năm nay anh chàng quyết định báo thù)

..... vân vân và mây mây.....

- Các em lớp 10 hãy chú ý. - ngập ngừng một chút bà cô nói tiếp - Thù bầu cử được đặt trong phòng tôi. Các em ghi họ tên lớp của mình vào một tờ giấy rồi ghi tên hai ứng cử viên mà em bầu chọn xong rồi bỏ vào thùng. Cấm ăn gian một em nhiều phiếu đấy. Đến 3h chiều trường sẽ kiểm phiếu. Còn đội Quản lí học sinh và đội Bảo vệ học sinh thì sẽ y như cũ.

- Bầu cho ai? - bây giờ năm cô nàng đang chụm lại nói chuyện. Mấy anh chàng kia đã được mời xuống phòng Tổng phụ trách uống miếng nwoocs ăn miếng bánh rồi ạ.

- Anh Gin. - Yun đáp - Hỏi thừa.
- Anh rẽ cậu thì cậu bầu đi. - Ji lém lỉnh
- Bầu hai ứng cử viên đấy. - Kull nhắc khéo - Anh Gin là một, còn lại là....
- Là chồng yêu của con Wen chứ ai! - cả bọn đồng thanh
- Tụi bây..... - nó hất mặt - Chồng yêu gì ở đây?
- Ai mới nhắc tới vậy? - hần bước vào lớp
- Tụi này đang bàn về việc bầu cử. - Lily nhẹ nhàng đáp
- Một là cậu, hai là anh Gin. - Yun tiếp lời
- Mà cái gì Quản lí Bảo vệ gì gì đó là cái gì? - Ji ngây thơ hỏi
- Đội Bảo vệ học sinh và Đội quản lí học sinh. - Jin đính chính - Chồng là đội trưởng, Cịn đội phó.
- Đội Quản lí học sinh, tớ là đội trưởng, Ken là đội phó. - Yin nhanh miệng nhả vào
- Chủ yếu là quản lí mấy cái vụ gây rối và đánh nhau của học sinh thôi ấy mà. - Ken đáp
- Mấy người mà quản lí với bảo vệ cái nổi gì? - Yun cười tình nghịch - Học sinh nữ đánh nhau vì mấy người thì có.
- Xí... - ba anh chàng đỏ mặt
- Nói về vụ đó thì Minh Tuấn là người dẫn đầu đấy. - Jin cười gian nhìn hần, ngay lập tức ánh mắt sắc như dao của nó hình thành trên khuôn mặt điển trai của hần

- Minh Tuấn, nói nghe nè, lúc này con Wen nó..... - Yun lạnh chanh
- Sao? - nó nhướn mắt
- Lúc cậu lên đọc bài phát biểu ấy, Thùy Trâm nhìn cậu không rời luôn ấy. - Ken trêu
- Nhìn như muốn rút mắt ra ngoài. - Kull phụ họa
- Nhìn như muốn ăn tươi nuốt sống. - Jin để thêm
- Nhìn như muốn chảy nước dãi. - Ji kết thúc bài ca 'nhìn như muốn'
- Cái đầu tui bây á. Muốn sao? - nó giơ nắm đấm
- Không ngờ, em biến thái vậy. - hắc cười gian
- BIẾN THÁI CÁI GÌ? - nó quát lên - CHẾT ĐI! ĐỒ CON MA, ĐỒ CON QUỶ, ĐỒ CON KHỈ, CON ĐUÔI ƯƠI, CON TINH TINH, CON VƯỜN, CON MÈO, CON CHUỘT, CON GÀ, CON VỊT, CON NGỒNG, CON HEO, CON TRÂU, CON BÒ, CON CÁ, CON GIUN, CON.....
NÓI CHUNG LÀ TRÊN THẾ GIỚI NÀY CÓ CON NÀO THÌ LÔI HẾT RA. - nó vừa hét om tởi vừa ví hắc chạy thực mạng mà không biết giáo viên đã vào.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 105: Kết Quả

3h chiều, cả trường đều tập trung lại lần nữa để nghe kết quả bầu cử

- Đã có kết quả. - cô Tổng phục trách bước lên bục.

Lê Đại Thắng 12A1 538 phiếu bầu

Hoàng Văn Minh Tuấn 12A1 và Lưu Hải Kiệt 12A2 đồng 529 phiếu bầu

.....

- Như vậy thì Hội trưởng mới của trường là Lê Đại Thắng 12A1, còn Hoàng Văn Minh Tuấn 11A1 và Lưu Hải Kiệt 12A1 sẽ bầu cử thêm một lần nữa để chọn ra Phó hội trưởng và Hội phó. - bà cô nói tiếp sau khi kiểm kê danh sách.

- Thừa cô. - Gìn bước lên bục - Năm nay em học 12, em không thích nhận cái chức Hội trưởng nữa bởi vì bài năm cuối cấp rất nhiều nên em muốn nhường lại cho Minh Tuấn 11A1 ạ.

- ?????? - cả đám tụi nó đều sốc toàn tập

- Minh Tuấn, em đồng ý? - bà cô nhẹ giọng nhìn sang hẳn

- Vâng. Nếu anh Thắng đã tin tưởng em vậy thì em sẽ cố gắng. - hẳn cười nhẹ làm học sinh nữ toàn trường đều ngất ngây

- Giỏi được mỗi cái làm gái ngất ngây. - nó bĩu môi

- Vậy mà có người thích. - Sam đến bên cạnh nó

- Ớ? Ai thích? - David đi theo sau

- Hai anh chị đi đâu cũng có nhau nhỉ? - nó lườm hai anh chị - Heo sao tự nhiên có hứng là giáo viên thế? - nó hất mặt nhìn ông anh.

- Vô lễ. - David sầm mặt - Dám gọi thầy là Heo!

- Xì. Không quan tâm. - nó bấu môi - Quen rồi, không sửa được.

- Em..... - David tức hộc máu

- Hahaha! - tụi nó ôm bụng cười - Hai anh em này mấy năm rồi vẫn không đổi gì hết, cãi nhau như điên!

- Im nghe tiếp kìa. - Sam gắt

-Vậy nếu Đại Thắng đã nói như vậy thì Minh Tuấn sẽ trở thành Hội trưởng mới, còn căn cứ theo sổ phiếu bầu thì Đại Thắng sẽ làm Phó hội trưởng còn Hải Kiệt là Hội phó.

- Thừa cô, em có một đề nghị. - hấn nói tiếp - Vì Dương kim Thư kí đã tốt nghiệp nên em nghĩ chúng ta cần một thư kí mới. Em xin đề cử Nguyễn Thị Thùy Trâm của 11A1.

- Chuyện riêng không nên đưa vào. - Hải Kiệt gắt - Ai không biết hai người là một đôi!

- Nhưng nếu điều đó không phải tôi đề mà anh Đại Thắng đây cũng đồng ý thì sao? - hấn gằn giọng

- Tôi cũng đề cử em ấy. - Gin gật gù

- Cô nghĩ sao? - hấn đưa ánh mắt nhìn bà cô (quó trời, dùng Mỹ nam kế với cả giáo viên luôn á!)

- Vậy..... - bà cô gật gù khi thấy ánh mắt của hân - Mời em
Nguyễn Thị Thúy Trâm 11A1 lên đây!

- Ế? - nó nghe đến tên mình thì giật mình

- Chúc mừng cậu đã trở thành thành viên của Hội học sinh. - cả đám bạn
vỗ vai nó

- Trời ạ. Thăng Win là hội trưởng, giờ Wendy cũng gia nhập Hội học
sinh. Chắc cái Hội học sinh biến thành chỗ cho hai nhóc này tình tứ quá! -
Sam than trời

- Chậc chậc. Hai cái đứa con nít này mà dính vào nhau là HỌA thật rồi.
- David lắc đầu

- HAI - ANH - CHỊ - CHẾT - VỚI - EM!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó gằn giọng rồi
bước lên

- Cái gì? - Hải Kiệt kinh ngạc - Cô bé này là Nguyễn Thị Thùy Trâm
sao? Nghe đồn là hotgirl của trường mà giờ mới biết cô bé này là bạn gái
của Minh Tuấn. Sắp có chuyện vui để xem rồi đây! - Hải Kiệt cười nham
hiểm

Lưu Hải Kiệt

Cháu trai của công ty bất động sản Phương Đông. Điển trai, là một tên
sát gái, có ấn tượng với nó ngay khi mới bước vào trường. Rất ghét hân.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 106: Sự Sắp Đặt Của Ông

- Wen, qua nhà có chuyện! - ông nó chỉ gọi cho nó đúng một câu như thế rồi tắt máy.

- Hazz! Chuyện gì đây? - nó lắc đầu rồi chọn cho mình một chiếc quần jean dài cùng một chiếc áo sơ mi trắng rồi bước vào phòng tắm.

15ph sau, cả nhà nó có mặt đông đủ.

- Có chuyện gì vậy ông? - nó hỏi

- Hôm nay ta tụ tập các con lại để nói một chuyện. Ta đã hủy hôn wocs giữa Nguyexn Gia và Trần Gia.

- ÔNG, SAO ÔNG LẠI LÀM THẾ? - Gin quát

- Ông bà Trần đã đồng ý rồi. - nội nó điềm lĩnh. Chiều mai con sẽ đi gặp mặt người mới, cháu gái của Dương Gia, ta rất chấm cô bé này.

- CON KHÔNG ĐI! - Gin nói giọng chắc nịch

- Kệ con, ông quyết rồi. Chiều mai hai đứa gặp mặt. Chủ nhật này hai gia đình sẽ làm lễ đính hôn.

- ÔNG!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó và Cin cũng bức xúc

- Anh thấy ông nói cũng đúng. Dù sao thì Yan cũng đã..... - David nhẹ nhàng đáp

- Nhưng ông hãy để anh Gin tự quyết định cuộc đời anh ấy đi, anh ấy mới 17, 18 tuổi đầu. Đến khi anh ấy tìm được người anh ấy thích thì anh ấy sẽ quên chị Yan thôi mà.....

- Em nói gì vậy Wen! - Gin không hiểu ý tứ trong câu nói của nó

- Hai, ngồi xuống. - Cin kéo tay Gin - Wen đang tìm cách hoãn binh, cho anh thoát vụ chiều mai đấy!

- Ông quyết rồi, mai hai gia đình sẽ gặp mặt.

- Gì thế? Sao mà kéo vali sang đây vậy? - Jin hỏi

- Ở kè. - Gin và Cin cùng đáp

- Tại hai nhóc ấy không muốn nhìn mặt ông. - David cười

- Anh theo phe ông thì về đi! - nó cầm nguyên cái gối ném vào mặt ông anh

- Hồn nè! - anh nó chụp được cái gối

- Không - quan - tâm! - nó nhấn giọng. - Ở nhà chứ không phải ở trường.

- Học bài xong hết chưa mà xem phim? - David chống hông

- Anh nghĩ tụi em là ai? - nó hếch môi - Mấy bài tập Anh văn anh ra để ẹc. Tụi em đường đường cũng đi du học mấy năm đấy nhá, cũng tốt nghiệp đại học rồi. Anh đừng tưởng chỉ có mình anh tốt nghiệp.

- Con nhỏ này..... - David bỏ lên phòng

- Không hay rồi, nhanh nhanh. Lũ kia đang tới. - Jin hét to, tay anh chàng đang cầm cái điện thoại.

- Lũ kia? - nó nhúu mày - Windy, Jin và Ken?

- Ukm.

- Xời, tưởng gì! Kệ. - nó nhún vai

- Học sinh học bổng ở biệt thự. - Ji lo lắng

- Đầu đất, cứ bảo đây là nhà anh David, tụi mình đến chơi. Không lẽ lũ ấy lên phòng tụi mình điề ư ư ư?

- Ờ hen. - hai ông bà đồng thanh

- Sao lại có anh trong vụ này? - David giật mình

- Chị Sam sắp đến, anh ở dưới này đi. Lũ kia nữa, năn nỉ đấy. Anh cứ xem anh là chủ, tụi em là khách đến thăm đi. - nó nhìn ông anh

- Ờ Ờ! - David hí hửng

- Nhà đẹp nhỉ? - ba tụi hấn trầm trồ

- Nhà thầy đấy. - David đảnh hăng

- Ủa sao? - ba tụi hấn nhìn năm tụi nó trân trối

- Đến thăm thầy. - nó ngồi từ tốn ăn bánh và xem phim.

- Hôm nay đến nhà thầy chơi chi vậy? - David hỏi

- Tụi em đến tìm Jin. - Yin nói

- Có gì không? - Jin hỏi- Đi bar. - Yin đáp
- Nhà đang rồi. Không cho! - Ji đáp nhanh
- Chuyện gì? - Ken quan tâm
- Anh sắp lấy vợ. - Gin từ trên nhà bước xuống

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 107: Sự Sắp Đặt Của Ông

- Wen, qua nhà có chuyện! - ông nó chỉ gọi cho nó đúng một câu như thế rồi tắt máy.

- Hazz! Chuyện gì đây? - nó lắc đầu rồi chọn cho mình một chiếc quần jean dài cùng một chiếc áo sơ mi trắng rồi bước vào phòng tắm.

15ph sau, cả nhà nó có mặt đông đủ.

- Có chuyện gì vậy ông? - nó hỏi

- Hôm nay ta tụ tập các con lại để nói một chuyện. Ta đã hủy hôn wocs giữa Nguyexn Gia và Trần Gia.

- ÔNG, SAO ÔNG LẠI LÀM THẾ? - Gin quát

- Ông bà Trần đã đồng ý rồi. - nội nó điềm lĩnh. Chiều mai con sẽ đi gặp mặt người mới, cháu gái của Dương Gia, ta rất chấm cô bé này.

- CON KHÔNG ĐI! - Gin nói giọng chắc nịch

- Kệ con, ông quyết rồi. Chiều mai hai đứa gặp mặt. Chủ nhật này hai gia đình sẽ làm lễ đính hôn.

- ÔNG!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó và Cin cũng bức xúc

- Anh thấy ông nói cũng đúng. Dù sao thì Yan cũng đã..... - David nhẹ nhàng đáp

- Nhưng ông hãy để anh Gin tự quyết định cuộc đời anh ấy đi, anh ấy mới 17, 18 tuổi đầu. Đến khi anh ấy tìm được người anh ấy thích thì anh ấy sẽ quên chị Yan thôi mà.....

- Em nói gì vậy Wen! - Gin không hiểu ý tứ trong câu nói của nó

- Hai, ngồi xuống. - Cin kéo tay Gin - Wen đang tìm cách hoãn binh, cho anh thoát vụ chiều mai đấy!

- Ông quyết rồi, mai hai gia đình sẽ gặp mặt.

- Gì thế? Sao mà kéo vali sang đây vậy? - Jin hỏi

- Ở kè. - Gin và Cin cùng đáp

- Tại hai nhóc ấy không muốn nhìn mặt ông. - David cười

- Anh theo phe ông thì về đi! - nó cầm nguyên cái gối ném vào mặt ông anh

- Hồn nè! - anh nó chụp được cái gối

- Không - quan - tâm! - nó nhấn giọng. - Ở nhà chứ không phải ở trường.

- Học bài xong hết chưa mà xem phim? - David chống hông

- Anh nghĩ tụi em là ai? - nó hếch môi - Mấy bài tập Anh văn anh ra để ẹc. Tụi em đường đường cũng đi du học mấy năm đấy nhá, cũng tốt nghiệp đại học rồi. Anh đừng tưởng chỉ có mình anh tốt nghiệp.

- Con nhỏ này..... - David bỏ lên phòng

- Không hay rồi, nhanh nhanh. Lũ kia đang tới. - Jin hét to, tay anh chàng đang cầm cái điện thoại.

- Lũ kia? - nó nhúu mày - Windy, Jin và Ken?

- Ukm.

- Xời, tưởng gì! Kệ. - nó nhún vai

- Học sinh học bổng ở biệt thự. - Ji lo lắng

- Đầu đất, cứ bảo đây là nhà anh David, tụi mình đến chơi. Không lẽ lũ ấy lên phòng tụi mình điề utra à?

- Ờ hen. - hai ông bà đồng thanh

- Sao lại có anh trong vụ này? - David giật mình

- Chị Sam sắp đến, anh ở dưới này đi. Lũ kia nữa, năn nỉ đấy. Anh cứ xem anh là chủ, tụi em là khách đến thăm đi. - nó nhìn ông anh

- Ờ Ờ! - David hí hửng

- Nhà đẹp nhỉ? - ba tụi hấn trầm trồ

- Nhà thầy đấy. - David đảnh hăng

- Ủa sao? - ba tụi hấn nhìn năm tụi nó trân trối

- Đến thăm thầy. - nó ngồi từ tốn ăn bánh và xem phim.

- Hôm nay đến nhà thầy chơi chi vậy? - David hỏi

- Tụi em đến tìm Jin. - Yin nói

- Có gì không? - Jin hỏi- Đi bar. - Yin đáp
- Nhà đang rồi. Không cho! - Ji đáp nhanh
- Chuyện gì? - Ken quan tâm
- Anh sắp lấy vợ. - Gin từ trên nhà bước xuống

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 108: Siêu Quật Xuất Lâm

- HẢ???????????????????? - cả đám tụi nó mở to mắt hết cỡ

- Gì? - Gin gắt - Làm chi mà nhìn anh như người ngoài hành tinh vậy?

- HAHHAHAHA! - cả đám tụi hăn ôm bụng cười sặc sụa

- Thôi đi..... - nó lừ mắt về phía ba tên nhóc đang cười - Bây giờ em có ý này nè anh!

- Gì? - Gin dịu giọng hơn một chút nhì cô em gái 'siêu quật' đang cười tủm tỉm.

- Anh làm gì thì làm nhưng ngày mai cứ đi gặp mặt người ta đi. - nó bình thản

- Em nói gì vậy? - Gin bức bối - Tưởng em có kế gì hay lắm, ai ngờ.....

- Hazz! IQ cao ngất ngưỡng của anh để làm gì thế? - nó lắc đầu - Anh biết cô gái đó tên gì không? Dương Ngọc Linh Như! Anh nghĩ ông tại sao lại tìm ý trung nhân cho anh với cái tên mà anh nhạy cảm nhất?

- Là ông bảo Linh Như này sẽ thay thế được Linh Như kia. - Huy vỗ trán - Ông tìm cô gái tên Linh Như để anh hết nhạy cảm với cái tên này nữa.

- Vậy thì giờ em muốn anh làm gì? - Gin hỏi

- Là vậy nè..... - nó cười gian xảo - abc.....xyz.....

Chiều hôm sau

- Gin, con ăn mặc gì kì vậy? - bác nó hỏi

- Kì sao? - anh chàng nhà ta xuất hiện với mái tóc được nhuộm đỏ, áo pull hình đầu lâu và quần jean mài.

- Con không giống con của mọi ngày. - ông nó lắc đầu

- Mọi lần đi gặp Linh Như con đều mặc vậy mà? - Gin vẫn bình thản cho tay vào túi

- Con quen Linh Như? - cả nhà sửng sốt

- Mọi người nói gì kì vậy. Trần Ngọc Linh Như là vị hôn phu của con cơ mà. - Gin cười tươi - A, Yan, em đến rồi!

- Huh? - Tiểu thư nhà họ Dương bước xuống xe trong một chiếc váy xòe màu đỏ đính kim cương sáng lấp lánh. - Con chào mọi người!

- Yan, tụi mình chơi với nhau từ nhỏ rồi mà, sao hôm nay em xa cách vậy? - Gin lay tay cô nàng

- Anh nói gì vậy? Yan là sao? - cô nàng kia tỏ vẻ bức bối

- Em ăn gì? Mực hấp nhé? Món khoái khẩu của em mà. - Gin kéo tay cô nàng - Em ngồi xuống đi.

- Mực hấp ư? - Cô nàng kia hơi hoảng - Em đâu có thích ăn mực hấp đâu!

- Em nói gì vậy Yan? - Gin ngồi xuống ghế đối diện

- Anh bị gì vậy? Ai là Yan? - cô nàng kia quạu

- Ô, em là Trần Ngọc Linh Như. Là Yan của anh mà. Ba năm không gặp em, giờ em xinh hẳn ra đấy. - Gin vẫn giả vờ ngây ngô

- Anh thôi đi, tôi là Dương Ngọc Linh Như. Không phải Trần Ngọc Linh Như của anh. Ok? - cô nàng kia bật dậy - Tôi về đây. Hẹn gặp lại vào chủ nhật tới, trong lễ đính hôn.

- Gi ỏi. - đám tiệc nó ở phòng bên cạnh bước sang - Anh diễn kịch tài thật.

- Nhờ em đấy! - Gin mỉm cười

- Còn vụ chủ nhật nữa thì sao? - Cin hơi hoảng

- Từ từ rồi tính, giờ ăn đã. - Yun vẫn ngây ngô

- HAHHAHA!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 109: Rắc Rối Trong Hội Học Sinh

Trong hội học sinh

- Sắp đến kì thi Nữ sinh thanh lịch rồi phải không? - hs1 nói
- Ukm. Không biết năm nay có những cuộc thi gì ha? - hs 2
- Tùy thuộc vào hội trưởng thôi à! - hs 3
- Mọi người nói gì vậy? - nó ngạc nhiên
- Em là học sinh mới nên không biết thôi, cuối tháng 9 năm nào cũng tổ chức hội thi này hết. - hs 1
- Là sao? - nó ngạc nhiên
- À, mỗi lớp cử 4 học sinh toàn diện về mọi lĩnh vực: sắc đẹp, tài năng, học vấn. - hs 2
- Những nữ sinh đó thi với nhau, mỗi lớp cũng cử ra 4 nam sinh, các nam sinh đó sẽ giúp các nữ sinh cùng lớp hoàn thành những bài thi. Cặp đôi nào ăn ý nhất thì sẽ được bầu chọn là cặp đôi đẹp nhất trường. - hs 3
- Vậy à? - nó gật đầu
- Đừng có mà trố mắt ra như thế. - hần bước đến - Lớp mình đã được định sẵn nam sinh và nữ sinh thi rồi.
- Ai thế? - nó hơi ngạc nhiên - À, chắc là Lily này, rồi.....

- Không phải đâu. - Gin mỉm cười - Lily sẽ làm MC chứ không có thi.
Bốn nữ sinh đó chắc chắn là bốn tụi em thôi.

- Vậy còn..... nam sinh là..... - nó hơi giật mình

- Em nghĩ sao thế, tất nhiên là tụi anh rồi. - hãnh hất mặt tự sướng

- Hội trưởng, vậy năm nay thi cái gì? - mấy chị kia hỏi

- Thi kiến thức, thi nấu ăn, thi làm bánh, thi tài năng, thi sắc đẹp, thi thiết kế thời trang. Thi tài năng phải gồm cầm, kì, thi, họa.

- What? - mấy chị kia quyết định - Vậy thì sao mà tụi mình có cửa đây?
Trường mình ai..... có đủ mấy cái đó đâu?

- Hai anh chơi tụi nữ sinh trường mình đấy à? Như vậy thì tụi này thắng chắc rồi. - nó nhìn hai ông kia

- Anh Gin yêu dấu của em quyết định. - hãnh hất mặt về phía Gin

- Vậy là được cho tụi em rồi.

- BÀ TÁM GÌ KINH THẾ? - Lưu Hải Kiệt bước vào - ĐÂY LÀ HỘI HỌC SINH CHỨ KHÔNG PHẢI CÁI CHỢ.....

- Hừ..... Đến trễ nhất rồi mà còn quát này quát nọ nữa. - nó bất bình - Anh là cái thá gì thế? Anh đang làm mất thời gian của những người ngồi đây đấy!

- Wen/Wendy! - hãnh và Gin cùng cười đắc thắng - NÓI RẤT HAY!

- Cô em mới vào hội học sinh mà lối thế? - Kiệt bước lại gần nó - Xinh đẹp..... Cô em là bạn gái tôi nhé! Tôi rất thích mẫu người như cô em đấy!

0.00000001s sau.....

'Rằm.....' - hân đã tặng cho Kiệt một cú đấm xây xẩm mặt mày

- Vậy tôi cũng nói luôn. Đây là hội học sinh chứ không phải cái quán bar để anh đi tán gái. - hân phũ tay

- HỪ'..... - Kiệt đứng dậy quệt hàng máu chảy từ trong miệng ra - Được lắm.....

- Hốp. - Gin giải vây

- Hai người cứ đợi đấy. Thùy Trâm, em là của tôi.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Chọn Lựa Nữ Sinh

- Các em cũng biết là sắp đến kì thi tuyển lựa nữ sinh thanh lịch rồi chứ?
- Sam bước vào lớp sau giờ ra chơi hỏi
 - Dạ vâng ạ. - cả lớp đồng thanh
 - Vậy lớp mình, các em hãy bầu ra bốn nữ sinh và bốn nam sinh.
 - Nam sinh thì chắc chắn là Tứ hoàng tử rồi. - tụi con gái nhao nhao
 - Còn nữ sinh?
 - LILY TRƯỞNG! - cả lớp đồng thanh
 - Không được. - Lily mỉm cười - Mình không thi đâu. Mình là MC rồi.
 - Vậy thì là bốn công chúa của lớp. - lũ nam sinh được dịp nhao nhao, còn lũ con gái thì bất bình kinh khủng
 - Lũ ấy có gì hay ho đâu.
 - Ủ, là ác quỷ đội lốt thiên thần thì có.
 - THÔI! - Sam quát
 - Hazz! - nó thở dài - Lũ con gái lớp này cứ được dịp loạn cả lên.
 - Có cho thì chị đây cũng ứ thềm cái cuộc thi đó. - Yun hừ mũi
 - Ý của các em sao? - Sam nhìn về phía tụi hắc - Bởi vì các em sẽ giúp đỡ ccasc nữ sinh nên.....

- Chị nghĩ em phản đối? - hấn đưa đôi mắt bất cần lên nhìn bà chị - Em không thi cùng Wendy thì em sẽ không thi.

- Em cũng vậy, Ji nhé! - Jin cười

- Còn Ken và Yin? - Sam hỏi - Í lộn, Quang Minh, Anh Quân.

- Sao cũng được. - Yin nhún vai

- Em rất ok, chỉ sợ Kull không đồng ý. - Ken nhìn về phía cô bạn.

- Sao cũng được. - Kull đáp

- Còn hai hoàng tử mới chuyển vào thì sao? - lũ con trai nhao nhao - Tứ hoàng tử thi thì thật không công bằng.

- Tứ hoàng tử là Tứ hoàng tử. - Lũ con gái độp lại - Hai anh chàng kia đẹp trai thật nhưng mà không bằng Tứ hoàng tử.

- THÔI! - hấn đập bàn - Muốn chọn ai đó thì chọn, nhưng tôi nói trước là nếu thay thế một người thì tám người sẽ đồng loạt không thi đâu. Nói trước là không đủ tám thì danh dự lớp sẽ bị ảnh hưởng đấy!

- Giỏi nhỉ? - Sam lừ mắt - Lấy cả danh dự lớp ra nói cơ à?

- Chị nghĩ em là ai? - hấn ngồi xuống ghế, lập tức được nó và Jin giơ ngón tay ra hiệu \\'You are very good!\'

- Hazz! Vậy thì chị đi nộp danh sách đây. Í lộn, cô..... - Sam thở dài rồi bước ra khỏi lớp.

- Ê, CÓ HOT! - nó lay tay bốn cô bạn

- Gì? 365 tuyển lựa thêm thành viên hay mở liveshow? - Yun hỏi

- Ý sau. - nó mừng rỡ

- Á!!!!!!!!!!!! - ba con bạn kia bật dậy - Đâu?

- Nè. - nó chỉ tay vào trong màn hình điện thoại - '365 SẮP MỞ MỘT LIVESHOW VÀO THỨ SÁU TUẦN NÀY - 10.9'

- Tại Hồ Chí Minh? - Kull nhúu mày

- Vào xem chứ nhỉ? - nó mỉm cười - Lâu rồi không đi xem 265 hát, toàn phải nghe qua mạng không à!

- Thứ sáu? - Ji hỏi - Vậy là trước đám cưới anh Gin có hai ngày. Sợ nội không cho đi.

- Đi sáng thứ sáu, tối thứ bảy về. Tiện thể đi tham quan Hồ Chí Minh luôn. - nó nói

- Ok! - Ji và Yun cùng vỗ tay

- Ukm..... - Kull gật đầu

- Rửa nhau đi đâu thế? - hần bước đến

- Đi xem 365 biểu diễn ở Hồ Chí Minh. - nó nói

- Mấy người hâm mộ 365 á! - hần nhúu mày nghi ngờ

- Đừng nhìn tụi này bằng ánh mắt đó. - nó nói

- Ê, CÓ HOT. 365 TOOER CHÚC LIVESHOW Ở HỒ CHÍ MINH VÀO THỨ SÁU TUẦN NÀY, ĐI KHÔNG? - Jin chạy vào

- Làm gì vui thế? - Ji hỏi

- Tụi này thần tượng 365 mà. - Ken bước vào

- WHAT? - bốn cặp mắt trở lên lên

- Thôi nhé. Tụi này cũng biết hâm mộ 365 vậy. - Yin bất bình

- Haha! - nó cười - Nhớ rồi. Có ai đó để nhạc chờ điện thoại bằng bài Đôi cánh màu bạc nè, nhạc chuông điện thoại là Ác mộng nè..... (khỏi nói cũng biết ai nhỉ?)

- Hum. - hần nhìn nó - Vậy ai để nhạc chuông bằng bài Oh my love, nhạc chuông tin nhắn bằng đoạn rap của Nơi anh không thuộc về, báo thức bằng Get on the floor và nhạc chờ cũng là bài Đôi cánh màu bạc?

- Ơ..... - nó cười

- Vậy thống nhất là đi vào Hồ Chí Minh hả! Đặt vé máy bay đi. - Jin chốt hạ

- ĐI bằng phi cơ riêng đi cho nó nhanh. - Ji thì thầm

- Ủ há. Đúng rồi. Phi cơ riêng sắm làm gì nhỉ? - Jin vỗ tay - Thống nhất là phi cơ riêng. Của.....tớ!

- Ukm..... - nó nói rồi cười nham hiểm - Của 'tớ' nhé! (cô nàng nhấn mạnh chữ 'tớ', ai nhìn vào cũng tưởng rằng đang nhại lại Yin nhưng thực chất là đang ám chỉ phi cơ riêng của nó)

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Buổi Hẹn Hò Đầu Tiên

- Ui, đi máy bay mệt quá! - bốn tụi nó nằm ườn xuống giường.

-Sướng thế? - hắc và Jin sang phòng bốn tụi nó

- Phòng con gái ai cho sang. Phòng con trai bên kia. - Ji ngáp ngáp dài

- Hazz! Tính qua rủ mấy chị đi chơi mà thấy mấy chị mệt như thế này thì thôi vậy! - hắc giả bộ tiếc nuối

- Thật á, đi liền. - nó bật dậy nhanh hơn tia chớp rồi kéo hắc đi.

- Đi bộ dạo cho vui. - nó hôn hử cười rồi mua hai cây kem ốc quế. Cây socola cho hắc và cây dâu cho nó.

Sau khi lượn một vòng công viên và chụp vô số ảnh, nó và hắc rủ nhau đi ăn.....

- Vào đây ăn nè! - nó chỉ một quán hủ tiếu gõ bên đường

- Eo!!!!!!! - hắc nuốt nước bọt - Nhà hàng không vào, sao lại vào mấy cái quán bên đường này?

- Xí, đúng là công tử nhà giàu, nó bĩu môi. Anh không ăn thì em ăn, anh về trước đi.

- Ê, tụi mình đang hẹn hò mà. - hắc giãy nảy - Buổi hẹn hò đầu tiên đấy!

- Vậ vào ăn, đây là đặc sản Sài Gòn đấy! Tụi mình ở Đà Nẵng sao nểm thử được mấy món này. - nó lay tay hăn - NHA!

- Được rồi. - hăn lắc đầu chịu thua - ĂN thì ăn.

- Cái gì thế? - hăn nhìn vào tô

- Ăn đi, ngon lắm á! - nó xuýt xoa

- Thật không? - hăn dè chừng

- Anh nghĩ em gạt anh? - nó nhú mày - Đừng có mắc bệnh 'công tử bột' nữa. Ăn đi! Anh không ăn thì em ăn giùm cho.

- ĂN THÌ ĂN. SỢ GÌ! - hăn hếch môi. Nhìn thấy nó ăn ngon mà hăn cũng thấy đói bụng.

- Ngon thật nha! - hăn cười - Chú ơi, cho bàn cháu tô nữa.

- 2 tô. Em ăn thêm. - nó nạt hăn

- Đúng là đặc sản Sài Gòn có khác ha! - hăn cười

- Thấy chưa, em đã nói rồi mà..... - nó mỉm cười tự đắc

- Của hai cháu đây! - người bán hàng đen hai tô hủ tiếu nghi ngút khói ra cho tụi nó.

- Hai người đi đâu về đấy! - hai tụi nó tay trong tay về khách sạn trong sáu ánh mắt tò mò của lũ bạn

- Đi ăn. - hân cười - Ngon thật.

- Trời ơi. Ham ăn dễ sợ. Ăn đến 4 tô hủ tiếu luôn. - nó bĩu môi.

- Em cũng bốn tô thôi, nói gì anh! - hân độp lại

- HỦ TIẾU? BỐN TÔ! - sáu con mắt rợn tròn

- Trời ơi, đường đường là công tử nhà giàu mà đi ăn quán bên đường.
Chậc chậc..... Mất mặt..... - Ken lắc đầu

- Khùng quá. Thôi. Gần 6h rồi, đi tắm đi rồi sang. - nó xua tay kết thúc cuộc nói chuyện

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 112: Cuộc Hội Ngộ Bất Ngờ

10h đêm, buổi họp fan mới kết thúc.

- Ai như chị Yan? - Kull chỉ tay về phía người con gái đang nói chuyện với lễ tân

- Sao giống chị ấy vậy nhỉ? - Ji nhú mày - Ngay cả cách ăn mặc, tướng đi đứng và nụ cười cũng giống.

- Không thể nào! - Jin kinh ngạc

- Chắc là người giống người..... - Yun lắc đầu, cố rũ bỏ hình ảnh người con gái trước mặt

- Không..... là chị ấy! - nó nói rồi bước đến - Chị Yan!

- Huh? - người con gái nhìn sửng nó một hồi - Cô là ai?

- Em là Wen nè chị! - nó mừng rỡ - Chị Yan.....

- Wen..... - cô gái kia thốt lên một tiếng rồi ngất đi.....

- Hoàng Phương. - một người đàn ông trung niên chạy đến bế thốc người con gái kia vào thang máy. - Các cô cậu đi theo tôi.

- Các cô cậu quen biết Hoàng Phương? - người đàn ông kia e dè hỏi

- Hoàng Phương? Vậy là..... - năm tụi nó kinh ngạc - Vậy là không phải chị Yan rồi.

- Dạ, tụi cháu nhận nhầm người. - Jin cúi đầu - Tại chị ấy giống với một người thân của tụi cháu.

- Các cháu có biết ngày 23.7 cách đây ba năm có chuyện gì không? - người đàn ông đó hỏi

- Là ngày xảy ra vụ quyết chiến, cũng là ngày chị Yan mất. - Yun òa khóc

- Hoàng Phương không phải con gái của tôi. Tôi thấy cô gái này bị ngã bên vệ đường ngày hôm ấy nên tôi mang về nhà chăm sóc. Tôi là Bác sĩ Chu. Sau khi tỉnh dậy, cô gái này bị mất trí nhớ nên tôi đã nhận cô ấy làm con nuôi.

- Thật ă? - năm tụi nó kinh ngạc - Sao mọi chuyện lại rắc rối thế này?

- Bây giờ chỉ còn phải cho Hoàng Phương hồi phục trí nhớ thì mới biết được.

- YUN! WEN! JI! KULL! JIN! - Yan đột ngột chạy vào phòng - Chị nhớ rồi!

- Chị Yan!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - năm tụi nó bật dậy

- Chị..... Chị hồi phục trí nhớ rồi. Con hồi phục trí nhớ rồi ba ời! - Yan ngồi xuống ghế

- Sao chị còn.....

- Mọi người sao rồi? Gin sao rồi? Có khỏe không?

- Mọi người vẫn khỏe! - Jin nói

- Nhưng ba mẹ đã hủy hôn ước của chị và anh Gin rồi! - Yun ôm chặt lại Yan

- Thật không? Hủy lâu chưa? - Yan hơi bất ngờ - Nhưng cũng phải thôi, ai cũng nghĩ chị mất rồi mà.....

- Mới thôi chị. Và anh Gin sắp bị ông ép kết hôn với Dương Tiểu Thư. - Ji nói

- Sáng mốt chị à. - nó lắc đầu

- Con đã hồi phục trí nhớ rồi thì hãy về gia đình thật sự của con đi Hoàng Phương.....

- Vâng ạ! - Yan cúi đầu đáp lễ - Cảm ơn ba đã sinh con ra lần nữa.

- Mọi chuyện thế nào? - Năm tụi nó hỏi

- Chuyện dài lắm. Các em chỉ cần biết là người mà bị Khánh Duy bắn chết là Khánh Dung. Khánh Dung đã đi phẫu thuật để trở thành chị. Còn cụ thể thì khi nào có mặt đông đủ gia đình thì chị sẽ kể cho

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Lễ Cưới (Part 1)

Hôm nay là chủ nhật nên nhà nó rất bận rộn. Năm chuyên viên trang điểm được cử đến nhà nó..... Hôm nay nó trông rất xinh với chiếc đầm xòe ngắn có đính kim cương màu đỏ: chiếc đầm cổ trái tim, tay phồng, ôm sát eo tôn lên vòng một và vòng hai cực chuẩn của nó. Dưới chân váy, một hàng đá quý màu hồng được nó đính lên làm điểm nhấn. Mái tóc dài của nó được uốn lọn, điểm trên đầu là một cái trâm cài tóc màu hồng được khắc diêm luyện bằng kim cương. Đôi giày cao gót 7 phân màu đỏ có đính kim cương tiếp màu chói lóa. Chiếc túi xách tay màu đỏ cũng đính tận bốn viên đá lớn màu hồng. Bộ trang sức hình ngôi sao được nó đặt mua từ Nhật Bản về cũng là bộ trang sức được chạm trổ từ những viên đá quý sáng nhất do đích thân nó lựa chọn. Hôm nay khắp người nó như tỏa lên vẻ hòa quang của đá Emerald - loại đá mà nó tin đem lại cho nó niềm vui và sự may mắn.

- Anh Gin? Em vào nhé? - nó gõ cửa vào phòng Gin

- Uhm.....

- Oa! Anh em mặc áo chú rể đẹp thật nha! - nó suýt xoa. Hôm nay Gin thật bảnh trong bộ comple đen.

- Em có thôi đi không? - Gin có vẻ bức bối - Sao em không tìm cách phá hỏng đám cưới này?

- Hôm nay không cần anh làm nhân vật chính. - nó xua tay - Em sẽ tặng quà cưới cho.

- Em muốn gì đấy? - Gin chống hông

- Xùy. Chú rể mà nhăn mặt như thế là xấu lắm. Lát em cho anh biết một bí mật. - nó ra giọng nghiêm trọng

- Làm gì ghê thế? - Gin nhúu mày

- Em sẽ tặng cho anh một món quà - xem như là quà cưới. Đảm bảo luôn ấy!

- Anh không cần quà cưới. Anh chỉ cần em phá cái đám cưới này! - Gin nhăn giọng

- Rồi anh sẽ biết. - nó rồi nó bỏ đi.

Sau khi bưng quả sang nhà gái làm lễ (phong tục cổ truyền của Việt Nam), hai gia đình kéo nhau đến nhà hàng. Hôm nay khách mời rất nhiều, toàn là những người có máu mặt trong thương trường. Nó đã thấy bốn tụi hăn, ai cũng mặc comple đến dự lễ cưới.

- Hey! Mấy người tám chuyện gì vui thế? - nó chạy đến

- Mình quen bạn à? - Yin nhìn nó không chớp mắt

- Bạn là ai? Sao biết tụi mình? - Ken há hốc mồm

- Muốn tặng mỗi người một quả đấm không? - nó giậm chân

- Wendy? Sao em lại ở đây? - hăn nhúu mày

- Không ở đây vậy em ở đâu? - nó hỏi

- Không, ý anh là sao em lại có mặt ở chốn xa hoa này? - hăn hoang mang tột độ vì hành tung bí ẩn của nó

- À, được mời đến với tư cách bạn chú rể. - nó xua tay

- Ukm. - Jin gật đầu phụ họa

- Hôm nay em ăn mặc sang đây? - hần nói - Bộ váy này ở đâu ra thế?

- Anh không cần biết. - nó nói - Không biết sao giờ này tụi kia chưa tới nữa? - nó đánh trống lảng

- Chắc gần đến rồi đây! Jin nhún vai - A, kìa!

Vừa lúc đó, Ji, Yun và Kull cũng vừa tới. Ba cô nàng hôm nay cũng trông rất xinh đẹp với những bộ váy khác nhau.

- Oa! Vợ yêu đẹp thật nha! - Jin khen

- Khỏi nịnh. - Ji véo má Jin

- Hazz! Thấy người ta khen nhau mà xót lòng! - nó giả bộ thở dài

- Ngốc..... - hần mím chặt môi - Em lúc nào không đẹp mà phải khen. Chỉ có hôm nay em giống tiên nữ thôi.

- Uầy! - mấy người kia đừng có tình tứ, FA tụi tui đau lòng! - Yun và Kull cùng đồng thanh

- Hai anh chàng trước mặt mấy người đó làm chi? - nó và Ji đồng thanh

- Ớ THÈM! - hai cô đồng thanh

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 114: Lễ Cưới (Part 2)

Cô dâu mặc váy cưới màu trắng bước vào lễ đường trong ánh mắt ganh tị của mọi người. Ngay cuối lễ đường, chú rể đã đứng trước.

- Wen! Anh ghét em! - đôi môi cố gắng nở nụ cười tươi nhất có thể, Gin vẫn luôn lầm bầm chửi rủa

- Ất xì!..... - nó than thở - Sao ai nhắc mình thế này?

- Chắc anh Gin trên đó đang rửa em! - hắc nháy mắt tinh nghịch

- Để tớ gọi chị Yan. - Yun lấy điện thoại từ trong túi ra

- Đợi khúc hai người đổ chuẩn bị trao nhẫn cưới đi..... - nó nói

Lúc này, Gin đang chuẩn bị đặt nhẫn cưới vào tay cô nàng tiểu thư nhà họ Dương thì.....

'Rầm.....' - cánh cửa lễ đường được mở ra. Một người con gái xinh xắn mặc một bộ váy dạ hội màu cam bước vào. Khuôn mặt xinh đẹp đã bị chiếc mặt nạ che đi mất.

- Ai thế?

- Ai thế?

Khách khứa đã bắt đầu bàn tán

- Anh Gin! Đã đính hôn rồi mà đi cưới người khác là thế nào? - Giọng nói của cô gái sắc mùi sát khí

- Cái gì thế? - Dương Ngọc Linh Như bắt đầu bực bội - Cô là ai? Sao ngang nhiên đến đây làm loạn?

- Trần - Ngọc - Linh - Như! - Yan mở mắt nà ra

- YAN!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - ba mẹ Yan cũng đến tham dự lễ cưới

- Ba..... Mẹ..... - Yan mỉm cười

- YAN!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Gin chạy đến ôm chầm lấy Yan - Anh không mơ đó chứ?

- Mơ nè! - Yan véo má Gin một cái rõ đau - Mơ hay thật?

- Đúng là thật rồi! - Gin xoa má - Nhưng sao.....

- Anh nghĩ em chết rồi? - Yan nhú mày - Về nhà em sẽ kể cho nghe.....

- Tôi xin tuyên bố, buổi lễ bị hủy. Chân thành xin lỗi! - Gin chạy đến micro

- Chuyện gì vậy? - đám khách xôn xao rồi lục tục ra về

- Được rồi, tụi này về trước nhé! - nó chào tụi hăn rồi kéo tay nắm đưa bạn đi. Không quên đặt một nụ hôn lên môi hăn.

- Lát nữa qua nhà anh! - hăn nói

- Ok! Xong chuyện rồi em qua! - nó mỉm cười rồi chạy đến chỗ mọi người trong gia đình đang quây quần bên Yan.

- Con biết chuyện này không Wen? - ông nó hỏi
- Dạ..... Chính con là người tìm thấy chị Yan. - nó cúi đầu
- Con..... Bây giờ ông không biết phải nói gì nữa. - ông nó day day thái dương - Mất mặt quá!
- Phong tỏa báo chí liền đi ông! - Yun đề nghị
- Ông đã nói rồi nhưng mà rất nhiều người đã biết chuyện này, bây giờ phải làm sao đây? Chắc chắn danh tiếng sẽ bị lung lay!
- - im lặng. Sau câu nói của ông, mọi người liền im lặng
- Thôi, về nhà. Cháu muốn biết chị Yan đã gặp chuyện gì trong ba năm qua. - Cin là người phá tan bầu không khí im lặng ấy.
- Ukm.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Sự Thật Sau Vụ Giao Chiến

- Yan! Con hãy kể cho mọi người nghe đi! - mẹ Yun hỏi. Lúc này, cả 5 gia đình đều quây quần lại tại nhà nó.
- Sao chị lại để tên là Hoàng Phương? - nó hỏi
- Cái người đã chết là ai? - Kull hỏi
- Ba năm qua chị đã làm gì mà không về? - Yun hỏi
- Rốt cuộc có chuyện gì? - Ji hỏi
- Sự thật sau vụ giao chiến cách đây ba năm là gì? - Jin hỏi
- Thôi. Mọi người hỏi từ từ thôi. Để con còn biết trả lời. - Yan cười hiền.
- Ukm. Chị kể hết mọi chuyện đi. - Cin nói
- Sự thật là..... - Yan nhẹ giọng - Gin, anh nhớ Khánh Dung chứ?
- Em gái Khánh Duy. Chơi thân với chúng ta. Bộ tứ. - Gin gật đầu - Nhưng mà hình như sau ngày đó, anh không thấy cô ấy nữa.
- Anh có biết Khánh Dung có cảm tình với anh không? - Yan hỏi
- Biết. Cô ấy đã gặp anh để bày tỏ, nhưng anh đã từ chối.
- Là cái chị hay sang nhà mình chơi lúc nhỏ phải không? - Yun vỗ trán - Mà chị ấy có liên quan gì trong chuyện này?
- Chị ấy là bang phó bang Hắc tinh đấy! - nó đáp

- HẢ??????????

- Anh có biết..... - Yan nhìn ra khoảng trời xa xăm ngoài cửa sổ - Khánh Dung đã phẫu thuật để thành em không? Anh cũng có biết, vụ thảm sát đó do hai anh em Duy - Dung dàn dựng không?

- Hả? - cả bọn lập tức đơ người

- Là sao? Không hiểu? - người lớn nhìn nhau đồng thanh

- Và người đã đỡ viên đạn ấy là Khánh Dung chứ không phải em. Và người đã mất cách đây ba năm là Khánh Dung.

- Vậy khi ấy chị ở đâu?

- Chị đã bị Khánh Dung bắt cóc đem về căn cứ điểm của Hắc Tinh.

- Thực sự, Khánh Dung đã giả làm em. Thực sự trân quyết chiến ấy cốt yêu nhắm vào anh. Khánh Duy sẽ tìm thời cơ để bắn anh và Khánh Dung trong thân phận em sẽ nhảy ra cứu. Khánh Dung bảo làm thế thì anh sẽ yêu cô ấy, để rồi sau này chuyện có vỡ lở thì cô ấy lấy cơ cứu mạng mà bắt anh ở bên. Nhưng không ngờ Khánh Duy đã cầm nhầm súng thật.

- Vậy bọn chúng nhốt chị vào căn cứ điểm của chúng để làm gì?

- Đó là ý của Khanh Duy. Khánh Duy muốn cường hiếp Yan. - Gin đáp - Phải không?

- Phải. Tên ấy đã mở em xem đoạn băng mà chính tên ấy đã đặt máy quay lên, nguyên một trận giao chiến ấy đã được thu lại. Vì thế nê em mới biết tường tận mọi chuyện. - Yan gật đầu - Nhưng em đã thoát được khỏi cái nơi kinh tởm ấy. Nhưng vì vừa trải qua chuyện kinh hoàng ấy, em đã ngất đi. Sau khi tỉnh lại, em đã không còn biết gì nữa. Em bị mất trí nhớ. Nhưng bố Chu là ngwoif phát hiện em bị ngất và đưa em về chăm sóc. Em

may mắn đã gặp được mấy đứa em này, vì thế nên em mới tìm lại được chính mình.

- Tụi em hiểu rồi. - nó gật đầu

- Ba mẹ, ngoại. Yan đã trở về, vì thế mọi người đừng có ép con kết hôn nữa. - Gin nói giọng chắc nịch - Ba năm không gặp, hôm nay em phải giành thời gian cho anh.

- Ố! Đâu có được. - Yun phản đối - Hai hôm nay giành cho em, mai giành cho mẹ, một giành cho ba, bữa kia mới cho anh. Anh hiểu chưa?

- Thôi, lớn rồi mà như con nít á. Về nhà, hai nấu cơm cho ăn. - Yan xoa đầu cô em

- Anh nữa..... - Gin ôm chặt lấy Yan

- E hèm! Trẻ dưới tuổi vị thành niên đang ngồi đây nhé! - nó đặng hăng

- Xì. Vị thành niên con khỉ. Em với thằng Minh Tuấn á á. Em đừng có mà tỏ vẻ ngây thơ. - Gin bĩu môi

- Minh Tuấn? - Yan nhú mày

- Windy á chị! Thủ lĩnh K&W. - Jin đáp thay

- HAHAHA! Biết rồi nha! Em gái chị lớn thật rồi. Có bạn trai rồi nha! Anh chàng đẹp trai bữa trước đúng không! - Yan cười

- CHÍNH LÀ NÓ, CHÍNH NÓ ĐÓ! - bốn đứa còn lại thi nhau hét ầm ỹ

- Đi chết hết đi! - nó đỏ mặt quát

- HAHAHA!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 116: Đi Học Đi!

Tụi nó mới bước vào bar. 2/3 đã đứng sững lại như đóng băng.

- Gì thế? - nó nhú mày

- Dạ..... Đại tỷ..... - một tên kinh cần

- Chị. - Su chạy ra - Ớ!!!!!!!!!!!!

- SU!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! CHI NHỚ EM GHÊ! MẤY NĂM RỒI KHÔNG GẶP. KHÔNG NGỜ LỚN LÊN, THẤY EM ĐẸP TRAI HẸN RA ĐÂY NHÁ! - Yan chạy đến hôn chụt chụt vào má Su

- CHI..... YAN..... - Su hoang mang tột độ - Chị phải không?

- Chị đây! - Yan cười tươi - Sao thế?

- Sao chị còn sống? - Su phát ra một câu hỏi rất ư là bá đạo

- HAHHAHAHA! Vào đây, chị kể cho nghe! - Yan kéo tay Su vào quầy

- HẢ???????????? - Su như không tin vào tai mình

- Thôi nhé. Em làm chị đứng tim đấy! - Yan cười tươi, lắc lắc ly wislky.

- Su. Sao em ra đây? Chị cứ nghĩ cậu mợ cấm em luôn rồi chứ? - nó ngạc nhiên

- Chị..... Mấy ngày nay chị biến đâu mất tăm mất tích. Em bỏ nhà đi rồi, bị ba đuổi. Em đang sống ở bar. - Su nói

- Vậy mà chị cứ tưởng. Em về nhà chị đi. - nó nhún vai

- Dạ. - Su cười toe toét. Ngay lúc ấy, điện thoại anh chàng reo lên - Alo? Sasa?

- Hai về nhà đi. Mẹ đang lo cho hai lắm! - Sasa nấc lên từng hồi - Mẹ sắp đổ bệnh rồi!

- Ukm..... Hai về liền! - Su nói rồi chạy đi

- Mợ bệnh à? Chị đi nữa! - nó chạy theo cậu em.

- Con nhỏ khốn nạn, đồ con trai bất hiếu, hai tụi mày về đây làm gì? - cậu nó gầm lên

- Con lên thăm mợ chứ không phải cãi nhau với cậu! - nó nói rồi vụt chạy lên lầu

- Mẹ sao rồi mẹ? - Su chạy đến bên giường mẹ

- Mẹ không sao!

- Chị đến đây làm gì? - Sasa kéo nó lên phòng nhỏ

- Thăm mợ. - nó nhún vai

- Chị còn tư cách đó sao? - nhỏ hếch môi

- Em..... - nó trừng mắt nhìn cô em, nhưng nhanh chóng cúp mí mắt xuống. Cô em thân yêu của nó bây giờ đang rất tiều tụy và xơ xác. - Đi học lại đi!

- Sao? Đi học? - nhỏ nhướn mày - Chị bảo tôi còn mặt mũi nào mà đi học nữa?

- Sắp tới cuộc thi Nữ sinh thanh lịch. Nếu em không muốn mất vị trí hotgirl của trường thì đi học đi. Gọi cả ba cô nàng kia nữa. Chị không muốn vì một chuyện cỏn con này mà mọi người phải nghỉ học.

- Được thôi. Tôi thách đấu với chị trong cuộc thi Nữ sinh thanh lịch. - nhỏ chỉ thẳng tay vô mặt nó

- Được thôi. - nó nhún vai rồi bỏ ra khỏi phòng

Hôm sau, cả trường được một phen xôn xao vì bốn nữ sinh nghỉ học từ hôm đi chơi về đến bây giờ mới đi học lại.

- Có vẻ như hai khuôn mặt kia đã đi phẫu thuật không để lại sẹo rồi thì phải. - Ji cười đắc thắng

- Ôi, xem có ai đó đội tóc giả kìa! - Yun giễu

- Thôi, để tụi nó đi học đi. Trả thù thế đủ rồi! - Kull xua tay

- Ukm..... - nó cười

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 117: Sinh Nhật Kull

13.9

- Êu, hôm nay là ngày gì, nhớ không? - Jin hỏi nó
- Sao không nhớ. - nó cười - Tối nay, buffee ngoài trời.
- Định đi đâu đấy? - hăn vẫn xuất hiện làm người khác muốn đứng tim
- Tối nay sinh nhật Kull. Tụi này định tổ chức tiệc. - Ji nói
- Cho tham gia với! - Yun nhảy vào
- Nghe tối ăn là sáng mắt liền. - Ji chặc lưỡi
- Tổ tham gia được không? - Lily hỏi
- Ok! - nó gật đầu - Máy người sao? - nó nhìn sang Yin và Ken
- Tất nhiên là đi. - Ken nói. Tối nay anh chàng định tỏ tình với Kull.
- Ukm..... - Yin gật đầu
- Sao không mời anh? - hăn xụ mặt
- Ai cho anh đi? - nó hỏi
- Tối nay Wen là đầu bếp, sợ anh phát hiện tài nghệ rồi bắt nó ngày nào cũng bồi bổ thức ăn nên mới giấu. - Ji nói
- Ê ê con kia. Muốn chết à? - nó trừng mắt

- Mà ở đâu? - Jin hỏi
- Cánh đồng lan. - nó nhún vai - 6h tối. Buffee ngoài trời.
- Cánh đồng lan? - hần hỏi
- Ukm. Gần nhà Jin á! - nó nói nhẹ nhưng làm cho hần suýt té nhào
- Lại là nơi ấy..... - hần lăm bấm rồi gục đầu xuống bàn

Hum..... Ngon thật đấy! - sau khi vui đùa và ăn uống thỏa thuê, cả đám nằm dài trên bãi hoa.

- Chưa đâu! - Ji nháy mắt - Còn hạng mục bánh kem nữa.

- Oa!!!!!!!!!!!!!! - Ji vừa dứt câu, cả đám đã tròn mắt. Trên tay nó là một cái bánh kem ba tầng màu trắng được trang trí rất đẹp mắt. Trên bánh kem còn thắp đến 16 cây nến và dòng chữ MỪNG SINH NHẬT NGỌC HÂN màu hồng hiện lên rất đẹp.

- Cầu nguyện đi! - Lily nói
- Ukm..... - Kull nhắm mắt cầu nguyện rồi thôi nển.
- Hoan hô! - cả đám vỗ tay
- Bánh ngon thật đấy! - Yun quệt một miếng kem mút
- Nè, chưa cắt bánh mà. - Yan lắc đầu - Tham ăn!
- Dạ..... - Yun xụ mặt

- Bánh mua ở đâu là đẹp thế, khi nào tới sinh nhật tớ tớ mua với. - Yun ngây thơ hỏi

'Bộp..... Bộp..... Bộp..... Bộp..... Bộp.....' hàng loạt cú đập trười giáng lên đầu nhỏ

- Sao lại đánh tớ.? - cô nàng ôm đầu mếu máo

- Bánh tớ làm. - nó nhún vai

0.1s sau

Hắn là người quét bánh ăn thứ nhì.

- NGON! - hắn suýt xoa - Á! Sao lại đánh anh?

- Sao anh ăn? - nó hỏi

- Tại nghe nói bánh em làm nên anh thử. Em yêu nè, còn mấy tháng nữa là anh đủ 17 tuổi, nhớ làm anh một cái bánh 17 tầng nhá!

- Ukm. Làm cho anh cái bánh mà. chu vi 17mm thì có. Cái bánh chút xíu từng này nè! - nó chụm ngón cái và ngón trỏ lại, tạo thành một vòng tròn.

- HAHHAHA! - cả bọn cười

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Bài Hát Đó

- Sắp tới kì thi Nữ sinh thanh lịch rồi mà tụi mình chưa có chuẩn bị tập luyện gì hết! - Kull nói

- Ê, trong đám này ai hát hay nhất? - Lily chợt hỏi

- Wen chứ ai! - Ji vỗ vai nó

- Bện tụi này thì người hát hay nhất là Win! Hay là hai ngwoif song ca nhé? - Jin đề nghị

- Được không? - hấn nhìn nó

- Ukm..... - nó gật đầu

- Wendy à, hát tụi này nghe xem! - Yin nói

- Bài cậu hay hát á! - Yun nói

- Cái bài con nít đó à? - Lily bĩu môi

- Hình như là bài 'Vầng trăng cổ tích'. - Yan nhú mày - Lâu rồi không nghe em hát, hát thử xem.

- Vâng..... - nó gật đầu rồi đứng dậy, mái tóc dài phất phơ trong gió.

Nó nhìn lên mặt trăng với một khuôn mặt có chút thoáng buồn

Một vầng trăng tỏ, treo trên đỉnh trời..... - nó cất giọng

Bay về đâu thế, đàn cò trắng ơi? - hân hát theo

Bà ơi chú Cuội có nhớ nhà không?

Sao như cháu thấy, sao như cháu thấy, chú đang xuống trần?

Nghìn năm rồi nhỉ, bên gốc cây đa?

Cuội ơi em hỏi trăng non hay già?

Nghìn năm rồi nhỉ, bên gốc cây đa

Cuội ơi em hỏi trăng non hay già?

Nó và hân cùng song ca.

- Hình như Win cũng hay ngâm bài này? - Ken hỏi

- Trùng hợp thật! - Yin cười

- Hay! - cả bọn cùng vỗ tay reo

- Không có gì là trùng hợp cả đâu..... - Sam mỉm cười nói khẽ

- Đến khi nào em mới cho tụi nó biết sự thật? - David ngồi xuống bên cạnh

- Em cũng không biết. Nhưng mà Wen vẫn còn..... mất trí nhớ mà. - Sam lắc đầu

Cả bọn đều biết hôm nay Ken sẽ tỏ tình với Kull nên tụi nó bắt đầu tản dần.

- E hèm, Wen. Đi với anh chút! - hân kéo tay nó đi

- Ji. Đi! - Jin kéo tay Ji chạy theo sau

- À À! Anh Gin, Cin, Yun nữa. Vào nhà chị nói cái này chút. - Yan nháy mắt với cả đám

- Sam Sam! Đi, soạn giáo án! - David cũng kéo Sam đi

- Thôi, tớ cũng vào nhà nha! - Lily vẫy tay

- Ê, sinh nhật tớ chưa xong mà. - Kull giãy nảy - Lily, đợi với!

- Kull. - Ken kéo tay Kull lại - Nói chuyện chút!

- Chuyện gì? - Kull nhú mào

- Làm bạn gái tớ đi! - Ken cất giọng

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 119: Tình Cảm Của Kull

- Làm bạn gái tớ đi! - câu nói nhẹ nhàng nhưng là Kull cảm thấy như điện xẹt qua tai

- Cậu..... Nói gì thế? - Kull nhìn sững vào Ken

- TỚ NÓI CẬU, LÀM - BẠN - GÁI - TỚ - ĐI! ĐƯỢC KHÔNG? - anh chàng gần từng tiếng

- Mỗi ngày? Ba hay hai? - nhỏ cười giễu

- Cậu thấy tớ đã bao giờ theo đuổi một người con gái lâu đến vậy chưa?
- Ken hỏi rất chân thành

- Vậy cậu muốn gì?

- CẬU MUỐN TỚ LÀM GÌ ĐỂ CẬU TIN ĐÂY? TỚ THÍCH CẬU LÀ THẬT LÒNG MÀ!

- Thật? Điều đó cậu đã nói với bao nhiêu người con gái rồi hả? Hai anh em cậu giống hệt nhau! - nhỏ vùng khỏi tay Ken rồi chạy đi. Hai hàng nước mắt chảy dài trên khóe mi. Sau gốc cây gần đó, một người con trai đã nhìn thấy hết.

- KULL! - Cin gọi to và chạy theo nhỏ

Tại bờ biển.....

- Hức.... Hức..... - Kull nức nở - Tại sao vậy hả? Tại sao anh nói anh yêu tôi? Tôi có thể tin người như anh được không?

- Kull. - Cin nhẹ nhàng ngồi cạnh nhỏ - Em khóc à?

- Không..... - nhỏ quệt nước mắt - Em..... Em.....

- Em không cần phải giấu. Cứ khóc đi cho nhẹ lòng. - Cin đẩy đầu nhỏ vào vai mình

- Anh..... Hức..... Hức..... Em..... - Kull òa khóc - Hức..... Hức.....

.....

15ph sau.....

- Em cảm thấy sao rồi? - Cin hỏi

- Em xin lỗi. - nhỏ gục đầu - Vì đã làm ướt áo anh.

- Không sao đâu. Lúc nào em buồn thì hãy đến tìm anh, anh sẵn sàng cho em mượn vai để mà dựa đầu vào khóc.

- Anh thật tốt với em quá!

- Vậy thì em hãy trả ơn anh đi. - Cin đùa

- Ơn gì đây? - nhỏ cười

- Làm bạn gái anh! - Cin nhún vai

- Anh..... Anh không giỡn đấy chứ? - nhỏ nhú mày

- Em nghĩ chuyện tình cảm có thể đem ra làm trò đùa giỡn được sao? - Cin có vẻ khó chịu

- Em..... Em..... Em xin lỗi..... Nhưng mà..... Em..... - nhỏ ngập ngừng

- Sao mà em có vẻ ngượng thế?

- Em xin lỗi..... Nhưng..... Đối với em..... Anh chỉ là anh trai của em mà thôi.....

- Anh biết mà. - Cìn cười - Em thích Ken phải không?

- Em..... Em không biết..... - Kull lắc đầu ủ rũ

- Hazz! Mệt em thật đấy! Em thích tên nhóc đó thật thì hãy đồng ý đi. - Cìn vươn vai

- Nhưng..... Em sợ..... Em sợ sẽ bị tổn thương lần nữa.....

- Hazz! Ngốc à! - Cìn xoa đầu nhỏ - Ken sẽ làm cho em hạnh phúc mà. Anh tin chắc là như vậy. Nhưng anh vẫn tôn trọng quyết định của em. Anh đi mua nwoos, em ngồi đây nhé!

- Vâng.....

- Ken..... - nhỏ lẩm bẩm một mình - Đồ đáng ghét. Mình mà yêu tên lằng nhằng ấy sao? Không bao giờ mà.....

- Vậy cuối cùng là yêu hay không? - Ken thành lờn bước tới.

- Cậu ra đây làm gì? - nhỏ hất mặt

- Tớ xin lỗi vì đã cậu khóc. - Ken ngồi xuống bên cạnh

- Cậu có biết lúc này tớ cầu nguyện điều gì không?

- Cậu cầu nguyện gì thế?

- Tớ..... Tớ rất mong một ngày nào đó cậu sẽ thay đổi. Đến lúc ấy thì tớ sẽ chấp nhận cậu. – nhỏ từ tốn nói

- Nhưng tớ bây giờ đã thay đổi rồi..... Tớ thích cậu, Kull à! Tớ thề là trái tim này sẽ dành cho mình cậu thôi. – Ken nhìn thẳng vào mắt nhỏ -
Làm bạn gái tớ nhé?

-Ukm..... – nhỏ bẽn lễn gật đầu

Ken sung sướng cúi xuống đặt một nụ hôn lên môi nhỏ. Nhỏ hơi bất ngờ nhưng cũng nhiệt tình đáp lại.

- Chúc hai người hạnh phúc. – Cin đứng từ xa mỉm cười.

- Cậu nhắm mắt lại và xòe tay ra nhé! – Cin nói nhỏ

- Huh? – nhỏ ngạc nhiên nhưng cũng đồng ý

.....

- Quả sinh nhật cho cậu. – Ken đeo nhẫn vào ngón tay út cho nhỏ

- Oa! Đẹp thật! – nhỏ xoa xoa viên đá Sapphire hình trái tim màu trắng tinh khôi trên chiếc nhẫn.

- Cậu phát hiện điều gì không? – Ken hỏi

- A, dòng chữ này! – Kull chăm chú vào hai chữ K đan xen với nhau ngay giữ hình trái tim. (Kull – Ken)

- Ukm.....

- Cảm ơn cậu. – nhỏ ôm chầm lấy Ken rung rưng nước mắt – Đây là sinh nhật hạnh phúc nhất của đời tớ. Cảm ơn cậu.

Nó, hần, Ji, Jin, Yun, Yin, Su, Sam, David, Yan, Gin nấp gần đó

- Ôi! Lãng mạn quá! – nó mơ màng

- Vậy mai anh tỏ tình với em như thế nhé? – hần hỏi

- Hứ! Nhận cặp cũng không có. Keo! – nó hất mặt

- Từ từ, đừng nóng mà. – hần xua tay

- Hazz! Tớ cũng đâu có đâu! – Ji giả vờ xụ mặt

- Win, mai hai tụi mình đi lựa nhẫn rồi Win! – Jin lắc đầu

- Bốn cái đĩa này. Stop! – David nói

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Cuộc Thi (Part 1)

7h sáng, tại biệt thự nhà hần. Lúc này thì cả đám đưa tụi nó đều tụ tập cả ở đây. Hần thì đang nằm trên đùi nó, nó thì đang nhờn nhờ cầm cuốn tiểu thuyết: 'Nữ thần báo tử tập 2' đọc. Ji và Jin chụm lại cái laptop để xem phim. Kull thì đang gọt trái cây cho mọi người, Ken chỉ ngồi bên cạnh và lặng lẽ nghịch tóc cô nàng. Yin và Yun thì xem TV.

- Ê, mấy giờ bắt đầu? - Kull lên tiếng

- 9h lận. - nó đáp - Sáng nay sẽ thi kiến thức, chiều mới thi tài năng. Anh dậy đi, đau chân em.

- Vậy mấy h tụi mình lên trường? - hần vẫn không thèm dậy.

- Hừ. Hội trường gì kì thế? 7h30 là tụi mình phải có mặt để chuẩn bị rồi đấy. Còn học sinh thì 8h 15 có mặt để làm lễ khai mạc hội thi. - nó lườm nguýt hần.

- Vậy sao chưa đi? - Yun hỏi

- Đợi chị Sam sửa cho mình bộ váy đã. - nó nói

- HAI ƠI, XONG CHƯA????????? - hần gọi

- Rồi nè. - Sam chìa tay ra, đưa cho hần một chiếc áo sơ mi, quần jean và cho nó một bộ váy. - Hai đưa lên thay đi rồi chị làm tóc và trang điểm cho.

- Thôi thôi chị. Cho em xin. Em mà trang điểm, dân trong giang hồ mà thấy, nhục chết. - hần vội xua tay

- Ai nói trang điểm cho em, trang điểm cho em tốn phần chữ được gì! -
Sam bĩu môi - Em thì chỉ cần vuốt keo tóc thôi. Chị trang điểm cho Wendy!

- Dạ. - nó cười rồi bước vào phòng tắm.

15ph sau

- Oa! Xinh thật đấy! - cả bọn trầm trồ nhìn nó.

Nó mặc một chiếc váy cổ trái tim, hở vai, để lộ bờ vai trắng nõn nà của nó. Chiếc váy ôm sát ngực và eo, tôn lên vòng 1 và vòng 2 chuẩn không cần chỉnh của nó. Chiếc váy xòe rộng, cao trên đùi để lộ đôi chân trắng không tì vết. Đôi giày đế bệt cùng chiếc túi quai chéo điệu màu trông nó rất giống búp bê. Mái tóc búp bê dài được uốn lọn ôm gọn khuôn mặt thiên thần được trang điểm nhẹ của nó. Hăn cũng trông rất lãng tử với áo sơ mi trắng dài tay bung hai nút và quần jean bạc màu cùng đôi giày thể thao màu đỏ.

- Ukm. Hai đứa đi được rồi đấy! - Sam gật gù - Mấy đứa kia, quần áo trên phòng chị ấy, lên thay đồ đi. Nói trước nhé, chị là giám khảo. Mấy đứa liệu hồn mà gian lận đấy!

- Chị này..... - hăn nhú mày - Chị nghĩ tui em là ai? Khinh nhau vừa thôi nhé!

- Nhóc. - Sam xoa đầu hăn - Chị sẽ chấm bài nhóc gắt nhất, chị sẽ cố gắng bắt lỗi từng chữ. Hiểu chưa?

- Trời ơi, dân giang hồ thấy cái cảnh này chắc là ngất trên cành quất luôn quá! - Ken đập lại

- Ê, chụp post lên web trường ê! - Ji vỗ tay

- Nhóc! Nhóc mấy tuổi rồi thế? - nó nháy mắt tinh nghịch

- Hahaha! - cả bọn ôm bụng cười sặc sụa

Buổi khai mạc....

- Như mọi người đã biết, cuộc thi năm nay sẽ có một số thay đổi. Như mọi năm thì chỉ có Nữ sinh thi thôi, Nam sinh chỉ giúp đỡ. Năm nay sẽ khác. Cả Nữ sinh và Nam sinh đều tham dự hội thi. Và hội thi sẽ được đổi tên thành 'Hội thi HỌC SINH TÀI NĂNG STAR SCHOOL!' - hân vãn cất giọng đều đều. Sau khi hân vừa dứt lời, dòng chữ Nữ Sinh Thanh Lịch màu xanh biển biết mất và dòng chữ Học Sinh Tài Năng Star School màu đỏ hiện lên làm làn sóng học sinh bùng nổ.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Cuộc Thi (Part 2)

5h chiều

- Sau một ngày thi vất vả, những nam thanh nữ tú của Star School đã rất xuất sắc để vượt qua hai vòng thi đó là Phần Kiến thức và Phần Gia chánh. Đã có năm lớp xuất sắc được vào vòng ba là Phần thi Tài năng. - Lily đứng trên sân khấu mỉm cười - Đó là lớp 10A1 với số điểm là 265 điểm, 10A7 với 243 điểm, 12A1 với 287, 11A10 rất may mắn với số điểm y 200 điểm - vừa đủ điểm đậu. VÀ XIN CHÚC MỪNG LỚP 11A1 RẤT SUẤT SẮC VỚI SỐ ĐIỂM TỐI ĐA LÀ 300 ĐIỂM.

Tiếng vỗ tay vang lên như sấm.

- Xin mời các thí sinh đại diện cho mỗi lớp bước ra khán đài để chuẩn bị cho phần thi tài năng.

- Như các bạn đã biết, phần thi Tài năng có hai phần. Đó là phần Âm nhạc và phần Thời trang, mỗi lớp sẽ trình diễn hai phần thi này. Đầu tiên là phần thi Thời trang. Xin mời phần thi của lớp 10A1.

.....

- Tiếp theo là phần thi của lớp 11A10. - Lily nói với giọng khó chịu. Ngay lập tức, nhạc nổi lên, bốn cô nàng bước ra trong những bộ phục rất ư là thiếu vải. Sasa dẫn đầu với áo yếm được làm bằng vải voan mỏng màu trắng, để lộ bộ ngực không được che đậy khiến lũ con trai chết mê chết mệt cùng với chiếc váy siêu ngắn màu đỏ. Cô nàng lướt đi trên đôi giày gót cao 10

phân khắp sàn diễn trước ánh nhìn nhức nhối của lũ nữ sinh. Ba cô nàng kia cũng chẳng kém cạnh với những trang phục chỗ cần che thì không che.

- Kinh! - Yun le lưỡi

- Thà không mặc gì còn sướng hơn. - Ji bất bình

- Hazz! Su! Em chụp hình Sasa lại đi, về nói với cậu mợ. Cậu mợ không bao giờ chấp nhận chuyện này được đâu. - nó nói vọng qua điện thoại.

- Hơ..... - Ken nhìn không chớp mắt

- Anh. - Kull bịt mắt Ken lại - Một là ra đó với con nhỏ Quách Phượng Hằng đó luôn, hai là nhắm mắt lại. Muốn em móc mắt ra phải không?

- Á không. - Ken vội nhắm tịt mắt lại

- Có chết cái nết hám gái vẫn không chữa. - hần cười - Mặc dù vợ yêu của anh ở đây ăn mặc kím đáo vẫn đẹp hơn mấy con nhỏ đó gấp tí tỉ lần, vợ nhỉ?

- QE! - Yin nôn thốc nôn tháo - Trẻ vị thành niên còn đứng đây nhé!

- E hèm. - Jin nháy mắt - Kinh quá Win nhỉ?

- Hừ. Mấy người muốn gì? - nó quắc mắt - Trẻ vị thành niên Đoàn Quang Minh, muốn sao? Tớ gả Yun cho. Hết vị thành niên liền. Còn Ji, về dạy lại chồng đi, đừng để nó chọc phá người khác.

- Ra đây anh hỏi chút. - hần nghe nó nói xong liền khều nó đi chỗ khác.

- Huh? - nó nhú mày

.....

- Em mới nói gì? Chồng là sao? - hần hỏi nó - Ji và Jin, tất cả mọi chuyện là thế nào?

- Anh muốn hỏi gì? - nó giả thơ

- Em có biết Jin đã có bạn gái, đã có hôn phu, đã có thanh mai trúc mã rồi không? Cô ấy đang du học Mỹ. Em nói Ji đừng lại đi, ah không biết vì sao mà Jin lại như thế nhưng cuộc tình ấy sẽ không có kết quả tốt đẹp đâu. - hần giáo huấn một tràng

- Không đâu. - nó cười - Rồi từ từ anh sẽ biết. Bây giờ em chưa thể cho anh biết được. - nó đặt một nụ hôn nhẹ lên má hần - Đừng có lo mà.

- Anh thấy em bí ẩn lắm. Là bạn gái của em rồi, mà anh không biết một chút gì về em, nhà em ở đâu anh cũng không biết. Em có thấy bất công lắm không? - hần nắm chặt tay nó

- Em..... Xin lỗi..... Nhưng hiện giờ, em không thể nói cho anh biết được. Một ngày nào đó, anh sẽ biết thôi mà. Yên tâm đi nhé! - nó trấn an hần - Bây giờ anh chỉ cần biết, em đang rất hạnh phúc vì có anh, chỉ vậy thôi! Ok?

- Em hứa là sẽ nói cho anh biết đi. - hần nói giọng chắc nịch

- Em hứa. - nó mỉm cười rồi kéo tay hần đi - Đến lớp mình rồi.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Cuộc Thi (Part 3)

- Và bây giờ là đến phần trình diễn thời trang Khúc hát giao mùa của lớp 11A1. - Giongj Lily phấn khởi - Xin mọi người cho một tràng pháo tay!!!!!!!!!!!!!!

Cả trường lập tức vỗ tay rầm trời.....

Ánh đèn tối dần.....

.....

5s sau đó, Kull bước ra nhẹ nhàng trong chiếc váy dài tay màu trắng. Chiếc váy xòe rộng dài đến gối trắng tinh khôi trông cô nàng giống hệt một nữ thần. Kull vừa bước ra, lập tức những hạt tuyết giả được làm bằng xốp khô rơi xuống trông rất lãng mạn.

- Mùa đông là mùa kết thúc của một năm, từng đợt gió tràn về, mang theo cái lạnh. - Giongj Lily vọng ra, trầm bổng. - Hoa Khôi Ngọc Hân đại diện cho một Nữ thần Mùa đông, một con người lạnh lùng nhưng rất biết quan tâm đến người khác. Một nữ thần xinh đẹp luôn bận rộn với việc ươm chồi non, để dành cho Mùa Xuân đến.

.....

- Quay ngược thời gian, chúng ta hãy về buổi tựu trường. Mùa thu - mùa của sự vui tươi. Những chiếc lá vàng rơi - một màu vàng chói sáng. - Lily lại nói tiếp. Ngay sau đó, Yun bước ra trong một chiếc áo trắng và một chiếc váy màu vàng. Chiếc váy xòe hình chữ A. xếp tầng trông rất xinh xắn.

- Nữ thần Mùa Thu Lan Như bây giờ đang hạ cánh. - Lily chắc nịch nói tiếp, giọng có chút trêu đùa.

.....

- Sau một năm học mệt mỏi thì mùa hè là mùa vui chơi phải không nhỉ?
- Trầm ngâm một chút, Lily bằng giọng hỏi - Đúng thế, mùa hè là mùa của sự kết tinh cây trái, mùa của sự vui chơi, giải trí. Cô công chúa của Mùa Hè Thảo Vân đang diện kiến trước mặt các bạn. - Ngay lập tức, Ji là lwots bước ra trong một chiếc váy hở vai màu xanh. - Không có gì đẹp mắt hơn khi màu xanh là điểm tựa của những bạn nữ sinh chúng ta trong mỗi mùa hè.

.....

6s sau, đèn đột ngột tắt hẳn.....

- Chuyện gì thế? Chuyện gì thế? - cả trường xôn xao

- Chắc các bạn đang tự hỏi Nữ Hoàng của muôn loài, Nữ Hoàng Mùa Xuân đâu phải không? - Lily tự cười

Ánh đèn bật sáng, từng cánh hoa anh đào rơi xuống, nó xuất hiện trong tiếng reo hò của mọi người. Nó ngồi trên một chiếc xích đu cao, chiếc xích đu ấy đang hạ từ từ xuống. Nó hôm nay trông thật nổi bật với chiếc váy ngang ngực màu hồng. Chiếc váy xòe làm cho nó trông rất xinh. Mái tóc búp bê dài uốn gọn ôm khít lấy khuôn mặt nó. Sam đặc biệt điểm thêm cho nó một chiếc vương miện vàng xinh xắn có đính đá Emerald màu hồng. Nó hiện ra sau tấm màn hoa anh đào làm cho lũ con trai phải ngất ngây. Nó cúi đầu chào mọi người rồi cất giọng hát lên ca khúc 'Bảy sắc cầu vồng'.

"Ngày thơ bé em lớn lên bên câu chuyện cổ tích của mẹ, có cầu vồng lấp lánh câu truyện lớn theo em từng ngày, và em hồn nhiên hát ca la...la la. Cầu vồng ơi ! Một ngày kia hãy bừng sáng lên. Khi em cười, khi em vui,

màu đỏ thắm rơi trên bầu trời. Em ngược nhìn và em mơ ngày mai rất đẹp. Tình yêu đến em ước mơ như câu chuyện cổ tích của mẹ có cầu vồng lấp lánh, có hoàng tử khôi ngô bên đời và em hồn nhiên hát ca la... la la. Cầu vồng ơi ! Và tình yêu hãy bừng sáng lên. Sao em buồn cho mưa rơi, màu lam tím rơi trên bầu trời, em ngược nhìn và em mơ ngày mai nắng hồng, cho em cười, cho em vui, màu hồng mãi ghi lên cuộc đời, những sắc màu cầu vồng kia sẽ luôn sáng lên bên em.

Rồi năm tháng vẫn cứ trôi những vui buồn rồi qua trong đời, em mỉm cười nhận ra sắc màu đã tô lên cuộc đời và em hồn nhiên hát ca la... la la... và bài ca là tình yêu của ta đến em. Cho em tình yêu xanh tươi, tình yêu ấy xanh hơn mây trời. Những nguyện cầu về tình yêu giờ như phép màu, cho em cười, cho em vui, màu hồng mãi ghi lên cuộc đời, những sắc màu cầu vồng kia sẽ luôn sáng lên bên em.

La...la la. Cầu vồng ơi ! Một ngày kia hãy bừng sáng lên.

La...la la. Cầu vồng ơi ! Một ngày kia hãy bừng sáng lên, bên em."

Nó vừa hát được đoạn đầu, ba cô nàng kia cũng bước ra và hòa ca với nó. Sau đó, cả Lily và Sam cũng bước lên hòa ca.

- Hình như rất giống! - cả trường xôn xao

- Ủ, giống Cherry thật đấy!

- Sao vui nhỉ, bốn cô gái kia, khi kết giọng với Lily và chị Sam thì lại giống hệt như phong cách của Cherry.

- Giống.....

- Mọi người nói cũng đúng! - hắc gật gù

- Lần đầu tiên họ hát cùng mà hợp gu thật đấy! - hai anh chàng kia đồng thanh

- Hazz! - Jin chỉ cười thầm

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Cuộc Thi (Part 4)

- Và bây giờ là phần thi Âm nhạc của lớp 11A1. - Lily cười đầy ẩn ý

'Oh my love! Oh my love! Oh my love love love!

Oh my love! Oh my love! Oh my love love love!

Oh my love! Oh my love! Oh my love love love!

Oh my love! Oh my love! Oh my love love love!

Nghe cơn mưa đang dần trôi, trong lòng thêm bao phiền muộn... vì một ai nay đã đi rất xa.

Bao nhiêu đêm anh nằm mơ, anh nằm mơ một mình... vì tình yêu anh đã trao ngày qua.

Sorry my love, đừng làm mình thêm xa nhau hey... em giờ đang ở nơi đâu.

Một mình ngồi trông mong, mong tình yêu quay về, bên anh bên anh thôi.

Hãy nói hết ra đi, trong tim em đang cần anh,

Đừng giận hờn anh em hồi với những nỗi đau trong lòng.

Anh không biết phải làm sao khi em chẳng muốn gần anh,

Lòng trống vắng với bao nhớ nhung khi người ra đi.

Oh my love, oh my love hey hey my love

Oh my love, oh my love hey hey my love.

Em yêu ra đi từng ngày và rồi một mình anh trên phố

Đợi chờ em trong những... cơn mưa rơi trong tim khi em yêu ra đi,

oh my love.....\'

Bốn tụi hấn trong bộ đồng phục lính chì bước ra khuấy động cả sân khấu

.....

Bài hát vừa dứt, cả trường bùng nổ thêm lần nữa khi bốn nàng công chúa bước ra trong áo pull, quần sooc jean trông rất đáng yêu.

\Nào cùng hòa với ánh mai chan hòa

Rồi tự mình khám phá biết bao điều lạ

Explore the freshness that it brings

And we go, with... ACUO

Ngày ngày thật sáng khoái hãy vững tin vào mình

Từng lời tự tin trao đến trong hơi thở

Follow your dreams and we will never stop

Khi có tôi...ACUO...

Bình minh lại đến rồi

Sao còn trông chờ chi mà không nói

Hãy nói với chính mình

Hôm nay ta sẽ làm điều mình đam mê

Mở cánh cửa ra nhìn

Kìa ngoài kia cuộc sống bao âm thanh sắc màu

Thành phố đang vẫy gọi

Còn đợi chi xỏ đôi giày ta ra với dòng người

Những chiếc xe vội vàng nhẹ nhàng vòng quay cà phê buổi sáng

Rồi rảo bước dưới tán cây xanh dịu dàng cuộc đời ôi bỗng dừng tuyệt vời

Gạt hết những nỗi lo âu ngại ngần hãy để cho lời con tim nói

Tuổi trẻ ấy chỉ có trong tay một lần đừng để ước mơ vụt bay

Nào cùng hòa với ánh mai chan hòa

Rồi tự mình khám phá biết bao điều lạ

Explore the freshness that it brings

And we go, with... ACUO

Ngày ngày thật sáng khoái hãy vững tin bạn ơi

Từng lời tự tin trao đến trong hơi thở

Follow your dreams and we will never stop

Khi có tôi...ACUO...

Đừng lãng phí thời gian bạn đang có trong ngày hôm nay
Đam mê sẽ không phai đã có tôi ở đây
Cùng nhau ta hát ca hòa nhịp với những điệu nhảy
Quần jean áo sơ mi cùng chúng bạn thật là hay
Cơ thể này như đang tràn trề sức sống
Và tôi luôn bên bạn mỗi lúc bạn chờ mong
Nào cùng bước bước bước theo chúng tôi đến đây nào
Cả thế giới sẽ mở ra với những điều bạn ước ao
Những chiếc xe vội vàng nhẹ nhàng vòng quay cà phê buổi sáng
Rồi rảo bước dưới tán cây xanh dịu dàng cuộc đời ôi bỗng dừng tuyệt
vời
Gạt hết những nỗi lo âu ngại ngần hãy để cho lời con tim nói
Tuổi trẻ ấy chỉ có trong tay một lần đừng để ước mơ vụt bay.....\'
Vừa dứt đoạn đầu, bốn tụi hấn cũng nhanh chóng khoác áo pull, quần
jean hòa vào giai điệu

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Cuộc Thi (Part 5)

Bài hát vừa dứt, cả trường bùng nổ thêm lần nữa khi bốn nàng công chúa bước ra trong áo pull, quần sooc jean trông rất đáng yêu.

\Nào cùng hòa với ánh mai chan hòa

Rồi tự mình khám phá biết bao điều lạ

Explore the freshness that it brings

And we go, with... ACUO

Ngày ngày thật sáng khoái hãy vững tin vào mình

Từng lời tự tin trao đến trong hơi thở

Follow your dreams and we will never stop

Khi có tôi...ACUO...

Bình minh lại đến rồi

Sao còn trông chờ chi mà không nói

Hãy nói với chính mình

Hôm nay ta sẽ làm điều mình đam mê

Mở cánh cửa ra nhìn

Kìa ngoài kia cuộc sống bao âm thanh sắc màu

Thành phố đang vẫy gọi
Còn đợi chi xỏ đôi giày ta ra với dòng người
Những chiếc xe vội vàng nhẹ nhàng vòng quay cà phê buổi sáng
Rồi rảo bước dưới tán cây xanh dịu dàng cuộc đời ôi bỗng dừng tuyệt
vời

Gạt hết những nỗi lo âu ngại ngần hãy để cho lời con tim nói

Tuổi trẻ ấy chỉ có trong tay một lần đừng để ước mơ vụt bay

Nào cùng hòa với ánh mai chan hòa

Rồi tự mình khám phá biết bao điều lạ

Explore the freshness that it brings

And we go, with... ACUO

Ngày ngày thật sáng khoái hãy vững tin bạn ơi

Từng lời tự tin trao đến trong hơi thở

Follow your dreams and we will never stop

Khi có tôi...ACUO...

Đừng lãng phí thời gian bạn đang có trong ngày hôm nay

Đam mê sẽ không phai đã có tôi ở đây

Cùng nhau ta hát ca hòa nhịp với những điệu nhảy

Quần jean áo sơ mi cùng chúng bạn thật là hay

Cơ thể này như đang tràn trề sức sống

Và tôi luôn bên bạn mỗi lúc bạn chờ mong

Nào cùng bước bước bước theo chúng tôi đến đây nào

Cả thế giới sẽ mở ra với những điều bạn ước ao

Những chiếc xe vội vàng nhẹ nhàng vòng quay cà phê buổi sáng

Rồi rảo bước dưới tán cây xanh dịu dàng cuộc đời ôi bỗng dừng tuyệt vời

Gạt hết những nỗi lo âu ngại ngần hãy để cho lời con tim nói

Tuổi trẻ ấy chỉ có trong tay một lần đừng để ước mơ vụt bay.....\'

Vừa dứt đoạn đầu, bốn tụi hăn cũng nhanh chóng khoác áo pull, quần jean hòa vào giai điệu.

Giai điệu vừa dứt, ánh đèn liên vụt tắt.

.....

5ph sau

- Gì thế?

- Gì thế?

Cả trường xôn xao

- Không biết lũ tiểu quỷ này bày trò gì thế? - Sam lắc đầu

- Mọi người bình tĩnh nhé! - Lily trấn an

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Cuộc Thi (Part 6)

'Khi xưa tôi vẫn ước mơ ngày mai sẽ bay xa với

Bao năm tôi sống với những niềm tin giấc mơ tuyệt vời

Nụ cười có đôi lần bỏ rơi tôi, và cũng nhiều khi nhận ra ước mơ không thành

Những thiên thần để quên tôi

Oh ho oh ho oh ho.....'

Giọng hát ấm áp của hắn cất lên làm cho lũ con gái toàn trường bất động. Hắn bước ra trong bộ vest lịch lãm.

'Tìm lại đôi cánh mỗi rời giá buốt

Tôi sẽ bay lên đỉnh trời

Chạm vào ngôi sao một điều ước mới

Tôi đang bay về ...

Yeah yeah yeah yeah.....'

1...2....3..... hàng loạt cộng lông vũ màu trắng rơi xuống. Nó lại hóa thân vào thiên thần trong một chiếc váy dài tay màu trắng. Lại màn hạ mình từ trên cao.

Hắn nhanh chóng tiến đến vào đỡ lấy nó.

'Ước mơ thiên thần, bỗng nhiên rất gần

Niềm tin đang cháy lên

Cất cánh bay lên, đến nơi chân trời

Những thiên thần trong tim

Sẽ mãi cho tôi niềm tin

Có những lúc tôi cô đơn một mình trong đêm

Muốn biến mất không ai hay một mình tôi thôi

Nụ cười có đôi lần bỏ rơi tôi, và cũng nhiều khi nhận ra ước mơ không thành

Những thiên thần để quên tôi

Tìm lại đôi cánh mỗi rời giá buốt

Tôi sẽ bay lên đỉnh trời

Chạm vào ngôi sao một điều ước mới

Tôi đang bay về ...

Ước mơ thiên thần, bỗng nhiên rất gần

Niềm tin đang cháy lên

Cất cánh bay lên, đến nơi chân trời

Những thiên thần trong tim

Sẽ mãi cho tôi niềm tin

Cho tôi đôi cánh màu bạc chói sáng

Bay thật xa vào chân trời với niềm tin ngày mai tươi sáng

Về cùng đôi cánh mỗi rời giá buốt

Tôi sẽ bay lên đỉnh trời

Chạm vào ngôi sao một điều ước mới

Tôi đang bay về ...

Ước mơ thiên thần, bỗng nhiên rất gần

Niềm tin đang cháy lên

Cất cánh bay lên, đến nơi chân trời

Những thiên thần trong tim

Sẽ mãi cho tôi niềm tin....'

Hải và nó song ca bài hát 'Đôi cánh màu bạc' trong rất tuyệt vời

- Tôi rất ấn tượng với phần Thời trang lẫn Âm nhạc của 11A1. 100 điểm. Còn lớp 11A10, không hay cho lắm. 40 thôi. - bác nó từ tốn nói - Còn ba lớp còn lại, 50 hết.

- Không, quá gọi cảm. Tôi đồng ý 20 thôi. - Sam hạ giọng - Tôi ấn tượng nhất là ca khúc Đôi cánh màu bạc của Hoàng Văn Minh Tuấn và Nguyễn Thị Thùy Trâm 11A1 song ca. 100 điểm. Tôi cũng đồng ý là ba lớp còn lại 50 điểm.

- Tôi lại thích phong cách táo bạo của 11A10. 100 điểm. - Hiệu phó cười cợt - 11A1, tôi thấy không có hay. Tôi cho 20 thôi. Còn cô Sam Hoàng, cô là chị gái của Minh Tuấn, cô muốn bênh vực em trai mình chẳng?

- Hay là ông bị đút lót? - Sam đáp ngay - Tôi thấy hết rồi nhá!

- Hơ hơ..... - Hiệu phó cứng giọng - Cô..... Cô..... Được rồi, tôi cho lớp 11A1 50 điểm. Trang phục quá quê màu, không thể chấp nhận cho 50 điểm còn lại.

- Quê mùa? - nó nhú mày

- Mấy thứ đó ngoài chợ bán đầy. - hiệu phó khinh bỉ

- Thưa hiệu phó, ngài biết giá tiền bộ váy này không? - nó nhếch mép - Hai.....

- Hai trăm ngàn? Hàng chợ. - Hiệu phó cười cợt

- Không ạ, 20 triệu, nếu bộ trang phục này được bán ra thị trường. - nó nhếch mép

- CÁI GÌ? - toàn trường sững sốt

- Tôi đồng ý. Có khi lại hơn. - Sam đứng dậy - Bộ trang phục ấy chính tay Sanding thiết kế cơ mà.

- Sao?????? - hần há hốc mồm - Không phải em thiết kế?

- À không không không! - nó xua tay - Chị Sam.....

- Là chị..... - Sam lướt qua cậu em, nhìn nó với ánh mắt 'biết ơn chị đi!'

- Hừ..... 100 thì 100. - Hiệu phó quê độ ngồi xuống ghế

- Tiếp theo là phần bình chọn của học sinh. Các bạn hãy cầm điện thoại lên vào truy cập vào trang web trường, sau đó hãy bình chọn cho lớp mà mình thích. Sau 30ph nữa thì sẽ tổng kết kết quả. - Lily nói

30ph sau

- Kết quả đã có! - Lily cười toe toét - Lớp 10A7 có 105 lượt thích, 10A1 có 128 lượt thích, 12A1 có 165 lượt thích, 11A10 có 204 lượt thích VÀ LỚP 11A1 VỚI 598 LƯỢT THÍCH ĐÃ DÀNH DANH HIỆU 'LỚP TÀI NĂNG NHẤT!' Song song đó, lớp 11A1 cũng là lớp có số điểm tuyệt đối là 300 điểm, LÀ LỚP ĐÃ DÀNH ĐƯỢC GIẢI NHẤT TRONG CUỘC THI 'HỌC SINH TÀI NĂNG STARR SCHOOL LẦN THỨ NHẤT NÀY!'

Cả trường vỗ tay như sấm dậy.

Và theo kết quả bầu chọn. Bốn hotboy trường mình vẫn như năm ngoái. Nhưng năm nay, hotboy no.4 lại là Đoàn Quang Minh, hotboy no 3 là Huỳnh Võ Anh Quân, Hotboy no 2 - Phạm Duy Hùng vẫn giữ vững vị trí và hotboy no 1 vẫn là Hoàng Văn Minh Tuấn với 47.9% học sinh nữ trong trường bầu chọn. hotgirl của trường mình là..... Trần Ngọc Lan Như 11A1 với 11,9% số học sinh bình chọn, Đặng Thị Ngọc Hân 11A1 với 17,3%, Phan Anh Thảo Vân với 22,1% và hogirl số 1 của trường mình là Nguyễn Thị Thùy Trâm với 48.7% số phiếu bầu. Và như vậy, danh hiệu CẶP ĐÔI ĐẸP NHẤT TRƯỜNG THUỘC VỀ CẶP CUPCLE WINDY - WENDY!

Cả trường đồng loạt vỗ tay

- Hai người có thể hôn. - Lily cười tủm tỉm - Hôn để cho cả trường đều thấy cặp đôi hạnh phúc nhất đi.

- HÔN ĐI! HÔN ĐI! - lũ bạn vỗ tay reo hò

- Thôi mà. - nó đỏ mặt

Hắn cúi xuống nhìn nó rồi nhanh chóng khóa môi nó lại.

- Um..... Um..... - nó đứng hình

5ph sau, hắn mới buông nó ra trong tiếng reo hò lẫn sự ganh tị của học sinh toàn trường.

- Hừ..... - tức thật đấy! - Sasa giậm chân bước đi - Đã mua chuộc ông Hiệu phó rồi mà.....

p.s: linh sóc, ohii mikako. hai người dạo ni ít thấy trên fb à nha! =.-

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Tại Sao Chúng Ta Phải Chia Tay?

\Lặng yên nghe tiếng mưa rơi

Lặng yên để thấy đêm trôi

Lặng yên nghe tiếng thở dài

Lặng yên nghe xót xa trong tôi

Lặng yên khi em nói câu chia tay

Lặng yên nghe nước mắt rơi

Lặng yên trong cơn mưa buồn

Lặng yên nghe nỗi cô đơn....\'

(Lặng yên - 365daband)

Những câu hát giai điệu bài '\Lặng yên\' báo hiệu điện thoại nó vừa có một tin nhắn mới. Là của Nhật Nam: '\Đến thư viện trường, anh có chuyện muốn nói!\'

- Đi chút! - nó mỉm cười với mấy cô bạn

- Em đi đâu? - hăn hỏi

- Lên thư viện trường chút. - nó hôn nhẹ lên môi hăn - Đợi em chút thôi, em có chuyện cần giải quyết. - nói rồi nó chạy vụt đi trong ánh mắt khó hiểu của mọi người.

- Nhật Nam! Có ở đó không? - nó bước vào thư viện

- Lên nhanh nhỉ? Em nói với Minh Tuấn lí do gì? Nói là lên gặp tình cũ à? - Nhật Nam nhếch môi - Ngồi xuống đi!

- Chuyện gì? - nó hỏi

- Uống nước..... - Nhật Nam đẩy ly nước cam về phía nó

- Cảm ơn. - nó nhấp một ngụm nước - Có chuyện gì?

- Anh chỉ muốn biết một chuyện. Tại sao chúng ta phải chia tay?

- Vì tôi không còn yêu anh. - nó nhún vai - Chỉ vậy thôi.

- Thật chứ? - Nhật Nam gằn từng giọng

- Phải.

- Em yêu Minh Tuấn?

- Thì sao?

- Kể cả khi cậu ấy đã có hôn phu? - Nhật Nam vẫn kiên trì hỏi

- Hôn phu? Tôi khinh cái thể loại đó. - nó hừ giọng - Mua bán, lợi nhuận? Không bao giờ có hạnh phúc nếu như không có tình yêu. Còn gì không? Tôi đi. - nó đẩy ghế đứng dậy

- Em không được đi. - Nhật Nam đã nhanh chóng kéo tay nó - Anh không cam tâm chuyện chúng ta chia tay.

- Tôi đã hết tình yêu đối với anh, và chuyện của chúng ta đã chấm dứt cách đây sáu tháng. ok?

- Không. Em là của anh. - Nhật Nam đẩy nó dựa vào một kệ sách gần đấy.

Chát..... Một cú tát trời giáng làm khuôn mặt Nhật Nam đỏ lên.

- Em..... Em dám???????? - Nhật Nam sững sờ

- Tất nhiên. - nó nhún vai rồi bỏ đi.

.....

1

2

3

4

5

Nó bỗng gục xuống đất

.....

- Thuốc mê đã có tác dụng. - Nhật Nam nhếch môi

- Giỏi lắm. - Hải Kiệt bước ra - Để tôi xem tên Minh Tuấn này sẽ làm gì!

- Đi! - Nhật Nam xoa mái tóc dài của nó xuống rồi bế nó lên

- Cẩn thận coi chừng mọi người thấy. Dù sao con nhỏ này cũng là tâm điểm của đêm nay mà. - Hải Kiệt nhếch môi rồi lấy một cái áo khoác và một cái khẩu trang trùm lên người nó - Như thế để mọi người tưởng bạn gái cậu bị bệnh ngất xỉu nên cậu đưa về nhà, chỉ vậy thôi.

- Đi cửa sau đi. Xe tôi đậu sẵn ngoài đó rồi. - Nhật Nam gật đầu rồi bế nó đi ra khỏi thư viện.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 127: Nguy Hiểm

Khách sạn Thiên Long. Phòng 203.

- Giờ làm gì? - Nhật Nam nhìn người con gái đang nằm trên giường

- Xử luôn đi. - Hải Kiệt hất hàm

- Nhưng.....

- Sợ? Hèn thế? - Hải Kiệt cười mỉa - Sao thế? Mà nên biết, thứ gì của mày chính là của mày.

- Ukm..... - Nhật Nam nghĩ ngợi một lúc rồi gật đầu

.....

- Thùy Trâm..... - Nhật Nam vuốt má nó - Em phải là của anh.

- Buông bà tay dơ bẩn đó ra khỏi mặt tôi ngay. - nó vẫn nhắm mắt nhưng bật ra câu nói sắc mùi sát khí

- Em..... Em....- Nhật Nam giật mình nhảy cẫng lên

- Cô..... Cô.... - Hải Kiệt chạy đến

- Hai người vui không? - nó ngồi dậy - Hai người có biết tôi là ai không mà chuốc tôi thuốc mê vậy? Lộn người rồi, mấy cưng ời. Nghĩ sao mà nói là chị sẽ gục trước thứ thuốc mê đó?

- Em diễn kịch rất hay. - hấn từ ngòi bước vào.

- MINH TUẤN! - Nhật Nam trợn tròn
- Khá khen cho cô biết báo tín hiệu kịp lúc. - Hải Kiệt cười nham hiểm
- Quá khen. - nó giương mắt tức đặc
- Để khen sau đi. Bốp..... Bốp..... - Sau hai cái vỗ tay của Hải Kiệt, khoảng 100 tên côn đồ mang vũ khí, gậy gộc bước vào phòng.
- Một lũ tép riu. - nó hừ mũi - Bạch Hải đây à?
- Chấp hết. - hần hừ mũi

.....

5ph sau

- Yếu quá! - hần hất hàm nhìn cả trăm tên đang nằm lê liệt dưới sàn
- Yếu sao? - Hải Kiệt nhanh chóng chạy đến bên cạnh nó, rút con dao ra.- Vậy thì xem đây!
- CÁI GÌ?????????/ - hần nhìn sang. Lúc này, Hải Kiệt đang đứng cạnh nó, trên tay là con dao sắc. Con dao đang kề vào cổ nó.
- Wendy? - hần nhú mày
- Tay chân em... Cử động không được..... - nó lắc đầu. - Không lẽ..... Ngoài thuốc mê ra, người còn cho.....
- Phải. Là Lithium. Thuốc làm tê liệt chân tay. - Hải Kiệt nhếch môi (tg chế thui nhé, đừng có đi hỏi bác gúc đó hỉ!)
- Chết tiệt. Đồ hèn! - hần nắm chặt cổ tay

- Mà y nên nhớ, con nhỏ này không thể cử động, nếu mà y bước lại đây, con dao này sẽ đâm vào cổ nó.

- MÀY MUỐN GÌ???????????? - hấn quát

- Đây, nói chuyện với tiền bối thì phải đàng hoàng nhé! - Hải Kiệt giễu. - Bay đâu, dậy đi, xử!

- Anh..... Anh..... - nó cầm phần

- Con dao này sẽ giết chết cô. - Hải Kiệt lườm nó

- Đồ lòng lang dạ thú, anh không phải con người! - nó gừ

- Thì sao? Cô nhìn đi, bạn trai cô đấy! - hấn bây giờ đang bị lũ kia đánh. Vì nó, hấn sẵn sàng chịu bị đánh mà không hề phản kháng - Vì cô đấy, vì lo cho an toàn của cô mà hấn đã trở thành như thế. Hừ, tình yêu là thế sao?

- Anh..... - lửa giận của nó đã lên đến đỉnh điểm. Nó hận vì nó quá vô dụng. Nó hận vì không thể cho tên kia một cú tát. - ANH IM ĐI!
NGƯỜI KHÔNG BIẾT THỂ NÀO LÀ TÌNH YÊU THÌ ĐỪNG CÓ NÓI.

- Hừ..... Cô..... IM ĐI!!!!!!!!!!!!!! - Hải Kiệt đẩy nó ra

- Cảm ơn..... - nó khó nhọc đứng dậy - Nhưng hình như anh quên, Lithium chỉ có tác dụng trong 10ph, thuốc dsawps hết tác dụng rồi.....

- CÁI GÌ???????????? - hải Kiệt há hốc mồm

- Anh nên nhớ..... Yan Trần của A&D chính là người đã chế tạo ra loại thuốc này. - nó hừ mũi

- Wendy! - thấy nó thoát khỏi nguy hiểm, hấn mừng rỡ chạy đến ôm chặt lấy nó

- ANH.... NGUY HIỂM!!!!!!!!!!!!!! - Nhật Nam đã rút súng ra và chia
thắng vào hăn

'Pằng'..... Tiếng súng vang lên.....

- KHÔNG!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - WENDY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - hăn lay vai nó - SAO
EM NGỐC THẾ HẢ??????????? SAO EM LẠI ĐỠ ĐẠN GIÙM ANH
HẢ????????????????????/

- Không sao, em chỉ không muốn thấy anh bị thương thôi mà.....
- nó mỉm cười rồi từ từ nhắm mắt

- WENDY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! EM DẬY ĐI, ĐỂ ANH ĐƯA EM VÀO BỆNH
VIỆN! - hăn ôm chầm lấy nó - EM KHÔNG ĐƯỢC NGỦ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- Tôi..... Tôi..... - Nhật Nam thần thờ - Wendy!!!!!!!!!!!!!!

- ANH..... CÔ ẤY CÓ MỆNH HỆ GÌ THÌ ĐỪNG CÓ MƠ TỚI
CÁI MẠNG SỐNG RẼ TIỀN ĐÓ CỦA ANH NỮA..... - hăn quát lên
rồi bế nó đi

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 128: Nhóm Máu Hiếm

- WIN/WINDY! - cả bọn chạy ào vào bệnh viện
- Wen sao rồi? - bốn cô nàng kia rưng rưng nước mắt
- Đừng có mít ướt. - Sam khoát tay. - Wendy sao rồi Win?
- Đang ở trong phòng phẫu thuật. Bị Nhật Nam bắn. - hấn gục ở trên ghế.
- SAO???????????????? - năm cô gái nhìn nhau - Là Nhật Nam hả?
- Nhật Nam và Hải Kiệt. - hấn gật đầu
-
- Ai là người nhà bệnh nhân Nguyễn Thị Thùy Trâm? - vị bác sĩ bước ra
- Là chúng tôi. - Ji, Kull và Yun bật dậy
- Cô ấy sao rồi? - hấn lay vai bác sĩ
- Viên đạn ở lưng đã được lấy ra nhưng cô ấy vẫn còn đang trong tình trạng hôn mê. - bác sĩ lắc đầu - Máu mất quá nhiều, nên chúng tôi e là.....
- BỆNH VIỆN LÀ CÁI GÌ VẬY HẢ? NGHĨ SAO MÀ NÓI LÀ THIẾU MÁU???????????? - hấn quát to
- Không... - Ji trợn tròn mắt - Không.....

- Ukm..... - bốn cô nàng còn lại nhìn nhau không nói nên lời

- CHỊ SAO VẬY? - hấn hỏi

- Là..... Nhóm máu hiếm..... - Jin thở dài - Nhóm máu AB, Rh âm tính. Bệnh viện tất nhiên là không có sẵn rồi.

- MỌI NGƯỜI ĐIÊN À? - hấn được dịp quát to hơn - VẬY SAO MỌI NGƯỜI KHÔNG NÓI SỚM????????????

1s

2s

3s

- A!!!!!!!!!!!!!! EM/CẬU CŨNG LÀ NHÓM MÁU AB, RH ÂM TÍNH. - Sam và ba anh chàng kia nhìn nhau

- Bác sĩ. Cho tôi hiến máu cho cô ấy..... - hấn quay sang nhìn vị bác sĩ

-Mời cậu vào phòng để kiểm tra. - vị bác sĩ kính cẩn.

- Wendy sao rồi? - hấn từ từ mở mắt

- Giường bên cạnh kia. - lũ bạn chỉ tay

- Thôi, để tụi này ra ngoài nha. - Sam nháy mắt tinh nghịch

.....

Trong phòng lúc này chỉ còn lại hấn và nó

- Cô bé ngực này, em có biết là anh đã rất sợ hay không? - hấn ngồi cạnh, nhẹ nhàng vuốt mái tóc dài của nó

- Em có biết là anh rất đau khi thấy em nằm trên giường bệnh như vậy không hả?

- Em có biết là em ngực lắm không? Tại sao hả? Tại sao em lại đỡ đạn giùm anh. Anh đâu có cần.....

- Em..... Anh đau lắm. Anh không muốn em như vậy. Anh không muốn em phải nằm trên giường còn anh lại bất lực ngồi đây nhìn em.

Hấn vẫn ngồi nói một mình.....

\Không sao, em chỉ không muốn thấy anh bị thương thôi mà.....\'
- lời nói cuối cùng của nó trước khi nó ngất đi vẫn còn hiển rõ mồn một trong đầu nó.

1

2

3

Những giọt nước mắt nóng hổi những viên pha lê của hấn rơi trên khuôn mặt xinh đẹp của nó.

p.s: Năm nay là lớp 9 nên kanade cũng không có nhiều thời gian để viết truyện. Vì thế nên lịch post chỉ là 1 tuần nhiều nhất là 3 chap, post vào chiều t2, sáng t5 và chiều t7. nhưng nếu như mấy ngày đó mọi ng ko thấy truyện thì cx mong mọi ng thông cảm vì có thể kanade bận việc, ko post đc hoặc có thể là chưa ra chap ms đc.

chân thành xin lỗi mọi ng. kanade sẽ ko bỏ truyện đâu! <3

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 129: Trong Bệnh Viện

- Các em..... - Sam từ từ bước vào lớp - Bạn Thùy Trâm bị bệnh nên nghỉ học. Và cô sẽ làm giáo viên dạy Anh văn tạm thời của các em.

- Thầy đẹp trai đâu rồi ạ? - lũ con gái nhao nhao

- Uhm..... - Sam cười nhưng trong lòng thì muốn bốc hỏa (ghen.... ♥)
- Thùy Trâm là em thầy Huy, Thùy Trâm bị ốm thì thầy phải nghỉ để chăm sóc rồi.

- Oh..... - lũ con gái ù xù

- Vậy mà chị lại bắt em đi học. - hần hậm hực

'Chóc.....' một viên phấn bay ngay xuống đầu hần

- Ai da..... Sao chị ném em?..... - hần ôm đầu suýt xoa

- Đi học mà cứ đòi nghỉ. - Sam hừ giọng - Mách ba mẹ đấy!

- Xì..... - hần bấu môi ngồi xuống ghế trong ánh nhìn sốc - toàn - tập của cả lớp

- NHÌN CÁI GÌ MÀ DÒM? - hần quát

- MINH TUẤN. MẤT TRẬT TỰ. - Sam hét lên

- Hai chị em giống nhau kinh. - Jin nói thầm, ngay lập tức đã nhận những cái gật đầu của lũ còn lại

Một tuần sau..... Nó tỉnh lại trong bệnh viện

- Ui..... - nó xoa xoa thái dương rồi từ từ ngồi dậy - Mình đang ở đâu đây?

- Bệnh viện chớ đâu. - David ngồi vắt vẻo trên bàn

- Ủa? Sao anh ở đây? - nó nhú mày

- Không ở đây thì ở đâu. - David khoát tay - Biết mình nhóm máu hiếm rồi mà còn bày đặt làm anh hùng nữa.

- Anh hùng gì cơ chứ! Mọi người đâu?

- Trên trường. Em nghĩ bây giờ là mấy giờ rồi?

- Sao anh không đi dạy? Trốn?

- Con kia, muốn chết à? - David hăm hè - Ông với cậu bạn đi Anh Quốc, anh không cho dì Diệp biết, chỉ nói là em bị ốm nên ở nhà. Dì mà biết em nằm bệnh viện như thế này rồi làm um lên. Em nghĩ ông sẽ để yên cho em à? Không biết ơn rồi mà còn.....

- Được rồi - nó xua tay - Cảm ơn, được chưa? Ông già.

- Em nói ai ông già? - David giờ nằm đấm

- Hôm nay ngày mấy? - nó giả ngơ

- Em bất tỉnh một tuần rồi. Hôm nay là 2.10.

- 2.10..... - nó gật gù - Vậy là sắp đến ngày rồi?

- Ukm..... 8 ngày nữa. 10.10. - David đổi giọng - Cuộc thi tranh chấp Chiếc ghế vàng sẽ diễn ra.

- Ukm..... - một bầu không khí im lặng và căng thẳng vây lấy căn phòng

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 130: Vua Và Hoàng Hậu

Ngày hôm nay là ngày đầu tiên nó đi học lại.....

- Oàì..... Sắp đến ngày rồi đấy! - nó nói với lũ bạn

- Ukm. - lũ bạn gật đầu căng thẳng

.....

- OA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! XE ĐẸP..... - cả lớp nó thi nhau nhìn xuống sân trường từ khung cửa sổ

- Gì thế? - cả bọn nhú mày

- Lumborkini đó. Số lượng có hạn mà. - hs 1

- Ukm..... - Là cô Hạ Nhi vs thầy Quang Huy đấy! - hs 2

- A, còn anh đẹp trai của tớ nữa kìa..... - hs 3 (nữ)

- Xì, đẹp trai gì! - hs 4 (nam)

- Ê ê, sao học sinh toàn trường mình hơn một nửa phải chạy ra ngoài sân trường đứng xếp hàng như vậy

.....

1s

2s

3s

4s

5s

- WHAT????????? LÀ NGÀY HÔM NAY SAO????????????????? - nó bật dậy như tốc độ ánh sáng

- Anh Huy chưa nói à? - Ji hỏi

- Là ngày bốn con người đứng đầu thế giới đêm xuất hiện mà. - Kull nhìn nó

- Sao cậu lại quên được? - Yun nhíu mày

- OH NO!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó phi với tốc độ ánh sáng xuống sân trường

- Con nhỏ kia! - David réo ầm ĩ khi thấy nó

- HẢ? - hai hàng duyệt binh dưới sân trường tròn mắt sững sờ - CÔNG CHÚA SAO?????????????????

- Thì sao? - Sam quét đôi mắt sắc lạnh nhìn xung quanh. Hôm nay là ngày bốn con người đứng đầu thế giới đêm tái xuất giang hồ. Thông lệ là vậy, mỗi lần trước cuộc tranh cử 'Chiếc ghế vàng' thì bốn con người lừng danh này phải tái xuất trên bốn chiếc xe với những cái hình đề can rồng trên kính xe. Đó chính là những thông báo với thành viên có mặt trong giới giang hồ. Và bây giờ, những thành viên đấy phải đứng xếp hàng chào hỏi bốn con người đứng đầu, xem như là đáp lễ.

- Dạ..... - nó chìa bộ mặt ngây thơ vô số tội ra nhìn ông anh

- Hừ..... - David như muốn bốc hỏa - Em quên hả?

- Dạ? Em có xe đâu! Nhà mình NGHÈO mà anh! - nó nhấn mạnh chữ 'nghèo' là David lẫn Sam đều muốn đứng tim

- Hóa ra đây là lí do mấy năm qua công chúa biệt tăm biệt tích mất dạng sao? - hần hừ mũi nhìn nó.

- Anh..... - nó cứng họng

- Em định giấu Windy đến bao giờ? - David thì thầm vào tai nó

.....

Nó không nói gì, chỉ nhìn ba chiếc xe Lumborkini: chiếc xe màu đen của David, trắng của Sam, đỏ của hần. Nó thờ dài nghĩ đến chiếc xe y hệt nhưng màu hồng đang nằm trong gara xe của mình.

- Không biết mình phải giả làm học sinh nghèo đến bao giờ? Ngày đầu tiên đi học mà không có bày ra trò này thì bây giờ đâu đến nỗi phải khó xử như vậy. - nó nghĩ thầm rồi cùng hần tay trong tay đi dọc sân trường đầy nắng mai, giữa những cái cúi đầu kính cẩn của học sinh.

- Nghèo sao? Không thể tin được. Mình phải quyết tìm ra sự thật đằng sau chuyện này mới được - bên cạnh nó, hần cũng có những suy nghĩ riêng của mình.

p.s: Hôm nay là ngày quốc tế phụ nữ, chúc phe kẹp nơ luôn luôn vui vẻ, lúc nào cũng mỉm cười, học giỏi và bạn nữ nào vẫn còn f.a thì sẽ sớm tìm được nửa kia của cuộc đời mình. (chống chỉ định cho bạn nào đi theo chủ nghĩa F.A giống kanade! <3)

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Tình Định Xuất Hiện

Hôm nay lớp chúng ta có một học sinh mới. - Giọng Sam cộc hăn ngày thường - Vào đi.

- Khỏi cần cô mời em cũng vào. - một cô gái bước vào lớp với mùa nước hoa làm lũ con trai tha hồ nháo nhào

- HOT GIRL! HOT GIRL KÌA TUI MÀY ƠI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

[illegible]

- Anna, tránh ra! - hấn hất nhỏ ra

- ANHHHHHHHHH! - nhỏ ổng ọ

- Tôi bảo cô bấm nút. GET OUT! - hấn lừ mắt nhìn nhỏ

- Anh, anh ngại hả? Có gì đâu phải ngại, chúng ta là hôn phu mà! - Anna vẫn ồm ồm

- HÔN PHU? - nó nhúu mày, nhớ lại lời của Tom đã nói: 'Ngay cả khi Windy đã có vi hôn phu?'

- Chi Sam, em muốn ngồi ở đây! - Anna chỉ tay về chỗ của nó

- Không! Chỗ đó có bạn ngồi rồi. Em qua bên bàn phía bên này mà ngồi.
- Sam nghiêm giọng - Em đừng nghĩ là được bố chị cưng chiều rồi em làm lỗi. Quy định.

- KHÔNG!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! CHẲNG PHẢI BỐ CHỊ ĐÃ NÓI CHO EM NGỒI VỚI ANH SUN RỒI SAO? - nhỏ bắt đầu rơm rớm nước mắt (nước mắt cá sấu)

- Tôi nhắc lại. Tôi là Windy chứ không phải Sun. Cô có tư cách gì gọi tôi là Sun? Chỉ có Moon mới được gọi. - sát khí tỏa ra từ người hằn - Cô mau biến đi. Cô biến khỏi tầm mắt của tôi ngay. Cho dù bố tôi có giết chết tôi đi chẳng nữa thì tôi cũng sẽ không - bao - giờ kết hôn với cô đâu. Trịnh Thị nhà cô nhờ có Thành Công mới đứng vững thôi mà.

- Thật sao???????????????????? - Tom lên giọng - Được thôi. Trịnh Thị không cần cậu phải nhục mạ. Không có cậu thì Anna vẫn còn có vô số kẻ theo đuổi.

-ANH HAI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Anna òa khóc - Sao anh lại nói vậy????????????????????

- MẤY NGƯỜI DỪNG CHƯA? ĐÂY KHÔNG PHẢI LÀ CHỖ CHO MẤY NGƯỜI NÓI MẤY CÁI VỤ HÔN PHU HÔN THÊ ĐÓ! - David cất giọng - MỜI TRỊNH TIỂU THƯ LÊN TRÊN NÀY NGỒI. HOẶC LÀ CÔ MUỐN NGÀY ĐẦU TIÊN ĐI HỌC ĐÃ PHẢI LÀM BẢN HẠNH KIỂM VÌ TỘI MẤT TRẬT TỰ TRONG LỚP? THÔNG BÁO LÀ CHO DÙ CÓ TRỊNH THỊ NHÀ CÔ CHỐNG LUNG THÌ TÔI CŨNG KHÔNG SỢ ĐÂU NHÁ! VÀ CHÚNG TA BẮT ĐẦU BÀI HỌC.....

-Moon..... Moon..... - nó lẩm bầm

- Em sao thế? - hằn lo lắng

- Không lẽ..... - David và Sam nhìn nhau - WEN!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó ôm đầu hét lên rồi ngất xỉu - Đầu em..... Đau quá.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 132

Tại phòng y tế.....

- Uiiiiiiiiiiii! - nó từ từ mở mắt

- WEN/ WENDY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - hã, Sam, David cùng lũ bạn hét toáng lên

- Mọi người..... Mọi người..... - nó lăm bằm

- SAO SAO SAO SAO SAO??????????????????? (có vẻ quen. =.=')

- MỌI NGƯỜI IM HẾT ĐI CHO EM NHỜ
VỚI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó quát với tần số nHz - ĐANG
Ở TRONG PHÒNG Y TẾ TRƯỜNG MÀ MỌI NGƯỜI CỨ NHƯ LÀ CÁI
CHỢ BA MƯƠI KHÔNG BẰNG ẤY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

- Hix..... - cả bọn im thin thít không dám hó hé, ngay cả David,
Sam và hã cũng không thể làm gì được mỗi lúc nó tức giận

- Đầu em còn đau không? - Sam lên giọng phá tan sự im lặng

- Em không sao, mọi người về lớp đi..... - nó phẩy tay - Em
muốn ngủ một chút

- Ừ..... Nhưng em có chắc không? - David biết rõ tính cô em không
bao giờ chịu nói ra điều gì, lúc nào cũng cho là ổn nên lên tiếng hỏi lại

- EM ĐÃ BẢO KHÔNG SAO RỒI MÀ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! GET OUT LIỀN,
NGAY, LUÔN VÀ LẬP TỨC..... - nó quát làm cả bọn phải

kéo nhau ra khỏi phòng y tế

Nó từ từ chìm vào giấc ngủ

- Moon..... Moon à..... - tiếng một cậu bé cứ vang lên trong đầu nó

- Sun..... - tiếng một cô bé trong trẻo đáp lại

.....

- Sun..... Sun..... Sun..... - nó cứ lẩm bẩm - SUN.....

- WEN, em sao thế! Là chị đây! - Sam chạy lại chỗ nó

- Chị Sam..... - nó từ từ mở mắt

- Em..... Có sao không? - Sma lo lắng

- Dạ không, chỉ là ác mộng thôi mà..... - nó lắc đầu, nhưng những giọt nước mắt vẫn cứ rơi

- Em gặp..... ác mộng..... gì vậy???????????? - Sam gượng nói từng chữ

- Dạ, em thấy một cô bé và một cậu bé chơi đùa với nhau, nhìn khoảng tám tuổi thôi. Nhưng trông quen lắm. Và ở xung quanh thì toàn là màu hồng. Em..... Em..... Em cũng không biết nữa..... Em thấy đau, đau lắm. Em cảm thấy hai đứa bé ấy rất quen, khung cảnh xung quanh cũng vậy, nhưng em không thể nào nhớ ra được. Em.....

- Thôi được rồi, em nằm xuống đi. - Sam đỡ nó nằm xuống giường rồi bước ra ngoài. - Để chị đi lấy nước cho em.

.....

- David, cô bé hình như sắp có thể phục hồi trí nhớ rồi. Lại gặp ác mộng. Nhưng lần này thì chính là nhớ rất rõ hai cái tên MOON và SUN..... -
Sam lấy điện thoại ra cho David.

- Anh biết rồi. Anh không biết đến khi nào trí nhớ của Wen sẽ quay lại nữa. Nhưng anh mong, nếu cô bé nhớ lại thì nó cũng sẽ không phải chịu những tổn thương nữa.

- Em sẽ bảo vệ cô bé. Nhưng..... Muốn như thế thì em nghĩ Win phải lựa chọn dứt khoát, một là Wen, hai là Anna thôi. Nếu Anna vẫn còn cứ lớn vồn trước mặt Win thì em không biết là con nhỏ đó sẽ làm gì Wen nữa đâu.

-Ukm.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 133: Cuộc Tranh Cử ' Chiếc Ghế Vàng ' (Part 1)

10.10.2014

6h tối, tại nhà hấn

- Eo!!!!!!!!!!!!!! Ngừu Ngừu tuần này lĩnh vực may mắn là tình cảm này! - nó chăm chăm vào tờ báo Hoa Học Trò.

- Em lúc nào không may mắn! - Hấn ngồi bên cạnh phá tóc nó, nghe nó nói vậy liền hếch mũi lên trời - Nhất là lĩnh vực này.

- Này! - Nó khẽ tay hấn - Tóc người ta đang đẹp tự nhiên phá..... Hừ! May mắn chỗ nào?

- May mắn vì có bạn trai là anh này! - hấn tự sướng

- Thôi đi ông cụ non. Trẻ con vừa thôi. - nó liếc hấn

- Ờ kìa! Đã 'cụ non' rồi mà còn 'trẻ con'. Là sao?

- Ờ..... - nó phát cáu - Giờ muốn sao? Ngừu văn thì học dở mà sao đi bắt bẻ từng chữ người khác thì giỏi quá vậy?

- Em cũng đọc báo đấy thôi, có làm bài đâu!

- Xong rồi. - nó nhún vai - EM làm bài xong mới đọc báo chứ có ai đòi như anh, mới được vài chữ. LÀ SAO????????

- Dạ dạ..... Em làm liền. - hấn bĩu môi - Bà chần.....

- Nói gì đấy???????????? - nó thặng cho hấn một ánh mắt rất ư là triu mến

- Dạ..... Không có gì ạ!

- Giỏi..... Làm bài đi! - nó hếch môi rồi thông thả.. vắt chân lên bàn ngồi đọc báo tiếp

'Có những ngày mà ta từng yêu say đắm

Có nỗi buồn nào qua làm anh luôn nhớ một vòng tay ấm bên mình

Dù rằng anh đứng bên người và rồi cứ thế , cứ thế mãi trôi.

Và em cơn mưa đã qua đi rồi

Còn lại đây những nỗi buồn giấc mơ biến tan

Tìm lại em nơi phương xa xôi.

Tìm lại bao thời gian khi ta luôn chung đường

Tìm lại nơi lặng câm trong tim này bấy lâu

Tìm lại ấm áp khi em mang đi rồi

Anh không thể nhớ đến chiếc hôn

Từng dòng bao người qua trong ta như cơn mộng

Để rồi khi nhận ra trong anh đã mất em

Dù rằng nhiều người đã đến với anh bao ngày

Nhưng không thể lấp đi hết bóng em

Anh sợ mất em.....'

(Anh sợ mất em - 365daband)

Điện thoại của hân và nó đều đổ chuông cùng một lúc.

- Dạ? Em nghe!

- Dạ? Dạ. Vâng! - nó và hân cùng đáp như một cái máy

.....

- Ai gọi em vậy? - hân quay sang nó

- Anh David chứ ai. Chuẩn bị..... - nó thở dài

- Chị Sam gọi anh.

- Thôi để em về nhà chuẩn bị. - nó đứng dậy dọn dẹp sách vở.

- Anh đưa em về.

- Không cần đâu. Anh chuẩn bị đi. Em đi xe buýt về được rồi.

- Ai lại làm thế!

- Em đã nói không rồi mà..... - nó gắt nhẹ rồi quay gót ra cửa, để hân lại với vô vàn dấu hỏi chấm - Hẹn gặp lại. Bye!

- Sao cô ấy lại không cho mình đưa về nhỉ?

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Cuộc Tranh Cử ' Chiếc Ghế Vàng ' (Part 2)

7h tối, tại biệt thự Hoa lan Nó chọn cho mình một chiếc váy liền ôm sát thân màu đỏ bắt mắt, hở vai, cổ khoét sâu, một đôi giày gót cao khoảng 10 phân cùng bộ trang sức bằng đá Emerald quen thuộc. Mái tóc dài được nhuộm đỏ và xõa ra trông rất gợi tình. Nó ngắm nghía mình trước gương rồi hài lòng mỉm cười, một nụ cười rợn người. Nó mở tủ lấy thanh kiếm Nhật rồi bước xuống nhà.

- Xong chưa? - Nó hỏi

- Đang đợi cậu. - Ba cô nàng kia đã đợi từ đời nào

- Bệnh nghề nghiệp hả? - Jin hỏi

- Sao? - Yun nhú mào

- Ba người..... Đi đánh nhau thì chọn cho mình toàn là quần dài với áo, chỉ có Wen lại chọn váy, thêm đôi guốc cao nữa. Không thấy bất lợi à?

- Tại trình độ tụi này chưa bằng Wen nên mới kín cổng cao tường, chứ Wen thì không có trở ngại gì đâu. Đối với nó ấy hả. Đôi guốc cao ấy còn là một lợi thế nữa kìa. - Ji chẹp miệng - Không biết đến khi nào tớ mới có thể mặc váy ngắn, áo ôm, guốc cao như cậu mỗi khi đi đánh nhau nhỉ? Chắc khi ấy trông tớ hấp dẫn lắm nhỉ.....

- Thăng Jin nó kè 24/24 đấy. Đừng có mà mơ mộng viễn vông. Thăng nào có ý định hó hé với cậu ấy à, thăng Jin đem ra băm vằm thành trăm mảnh giờ. - Kull hù

- Xí..... Xem con Wen kìa. Nó như vậy thằng Win có nói gì không? - Ji bữu môi

- Anh thách em đấy. Ăn mặc kiểu ấy ra đường đi, coi chừng..... - Jin bốc hỏa tự đời nào

- Hờ..... - Yun cười - Đứa nào cá?

- Cá gì? - Bốn đứa bạn hỏi

- Cá xem thằng Win sẽ nói gì khi thấy con Wen lả lướt giữa đám con giang hồ như thế này.

- Cá liền. Ta bảo đảm thằng Win sẽ nổi cơn tam bành.

- Có thể là thế này..... - Ji bấm đốt ngón tay rồi giả giọng hằn - 'Em yêu à..... Sao em ăn mặc như thế? Muốn quyến rũ anh sao? Anh biết em đẹp rồi nên không cần em ăn mặc như vậy đâu. OK?'

- Hay cũng có thể là..... - Kull phụ họa - 'Em yêu à, em không sợ bị lạnh sao? Trời mùa đông này lạnh lắm, hai là chúng ta chuyển hơi cho nhau nhé!' Rồi bạn Windy yêu dấu sẽ ôm bạn Wen nhà ta khư khư không rời nửa bước. Vậy cho ấm.

- Theo tớ nghĩ. - Yun phất tay - Cậu ấy sẽ giật micro của chị Sam và anh David rồi tuyên thệ: 'Công chúa đây là của tôi, kẻ hèn nào mà dám liếc mắt nhìn công chúa dù chỉ một chút thì sẽ..... CHẾT - KHÔNG - TOÀN - THÂY. OK?'

- Tụi bây cá kiểu đó, nếu như Windy không làm gì thì sao? - nó nhún vai
- Rồi hơi.

- Vậy có dám cá không?

- Tụi bây nói nhiều quá. Cá thì cá, sợ gì. Tụi bây muốn gì?

- Tụi này chỉ cần cậu tổ chức cho cả nhóm tụi mình đi Ngũ Hành Sơn một ngày là vui rồi. - Yun vỗ tay

- Yêu cầu bạn Wen nói ra thân phận thật sự của mình. - Kull tiếp lời

- Cá thì cá. Nhưng chưa phải lúc tiết lộ ra thân phận thật sự của mình. Nên tớ có thể cho cả đám đi chơi thôi. Ok?

- Ukm.....

- Vậy đi..... Trễ giờ rồi.

p.s: vì năm nay là lớp 9 nên tớ cx ko có nhiều tg để viết truyện, mong m.n thông cảm.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Cuộc Tranh Cử ' Chiếu Ghế Vàng ' (Part 3)

Đúng 8h, cả bọn đã có mặt tại sân sau bar Nila. Đây là một bãi đất trống được san bằng từ một xí nghiệp cũ và hơn chục nhà kho, có diện tích gần một ki lô mét vuông (hơi quá!)

- Các em đã chuẩn bị xong chưa đấy? - Sam mặc một chiếc váy ren màu đen bó sát người cùng một chiếc mặt nạ đen trông thật huyền bí, bên hông cô có một bộ kim châm có ngấm thuốc độc đủ loại do Yan tự chế. David cũng khoác lên mình một màu đen kinh điển.

- Rồi ạ. - Yun mặc một chiếc váy xòe màu cam đậm (gần như là màu nâu), trên tay cô nàng là một dải lụa nhỏ màu trắng, hoàn toàn không hề có một vũ khí nào khác.

- Có vẻ như chị định thông báo cho cả thế giới giang hồ biết chị sẽ tái xuất giang hồ ấy hả? - Jin nhìn chăm chăm Yan.

- Muốn chế à nhóc? Về bang của nhóc đi. - Yan lừ mắt

- Sao chị nỡ đuổi em? - Xin chị đừng.... mệt bấy bề..... - Jin trưng bộ mặt tội nghiệp ra.

- Bấy bề con khỉ. Nhóc mà là bấy bề á hà..... Chị sẽ..... - Yan vung tay thành năm đấm

- Em muốn làm gì cũng được, miễn sao đừng có..... ' Chị sẽ chết ' là được rồi. - Gin trêu

- Anh..... - Yan giậm chân xuống đất, giậm dỗi bỏ đi.

- Chị, hôm nay cho em rút đi. - Su bước vào
- Sao thế? - Cả bọn ngạc nhiên
- Sasa nó..... Nó nhập viện ạ. - Su gượng cười
- Sao vậy? - Cả bọn lo lắng
- Dạ..... Chị..... - Su hơi ngập ngừng nhìn về phía nó - Chị.....
- Có chuyện gì sao? - Nó nhú mào
- Dạ..... Sasa nó có thai ạ.....
- HẢ???????????????? - Cả bọn sửng sờ
- Có thai?????? Không lẽ..... - Nó như chưa tin vào tai mình
- Dạ..... Chính là lúc đó ạ. - Su nhỏ giọng hẳn - Mẹ em đã ngất đi, giờ cũng đang ở trong viện, ba thì như điên lên, tìm đến bia rượu. Giờ em phải chăm sóc cho Sasa và mẹ ạ. Còn đứa bé..... Nó rất yếu ạ. Nhưng nếu như mà phá thai vào lúc này thì..... E rhaefng cũng sẽ nguy hiểm đến Sasa luôn ạ.
- Chị phải đi thăm cậu mợ. Tất cả mọi chuyện là do chị. - Nó vợ vội cái áo khoác
- WEN!!!!!!!!!!!! - Ba cô nàng giữ lấy nó
- Nếu đi thì cả bọn cùng đi. - Ji nói
- Vì tất cả chúng ta đều liên quan đến chuyện này mà. - Yun nói
- Phải đấy! - Kull gật đầu

- Không ạ. - Su xoa tay - Các chị..... Tốt hơn hết là giờ chị nên ở đây đi ạ. Trận chiến..... Và bố em cũng không muốn chị đến đâu. Chị mà đến, em sợ Sasa nó sẽ bị xúc động mà bệnh nặng thêm mất.

- Vậy..... - Nó bàng hoàng - Cho chị xin lỗi.

- Chị không cần phải xin lỗi. Sasa bị như thế này là do nó tự chuốc lấy. Nếu lúc ấy em và Windy không đến kịp thời thì có lẽ nó đã giết chị mất rồi. Gieo nhân nào gặt quả nấy thôi chị à, luật nhân quả mà chị.

- Nhưng nếu không phải quá yêu Windy thì cô bé đâu có làm vậy..... Tất cả cũng vì tình yêu mà ra..... - Sam đã hiểu phần nào câu chuyện - Cũng tại số mệnh em chị quá đào hoa thôi mà.

- Uhm..... Chị hiểu rồi. Vậy em có gắng chăm sóc mợ đi. Để mai chị nấu cháo..... - Nó lờm nguýt Sam rồi quay sang Su.

- Dạ..... - Su cúi chào tất cả mọi người rồi chạy vụt đi. Để lại nó với một nỗi lo lắng lớn trong lòng.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 136

Su vừa đi khỏi.....'ứ mỗi sáng thức dậy, bên cạnh anh luôn có một vòng tay

Cứ mỗi sáng thức dậy, anh lại nhận được một nụ hôn

Em ơi em biết không? anh chỉ ước đôi ta như thế này

cứ trôi qua mỗi ngày, rất đơn giản mà thật hạnh phúc

Nhiều lúc đôi ta giận nhau, anh lặng im không nói

Nhiều lúc em như trẻ con cứ muốn anh ôm chặt thôi

Nhiều lúc đôi ta giận nhau vu vơ, chẳng biết vì điều gì ??

Nhưng như vậy , anh lại yêu em hơn

Tình yêu không chỉ niềm vui, mà còn cả khổ đau

Mình hãy hy sinh vì nhau , để tìm một hạnh phúc

và bước trên con đường đi của em sẽ có một người luôn yêu em, luôn bên em mà thôi

Chính là anh....' (Chính là anh - The men)

- Gì? - Nó gắt nhẹ- Chồng yêu gọi mà giọng em sao thế? - Giọng hằn trâm ố đầu dây bên kia- Em đang mệt. - Có gì à?- Em không sao cả. Anh đừng lo. Chỉ là đang suy nghĩ chút chuyện thôi.- Vậy.....- Em đã nói là không sao rồi mà..... Em cúp đây. Khoảng 8h gặp.----- Chồng

gọi mà nói kiểu gì thế? - Ji trêu- Chồng gì mà chồng. Có ai đã gả vào nhà
đấy đâu mà chồng với chả vợ.- Có rồi đấy..... - Sam lừ mắt - Nhóc
không gả vào nhà chị thì gả vào nhà ai?- Có anh Heo nhà em thì có. - Nó
đốps lại - Á..... Sao anh lại cớ em?- Heo mô hử? - David lừ mắt -
Muốn gì?- Thôi đi. - Sma giải vây - Tám giờ rồi. Em điện lại cho Win đi,
đến giờ rồi.....- Vâng.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 137

- Windy! - Nó đến bên hắn tự lúc nào- Con nào thế? - hắn nhíu mày nhìn chiếc mặt nạ to bản đính kim cương trên mặt nó. Hắn lúc này lại chọn một màu đỏ chói như ông mặt trời cùng chiếc mặt nạ màu đỏ nốt.

- Muốn chết à? - Nó chìa tay ra ngắt véo vào hông hắn - Nói cái kiểu gì đấy?

- Hơ thôi thôi..... Anh chỉ là không tin và không dám tin em yêu của anh lại mặc như vậy..... - Hắn nhìn chăm chăm vào cái cổ trắng nõn của nó.

- Cái đồ biến thái..... - Nó bật xa ra hai bước

- Em hiểu thế nào là Ma Kết? - Hắn khoanh tay - Ma Kết là Dê Già đấy em yêu ạ.....

- Kệ cái đồ Dê nhà anh..... - nó hất mái tóc dài ra đằng sau, ngúng nguẩy bỏ đi.

Bọn bang chủ bang phó các bang dưới nhìn nó mà hai mắt in rõ hình trái tim.

- Đây..... - Hắn đã phát hiện ra những ánh nhìn háo sắc của lũ ở dưới, máu ghen đã bùng lên tới não.....

- Gì? - Nó quay lại

2s

3s

Hắn vươn tay tới kéo nó vào lòng, đặt một nụ hôn thật lâu, thật dài lên môi nó. Nó hơi có chút bất ngờ nhưng cũng nhanh chóng đáp trả lại.....

- E hèm..... Con nít con nôi mà bày đặt hôn với chả hít..... -
David từ phía sau tăng hăng một tiếng rõ to. Sam thì đứng cạnh cười khúc khích. - Em vui không? - David lập tức dùng ánh mắt tựa băng ngàn năm tặng Sam.

- Sao? Anh làm như anh hiền lắm vậy. Dám bóc lột nụ hôn đầu của người ta rồi mà còn..... - Sam chu môi lên nói - Giờ thằng em trai em nó trả thù thôi mà. Huề.....

- Em..... Em..... - David tức nổ đóm mắt. Đây chính là cô gái thứ hai dám cãi lại anh (Cô gái đầu tiên là nó đó!. - Em gái anh nó còn nhỏ mà.....

- Nhỏ quá Wen nhỉ..... - Sam cười tươi, vậy anh cướp nụ hôn đầu của em năm bao nhiêu tuổi? Năm mười tuổi đấy! Wen đã mười bảy rồi, anh còn bảo nhỏ gì nữa.....

- Anh..... Chị..... - Nó bó phép cho hai người này.

- Hai người có thôi đi chưa? - Hắn hất hàm - Hai người đang tập hư trẻ nhỏ đấy! Chúng em còn nhỏ dại thế mà.....

- Mà lớn to cái đầu rồi mà nhỏ dại cái chi nữa? - Sam vung nắm đấm - Em dâu chị đây mới gọi là nhỏ dại này..... Wen nhỉ.....

- Anh đã đồng ý gả em gái anh cho em trai em chưa mà đòi em dâu? - David bất mãn - Phải gọi là em chồng mới đúng!

- Anh thêm gả cho anh. - Sam bĩu môi

1s

2s

- Em thử nói lại xem, em có tin là anh hôn em ngay bây giờ không? -
David kéo Sam vào lòng, hai đôi môi giờ chỉ còn cách nhau 2cm.....

- E hèm..... Trẻ em dưới mười tám không nên xem cảnh này..... -
Hắn che mắt nó lại

- Anh mấy tuổi mà bảo em dưới mười tám?

- Anh đã mười tám nếu tính theo tuổi âm. - Hắn nhún vai - Anh sinh đầu
năm mà.....

- Mấy đứa này..... - Mặt Sam đỏ như quả gấc, đẩy David ra, hét ầm
lên.

- Thôi đủ rồi..... - David giải vây, kéo tay Sam đi trước.

- Chờ em với..... - Nó với theo

- Đứng lại cho anh..... - Hắn kéo tay nó

- Huh? - Nó quay đầu lại - Có gì sao?

- Có đấy! Anh biết là em đẹp rồi nên không cần phải mặc chiếc váy này
để quyến rũ anh đâu nhá. - Hắn cởi chiếc áo đen trên người mình ra và
choàng vào cho nó.- Em nóng thì nói anh, anh truyền hơi lạnh cho, con gái
trời này mặc váy như thế này dễ bị cảm lắm. Ok?

- Kệ em..... - Nó than thầm - Chết rồi.....

- Sao? - Hắn nhú mào - Em nói ai chết rồi?

- À..... Không có gì đâu..... - Nó xua tay - Em chỉ nói..... Lũ kia chết hôi mà. - Nó chỉ đại về phía lũ ngồi dưới.

- À..... - Hăn nhếch môi quay về phía lũ đó - Như mọi người đã biết. Tôi Windy - Bang chủ bang K&W - Hoàng tử - chính thức tuyên bố, và đây cũng là một mệnh lệnh. Từ nay, nếu có bất cứ ai dám nhìn trộm, ve vãn, tán tỉnh hay có ý định đến gần Công chúa Wendy - Bang chủ A&D. CHẾT - KHÔNG - TOÀN - THÂY! - Hăn gần từng chữ.

- Sao..... - Nó há hốc mồm.

- Em muốn gì? Em chỉ là người của anh. Biết chưa? - Hăn nói rồi ôm chặt nó vào lòng bước đi trước ánh nhìn trầm trồ ngưỡng mộ và cả ghen tị của tất cả mọi người ở dưới.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 138: Cuộc Tranh Cử '\Chiếc Ghế Vàng\' (Part 6)

- Như mọi người đã biết, cuộc tranh cử hôm nay để giành ra chủ nhân mới cho Chiếc ghế vàng... - Sam nói

- Luật: Vũ khí tùy ý, bị thương - loại, không được giết người, giết người - trục xuất khỏi thế giới ngầm. Hết... - David lướt quanh các bang chủ bang phó ngồi dưới

- CUỘC TRANH CỬ - BẮT ĐẦU!

Sam vừa dứt lời tất cả bang chủ bang phó đều xông vào nhau... Cả bọn mười một đứa đứng tụm lại thành một vòng tròn (nó, hăn, Ji, Jin, Yun, Yin, Kull, Ken, Yan, Gin, Cin)

- Chán quá đi... Bốn tiểu thư đây buồn ngủ rồi. Nhìn mấy kẻ đó cứ xáp lá cà vào thế, không chết cũng bị thương cả hai... Nhìn ngựa con mắt dễ sợ.
- Yun ngáp dài ngáp ngắn

- Ngủ mãi thành heo giờ... - Yin đớp lại ngay

- THÔI ĐỦ RỒI! - Đồng thanh tập 1

- Sao lại không được giết? - Ji hỏi

- Thì bởi vì nếu giết hết thì tội mình lấy ai mà cai trị? - Jin ôn tồn giảng giải - Em hiểu chứ?

- OỆ..... - Đồng thanh tập 2

- Thôi đi! - Nó gần từng chữ - Tách bang ra giùm...

- Sao vậy? - Kull nhúu mày

- Thì không thích chứ sao. Ok? - Nó nguýt dài hăn

- Hazzzzzzzz. Yêu nhau lắm, cắn nhau đau mà.... - Yan tủm tủm - Mấy đứa có để ý gì không?

- Để ý gì? - Đồng thanh tập 3

- Cái áo khoác ở đâu ra vậy? - Gin hỏi - Lúc này anh nghe em nói thà chết cũng không mặc áo khoác vào mà...

- Chuyện là vậy nè! - Yan cười nhìn khuôn mặt đỏ hơn quả gấc của nó và hăn

Quay ngược thời gian

- Á! Anh buông em ra đi! - Nó hét lên vùng vẫy

- Không! - Hăn kéo nó vào trong phòng vip 1 rồi khóa trái cửa lại

- Anh làm gì đấy? - Hăn đẩy nó ngã lên ghế sofa

- Em nghĩ anh làm gì? - Hăn vòng tay đứng nhìn nó

- Em có làm gì anh đâu... - Nó chu môi giận dữ

1s

2s

3s

Hắn mất ngủ cúi xuống hôn nó. Không kịp phản ứng, nó kéo cả hắn ngã ngửa ra sofa. 5ph sau, hắn mới buông nó ra...

- Anh... - nó chưa kịp ngồi dậy thì đã bị hắn đè lên người

- Em muốn nói gì? - Hắn nở một nụ cười tà ác. Hai khuôn mặt giờ chỉ còn cách nhau có 5cm.

- Anh.... nặng quá à! - Nó chớp chớp đôi mắt ngây thơ vô tội nhìn hắn (ngây thơ vô - số - tội thì có) - Anh định đè em chết đây à?

- Sao? Em có ý kiến gì à? - Em nên nhớ là anh chưa phạt em đấy!

- Phạt chuyện gì? - Nó vô tư hỏi lại

- Chuyện em dám ăn mặc như thế này đi ra ngoài. Em có biết làm lúc này mấy tên háo sắc kia nhìn em bằng cặp mắt gì không?

- Em không quan tâm. Miễn sao em thấy thích là được. - Nó nhún vai

- EM - NÓI - CÁI - GÌ??? - Mặt hắn đã nổi lên vô vàn gạch đen

- Thì em nói em không quan tâm đến lũ đó... - No hất mặt - Anh sao vậy???

- EM - LÀ - CỬA - ANH! - nó vươn tay kéo thẳng chiếc váy của nó xuống.

- AAAAAAAAAAAAAA! Anh..... - Nó vội lấy tay kéo chiếc váy lại

- Em nên nhớ đừng bao giờ chọc giận anh... - Hắn giữ tay nó lại rồi cúi xuống đặt lên chiếc cổ trắng nõn và bầu ngực căng tròn của nó vô vàn dấu đỏ đỏ hồng hồng...

- A!!!!!!!! Anh..... - nó vùng vẫy - Buông em ra...

- Em làm như đây là lần đầu tiên anh nhìn thấy em như thế này á! - hắc ngời dậy - Tha cho em đây!

- Anh... - nó thút thít - Như thế này sao em mặc váy vào được? - Nó chỉ lên những cái vết đỏ đỏ hồng hồng trên cổ và ngực

- Hazzzzzz. Ai bảo em mặc chiếc váy đó! - Hắc đưa cái ác khoác đen của mình cho nó - Mặc vào đi!

- EM - GHÉT - ANH! - nó quát lên rồi chạy thẳng ra cửa

- Ở..... - hắc nhìn theo bóng nó vừa chạy ra ngoài - Trẻ con vừa thôi!

Trở về hiện tại

- HAHAAHAHAHA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - đồng thanh tập 4

- SAO ANH CHỈ BIẾT???????????????? - nó và hắc đồng thanh, mặt tỏa ra hàn khí

- Camera trong phòng vip 1 anh mới sửa chiều nay... Ai ngờ nó cũng có hiệu quả đây! - Gìn cười

- Nhưng mà mấy đứa còn nhỏ lắm. Không nên đâu nhá! - Yan xua tay

- Hai người kia mà biết là toi đó! - Cin chỉ tay về phía David và Sam

- Cấm mấy người kể chuyện này cho hai ông bà đó nghe! Coi chừng tui... - Nó quắc mắt về phía cả lũ

- Ngu sao kể! - Hắc đốp lại

- Tôi nói anh à? - Nó giậm chân - Đừng có mà nói chuyện với tôi nữa...
Cứ xem như chúng ta không quen nhau đi há!

- Ờ KÌA!!!! - hấn lắc đầu bó tay với nó - Đúng là trẻ con, mau đổi dễ sợ

- Chúc bạn may mắn lần sau. - Ken nãy giờ im lặng nghe chuyện vui,
giờ mới vỗ vai hấn nói một câu

- Không phải là cái chợ cho mọi người bàn tán rì rầm đâu nhá! SILENT
UP! - Nó quát làm ai nấy im thin thít

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 139: Cuộc Tranh Cử ' Chiếu Ghế Vàng ' (Part 7)

- Á!!!!!!!!!!!!!! - Nó vừa quay mặt lại đã có một tên không biết điều xông đến. Không kịp chuẩn bị, nó đã lĩnh trọn một nhát kiếm vào vai... Vết thương không sâu nhưng máu vẫn chảy

- HAHA!!!!!!!!!! Vậy là công chúa đã bị thương.....
HAHAHAHAHA!!!!!!!!!!!!!! - Tên ấy cười như điên

- HAHA!!!!!!!!!!!!!! - đồng thanh - Cười vui nhỉ???????????? - Chết nè.....

Cả bọn xúm vào, mỗi người đập tên ấy một phát. Trong lúc không để ý, cả bọn đã bị.....

- Á!!!!!!!!!!!!!! - những tiếng hét vang lên cùng một lúc. Cả bọn khụy xuống, máu chảy lênh láng

Hoá ra trong lúc không để ý, cả bọn đã bị những tên của các bang xông đến đánh. Nó bỗng trợn tròn mắt, một tay ôm vết thương, một tay cầm kiếm chém hết những tên ấy..... Một cuộc ẩu đã sắp diễn ra.....

- Dừng lại..... - David bước xuống ngăn cản nó

- Anh buông em ra..... Em phải giết chúng..... - Nó vùng vẫy

- Em đang bị thương mà..... Để còn vòng hai nữa.....

- Vậy..... - nó nhìn xung quanh - Vòng hai chỉ còn hai anh chị và Windy thôi sao?

- Ba người thì chiến cái quái gì? - Sam thở dài - Chị thách đấu với hai em... Nếu thắng hai anh chị thì chiếc ghế Vua và Hoàng hậu sẽ thuộc về hai em.... Ok?

- Có cần phải tuyệt tình vậy không?????????? - Nó rưng rưng nước mắt

- Không..... - David nghiêm nghị - Em vào trong băng vết thương đi..... Windy và Sam, hai người đưa lũ chuột này vào trong chữa trị.....

- Vâng..... - Cả ba ỉu xiu

- Chúc mừng..... - Cả bọn đồng loạt đứng dậy ôm lấy vết thương.....
- Đúng là bất cần mà.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 140: Cuộc Tranh Cử "Chiếc Ghế Vàng" (Part 8)

- Hừ..... - Nó khê nhãn mặt - Đau quá.....

- Cũng biết đau à? - Hả đang băng bó vết thương ở cổ tay trái cho nó..... - Bất cần quá!!!!!!!!!!!!!!

- Xì... - Nó chu môi - Á!!!!!!!!!!!!!!

- Đã bảo đừng cử động mạnh mà..... - Hả nhãn mặt - Vết thương hở miệng bây giờ.....

- Nhưng..... Sao giờ..... Cầm kiếm..... Nó đau..... - Nó mếu máo

- Lúc nãy anh thấy em cầm kiếm bằng tay phải, một mình xử cái đám đó có sao đâu.....

- Nhưng..... Em thuận tay trái mà.....

- Vậy anh chịu..... Nhưng em không thể cầm kiếm bằng tay phải được đâu..... OK????????????

- Ê thằng nhóc kia..... Anh bảo mày đi cùng với chị Hai mày cơ mà..... Sao ở đây???????????????? - David bước vào - Em gái tao tao lo, mày đi trị vết thương cho lũ kia đi.....

- Cho chúng nó chết luôn đi..... Trị gì mà trị..... - Hả quát - Á!!!!!!!!!!!!!! - "Bốp!!!!!!!!!!!!!!"

- Cho anh chết..... - Nó bay khỏi ghế với tốc độ ánh sáng và thẳng tay tặng hấn một cú vào đầu - Anh dám trù mảy đưa bạn bè thân yêu của em chết..... Người chết phải là anh mới đúng ấy..... Anh chết đi cho đời nó đẹp.....

- Em nở lòng nào..... - Hấn đưa đôi mắt ngây thơ vô (số) tội ra nhìn nó

- Em thì không nở nhìn anh chết..... nhưng..... em có thể nở giết anh chết..... - Nó nói mĩa

- Thôi nhá! - David can - Trẻ con vừa thôi..... Chuẩn bị đi.....

- Hừ..... - Hấn hừ mũi - Ai đời lại bị thương ngay trước vòng hai bao giờ cơ chứ.....

- Kệ tôi..... - Nó lườm nguýt - Anh lo cho thân anh trước đi.....

- Anh sẽ không nường tay đâu nhá! - David nhún vai rồi nhẹ nhành bước đi - Bye bye!!!!!!!!!!!!

- Còn vợ chồng mình ở lại trong phòng thôi đấy! - David vừa đi khỏi, hấn đã quay sang nhìn nó bằng một ánh mắt.....

- Biến đi! - Nó trợn tròn mắt - Tôi đi qua thăm lũ kia..... Anh cứ đứng đây mà ảo tưởng sức mạnh một mình đi.....

- Anh có làm gì em đâu mà đỏ mặt thế..... - Hấn ôm bụng cười - Trêu chút thôi mà..... Làm gì mà nghĩ bậy bạ thế..... Vợ yêu nhỉ???

- ĐẸP ĐI! AI THÈM LÀM VỢ YÊU CỦA ANH..... - Nó hét toáng lên rồi tặng cho hấn một cú đá vào chân và bước ra khỏi phòng

- Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Hấn nhăn nhó ôm chân đuổi theo nó - Giày cao gót mà

trời..... WENDY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 141: Cuộc Tranh Cử "Chiếc Ghế Vàng" (Part 9)

- Vòng hai chính thức bắt đầu..... - Sam nói từ tốn

- HOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO! Tất cả những kẻ bị thương lúc này nếu như tỉnh rồi thì cũng có thể ra xem trận chiến

- Đánh hết sức mình vào..... - David nói

- BẮT ĐẦU..... - Sam vừa dứt lời, bốn thanh kiếm bạc đã vang lên những tiếng kêu rất "vui tai" - ĐÁNH HẾT SỨC ĐI.....

- Được..... - Nó và hãn đồng thanh

.....

Ba mươi phút sau

- Hộc..... Khá lắm..... Sau bốn năm sống ẩn mà em vẫn có thể điều luyện như vậy..... - Sam nhìn nó

- Chị cũng vậy thôi..... - Nó cười nhẹ

- Khá lắm nhóc..... - David đưa ngón tay cái lên

- Anh..... - Hãn hất mặt

- Tiếp đi..... - Nó nói

Cả bốn người lại xông vào nhau. Nhưng đâu ai để rằng nó không thể cầm kiếm bằng tay phải nên đã đổi sang tay trái, và vết thương ở cổ tay của nó đã bị mở miệng và máu bắt đầu chảy ra.

- Á!!!!!!! - Nó nhắm mặt và ôm cổ tay

- WENDY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Hắn thấy nó khụy xuống liền quăng kiếm và chạy đến bên nó

- Không được..... - Nó đẩy hắn ra - Còn trận đấu.....

- ĐỪNG DẬY WIN!!!!!!!!!!!! - Sam hét - EM KHÔNG ĐƯỢC NHƯ THẾ.....

- TRONG TRẬN CHIẾN KHÔNG ĐƯỢC PHÉP SƠ HỎ..... - David không nường tay tặng cho hắn một nhát

'Keng.....'

Hai thanh kiếm động vào nhau

- Anh nghĩ em chịu thua à???????????? - Nó dùng kiếm đỡ lại

Bất chợt, nó bỗng đứng dậy, tháo hai viên ngọc trên hai thanh kiếm ra. Bỗng dừng từ chỗ tay kiếm, hai con dao lam hiện ra dưới ánh nhìn sững sốt của mọi người.... Nó vẫn bình thản lắp hai viên ngọc vào lưỡi dao. bỗng dừng hai con dao phát ra một ánh sáng rất kì lạ.....

- Đến lượt em phản kháng đây..... - Nó hất hàm rồi ném hai con dao đó thẳng vào chỗ Sam và David đang đứng. Chưa kịp định thần và bị thứ ánh sáng trên hai con dao làm chói mắt.....

- Á!!!!!!!!!!!!!! - Sam và David đều hét lên. Hai con dao đều sượt qua bả vai của họ.

- Em thắng..... - Nó nhếch mép - Nhưng mà em chẳng muốn làm chức cao..... Như cũ đi.....

- Hớ..... - Đến lúc này Sam và David mới hoàn hồn - Em.....

- Dạ sao..... - Nó tròn mắt - Á!!!!!!!!!!!!!! - Nó bỗng thấy đầu mình choáng váng. Nó hét lên rồi ngất đi

- EM..... EM LÀ WENDY HAY LÀ MOON VẬY
HẢ???????????? - Hắn chạy đến bên nó rồi hỏi

- WENDY!!!!!!!!!!!!!! - Cả đám chạy đến

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Quyết Định Đi Du Học

- Ủa..... Em đang ở đâu đây? - Nó từ từ mở mắt
 - Wendy..... - David chạy đến bên nó - Em sao rồi?
 - Sao em có duyên với bệnh viện vậy hả? - Sam gắt
 - Chị..... Sao chị lại nói vậy..... - Hấn lườm Sam
 - Cái thằng này..... Giờ có bạn gái nên không xem chị ra gì nữa à???????? - Sam tròn mắt nhìn thằng em trai
 - Thôi..... Hai chị em nhà này.... - David xua tay - Em đấy.... Chấp con nít làm gì.....
 - Anh nói ai là con nít vậy hả????????/ - Hấn quắc mắt nhìn David
 - Thôi..... Xin ba người..... Ba người ra khỏi phòng giùm em..... - Nó xua tay
 - Sao vậy???? - Hấn vùng vằng - Em..... nữ lòng nào đuổi anh????
 - Anh..... nữ lòng nào..... - Nó tủm tỉm cười - Ở lại đây nhìn em thay quần áo????
 - Có gì đâu..... Em làm như..... Anh chưa nhìn thấy em..... vậy vậy đó á..... - Hấn trêu người
- *bốp bốp*

- Mà y vừa nói gì? Nói lại thử xem??????? - David đấm hấn hai phát -
Mày đã làm gì em tao?????????

- Thôi anh..... - Sam giữ David lại - Đang ở trong bệnh viện đấy.....

- Em buông anh ra..... Thằng em của em nó bắt trị rồi..... - David
hất tay Sam

- Anh..... - Nó bật dậy - Yêu cầu cả ba bước ra khỏi phòng em
gấp..... Are you understand?????????

- Nhóc hãy đợi đấy..... - David hậm hực kéo tay Sam

- Có chuyện gì không? Anh đi chậm thôi..... - Sam bị David kéo
ngược ra thì hét toáng lên

- Không đi chậm được..... - David hằm hằm

- ĐỨNG LẠI!!!!!!!!!!!!!!!!!! - Sam hét lên - Anh đừng có giận thằng Win
rồi trút lên đầu em

- Anh..... - David chợt nhận ra mình vừa động vào sát thủ bậc nhất
hành tinh - một trong hai người con gái mà anh sợ phải chọc giận nhất (nó
và Sam)

- Anh gì mà anh..... - Sam hậm hực

- Thôi mà..... Cho anh xin lỗi..... Là anh giận quá mất khôn.....

- Em sẽ tha lỗi cho anh với điều kiện..... Bỏ qua chuyện thằng
Win..... - Sam khoát tay

- Không được! - David giậm chân

- Vậy thì thôi..... - Sam giả vờ giận dỗi bước đi
- Ờ thôi..... Được..... - David ỉu xiu (cái đồ đại gái)
- Vậy có được hơn không..... Giờ anh muốn gì? - Sam mỉm cười
- Em có thấy..... Wen hình như sắp nhớ lại mọi chuyện rồi không?
- Ukm.....
- Em có thấy..... Từ ngày về nước, từ ngày gặp lại thằng Windy.....
Con Wen nó nhập viện vì ngất xỉu và đau đầu không?
- Ukm.....
- Em có thấy.....
- Rồi rồi..... Thấy rồi..... Giờ anh muốn gì?
- Anh sẽ xin nội cho con bé..... Đi du học lại.....
- Vì sao cơ chứ?????
- Anh muốn con bé cách xa thằng Windy cho đến khi nào con bé nhớ
được tất cả mọi chuyện và nó sẽ phải có thể đối mặt với chuyện ấy.....
- Tùy anh.... Em không có ý kiến.... - Sam nhún vai bước đi - Nhưng em
thật sự không muốn con bé phải đi du học đâu..... Tất cả mọi người
đều không nỡ xa con bé..... Nhưng tùy vào quyết định của nội thôi.

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Kế Hoạch Quỷ Quái - Thúc Ép Đi Du Học (Part 1)

- Wen à... Anh có một chuyện muốn nói với em... - David bước vào phòng nó

- Có gì à?

- Ukm..... Anh biết em về Việt Nam chưa lâu nhưng..... - David ấp úng

- Sao mà anh ấp úng vậy? – nó nhúu mày

- Em có thể giúp anh một chuyện được không?

- Chuyện gì?

- Sam mới nói với anh... tập đoàn Sanding chi nhánh Hàn Quốc đang bị cạnh tranh... Sam muốn sang đó giải quyết... Nhưng....

- Nhưng anh lại không muốn xa chị Sam? – Nó nhìn ông anh bằng ánh mắt khinh bỉ – ĐỒ – DẠI – GÁI!

- Dại vợ có gì đâu mà sai? Nha????? - David trưng bộ mặt te tửn

- Có vợ rồi nên xem em gái như cỏ rác ven đường? – Nó bĩu môi

- Thôi mà..... Em gái anh vẫn là nhất.....

- Để đó..... Chị Sam khỏi đi đâu hết..... Em sẽ cử người bay sang đó..... Được chưa????

- Nhưng.....

- Còn nhưng nhị gì nữa.....
- Em đi đi..... Vì lãnh đạo sang giải quyết sẽ tốt hơn.....
- Không.... Anh nghĩ người của em tệ vậy à? Anh đừng có nói gì hết..... Em giúp anh vậy là được rồi... Không thì chị Sam phải đi đấy..... Ok?
- Nhưng..... Nhưng..... Nhưng.....
- Không nhưng nhị gì nữa hết..... Anh đi ra ngoài cho em nghỉ..... Em mệt rồi..... - Nó xua tay
- - Vậy em nghỉ đi..... – David ỉu xiu bước ra khỏi phòng. Mục đích của anh dụ cô em gái đi vì muốn nó tránh xa hẳn chứ không phải vì không muốn xa Sam.
- Sao rồi sao rồi? – Sma đứng ngoài, khi thấy David ra thì chạy lại hỏi
- Kế hoạch thất bại..... - David ỉu xiu – Dụ cách nào nó cũng không đi.....
- Hazzzzzzzzzzzz – Sam lắc đầu nhưng lại nhoẻn miệng cười – Chắc do duyên trời..... Vậy anh cứ để mọi chuyện bình thường đi
- Không bình thường được..... Anh phải tìm cách khác..... Phải để nó tránh xa thằng đó.....
- Nè..... - Sam giậm chân – Em trai em mà anh làm như cái gì ấy... Sao mà đuổi như đuổi như đuổi tà vậy hả?????
- Thôi mà..... Bớt giận..... - David xua tay – Anh lỡ lời
- Hứ! – Sam hất tóc ngúng nguẩy bỏ đi

- Hazzzzzzzzzzzz – David thở dài rồi chạy theo – Sam!!!!!!!!!!!!!! Đợi anh với.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Thúc Ép Đi Du Học (Part 2)

Tối hôm đó-----

- Wen! - Gìn gõ cửa phòng nó - Nội gọi sang nhà kìa.

- Sao vậy anh?

- Em cứ sang đi rồi biết.

- Ukm.....

- Cháu đang qua lại với cháu trai tập đoàn Thành Công?

- Dạ..... Sao nội biết ạ?

- Cháu không cần quan tâm đến điều đó. Cháu chỉ cần trả lời cho ông, có hay không thôi.

- Dạ vâng có.

- Cháu phải chấm dứt qua lại với đứa trẻ đó ngay cho ông.

- Tại sao ạ?

- Cháu không cần biết. Cháu chỉ cần biết là ông không đồng ý với mối quan hệ này.

- Thành Công và Đại Phong vốn không có hiềm khích, cũng đâu phải không môn đăng hộ đối. Tại sao ông lại không đồng ý?

- Cháu chỉ cần biết ông không đồng ý là được. Giờ cho cháu lựa chọn. Một là cháu về Mỹ sinh sống. Hai là phải chia tay với thằng nhóc ấy.

- Ông à, tại sao vậy? Cháu lớn rồi, cháu có thể tự quyết định chuyện tình cảm của bản thân. Ông không được ép cháu quyết định như thế. - Nó gắt lên

- Cháu!!!! Cháu!!!! - Mặt ông Phong biến sắc. Ông ôm lấy tim, thở dốc rồi ngã khụy xuống - Cháu.....

- ÔNG NỘI!!! - Nó hét lên rồi chạy đến dìu ông Phong - MỌI NGƯỜI ƠI!!!!!!!!!!

Tiếng còi xe cấp cứu xé toạc đi màn đêm yên tĩnh đang bao trùm cả khu biệt thự

- Ai là người nhà bệnh nhân Nguyễn Đại Phong? - Bác sĩ bước ra

- Chúng tôi! - Bác nó chạy đến

- Ông ấy bị lên cơn đau tim do kích động mạnh, không sao đâu. Tạm thời đã qua cơn nguy kịch rồi. Ông ấy cũng đã tỉnh. Chúng tôi sẽ kiểm tra ông ấy lại một lần nữa rồi chuyển sang phòng hồi sức. Đến lúc ấy mọi người có thể vào thăm. Nhưng tuyệt đối đừng để ông ấy bị kích động.

- Vâng, chúng tôi biết rồi.

- Hức hức..... Tất cả là tại cháu..... - Nó cúi mặt xuống hai tay khóc

- Không sao đâu..... Em không có lỗi.... - Gìn xoa nhẹ đầu nó

- Có chuyện gì vậy???? - Bác Diệp nó hỏi
- Dạ là ông bảo cháu phải chia tay với Win hoặc trở về Mỹ. Cháu.....
- Anh hiểu rồi....
- Win là ai????? - Bác Diệp hỏi
- Bạn trai con bé. Cháu trai Thành Công....
- Là cháu trai của Thành Công ư???? - Bác Diệp ôm nhẹ nó - Ông làm vậy chỉ là vì muốn tốt cho cháu thôi.
- Sao vậy ạ????? - Nó ngẩng mặt lên hỏi
- Bác không thể cho cháu biết được bây giờ. Nhưng có lẽ, cháu nên im lặng và làm theo lời ông đi. Đó lẽ là sự lựa chọn tốt nhất.
- Nhưng..... - Nó khẽ thở dài - Để cháu suy nghĩ. Nhưng tại sao không ai cho cháu lí do cả vậy?????
- Cháu không nên biết thì tốt hơn. - Bác Diệp thở dài - Thôi mình sang thăm ông đi
- Vâng ạ..... - Nó đứng dậy nhưng lòng ngổn ngang suy nghĩ
-
- Là anh nói với ông phải không? - Gin điện thoại cho David
- Phải..... Ông sao rồi? - Anh đang trên đường đến bệnh viện đây....
- Ông đã tỉnh rồi. - Gin đáp - Tại sao anh lại làm thế? Tại sao ông lại cấm hai đứa chúng nó? Em thật sự không thể hiểu được.

- Vì vụ tai nạn của con bé. - Sam đáp thay - Vụ tai nạn đó có liên quan đến thằng Win.

- Tai nạn nào? - Gin hỏi

- Vụ tai nạn cách đây 10 năm. Vụ tai nạn tại cánh đồng hoa ấy.

- Tại sao lại liên quan đến thằng Win?

Sam ngồi ghế bên cạnh giật lấy điện thoại:

- Chị cũng không thể kể đầu đuôi câu chuyện cho em rõ được. Tóm lại chị chỉ nói. Con bé hôn phu của thằng Win nhà chị đã đẩy Wen xuống dưới dốc sau khi thấy con bé chơi đùa thân thiết với thằng Win. Chuyện đó chính mắt thằng Win và chị đã trông thấy con bé rơi xuống vực. Nhưng thằng Win cứ nghĩ con bé đã chết từ lâu rồi, chứ nói hoàn toàn không biết con bé chính là cô nhóc năm xưa chơi đùa với nó, vì con bé đã che giấu thân phận của mình, em hiểu chứ? Nhưng dạo gần đây, tần suất đau đầu của con bé ngày càng nhiều, trí nhớ nó đang dần hồi phục. Càng ở bên thằng Win, con bé sẽ càng nhớ nhiều hơn. Đồng nghĩa với việc nó sẽ phải đối mặt với tổn thương vì thằng Win nhiều hơn. Hơn nữa, con bé hôn phu của thằng Win vừa trở về từ Hàn Quốc, Chị sợ nó sau khi biết Wen chính là cô bé năm nào sẽ làm cho con bé bị thương một lần nữa. Cha chị cũng biết chuyện này nên đã chuyển gia đình chị đi sau vụ đó không lâu, em nhớ không? Do vậy, tốt nhất là để con bé tạm xa thằng Wen đến khi nó hồi phục trí nhớ hoàn toàn và có thể đối mặt với quá khứ. Về phần thằng Win, thời gian này để cho nó có thể lớn thêm chút nữa và đủ sức chống lại sự ép buộc của ba chị. Chị cũng chẳng thích con nhỏ đó một chút nào. Thời gian này cũng sẽ làm cho mọi chuyện trở về quỹ đạo. Có lẽ để thêm ba năm nữa đi. Khi chúng nó đủ tuổi. Bây giờ chuyện thân phận ở trường của chúng nó cũng đủ rắc rối rồi.

- Vâng, em hiểu rồi. - Gin khẽ thở dài - Tạm biệt chị.

- Nhớ không được nói bất cứ đứa nào về chuyện này đâu đấy!

- Vâng ạ.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 145: Hiếu Lành

- Cháu xin lỗi nội..... - Nó cúi đầu bên giường ông Phong - Nhưng cháu không thể làm theo ý ông được- Ông cũng không thể ép cháu làm theo ý mình. - Ông Phong thở dài - Nhưng cháu hãy hiếu, những gì ông làm đều là vì muốn tốt cho cháu mà thôi.

- Nhưng ông à, tại sao vậy? Tại sao mọi người lại không thể cho cháu biết lí do?

- Ông không thể cho cháu biết ngay bây giờ được. - Ông Phong xoa nhẹ đầu nó - Cháu hãy về nhà suy nghĩ và quyết định đi.

- Nhưng...

- Đưa em về nhà đi con. - Bác Diệp bảo Gin - Tối nay mẹ ở lại đây. Con về thông báo với ba con đi. Nhưng bảo ba con cũng đừng lo lắng quá mà chệnh mảng công việc ở Hà Nội, ông đã không sao nữa rồi. Thế nhé.

- Vâng ạ.

- Thừa nội thừa bác Hai cháu về/Thừa ngoại thừa mẹ con về.

- Sao vậy ba? Con cũng không thể hiểu được. Để con bé nhớ lại cũng tốt mà. Sao ba lại..... - Bác Diệp đỡ ông Phong nằm xuống - Mình cũng không thể cứ để con bé như thế mãi mãi được... Ba....

- Con đừng nói nữa... - Ông Phong thở dài nhìn ra cửa sổ - Ba không nói đến chuyện đó..... Ba không muốn con bé đi nào con đường như bố mẹ nó...

- Là sao vậy ba???

- Cái chết của ba mẹ nó... - Ông Phong đưa đôi mắt đau đáu nhìn lên bầu trời sao - Hai con ở trên trời có linh thiêng hãy phù hộ cho con bé, nó đang đi vào con đường không nên đi rồi đấy...

Cả căn phòng bệnh lại rơi vào im lặng

- Tại sao vậy anh???? - Nó ôm vai Gin khóc nức nở khi vừa ra khỏi cổng bệnh viện

- Đừng khóc nữa.... - Gin ôm nó vào lòng - Nhưng anh nghĩ là nếu ngoại đã nói vậy thì em hãy làm theo đi. Rồi để anh từ từ thuyết phục ngoại cho em quay về. Chứ bây giờ anh nghĩ em không nên cãi lại ngoại đâu...

- Anh Gin, em..... CHIA TAY ĐAU LẮM PHẢI KHÔNG ANH?????

- Phải đấy em... ĐAU... ĐAU LẮM.... Lúc chuyện ấy vừa xảy ra, anh cũng đau khổ lắm. Mất đi Yan, anh không còn là chính mình nữa. Nhưng rồi mọi chuyện cũng sẽ qua thôi mà. Em đi du học, cùng lắm là vài năm thôi mà. Người em yêu vẫn còn đấy chứ đâu có mất đi đâu. Có lẽ ông ngăn cản hai đứa vì ông nghĩ hai đứa còn quá nhỏ để yêu. Biết đâu vài năm nữa, ông sẽ suy nghĩ lại thì sao, phải không?

- VẬY THÌ GIỜ EM PHẢI LÀM GÌ ĐÂY???? NGHE LỜI ÔNG ĐI SANG MỸ LẠI SAO????

- Em biết đó cũng là một quyết định tốt cho em mà. Chỉ là ba năm thôi, em đã sang nước ngoài bốn năm rồi, giờ thêm ba năm nữa cũng có sao đâu. Đến lúc ấy, khi quay về, em hãy xuất hiện với thân phận thật sự của mình. Chứ ở bên thằng nhóc ấy càng lâu, chuyện em giả mạo thân phận ở trường trước sau gì cũng bị lộ, đến lúc ấy càng khó giải quyết hơn nữa. Vả lại, em

không sợ ông sẽ phát bệnh lại sao. Ông đã lo lắng cho em rất nhiều rồi, đừng để ông buồn thêm nữa. Coi như vì sức khỏe của ông đi mà, Wen nhé!

Gin nhẹ nhàng xoa đầu nó

Nó cứ mãi khóc vào lòng Gin mà không biết rằng, bên kia đường đang có một người đứng nhìn họ

- Bệnh viện tư nhân, nơi chỉ những người giàu có mới được ra vào khám bệnh, tại sao em lại vào đây? Còn anh Gin nữa, hai người là ai? Hai người là gì của nhau mà đứng ôm nhau giữa đường vậy? RỐT CUỘC EM LÀ AI, EM LÀ AI HẢ??????? - Hấn gần mạnh từng chữ rồi lên xe chạy đi

Bar

- Cậu điên rồi à? - Jin chạy vào - 2h sáng còn ngồi đây uống rượu. Mai cậu không muốn đi học à????

- Sao cậu đến đây??? Đến đây làm gì????? - Hấn nhìn thẳng bạn thân rồi uống rượu tiếp. WENDY ĐÂU RỒI????? CÔ ẤY Ở BÊN THẲNG ĐÀN ÔNG KHÁC VÈ CHƯA?????

- GÌ MÀ Ở BÊN THẲNG KHÁC????? - Jin giật chai rượu trong tay hấn
- WEN CẬU ẤY ĐANG Ở NHÀ. CÓ CHUYỆN GÌ VẬY???????????

- CHUYỆN GÌ LÀ CHUYỆN GÌ..... CẬU TRẢ LẠI ĐÂY CHO TỚ.....
TỚ MUỐN UỐNG!!!! TỚ MUỐN UỐNG ĐỂ QUÊN ĐI HẾT BUỒN
PHIỀN

- Được. Cậu muốn thì tớ mặc xác cậu. Tớ gọi chị Sam và Wen đến. Để xem cậu bướng như thế nào được nữa.

Jin bước ra ngoài

- CHẾT ĐI!!!! - Hân tức giận ném mạnh chai rượu vào góc tường -
WENDY!!!! TẠI SAO EM LẠI LÀM THẾ VỚI ANH HẢ??????

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Chúng Ta Chia Tay Đi

15ph sau- Jin! Win đâu rồi? - Sam và nó chạy đến nơi

- Trong kia. - Jin thở dài chỉ vào phòng vip 1

- Cái gì đây? - Nó mở cửa phòng ra.

- Á Á!!!!!! - Jin chạy theo - Wen khoan hãy vào đó!!!!!!

- Muộn rồi em... - Sam đứng bên cạnh khoát tay - Thằng này bị sao vậy??????

- Đi ra! - Nó đưa ánh mắt ngàn mũi dao đến cô gái ăn mặc thiếu vải trầm trọng đang ngồi trên đùi hăn - Cô gan lớn nhỉ????

- Cô là ai???? - Cô gái cũng không kém cạnh liếc lại nó - Cô cũng muốn giành anh ấy với tôi à????? Nhìn lại chiếc váy ngủ trên người cô đi. Quê mùa học đòi làm gái bao phải không????

- Thế thì sao mà không phải thì sao??????? - Nó bất chợt mới để ý lúc nãy sau cú điện thoại của Jin đã vội chạy ra khỏi nhà mà quên thay quần áo, chỉ độc mỗi bộ váy ngủ ở trên người - Jin, cậu mang cô gái này tránh xa ra đi, khuất mắt tớ. Hiểu rồi chứ?????

- Ừ. - Jin bấm điện thoại, 5s sau, 2 người bảo vệ chạy đến và kéo cô gái ấy đi

- Mà là ai?????? - Cô gái đó gào thét

- Không cần biết. Nhưng cô chỉ cần biết, tôi cũng là một người có máu mặt trong giới giang hồ. Và anh ấy là của tôi....

- Cô..... - Một anh bảo vệ nói nhỏ vào tai cô gái ấy, cô ta lập tức tròn mắt
- Tôi xin lỗi, tôi sai rồi..... Cô hãy cho tôi một con đường sống đi mà.....

- Đem cô ta xuống phòng tối. Tùy các người xử lí. - Jin phẩy tay, cánh cửa dần đóng lại

- WEN..... EM LÀM GÌ Ở ĐÂY????? - Hấn ngược mặt lên nhìn nó

- Còn nhận ra tôi sao????? - Nó ngồi xuống chiếc ghế, tiện tay vợ lấy ly rượu trên tay hấn rồi uống - Tưởng bị cô gái kia làm lóa mắt rồi chứ?????

- Em..... - Hấn nắm chặt tay, tức giận - Ủ ĐẤY THÌ SAO???? TÔI LÀ THẾ ĐẤY!!!!!! THÌ SAO NÀO??????? TÔI Ở ĐÂY VỚI GÁI BAO. CÒN CÔ THÌ Ở NGOÀI KIA ÔM ÔM ẤP ẤP THẲNG ĐÀN ÔNG KHÁC..... CÔ TƯỞNG CÔ TRONG SẠCH HƠN TÔI SAO????????

- AI??? ANH ĐNAG NÓI AI VẬY????????

- TÔI ĐANG NÓI CÔ!!!! NẦY TRƯỚC ỒNG BỆNH VIỆN, CHÍNH MẮT TÔI ĐÃ TRÔNG THẤY CÔ ÔM THẲNG CON TRAI KHÁC MÀ KHÓC..... CÔ KHÓC CHO AI THẾ HẢ?????? NỤC CƯỜI....

- ANH THỪA BIẾT ĐÓ LÀ ANH GIN MÀ!!!! TÔI VÀ ANH GIN KHÔNG CÓ QUAN HỆ GÌ CẢ! CHÍNH TÔI ĐÃ NÓI VỚI ANH RỒI CÒN GÌ!!!!!! TÔI ĐÃ NÓI VỚI ANH KHÔNG BIẾT BAO NHIÊU LẦN TÔI VÀ ANH GIN ĐƠN THUẦN CHỈ LÀ ANH EM..... VẬY MÀ ANH KHÔNG TIN TÔI????? LÀ SAO??????????

- TIN CÔ?????? VẬY CÔ CÓ CÁI GÌ ĐỂ TÔI TIN ĐÂY?????? LÀ BẠN TRAI CÔ MÀ TÔI KHÔNG HỀ BIẾT ĐIỀU GÌ VỀ CÔ CẢ..... GIA ĐÌNH, NHÀ, TRƯỚC ĐÂY HỌC Ở ĐÂU.... TẤT CẢ MỌI THỨ..... TÔI CHO NGƯỜI ĐIỀU TRA, THỨ TÔI TÌM ĐƯỢC CHỈ LÀ THÂN PHẬN CỦA CÔ TRONG GIỚI GIANG HỒ. VẬY THÔI.....

- ANH DÁM CHO NGƯỜI ĐIỀU TRA TÔI??? TÔI ĐÃ NÓI TÔI TẠM THỜI KHÔNG THỂ CHO ANH BIẾT ĐƯỢC THÂN THỂ TÔI BÂY GIỜ..... CÒN CHUYỆN TRONG BỆNH VIỆN, DO ÔNG TÔI BỊ ỐM PHẢI NHẬP VIỆN, TÔI VÀ ÔNG CẢI NHAU NÊN ÔNG LÊN CƠN ĐAU TIM..... TRƯỚC CỔNG BỆNH VIỆN LÀ TÔI ĐÃ KHÓC VỚI ANH GIN, ANH ẤY DỖ TÔI, VẬY THÔI.....

- THẾ À????? ÔNG CÔ BỆNH, ÔNG CÔ NHẬP VIỆN, MÀ CÔ KHÔNG THÈM ĐIỆN CHO THẮNG BẠN TRAI NÀY THÔNG BÁO MỘT TIẾNG. CÔ LẠI GỌI CHO ANH GIN, ANH ẤY GIÚP CHO ÔNG CÔ VÀO ĐƯỢC BỆNH VIỆN TỐT, ĐẶT TIỀN..... CÔ KHINH TÔI VẬY À?????? CÔ NGHĨ TÔI THUA ANH ẤY SAO????? CÔ TIN ANH ẤY ĐẾN MỨC CHỈ NÓI CHO ANH ẤY THÔI À??????? VẬY KHÔNG PHẢI TÌNH NHÂN THÌ LÀ GÌ?????/

- ANH THÔI ĐI ĐƯỢC CHƯA?????? TÔI NHẤN MẠNH CHO ANH MỘT LẦN NỮA, TÔI VÀ ANH ẤY KHÔNG PHẢI TÌNH NHÂN CỦA ANH ẤY, QUAN HỆ GIỮA TÔI VÀ ANH ẤY CHỈ LÀ ANH EM. CÒN VIỆC ANH ẤY VÀ TÔI CÓ MẶT TẠI BỆNH VIỆN, TÔI KHÔNG THỂ NÓI CHO ANH BIẾT ĐƯỢC BÂY GIỜ.

- KHÔNG THỂ NÓI??????? CÓ CHUYỆN GÌ ANH ẤY BIẾT MÀ TÔI KHÔNG THỂ BIẾT??????? CÔ NÓI ĐI!!!! - Hấn gò mạnh vai nó - CÔ NÓI ĐI. CÔ HÃY GIẢI THÍCH NHANH CHO TÔI!!!!!!

- GIẢI THÍCH, TOI CHỈ NÓI THỂ THÔI. TIN HAY KHÔNG TÙY ANH.... - Nó đẩy mạnh hấn ra - TÔI ĐẾN ĐÂY ĐƯA ANH VỀ CHỨ

KHÔNG PHẢI ĐỂ CẢI NHAU VỚI ANH

- EM NÓI ĐI, BẰNG KHÔNG, TÔI SẼ KHÔNG ĐỂ EM ĐI ĐÂU CẢ.....

Hắn đẩy mạnh nó xuống ghế rồi đè lên người nó

- Anh.... Anh làm gì vậy???? - Nó cố vùng vẫy thoát ra - Anh say rồi.....

- ANH KHÔNG SAY!!!!!!! - Hắn gắt - ANH HOÀN TOÀN TỈNH TÁO!!! ANH YÊU EM!!!!!!! EM NÓI THẬT ĐI, EM CÓ YÊU ANH KHÔNG??????

- YÊU..... - Nó vẫy cố thoát khỏi bàn tay của hắn - NHƯNG ANH DẬY ĐI!!!!

- KHÔNG!!!!!! EM PHẢI LÀ CỦA ANH!!!!!!

Hắn cúi xuống hôn nó.

Vị đắng của rượu cùng vị ngọt của nụ hôn nhanh chóng ciếm lấy toàn bộ người nó

- ANH..... DỪNG LẠI ĐI..... - Nó cố vùng vẫy

Hắn từ từ cởi hết những gì trên người nó ra

- EM..... EM LÀ CỦA ANH.... ANH SẼ KHÔNG ĐỂ BẤT CỨ ANH CHIẾM ĐOẠT ĐƯỢC EM....

Cả gian phòng dần chìm trong im lặng

- Anh..... - Nó cắn môi, cố nuốt nước mắt vào trong. Vội nhặt quần áo khoác lên người, nó khó nhọc đứng dậy bước đi.

Nhìn người con trai đang nằm ngủ một lần nữa, nó mở cửa bước ra

- Sao vậy Wen..... - Sam đứng ngoài cửa chạy đến đỡ lấy nó

- Chị Sam..... - Nó ôm lấy Sam và khóc - Chị ơi, ngày mai em phải đi, về lại Mỹ, theo lệnh ông. Giờ Jin sẽ đưa em về, Khi nào Win dậy, chị hãy đưa bức thư này giúp em, chị nhé.....

Nó quay trở lại phòng, đặt một nụ hôn lên môi hắn

- Chúng ta.... Chia tay đi.... Tạm biệt anh.... Em sẽ nhớ mãi đêm hôm nay..... Người em yêu..... - Từng giọt, từng giọt nước mắt rơi trên má hắn, nóng hổi

Nó mỉm cười, bước đi.....

Mặt trời dần lên

Và một ngày mới lại bắt đầu

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 147: Bỏ Đi

- Nãy cậu và chị Sam nói gì thế? Cậu có sao không? Sao mắt đỏ hoe vậy? - Jin giờ mới để ý đến bộ dạng của nó- Không có gì. Tụi kia ngủ dậy chưa? - Nó và Jin bước vào nhà

- Có lẽ là chưa. Giờ mới 4h sáng. - Jin uể oải trả lời

- Ủ. Cậu vào phòng ngủ chút nữa đi. Còn sớm mà. Ngủ ở bar cr đêm, tớ sợ cậu sẽ gặp rắc rối với Ji đấy.- Nó mỉm cười rồi bước lên phòng

Nhìn bóng lưng của nó lặng lẽ bước lên cầu thang, ngay cả Jin cũng không biết được nó đang suy nghĩ gì.

6h30 sáng

- Sao con Wen giờ chưa xuống nhỉ? - Kull nhìn đồng hồ

- Cho cậu ấy ngủ chút đi. - Jin ngồi xuống ghế - Hôm nay cậu ấy nghỉ học đi cũng được, ông ốm kìa.

- Ra về chúng ta đi thăm ông đi. - Yun gật đầu - Cho cậu ấy ngủ một chút rồi cậu ấy đến bệnh viện

- Mọi người..... - Ji chạy xộc vào phòng ăn - Con Wen.....

- Sao????

- Nó bỏ đi rồi.... - Ji òa khóc - Chỉ để lại lá thư này.....

- CÁI GÌ????

"Tạm biệt các cậu vì mình đã ra đi không một lời từ biệt

Mình phải đi vì ông muốn vậy, thật có chút không nỡ.

Các cậu đừng đi tìm mình

Đến lúc muốn, mình sẽ liên lạc lại sau.

Tạm biệt.

Gửi lời hỏi thăm đến các bạn thay mình nhé.

Chuyện nghỉ học bác Diệp đã lo xong rồi.

Wendy...."

- Bức thư vẫn còn ướt, có nghĩa cậu ấy đi không lâu. - Kull cầm bức thư vẫn còn thấm đẫm nước mắt trên tay

- Muộn rồi các em.... - Gin bước vào nhà - Máy bay vừa cất cánh rồi.

- Anh đi đâu đây? - Yun hỏi - Sao anh có thể khóa nhà bọn em????

- Anh mới đưa con Wen ra sân bay. - Gin để chìa khóa xe nó xuống bàn
- Máy bay bay lúc 6h15 á em.

- THẬT SAO????

- Ừ. Thôi các em mau đi học đi. - Gin cố tỏ ra mỉm cười

- Không! Anh trả lời em đi. - Ji kéo tay Gin - Cậu ấy bị sao vậy???? Sao tự dưng lại bỏ đi????

- Ngoại ép em ấy phải đi du học... Nhưng em ấy không chịu.... Em ấy và ngoại cãi nhau, làm bệnh tim của ngoại tái phát... Nhưng không hiểu sao sáng nay em ấy điện cho anh và bảo em ấy sẽ đi. Em ấy bảo anh sang đưa em ấy ra sân bay. Chỉ thế thôi. Anh cũng không biết tối qua có chuyện gì mà em ấy lại trông mệt mỏi lắm, lúc ở trên xe em ấy cứ khóc mãi nên anh cũng không hỏi chuyện được nữa...

- Tối qua à... - Jin trầm ngâm

- Tối qua lúc khoảng 11h cậu ấy có chạy ra khỏi nhà, trông vội lắm, không kịp thay cả quần áo nữa. - Kull lặng lẽ suy nghĩ - Nhưng cậu ấy đi đâu thì tối không biết, không biết mấy giờ cậu ấy về nữa...

- Thôi đi học đi... - Jin mím chặt môi rồi bước ra khỏi nhà - Tối qua lúc cậu ấy vào phòng thẳng Win có chuyện gì vậy chứ???

Vừa đến trường, cả bọn đã nghe xôn xao vì tin Chủ tịch Đại Phong nhập viện tràn khắp các mặt báo

Lớp 11A1

- Chủ tịch Đại Phong nhập viện vì lên cơn đau tim kìa. - hs1

- Nghe đồn ông ấy sắp viết di chúc thừa kế rồi đấy. - hs2

- Ủ, nhưng ông ấy chỉ có hiệu trưởng chúng ta là con gái, chỉ có hai người cháu ngoại

- Đâu, con trai ông ấy mất rồi nhưng vẫn còn cháu nội kìa. - hs3

- Làm gì có.

- Có đấy. Nhưng tớ không thấy cô cháu gái này xuất hiện. Nghe đồn là năm 8 tuổi bị tai nạn mất rồi.

- Đâu có đâu, người ta bảo cô gái đó còn sống cơ mà, cách đây 4 năm báo chí có xôn xao bảo nhìn thấy người cháu gái này trên máy bay đi du học cơ mà.

- Tóm lại hành tung cô cháu gái này rất bí ẩn, sau vụ tai nạn gì đó cách đây 10 năm, cô gái này không còn xuất hiện nữa. Có người bảo mất rồi, có người nói còn sống gì gì đó.

- Nếu như còn sống thì cô ấy cỡ bằng tuổi bọn mình đấy.

Tiếng xôn xao từ hội bà tám của lớp thu hút sự chú ý của cả bọn

- Hừ, không biết gì cũng nói. - Yun hậm hực ngồi xuống

- Wen đâu? - Yin hỏi

- Không biết. - Kull lắc đầu

- Là sao? - Ken nhíu mày

- WEN ĐÂU???? - Hân đập bàn

- THẾ CẬU PHẢI HỎI CẬU MỚI ĐÚNG CHỨ???? - Jin nhìn nó -
TỐI HÔM QUA ĐÃ CÓ CHUYỆN GÌ MÀ SÁNG NAY CẬU ẤY BỎ ĐI RỒI???

- Tối hôm qua???? - Cả bọn nhìn khuôn mặt đặng đặng sát khí của hân và Jin

- BỎ ĐI???? - Hân thất thần

Từng lời trong bức thư mà Sam mới đưa cho nó sáng nay hiện lên

"Tạm biệt người con trai mà em yêu

Thời gian qua em đã rất hạnh phúc khi ở bên anh

Nhưng giờ em phải đi rồi

Tạm biệt

Anh đừng chờ em nữa

Hãy đi tìm người khác xứng đáng hơn em đi

Ở nơi nào đó, em sẽ mãi nhớ anh

Sau này có duyên sẽ gặp lại

Đến lúc đó anh sẽ biết được em là ai

Còn bây giờ, anh hãy xem như em chưa từng tồn tại đi

Chuyện tối qua, anh hãy em như đó là một giấc mơ

Một giấc mơ ngọt ngào mà em mãi mãi không quên

Yêu anh"

- BỎ ĐI ĐÂU??? - Hấn gằn mạnh từng chữ

- KHÔNG - BIẾT!!!! - Ji òa khóc -WEN ƠI, CẬU ĐI ĐÂU RỒI
HẢ???????

- HỪ!!!!!! - Hấn bỏ ra khỏi lớp

Trong lòng hấn bây giờ chưa biết bao suy nghĩ ngổn ngang

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 148: Đau Đớn

- Điều tra kĩ lại cho tôi một cô gái tên Nguyễn Thị Thùy Trâm. Nhất định phải mang thông tin về đây! - Hấn hét qua điện thoại...

- WEN!!!!!! EM ĐI ĐÂU RỒI VẬY HẢ?????? - Hấn lái xe phóng như bay

Đến chiều

Một ngôi biệt thự sang trọng bên bờ biển ở vùng ngoại ô thành phố

- Xin lỗi cậu chủ, chúng tôi đã tìm hết khả năng rồi nhưng không thể tìm được gì nữa cả.

- VÔ DỤNG!!!!!! CÁC NGƯỜI CÚT HẾT ĐI CHO TÔI!!!!!! - Hấn điên cuồng gào thét

Những gì xảy ra tối qua hiện rõ dần lên trước mắt hấn

- Có phải vì thế mà em mới bỏ đi không hả Wen???? - Hấn khóc. Không biết đã bao lâu rồi hấn mới rơi nước mắt. Có lẽ là từ năm 8 tuổi. Đây là lần thứ hai hấn khóc vì sự ra đi của người con gái ở bên cạnh hấn - Anh xin lỗi mà..... Tối qua do anh say không kiểm soát được bản thân..... Anh xin lỗi em.... Hãy về đây với anh đi.....

"Đừng tìm vô ích nữa, con bé đã đi rồi." - Điện thoại hấn reo, tin nhắn mới đến

- ANH GIN! - Hắn điện thoại đến cho người vừa nhắn tin - SAO ANH BIẾT????

- EM HỎI LÀM GÌ??????

- EM.....

- EM CHỈ CẦN BIẾT EM ẤY ĐÃ ĐI RỒI, VẬY THÔI!!!! SÁNG NAY ANH ĐÃ ĐƯA EM ẤY RA SÂN BAY RỒI KHỎI ĐÂY RỒI. GIỜ EM ĐI TÌM CŨNG VÔ ÍCH. BỎ CUỘC ĐI!!!!

- ANH VÀ CÔ ẤY CÓ QUAN HỆ GÌ????? SAO ANH LẠI ĐƯA CÔ ẤY ĐI HẢ??????

- EM KHÔNG CẦN BIẾT NHIỀU..... SAU NÀY KHI EM ẤY QUAY VỀ, EM SẼ ĐƯỢC BIẾT THÔI. VẬY NHÉ!!!!!! TẠM BIỆT EM....

- ANH.... - "Tút... Tút..." Hắn ném chiếc điện thoại đi -
AXXXXXXXXXXXXXXXXXX!!!!!!!!!!!!!! EM Ở ĐÂU HẢ WEN?????????

Mỹ

- Tổng giám đốc về rồi ạ.... - Vừa nhìn thấy nó bước vào công ty, mọi người lập tức cúi chào

- Mang coffee lên phòng cho tôi....

- Vâng.....

- Em bỏ đi thế này có ổn không???? - Sam bước theo sau

- Không sao đâu chị.... - Nó cười khẽ - Còn nửa tháng nữa là buổi ra mắt bộ sưu tập mới, em nghĩ đến lúc đó chúng nó cũng sẽ biết em quay lại thôi.

Nhưng tạm thời phải giấu chúng nó mới được. Em không muốn con Ji làm ầm lên đâu.

- Em không sao chứ???? - Sam ngập ngừng hỏi - Tối hôm qua.... Chị xin lỗi thay thằng Win.....

- Không sao đâu chị.... - Nó mím chặt môi, hai hàng nước mắt bất chợt rơi - Em.... Không sao....

- Em có hận nó không?

- Em.... Cũng không biết nữa.... Có lẽ có.... Nhưng cũng có lẽ là không..... - Nó lắc đầu lau nước mắt - Chị..... Em muốn yên tĩnh một mình... Chị đừng nói nữa.... Được không????

- Ừ....

Cánh cửa thang máy dần dần khép lại

- Em nghe đây.... - Sam vừa tắt chế độ trên máy bay đã thấy 52 cuộc gọi nhỡ và 86 tin nhắn từ David. Chưa kịp hoàn hồn David đã gọi tới.

- EM ĐI ĐÂU RỒI????? - David cũng đang hoảng loạn

- Em về Mỹ giải quyết một chút chuyện. - Sam cười trừ - Đừng có nóng mà....

- NÓNG CÁI GÌ MÀ NÓNG????? - David gầm lên - EM BỎ ĐI KHÔNG NÓI LỜI NÀO LÀ SAO HẢ????? ĐỪNG ANH ĐẤY À???????

- BÌNH TĨNH MÀ..... DO CON WEN NÓ ĐÒI ĐI GẤP QUÁ.....

- CÁI GÌ????? EM ĐI CÙNG EM ẤY SAO?????

- VÂNG..... NHƯNG ANH GIỮ BÍ MẬT NHÉ!!!!!! KHÔNG ĐƯỢC CHO TỤI KIA BIẾT..... EM MÀ BỊ CON WEN NÓ "XỬ" THÌ ANH CHẾT VỚI EM!!!!!! BIẾT CHƯA?????? - Sam nũng nịu "đe dọa"

- Biết rồi cô nương..... - David thở dài - Thôi em nhớ giữ gìn sức khỏe, chăm sóc con Wen nữa nhé....

- Anh khinh em không chăm sóc được em dâu à.... - Sam hất hàm
Hứ!!!! Thôi tạm biệt anh.... Anh ở lại nhớ giữ gìn sức khỏe nhé, chăm sóc
thằng in giúp em... Bye anh....

- Bye bye vợ yêu.... LOVE YOU!!!! <3

- Yêu đương cái gì???? - Sam lè lưỡi - Sến rện hà..... Thôi cúp máy
nha!!!! Bye!!!!

Tình yêu như một viên kẹo, có thể chua, có thể đắng nhưng cũng có thể
đượm một chút vị the cay

Căn bản là mỗi người, sẽ lựa chọn cho mình cách như thế nào để ăn hết viên keo đó

Nhả ra, vớt đi hay vẫn ngâm ở trong miệng để từ từ cảm nhận được vị ngọt ngào sâu trong đó

>>>>>>>>>>>><<<<<<<<<<<<<<

p.s: Tự nghĩ ra triết lí

 $\hat{O}iiiiiiiiiiiiiii$

thật vi diệu

(đọc lại cũng tự cảm thấy không có hay

m.n góp ý sửa lại triết lí giúp mình với :))))))

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Biến Cố Công Ty (Part 1)

4 ngày sau- Không hay rồi... - Thư kí của nó gõ cửa bước vào phòng - Bộ sưu tập sắp ra mắt của chúng ta ở chi nhánh Hàn Quốc đã bị ăn cắp rồi!

- Sao cơ? - Nó nhú mày

- Tôi vừa nhận tin, Trịnh Nhật vừa cho ra mắt công ty thời trang.... Giám đốc chính là Choi Anna, tiểu thư Trịnh Nhật.... Hơn nữa, cô ta chính là người mẫu của công ty chúng ta hai năm rồi vừa vừa mới xin nghỉ cách đây hơn một tháng..... Vừa rồi cô ta mới lôi kéo một số đại diện của chúng ta trong bộ sưu tập sắp tới về công ty cô ta.... Trịnh Nhật vừa ra mắt bộ sưu tập ấy.... Giờ chúng ta không thể nào...

- Tôi hiểu rồi.... - Nó mím chặt môi - Đặt tôi một vé máy bay sang Hàn trong một tiếng nữa. Còn nữa, không được thông báo cho các phó giám đốc biết. Nhất định không được. - Nó gọi qua cho Sam - Chị Sam, chị nghe thông tin chưa??? ... Rồi, giờ chị cứ an tâm ở lại đây giải quyết chuyện công ty, em sẽ tự mình sang Hàn lo liệu, nhất định chị không được cho đám kia biết, thế nhé! Tạm biệt chị. Giờ em ra sân bay đây!

Nó bất chợt nghĩ đến người con gái - vị hôn phu của Windy. Cô gái này, có một điều gì đó rất quen

- Choi Anna.... Trịnh Nhật Uyên.... Là cô sao????? - Nó nghiêng răng - Được lắm, xem như cô lợi hại.....

Vừa bước xuống máy bay ở Seoul - thủ đô Hàn Quốc, nó đã đi thẳng đến công ty. Bàn giao công việc và lấy một số giấy tờ cần thiết, nó chạy thẳng đến ngôi biệt thự của cả nhóm ở vùng ngoại ô.

Nó lao đầu vào thiết kế bộ sưu tập mới, suốt ngày giam mình trong phòng đến mức quên cả ánh sáng mặt trời

3 ngày sau

Nó thần thờ bước đi trên bãi biển cát vàng

Ba ngày làm việc quá sức, chỉ ăn qua loa vài thứ, nhìn nó trông thật tiều tụy

.....

Bệnh viện Seoul

- Đây là đâu???? - Nó mở mắt ngồi dậy. Định hình một lúc, nó mới thấy mình đang trong bệnh viện

- Chị tỉnh rồi à? - Một cô bé bước vào, dân bản địa nhưng nói tiếng Việt lưu loát - Chị nghỉ chút nữa đi, em có mua cháo cho chị đây. Chị chỉ bị ngất xỉu do kiệt sức thôi. Ngủ chốc nữa là khỏe.

- Chị..... Cảm ơn em.... - Nó mỉm cười đón nhận bát cháo từ một cô bé không hề quen biết - Nhưng sao...

- Em thấy chị bị ngất ngoài biển nên gọi cấp cứu đưa chị vào bệnh viện. Chị không sao chứ???? Nhưng..... Chị có phải là Wendy Nguyễn không????

- Phải.... - Nó gật đầu - À, em tên gì????

- Dạ, em tên Park Yu Sin. Em là người Hàn gốc Việt. Bố em là người Hàn, mẹ là người Việt. Em sống ở Việt Nam từ nhỏ, mới sang Hàn được 4

năm à. Năm nay em đang học lớp 10. Tên tiếng Việt của em là Lâm Phương Nghi.

- Thế à.... Em dễ thương thật đấy.....

- Thật sao chị????? - Mắt cô bé sáng lên - Chị ơi, em muốn làm người mẫu giống chị..... Chị cũng đẹp lắm, hết như một nữ thần..... Nhưng, em không đủ cao.....

- Vậy à????? - Nó bỗng nảy ra một ý tưởng - Em có muốn đến Sanding làm việc không????

- Thật sao chị????? - Cô bé tròn mắt - Trước đây em đã từng cùng các bạn của em đi dự tuyển người mẫu cho Sanding, nhưng do không đủ chiều cao nên đã bị loại....

- Không sao đâu. Sanding sắp ra mắt một bộ sưu tập nhưng đang thiếu người mẫu, em nhất định sẽ rất hợp đấy. Em gọi các bạn em hỏi ý kiến thử em nhé!

- Dạ vâng ạ.... Cảm ơn chị..... - Cô bé nhảy cẫng lên vui mừng - Cảm ơn chị....

Cô bé chạy vụt ra khỏi phòng:

- Chị ăn đi nhé, em đi gọi cho bạn!!!!1

hình theo bóng lưng của cô bạn nhỏ vừa quen biết chạy đi như một chú thỏ con, nó bỗng mỉm cười, một nụ cười thật nhẹ nhõm

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Biến Cố Công Ty (Part 2)

Tại Việt Nam- Thăng này lại nghỉ nữa rồi.... - David đảo mắt khắp lớp một lượt - Hazz.....

....

- Hơn một tuần rồi thăng Win không đi học. - Ji hỏi nhỏ Jin - Anh biết rồi. Thăng này nó đang nhốt mình ở nhà ấy.

- Chị Sam nữa, chị ấy đi đâu rồi????? - Ji căn môi lo lắng

- Chị Sam chắc đi đâu có việc thôi. Còn thăng Win thì..... để lát anh sang nhà nó. - Jin xoa đầu trấn an cô bạn - Đừng lo nữa

- Đi học đi.... - Jin xông cửa bước vào

- Không..... - Hấn lắc đầu

- Điên rồi sao????? - Jin nhìn căn phòng tối không lấy một ánh sáng - Làm cái gì phải ủ rũ thế. Con Wen nhìn mày thế này nó không thích đâu...

- THÍCH CÁI GÌ MÀ KHÔNG THÍCH CÁI GÌ HẢ?????? - Hấn đập bàn hét lớn - THÌ SAO????? CÔ ẤY GIỜ BỎ ĐI RỒI, CÓ CÒN Ở ĐÂY ĐÂU...

- CHỈ VÌ MỘT NGƯỜI CON GÁI MÀ CẬU NỮ HỦY HOẠI BẢN THÂN THẾ NÀY SAO????? - Jin kéo tay hấn - Cậu nói đi....

- Cậu cũng thế thôi. Suốt 4 năm vị hôn phu cậu đi, cậu cũng điên cuồng như vậy. GIỜ TRÁCH TỐ SAO?????

- Tố..... - Jin cắn răng - Nhưng mà lúc tố cô đơn nhất, cậu ở bên kéo tố lên. Bây giờ tố cũng không thể nhìn cậu thế này. Cả bọn kia cũng ừ rừ vì Wen đi, cậu cũng thế, tố biết. Nhưng đừng có giam mình trong nhà suốt ngày uống rượu nữa. Cậu coi chừng bệnh dạ dày lại tái phát bây giờ....

- Cảm ơn, thằng bạn tốt.... - Hẳn đứng dậy ôm chầm lấy Jin - Tố tự biết đường lo bệnh mà..... Nhưng tố chỉ có say mới quên được cái đêm hôm ấy, cái cảm giác tội lỗi trong lòng tố.... Vì tố, mà cô ấy mới bỏ đi như vậy....

Nhốt mình trong phòng thêm 4 ngày nữa, nó đã hoàn thành xong bộ sưu tập

- Chị Sam, xong rồi nhé! - Nó thở phò nhẹ nhõm - Chị thông báo với giới báo chí và gửi thư mời giúp em

- Hai ngày nữa, em có chắc chắn không? - Sam hỏi với vẻ nghi hoặc - Một mình em có giải quyết được hết không???? Còn bộ sưu tập....

- Yên tâm yên tâm, em giải quyết được rồi mà..... - Nó phẩy tay - Việc của chị giờ là gửi thư mời cho mọi người giúp em. Nhưng nhớ gửi luôn cho Trịnh Nhật luôn. Còn chúng nó thì em sẽ thông báo đây... Vậy chị nhé...

8h tối

Biệt thự Hoa Lan

"Có ánh nắng ấm thấp sáng những hy vọng

Của một con người mỗi đêm lang thang tìm những lối ra
Khi đôi chân đi hoài không nghĩ đã bao ngày
Cứ mong chờ về bờ vai ai sẽ cứu lấy
Trong tâm tư tôi hoài ham muốn bao ngày
Sáng như là một vì sao trong bao đêm soi con đường tôi đi
Để rồi một ngày thật không xa. Tôi đây sẽ sáng hơn cả vì sao
Nhiều lần lệ rơi ướt một bờ vai
Từng đêm về mong ước thêm một ngày được thấy tương lai
Tôi được tươi sáng một ngày mai
Một ngày mai cơn mưa nào đi qua cho tôi nơi đây một niềm tin
Cuộc đời ơi, đưa tôi bước đến với bao ngày yên vui
Nào bạn thân ơi, hãy về đây
Rồi lại theo đôi chân tôi, ta cùng chơi thâu đêm
Follow me all night, hãy quên bao âu lo lo lo
Mọi cảm xúc ở trong đời, Let's go party all night alright
Follow me all night, night, night
Bạn thân yêu tôi ơi. Hãy theo chân tôi đi muôn nơi vì cuộc sống sẽ
nhanh tàn
Đừng để hoang phí cuộc đời tươi sáng

Follow me, Follow me all night"

(Quên đi âu lo - 365daband)

Tiếng điện thoại nhà reo làm cả bọn giật mình quay lại nhìn

- Ai gọi vậy? - Jin nhú mày

- Con Wen.... - Kull bắt máy

- GIỜ MỚI CHỊU GỌI ĐIỆN THOẠI VỀ THÔNG BÁO CÒN SỐNG
À????? - Ji giật mạnh điện thoại

- Hì hì.... - Nó cười trừ - Do nội ép thôi mà.....

- Cháu ngoan thế.... - Ji nghiêng răng - Cậu không phải kiểu người nhất
nhất nghe lời ông....

- Ừ thì..... - Nó đánh lảng sang chuyện khác - Ngay trong ngày mai các
câu phải bay sang Hàn đi nhé.

- WHY????? - Cả bọn đồng thanh

- 3 đứa thôi, Jin thì miễn giùm. - Nó hất hàm - Bộ sưu tập mới, các cậu
không nhớ à?

- Nhớ chứ. Nhưng.... Cậu đang ở Hàn sao???? Tớ cứ nghĩ chị Sam. -
Kull hỏi

- Chị ấy đang ở Mỹ. - Nó nói - Các cậu sang đây nhanh cho tớ nhé. Mai
chị ấy cũng sẽ sang đây.... Vậy nhé, có gì thì tớ sẽ gặp câu sau...

Ngày hôm sau

- Sao ở đây????? - Hãn thấy Jin kê nệm ôm quần áo sang nhà liền hỏi - Đi bụi à??????

- Ủ. - Jin cười - Hì hì....

- Biến mau!!!!!! - Hãn tiện tay cầm gối ném thẳng lên mặt Jin

- Đuổi đi cậu sẽ biết hậu quả. - Jin điềm nhiên mở tủ lạnh lấy đồ ăn - Tớ đây có một vài thông tin quan trọng, có lẽ cậu sẽ thích.

- Gì?

- Về Wen....

- Nói mau!

- Ủ, tóm lại là bọn này biết chỗ của Wen rồi.

- Nói thẳng ra, khi nào cô ấy về?

- Không biết.

- Vậy mà nói đi, cô ấy ở đâu, tớ đến.

- Không thể nói cho cậu biết được. Vậy đi. Nhưng cô ấy sẽ về sớm thôi.

- Thằng quý!!!!!! - Chiếc gối thứ hai được ném vào mặt Jin - Đi chết đi!!!!!!

- Xùy..... Tớ sống dai lắm nhé!!!!!! - Jin cười rồi "phản công" - Cậu chết đi, bỏ rơi anh em để khóc vì gái. Có đáng không????

- Có! - Hãn vừa nghe tin nó sắp trở về liền phấn khởi hãn ra - Đi bar đi. Lâu ngày chưa đi!!!!

- Giờ mới thềm bar à?????? Đi bar đi, rủ thêm mấy em cho cậu với nổi sầu

- Chết đi thằng khỉ!!!! - Hả gằm lên vật Jin xuống đất - Có tin tớ đập chết cậu không????

-Không. HAHA!!!!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Biến Cố Công Ty (Part 3)

2h chiều Sân bay Seoul, Hàn Quốc

Bốn cô gái lộng lẫy bước ra làm cho mọi người phải quay lại nhìn: Ji, Yun, Kull, Lily

- Là cherry!!!!!!! - fan hâm mộ ào ào chạy đến tặng hoa, chụp hình chung và xin chữ kí

-Cảm ơn... Cảm ơn.....

- Mời các tiểu thư lên xe... - Nó đã cho người đến sân bay đón cả bọn

- Wendy đâu???? - Ji hỏi

- Cô ấy đang đợi mọi người ở buổi thời trang.

6h tối

Nó mặc cho mình một bộ váy cúp ngực ôm sát người màu đỏ trông thật nổi bật cùng mái tóc dài xoắn đen.

- Cảm ơn mọi người đã đến dự buổi ra mắt cho bộ sưu tập của chúng tôi ngày hôm nay. - Nó mỉm cười - Bộ sưu tập của chúng tôi lấy cảm hứng từ những bạn nữ có vóc dáng thấp bé và nhỏ con. Nhiều bạn nghĩ như thế sẽ không thể mặc vừa những bộ váy chỉ dành cho chân dài. Nhưng không, với bộ sưu tập mới của chúng tôi, tôi có thể nói với những bạn tự ti về chiều cao của bản thân: ĐỪNG TỰ TI VỀ CHIỀU CAO CỦA BẢN THÂN.....

Tiếng vỗ tay vang lên, ánh đèn sân khấu phụt tắt.

Bức rèm dần dần mở ra....

- Ở đây đâu phải bộ sưu tập nhóm mình thiết kế? - Kull nhú mày

- Đúng rồi.... - Ji gật đầu

- Chị Amy. - Yun gọi thư kí riêng của nó đứng gần đấy

- Sao em?

- Bộ sưu tập này đâu phải bộ sưu tập sắp ra mắt. - Ji hỏi

- Ủ thì....

- Người mẫu cũng đâu phải của công ty chúng ta đâu. - Kull hỏi thêm

- Đúng, người mẫu công ty đâu có thấp như vậy

- Thật ra mọi chuyện là thế này..... - Amy thở dài và nói - Các em đừng nói với Giám đốc là chị nói nhé, không thì chị sẽ bị đuổi việc đấy.

- Chúng em biết rồi ạ. - Ji cắn răng - Wen. Ngay cả chuyện này cậu cũng giấu bọn tớ, cậu có còn xem bọn tớ là bạn nữa không hả?????

11h khuya

Biệt thự

- Có chuyện gì mà các cậu hăm hăm vậy??? - Nó nhú mày nhìn 4 đứa bạn - Bây giờ cả công ty đi ăn mừng các cậu cũng chẳng cười.

- Muộn rồi, đi lên phòng ngủ đi mấy đứa. - Sam phẩy tay

- Ngồi xuống nói chuyện đằng hoàng đã.
- Chuyện gì???
- Cậu giấu tui này chuyện gì đúng không????? - Yun bắt đầu
- Chuyện gì????
- Cho tớ một lời giải thích về bộ sưu tập ngày hôm nay. - Kull nhẹ nhàng nói
- Không sao.... Không sao.... Mọi chuyện xong cả rồi mà.... - Sam hờ hững
- Chuyện gì không sao rồi hở chị????? Chuyện gì xong cả rồi hở chị????? - Lily chớp mắt nhìn Sam
- À thì.....
- Đừng có úp mở nữa. Có chuyện gì thì các cậu nói thẳng ra đi. Các cậu biết được gì rồi?
- Bọn tớ chỉ mới biết được chuyện Trịnh Nhật ra mắt công ty con chuyên về thời trang và ăn cắp bộ thiết kế của chúng ta thôi à. - Ji nhún vai, nói tỉnh như không
- Chuyện cũng chẳng nghiêm trọng lắm đâu đúng không??????? - Yun hỏi xéo
- Sao các cậu biết? Ai nói?????
- Ai nói không quan trọng. - Kull mím môi - Vấn đề quan trọng là tại sao cậu lại giấu bọn này???
- Ừ.... Do tớ không muốn mọi người lo lắng....

- KHÔNG MUỐN BỌN TỐ LO LẮNG????? CẬU CÓ XEM TỤI NÀY LÀ BẠN NỮA KHÔNG HẢ????? - Ji hét lớn - CẬU CÓ XEM BỌN NÀY LÀ THÀNH VIÊN CỦA CÔNG TY NỮA HAY KHÔNG HẢ????? CHUYỆN NHƯ THẾ MÀ CẬU CÒN GIẤU BỌN TỐ, MUỐN TỰ MÌNH GIẢI QUYẾT. CẬU NGHĨ MÌNH LÀ TRUNG TÂM CỦA THẾ GIỚI, MUỐN GÌ CŨNG XONG CHỨC. CẬU NGHĨ CẬU LÀ SIÊU NHÂN, KHÔNG CẦN AI GIÚP ĐỠ CHẮC..... Ừ VẬY THÔI, TRONG MẮT CẬU BẠN BÈ KHÔNG RA GÌ PHẢI KHÔNG????? CẬU KHÔNG CẦN BẠN BÈ NỮA PHẢI KHÔNG????? BỎ ĐI KHÔNG NÓI MỘT LỜI, RỒI ĐẾN KHI CÔNG TY CÓ CHUYỆN CŨNG KHÔNG NÓI BỌN TỐ BIẾT..... VẬY ĐƯỢC..... CẬU ĐÃ KHÔNG CÒN XEM BẠN BÈ RA GÌ NỮA THÌ THÔI..... CẬU TỰ MÌNH Ở LẠI ĐI.... TẠM BIỆT, TỐ ĐI.....

- CẬU..... - Nó cắn môi, nuốt ngược nước mắt vào trong, nhìn theo bóng lưng của cô bạn chạy lên lầu, nó bất chợt chạy đi ra khỏi nhà

- WEN!!!!!!!!!! - Cả bọn sững người

- Thật là..... - Sam liếc cả 3 rồi nói - Chị nói rồi, chuyện ổn thỏa rồi thì thôi đi, móc lên làm gì. Còn chuyện nó bỏ đi, các em không biết nguồn gốc thì im giùm chị cái được không?????

- Chị biết chuyện gì à????? - Kull nhú mày

- Ừ..... - Sam thở dài - Nhưng chị không thể nói cho các em được, vì chị đã hứa với Wen là giữ bí mật rồi. Chuyện này riêng tư, chị không thể nói.

- Ngay cả chị cũng vậy..... - Lily lắc đầu - Con Wen này bị sao vậy chứ??????

- Nhưng.... Wen, cậu ấy đi đâu rồi???? - Yun nhìn ra cửa sổ hướng về phía bờ biển - Tối rồi mà.....

Căn phòng lại yên ắng, chỉ có một cô gái đứng trên tầng nhìn xuống rồi khóc

- Xin lỗi..... Wen.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 152: Trở Về

Nó một mình đi dạo biển đêm- Chị.... Khuya rồi sao chị chưa ngủ????? - Một giọng nói trong veo làm nó giật mình quay lại nhìn - Chị đi lang thang ngoài biển làm gì????? Có chuyện buồn sao?????

- Phương Nghi?????? - Nó nhú mày - Em sao lại ra đây?????

- Dạ em ngủ không được. - Cô bé ngồi bệt xuống bãi cát - Còn chị?????

- Chị cũng vậy. - Nó mỉm cười, lấy vôi tay lau đi nước mắt

- Hihi. Chị mắc cười quá. - Cô bé nhìn nó rồi bật cười - Chị chưa tẩy trang mà còn khóc, mặt lem nhem như con mèo.

- Ở.... - Nó giờ mới phát hiện khuôn mặt mình chả khác gì một con ma xấu xí. Nó bĩu môi. - Con nhóc này.... Trêu chị à????

- Hihi..... - Cô bé vọt chạy đi - Lêu lêu.....

- Các chị người mẫu nói chị rất lạnh lùng và nghiêm túc. Em thấy chị cũng thân thiện mà..... - Cô bé mỉm cười, đầu tựa vào vai nó

- Thật sao????? - Nó nhú mày - Thân thiện tùy người thôi em....

- Sao vậy hở chị?????

- Đến khi nào em bước ra khỏi cuộc sống, em sẽ hiểu. Thế giới này thực sự rất phức tạp, em à. Những người lương thiện sẽ không bao giờ có thể

sống sót. Kẻ mạnh mới là kẻ chiến thắng.... - Nó nói, rồi nhìn vào màn đêm của biển và trời

- Windy, em nhớ anh lắm, nhớ chết đi được..... Vậy anh, có nhớ em không?????

-Windy???? Là "ai í" à chị????? - Cô bé cười lém lỉnh

- Con bé này.....

"Có những ngày mà ta từng yêu say đắm

Có nỗi buồn nào qua làm anh luôn nhớ một vòng tay ấm bên mình

Dù rằng anh đứng bên người và rồi cứ thế , cứ thế mãi trôi.

Và em cơn mưa đã qua đi rồi

Còn lại đây những nỗi buồn giấc mơ biến tan

Tìm lại em nơi phương xa xôi.

Tìm lại bao thời gian khi ta luôn chung đường

Tìm lại nơi lặng câm trong tim này bấy lâu

Tìm lại ấm áp khi em mang đi rồi

Anh không thể nhớ đến chiếc hôn

Từng dòng bao người qua trong ta như cơn mộng

Để rồi khi nhận ra trong anh đã mất em

Dù rằng nhiều người đã đến với anh bao ngày

Nhưng không thể lấp đi hết bóng em

Anh sợ mất em...."

(Anh sợ mất em - 365daband)

- Alo???? - Nó bắt máy - Có gì không Jin?????

- Cuối cùng cậu cũng chịu nghe máy..... - Jin thở hỗn hển - Thắng Win bị xuất huyết dạ dày. Giờ đang trong cấp cứu. Từ khi cậu bỏ đi đến giờ nó đâu chịu ăn uống, suốt ngày ủ rũ trong phòng uống rượu. Bị đau dạ dày mà chẳng chịu giữ gìn sức khỏe.....

- CÁI GÌ?????? - Nó bật dậy - Được rồi, sáng mai tớ sẽ về tới Việt Nam.

Nó tái mặt đi rồi chạy như bay về biệt thự

- Nói chuyện với em sau..... - Nó quay sang nhìn cô bé - Tạm biệt em!

- Win ơi.... Cầu trời đừng để anh xảy ra chuyện gì..... - Nó ngẩng mặt lên trời

Nước mắt tuôn rơi

Bóng dáng một cô gái chạy chân trần trên bãi cát trong đêm khuya thật khiến người khác không khỏi xót xa

Cơn mưa trái mùa bắt đầu rơi

- Chị Sam!!!! - Nó chạy thẳng vào phòng Sam

- Chị biết rồi. - Sam gấp hành lý - Em về phòng chuẩn bị đi. Chị gọi lũ kia rồi. 2h bay.

- Vâng.... - Nó khẽ gật đầu, bước đi
- Này Wen.... - Sam ngập ngừng gọi
- Sao ạ? - Nó không quay đầu lại, chỉ đặt tay lên cánh cửa. Nó biết Sam định nói gì nhưng vẫn im lặng lắng nghe
- Em.... Có chắc chứ???? Trở về, bây giờ..... Được không?????
- Em.....
- Em có sẵn sàng tha thứ cho Win không?????? - Sam bước đến, đặt tay lên vai nó
- Có lẽ có, nhưng cũng có lẽ không..... - Nó khẽ mỉm cười rồi quay đầu lại nhìn Sam - Cho dù không tha thứ cũng không thể trốn tránh như vậy, tình yêu mà chị.....
- Em còn đau không????? Em còn hận không?????
- Đau... Hận.... Có lẽ còn.... Nhưng yêu..... Nhiều hơn chị ạ....
- Ừ, vậy chị yên tâm rồi..... Chị biết mà, cả hai đứa vẫn còn yêu nhau rất nhiều, thế nên, chị nghĩ, một lời xin lỗi, có lẽ là đã đủ.....
- Vâng..... - Nó xoay người ôm lấy Sam - Cảm ơn chị.....
- Cảm ơn cái gì chứ con bé này..... Win là em của chị, em cũng vậy, cả hai đứa đều quan trọng đối với chị như nhau, thế nên, chị đương nhiên muốn hai đứa về chung một mái nhà với chị rồi.....
- Về chung một mái nhà cái gì chứ.... - Nó khẽ đỏ mặt - Bố chị có đồng ý không kia. Ông ấy đã sớm lựa con dâu rồi mà....

- Nhắc mới nhớ, con bé Anna này, nó gan lắm mới dám đối đầu với chị. Em yên tâm, chị sẽ bảo vệ tình cảm của hai đứa đến cùng....

- Thôi em về phòng đây chị nhé..... - Nó cười rồi tạm biệt Sam - Lát gặp lại chị.....

.....

- Chị sẽ bảo vệ em, để chuyện mười năm trước sẽ không xảy ra nữa..... - Sam nhìn theo bóng nó rồi khẽ nói - Mạnh mẽ lên, Moon nhé!!!!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 153: Xin Lỗi

Bệnh viện tư nhân- Win..... - Sam chạy xốc vào phòng - Có sao không nhóc??????

- Có bà chị tốt quá đi..... - Hăn liếc xéo - Em nhập viện gần 1 ngày rồi giờ mới tới thăm.

- Nè, vậy chị đi nhá!!!! - Chị bận tùm lum ở công ty mà

- Có sao không? - Ba cô nàng nổi đuôi tiến vào (ngoại trừ nó)

- Chỉ là đau ruột thừa nên mới mổ thôi mà. - Hăn phẩy tay

Ngay lập tức cả bốn cô nàng quay sang nhìn người con trai ngồi bên giường với khuôn mặt đặng đặng sát khí

- Làm chị mắc công về..... - Sam đá xoáy - Chỉ là đau ruột thừa thôi mà.....

- Là sao????? - Hăn hỏi

- Có đưa thông báo với tui này là cậu bị đau dạ dày cấp tính, nguy hiểm đến tính mạng. - Ji hất hàm nhìn về phía Jin

- Hì hì..... - Jin gãi đầu - Tớ nói vậy thì con Wen nó mới về mà.....

- THĂNG QUỲ!!!! - Hăn cốc đầu tên bạn - TRÙ TỚ CHẾT SỚM À??????

- Nè, làm ơn mắc oán. Kết quả Wen về rồi kìa..... - Jin xoa đầu mếu máo
- Uả nhắc mới nhớ, Wen đâu rồi????

- Nãy nó còn đi với tụi này mà. - Yun nhìn ra cửa - Đâu rồi????

- Con nhỏ này đi đâu rồi nhì..... - Kull nhìn dãy hành lang đầy nắng

- Chắc người ta còn giận á..... - Sam xỉa xối

Hắn không nói gì chỉ nhìn ra cửa sổ

.....

Phòng bệnh bên cạnh

- Chị đi đâu đây? - Sasa nhướn mày hỏi nó - CHỊ CÚT RA KHỎI PHÒNG TÔI NHANH!!!!!!!!!!

- Chị..... - Nó mím môi - Xin.... lỗi.....

- CHỊ CÒN Ở ĐÂY MỞ MIỆNG RA NÓI XIN LỖI ĐƯỢC À????????
CHỊ THẤY TÔI NẪM VIỆN CHỊ VUI LẮM À????? ĐỪNG CÓ GIẢ
TẠO NỮA!!!!!!!!!! CHỊ LỘT CÁI MẶT NẠ ĐÓ RA NHANH CHO
TÔI!!!!!!!!!! TÔI KHÔNG CẦN CHỊ NÓI XIN LỖI!!!!!!!!!! CHỊ PHÁ NÁT
CẢ CUỘC ĐỜI TÔI RỒI, CHỊ VUI LẮM CHÚ????? THẤY TÔI BỊ SẢY
THAI NẪM VIỆN, CHỊ VUI LẮM CHÚ????? TÔI BỊ DI CHỨNG
KHÔNG THỂ LÀM MẸ ĐƯỢC NỮA, CHỊ VUI LẮM CHÚ?????????
CÚT NHANH!!!!!!!!!!

- Sasa.... - Su kéo tay Sasa - Đừng tức giận.... Không tốt cho sức khỏe
đâu em....

- ANH CŨNG BIẾT ĐI!!!!!! ANH THEO PHE CHỊ TA MÀ!!!! - Sasa
kích động - CÚT NHANH ĐI CHO TÔI!!!!!!!!!!!!!!!!!! HAI NGƯỜI CÚT

HẾT ĐI!!!!!! TÔI KHÔNG CẦN HAI NGƯỜI Ở ĐÂY..... CÚT..... - Sasa
lịm dần rồi ngất đi

- Bác sĩ.... - Nó tái mặt chạy ra ngoài - Bác sĩ ơi, cứu!!!!!!!!!!

.....

Nó ngồi trong khuôn viên bệnh viện

Khóc.....

Nó đang khóc....

Từng lời nói của Sasa như đâm vào tim nó

Nó mất mẹ từ nhỏ, mẹ nó thương yêu nó như con ruột

Nó xem Sasa như em gái của nó

Thế nhưng, bây giờ, chỉ vì một người con trai, nó đã hại em gái của nó
đến bước đường cùng, người mẹ thứ hai của nó cũng hận nó.

Chính nó, chính nó cũng hận bản thân mình, tại sao lại trả thù em nó một
cách tàn nhẫn như vậy

- Chị à. Sasa không sao rồi, con bé đã qua cơn nguy kịch, giờ nó đang
ngủ. - Su đến vỗ vai nó

- Ủ.... - Nó mỉm cười - Mẹ đến rồi à????

- Vâng..... - Su ngồi xuống cạnh nó

- Lúc này chị thấy em bước vào phòng bên cạnh nên tùy tiện vào theo....
- Nó khẽ thở dài - Có lẽ chị không nên vào...

- Không sao đâu chị.... Con bé làm sai thì nó phải chấp nhận chịu hình phạt. Nó được nuông chiều từ nhỏ, nếu không vấp ngã thì không có thể đứng lên được.

Nó chỉ khẽ gật đầu không nói gì

Hoàng hôn dần buông xuống

....

- Sao em lại khóc vậy Wen..... - Hấn đứng trên phòng nhìn ra cửa sổ

Thấy bóng lưng nó

Thật cô đơn và tội nghiệp

Hấn muốn đến, chạm vào nó

Muốn ôm lấy nó, muốn là bờ vai cho nó khóc

Thế nhưng

Hấn lại sợ

Hấn sợ nó còn hận hấn

Chắc là nó giận hấn lắm nên mới không vào thăm hấn

Nhưng hấn đâu có biết

Vừa nghe tin hấn nhập viện

Nó như mất đi tất cả

Nó khóc

Nó cầu trời mong đừng bắt hăn đi

Hăn đâu biết

Vừa nghe hăn nói chỉ là mỗ ruột thừa

Nó đã mừng biết bao nhiêu

Hăn cũng đâu biết

Nó đã hết giận hăn từ lâu rồi

Bởi vì

Nó yêu hăn rất nhiều

Tình yêu sâu nặng từ trong trái tim

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Rốt Cuộc Em Là Ai???

5 ngày sau Hãn xuất viện

- Wen đâu rồi chị??? - Hãn hỏi Sam

- Chị không biết.... - Sam nhún vai

- Chị.... - Hãn thở dài

- Nhớ nó đến thế sao????

Hãn không nói gì, chỉ gật đầu

- Đùa em thôi.... Lên xe đi..... - Sam hất hàm

Hãn vừa yên vị ở ghế sau xe

- Wen!!!!!!!!!! - Nhìn người con gái ngồi ở ghế lái, hãn như không tin vào mắt mình

- Đi em! - Sam đóng cửa, liếc xéo thẳng em

- Cho em lên ghế phụ ngồi. - Hãn chồm người lên

- Ngồi yên đó. - Nó liếc hãn qua kính chiếu hậu - Không là bị đập văng xuống đường nhá!

- Em nở lòng nào..... Đối xử như vậy với người bệnh sao????? - Hãn giả bộ méo mào - Nhớ em lắm rồi, cho lên ghế trên ngồi ngắm em chút không được à?????

- Không! - Nó lạnh lùng đáp lại hân mà trong tim đã tan chảy - Yên đi. Đừng có quậy. Ngoan đi... Thương....

- Okey. Nghe lời em....

- Chưa nghe hết câu mà.... Ngoan đi chị Sam thương....

- Hí hí... - Sam ôm bụng cười khúc khích - Nhóc con, ngoan đi hai thương.... Há há.... Dụ con nít.....

- Em... - Hân phụng phịu - Không chơi với hai người nữa.....

- Vậy đi.... - Nó nín cười - Ngủ đi...

8h tối

Hân lén Sam lấy xe chạy đến cánh đồng hoa ở khu biệt thự

.....

Bất chợt lúc ra về, nó bỗng thấy một bóng người con gái đi xe moto phân khối lớn chạy vụt qua

- Nhìn như.... là Wen..... - Hân như không tin vào mắt mình - Không thể nào....

Hân lên xe đuổi theo

.....

Hai chiếc moto chạy khắp thành phố với tốc độ cực kì kinh khủng đuổi nhau khắp thành phố

Nó chạy dọc theo đường biển

Đến cuối đường, nó bất chợt dừng lại

Theo quán tính, hấn dừng xe ở một rặng phi lao xa xa khuất tầm nhìn của nó

- Tới đây đi, đừng trốn nữa. - Nó rút điện thoại ra nhắn tin cho hấn

- Em biết rồi à. - Hấn mỉm cười chạy xe đến

- Từ khi em mới vừa ra khỏi nhà, em đã thấy anh rồi. Nhưng không ngờ anh "dai nhách" tới mức đuổi theo em cả thành phố đấy. Chơi mèo vờn chuột với anh làm em mất hứng đi bar rồi. Bực bội à.....

- Ra khỏi nhà????? - Hấn nhú mày - Em đi từ trong biệt thự đối diện cánh đồng hoa ramà.

- Ủ..... - Nó gật đầu

- Em.... Rốt cuộc em là ai?????? - Hấn ghì lấy vai nó - Em nói đi....

- Em.... Không thể cho anh biết bây giờ được.... Nhưng anh sẽ sớm biết thôi.... Chủ nhật tới là kỉ niệm 40 năm thành lập Đại Phong, anh đã nhận được thiệp mời rồi chứ? Tới lúc đó, em sẽ nói cho anh biết, em là ai.....

Nó tháo đôi giày cao gót ra treo lên xe và chạy chân trần xuống bãi cát

Mái tóc dài của nó bay phất phơ trong gió

Nhìn nó bây giờ, đâu ai nghĩ nó là một người đáng gờm trong giới giang hồ

- Wen... - Hấn mỉm cười chạy theo nó

- Đố anh bắt được em.... - Nó trêu người rồi vụt chạy

- Em thách anh đấy nhé..... - Hắc cười vang

Tiếng cười vang vọng khắp bãi biển

....

- Một quá.... - Nó ngồi phịch xuống bãi cát - Em thua.....

- Thua rồi thì phải chịu phạt... - Hắc ngồi xuống cạnh nó

- Phạt gì????

Hắc không trả lời, chỉ mỉm cười cúi xuống hôn nó

Một nụ hôn dài và ngọt ngào

...

- Anh xin lỗi.... - Hắc ôm chặt nó vào trong lòng

Nó chỉ khẽ mỉm cười không nói gì

- Em còn giận anh không????

- Nếu còn giận, em đã không về đây..... - Nó ghì mặt vào trong lồng ngực hắc, nhẹ nhàng đáp - Em nhớ anh quá nên mới về đây nhé.....

- ANH YÊU EM.... - Hắc hét to

- EM CŨNG YÊU ANH.... - Nó mỉm cười đáp lại rồi chủ động kiễng chân lên hôn hắc - YÊU ANH NHIỀU.....

Hắc đáp lại nụ hôn của nó

Bức tranh hai người tuyệt đẹp khiến ai cũng phải ganh tị

Bầu trời đêm, tiếng sóng vỗ

Hai trái tim hướng về nhau, hòa chung một nhịp đập

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Thân Phận Thật

- Cảm ơn mọi người đã đến dự buổi lễ kỉ niệm 40 năm thành lập Đại Phong chúng tôi. - Ông Phong đứng trên bục cao. Tiếng vỗ tay vang dội. - Hôm nay tôi xin chính thức giới thiệu đứa cháu gái duy nhất của tôi, cũng là đứa cháu nội duy nhất, người thừa kế chính của tập đoàn. Nó từ từ bước ra trong bộ váy dạ hội màu trắng lấp lánh kim tuyến. Mái tóc dài được buộc cao gọn gàng. Hôm nay trông nó thật đẹp và lộng lẫy.

Cả khán phòng đều nhìn về phía nó

- Là..... - Hẳn ngồi một góc sừng sờ - Wen sao?????

- Ủ.... - Sam khẽ nhún vai - Bất ngờ chưa??????

- Chị đã biết rồi à??????

- Phải.....

- Ấy dà..... - Kull thở dài - Bộ váy em thiết kế cả tháng trời, giờ bị nó "chôm" không thương tiếc.....

- Sao em cũng ở đây?????? - Ken hỏi

- Thích. - Yun tiếp lời

- Mấy người hội tụ sao không rủ bọn tớ?????? - Ji và Jin khoác tay nhau bước đến

- Sao mọi người lại có mặt ở đây????? Còn Wen..... - Yin nhú mày

- Là thế sao????? Bấy lâu nay mọi người che giấu thân phận phải không????? - Hắc thờ dài

- Ủ. - Ba cô nàng cùng gật đầu

- Cậu biết trước rồi???? - Hắc hỏi Jin

- Tớ ở chung nhà với họ. Sao tớ lại không biết.

- Chị....

- Biết lâu rồi. Từ khi chị còn ở Mỹ cơ.

- Hóa ra bấy lâu nay.... Chị giấu em như thế..... Ngay cả thân phận thật của bạn gái em..... Em cũng không biết.....

- Chào mọi người..... - Nó bước đến - Thấy em hôm nay đẹp không, Chị Sam??????

- Câu đó phải hỏi em chị Sam chứ sao lại hỏi chị ấy nhỉ?????? - Jin cười

- Hử..... - Nó hất hàm - Em chị ấy có biết đẹp là gì đâu mà hỏi.....

- Đương nhiên rồi..... Vì trong mắt người ta cậu lúc nào cũng đẹp mà, phải không????? - Ji cười phụ họa

- Đúng.... - Cả đám đồng thanh làm mặt nó và hắc đỏ hơn quả gấc chín

- Ồ, là người thừa kế Thành Công sao????? - Ông Phong cùng một vài người đàn ông khác bước đến - Tuổi trẻ tài cao.... Haha....

- Cháu cảm ơn. - Hắc cúi đầu lịch sự - Cháu xin lỗi vì bố cháu bận công việc không thể đến dự được, chị em cháu đi thay.

- Có các thế hệ tương lai của Thành Công đến còn gì vinh dự bằng.

- Cháu ông cũng xinh đẹp chứ..... - Một người đàn ông nhìn nó - Con bé bao nhiêu tuổi rồi????

- 17 rồi đấy. Nhưng nó đã học xong Đại học rồi đấy...

- Giỏi quá.... Con bé đã có hôn phu chưa?????

- Ồ, tất nhiên là chưa.....

- Vậy chúng ta kết thông gia đi..... Con trai út tôi năm nay 25, vừa mới học bác sĩ ra.....

- Cháu chào ông ạ....

- Ông nội..... - Nó giãy nảy - Thôi đi.....

- Haha.... Con bé mắc cỡ đấy.....

- Cháu đi đây..... - Nó vùng vằng bỏ đi

- Thừa mọi người, cháu kiêu..... - Hăn cúi đầu rồi chạy theo nó

- Hai đứa.... - Ông Phong bức bối - Con bé này.....

- Trăng đêm nay sáng quá phải không?????? - Nó đang đứng bên ban công thì một giọng nói ở phía sau làm giật mình

- Anh..... - Nó quay lại nhìn - Anh ra đây làm gì??????

- Để nói chuyện với em.... - Nhật Nam mỉm cười

- Tôi không còn gì để nói với anh cả.

- Nhưng anh còn rất nhiều chuyện nói với em. - Nhật Nam vươn tay tới ôm nó

- Tránh ra. - Nó vùng khỏi vòng tay của Nhật Nam - Anh đi đi cho tôi.

- Anh sẽ không đi đến khi nào em trả lời cho anh biết. EM CÓ YÊU ANH KHÔNG????

- KHÔNG!

- Vậy thì để anh một lần nữa làm cho em yêu anh. - Nhật Nam cúi xuống hôn nó

"Chát....." Khuôn mặt Nhật Nam bây giờ in nguyên bàn tay của nó - ANH TRÁNH RA CHO TÔI!!!!!! GIỜ BẮN. ANH NÓI YÊU TÔI???? YÊU Ở ĐÂU???? ANH BẮT CỐC TÔI, CHUỐC THUỐC TÔI..... EM GÁI ANH THÌ LẠI HẠ CÔNG TY TÔI LÂM VÀO NGUY KHỐN.... ANH YÊU TÔI ĐÓ À??????

- Gì???? Con bé..... Nó....

- Anh không biết gì cả sao???? Thật tội nghiệp..... Nếu không biết thì anh hãy về hỏi em gái anh đi.....

- Anh..... - Nhật Uyên bước đến - Bố gọi.....

- Em im đi. Nói anh nghe, em có như thế không.....

- Em.... Anh đừng tin lời cô ta nói....

"Chát....." - Nhật Uyên vừa dứt lời liền bị nó tát

- CÔ IM ĐI!!!!!!! CÁI TÁT NÀY, TÔI TRẢ LẠI CÔ. XEM NHƯ CHÚNG TA HẾT NỢ NẦN. CÔNG TY CỦA CÔ ẮN CẮP THÀNH QUẢ

CỦA NGƯỜI KHÁC, THẬT KHÔNG BIẾT XẤU HỔ. TÔI TIẾC THAY
CHO CÔNG TY TÔI NHƯ MÙ. TUYỂN DỤNG CÔ..... TẠM BIỆT.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Moon Là Ai????

Nó bực bội chạy ra khỏi khách sạn nơi tổ chức bữa tiệc. Nhưng rồi nó mới thấy hối hận vì lúc này không đi xe

- Con đường này không có taxi. Sao giờ????? - Nó khẽ lầm bầm

- Muốn đi đâu, lên xe anh chở. - Hắn bất thành lình chạy xe tới trước mặt nó

- Nhà. - Nó đáp cụt lủn

Chiếc moto phân khối lớn chạy trên đường

Nó ngồi chéo bên, mái tóc dài đã được xõa xuống tự bao giờ đang phất phơ trong gió.

Nhìn qua kính chiếu hậu, hắn bất chợt ngăn người ra. Người con gái ngồi sau lưng, sao mà lại xa xôi quá. Hắn nhìn nó, nhưng đó dường như không còn là cô gái hắn yêu nữa rồi. Nó bây giờ thật quá khác lạ. Hắn chúa ghét những cô gái tiểu thư đài các, khi nó bước vào cuộc đời hắn, một cô gái nghèo nhưng lúc nào cũng vô tư yêu đời đã làm tim hắn thổn thức. Nhưng rồi thì sao.... Nó bây giờ là người thừa kế của một tập đoàn ngang hàng với gia đình nhà hắn. Một cô gái nghèo và một tiểu thư sẽ khác nhau như thế nào..... Hắn cũng không thể nào biết được.....

- Cẩn thận tai nạn. Đừng có nhìn nữa. - Nó véo nhẹ hông hắn - Chị biết chị đẹp rồi, đừng nhìn chị bằng ánh mắt đó.....

- Con nhóc này.... - Hắn phì cười. Nó vẫn như thế, vẫn không thay đổi. Không chán chọe.....

Biệt thự Hoa Lan

- Vào nhà anh nhiều rồi, nhưng giờ anh mới biết nhà em chứ gì..... - Nó quẹt thẻ rồi bước vào nhà

Ngôi biệt thự chọn chủ yếu gam màu sáng trắng

- Anh ngồi đó đi, đợi em lên phòng thay quần áo. Mặc cái váy này khó chịu quá. - Nó cười rồi bước lên phòng

Nhìn nó cứ ngỡ như không có gì xảy ra, nhưng thực sự, bầu không khí lại đang rất gượng gạo

- Lên phòng em luôn.

....

- Anh ngồi đó đi, em vào phòng tắm. - Nó xua tay

- Ừ.... - Hắn ngồi xuống ghế rồi nhìn ngắm phòng nó

- Anh.... - Nó bất chợt quay lại

- Gì?????

- Kéo khóa giùm em.... Hì hì.... - Nó cười - Kéo không được.....

- Em mập lên thì phải..... - Hắn từ từ kéo khóa váy cho nó - Chẹp chẹp....

- NÈ BIẾN THÁI!!!! - Nó quay người lại co chân lên đá vào bụng hắn

- Axxxxx.... - Hắn vờ ôm bụng cúi người - Gì mà dữ quá à.....

- Anh.... - Nó giả bộ vung nắm đấm. Thế nhưng..... Chiếc váy từ từ tuột xuống - Á.....

- Anh chưa thấy gì nha.... - Hắn nhắm tịt mắt lại - Hì hì....

- Anh..... - Nó dậm chân - Không được mở mắt. - Nó bước đến túm lấy quần áo.

- Em làm như anh chưa thấy bao giờ ấy.... Ngại ngừng gì nữa..... - Hắn ngồi xuống giường nó rồi cười

- ANH!!!! - Nó gắt lên - ANH NHẮC TỚI NỮA THÌ ĐỪNG TRÁCH SAO EM DỮ NHA!!!!!!!!!!

- Okey.... Okey.... - Hắn đưa mắt liếc nó từ trên xuống dưới - Mập hơn một chút rồi đó.....

- Anh.... - Nó khoác chiếc váy chữ A vào người rồi bước đến chỗ hắn - Không chơi với anh nữa. Đi về đi..... - Nó kéo hắn xuống giường

- Dễ ễ vậy... - Hắn vươn tay ôm nó vào lòng rồi đè nó xuống giường. Hắn cúi xuống hôn nó, bàn tay đã bắt đầu không an phận.

"Từng ngày ta gọi tên bình minh bằng những lời ca...

Từ khi em ghé qua đây, mang nắng sớm tràn đầy hạnh phúc

Và rồi nghe từng âu yếm chợt vấp kín lòng ta...

Để nỗi cô đơn chẳng còn tìm về với con tim qua từng đêm...

Và người yêu dấu hỡi,

ngàn lần ta muốn nói...

Rằng sẽ mãi luôn bên em mà thôi

Ngọt ngào từng ngày tháng,

nhẹ nhàng và ấm áp

Để từng khúc yêu thương này được hát lên miên man

Rằng sẽ luôn một lời

Chỉ yêu một người

Cầm tay anh để cho tình yêu dẫn lối

Và sẽ yêu một đời

Chỉ em mà thôi...

Cùng đắp xây nên tình yêu tuyệt vời"

(Tình yêu tuyệt vời - S.T. 365daband)

Điện thoại hân reo bất thành linh

- Em nghe chị Sam.... - Nó vùng dậy chộp cái điện thoại trên tay hân trước khi hân tắt mắt

- Thằng nhóc đó đâu????

- Dạ đây ạ.... - Nó cười khúc khích rồi đưa điện thoại cho hân - Chị Sam gọi nè.

- Em nghe chị.... - Nó nhân cơ hội ngồi dậy bước ra khỏi phòng

....

Cánh đồng hoa

"Một vầng trăng tỏ, treo trên đỉnh trời

Bay về đâu thế đàn cò trắng ơi

Bà ơi chú cuội có nhớ nhà không ?

Sao như cháu thấy, sao như cháu thấy chú đang xuống trần

Nghìn năm rồi nhỉ, bên gốc cây đa

Cuội ơi em hỏi trăng non hay già

Nghìn năm rồi nhỉ, bên gốc cây đa

Cuội ơi em hỏi trăng non hay già...."

Nó ngồi trên chiếc xích đu, khẽ ngân nga hát

Hắn nhìn nó, hết như mười năm trước

- Wen này..... - Hắn ngập ngừng gọi hắn - Anh hỏi nhé.....

Nó ngừng hát, nhìn hắn

- Em..... Bố mẹ em đâu?????

-Em cũng không biết, chỉ nghe nội bảo bố mẹ em đã mất khi em chưa tròn một tuổi rồi.

- Nhà em có mấy chị em vậy???????

- Một. Mình em thôi.

- Em không có em gái hay chị gái gì à????

- Không..... - Nó ngạc nhiên - Có gì sao?????

- Vậy Moon là ai????? - Hấn hỏi nó

- Moon..... - Nó nhú mày

- Khi nhà anh còn ở khu này, anh có quen một cô bé bằng tuổi. Anh gọi cô bé ấy là Moon. Cô bé nhận mình là cháu của Đại Phong. Nhưng rồi sau đó, cô bé ấy đã mất, năm tám tuổi, bị ngã ở ngay vách dốc này đây..... Anh tận mắt nhìn thấy..... cô bé ấy chết..... Anna đã đẩy cô bé xuống.....

- Anna????? Trịnh Nhật Uyên, vị hôn phu của anh à????

- Ủ.... - Hấn gật đầu - Em.... Có khuôn mặt hết em ấy.....

- Moon..... Moon.... - Nó khẽ lằm bằm - Sun.... Moon.... Sun....

Nó bất ngờ ngã khụy xuống

- A.... Đầu em.... Đau..... - Nó ngất đi

- WEN!!!!!! - Hấn hoảng sợ lay nó -EM SAO VẬY?????? ĐỪNG LÀM ANH SỢ MÀ WEN!!!!!!!!!!!!!!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 157: TÌM LẠI KÍ ỨC

Trong giấc mơ của nó

Một cô bé và một cậu bé 8 tuổi vui đùa với nhau. Bầu trời hoàng hôn rực rỡ nắng, cánh đồng hoa hồng nhạt phất phơ trong gió. Khuôn mặt hai đứa trẻ, hai nụ cười như sáng bừng lên. Hai đứa trẻ ngây thơ, không lo nghĩ gì cả, cười đùa vui vẻ.

- Moon.....

- Anh Sun....

.....

Buổi tối không trăng.....

- Cậu.... Chết đi..... - Giọng nói một cô bé tuy nhẹ nhàng nhưng thật đáng sợ

- Đừng.... Đừng..... - Nó lắc đầu - Cậu đừng đến đây.... Tôi sợ cậu lắm.... Tránh ra đi.....

- MOON!!! EM ĐỪNG LÙI NỮA!!!!!!!!!! - Hắc và Sam gào lên

- Anh Sun, chị Sam.... Em sợ.... Cứu em..... Á!!!!!!!!!!!!!!

Nó sẩy chân lao xuống vực, chỉ còn tiếng hét hòa lẫn với tiếng khóc xé toạc màn đêm

- MOON!!!!!!!!!!!!!! - Hắc trợn tròn mắt chạy đến

- Em.... Em... Em xin lỗi..... Em không cố ý..... - Anna cúi đầu

- Em..... - Sam giận dữ - Không cố ý????? Em đừng có hòng nói chuyện với bọn chị nữa.....

- ANH SUN.... ANH SUN..... EM.... EM SỢ LẮM.... MAU CỨU EM....
- Nó nói mới rồi giật mình tỉnh dậy

Anh Sun.... Chị Sam.... Em còn sống mà..... Em..... Anh Sun..... Anh Sun..... Anh giờ đang ở đâu???? Anh còn nhớ em không???? Em còn sống đây anh..... Anh có nhận ra em không???? Anh Sun.... Anh đâu rồi..... Anh Sun..... Anh Sun..... Em đi tìm anh nhé.... Anh còn ở cánh đồng hoa không???? Em đến tìm anh đây.....

Nó bật dậy chạy ra khỏi phòng như người mất hồn

- Anh Sun.... Anh Sun..... Anh không có ở đây..... Anh đi đâu rồi???? Anh bỏ em mà đi rồi sao, anh Sun..... Anh Sun.....

- WEN!!!!!! - Sam chạy theo nó -Em sao lại ra đây????

- Chị Sam..... - Nó ôm lấy Sam - Anh Sun.... Đi đâu rồi???? Chị gọi anh ấy đến cho em..... Anh Sun..... Anh ấy còn nhớ em không???? Anh ấy còn thương em không hở chị????

- Ngốc.... Sun lúc nào cũng nhớ em và yêu thương em cả..... - Sam mỉm cười - Em về phòng đi, lát chiều Sun về. Em sẽ bất ngờ lắm đấy.....

- Vâng.....

Nó mỉm cười bước đi

- Con bé.... Nhớ lại tất cả rồi sao?????? - Sam khẽ thở dài một lúc lâu rồi mới lấy điện thoại ra nhắn tin cho hân. "Wen tỉnh rồi."

"Anh Sun.... Anh Sun là ai nhĩ..... Anh Sun.... Là em chị Sam.... Không lẽ, là Win sao????? Thật à..... Là Win....."

- WEN!!!!!! TÔI HÔM QUA EM TỰ DỪNG BẤT TỈNH LÀM ANH THẤY LO LẮM..... - Hân chạy xốc vào phòng

- Anh Sun.... - Nó nhìn hân mỉm cười

- Moon.... - Hân sững người - Em..... Em....

- Em là Moon là anh.....

- Moon.... - Hân chạy lại ôm chầm lấy nó - Em còn sống à?????? Em chưa chết?????? Anh đang mơ phải không????

- Mơ nè! - Nó nhéo má hân

- Em.... - Hân ôm chặt lấy nó - Em là Moon..... Người anh yêu chính là Moon.....

- Ngốc..... - Nó cười nhẹ - Moon nhớ anh lắm....

- Anh yêu em....

.....

- Không thể để chúng nó như vậy được. Phải cho con bé đính hôn ngay,
- Ông Phong đứng ngoài cửa nhìn vào

- Em cháu.... Có gì không tốt sao ạ????? - Sam hỏi nhẹ

- Ông không nói em cháu..... - Ông Phong thở dài - Chuyện này rất khó nói.... Vào thư phòng ông đi.....

- Cháu biết chuyện ba mẹ con bé mất sau một vụ hỏa hoạn chứ??????

- Vâng ạ.....

- Cháu có biết ai là hung thủ đứng đằng sau không????

- Có hung thủ???? Cháu cứ nghĩ là vụ tai nạn thôi chứ.....

- Không đâu..... Cháu hãy xem cái này đi..... - Ông Phong đưa cho Sam một tập hồ sơ

- Là..... Là..... - Sam như không tin vào mắt mình - Không thể nào.....

- Sự thật sớm muộn gì cũng sẽ được phơi bày.... Nếu hai đứa còn tiếp tục mối quan hệ này thì chúng nó sẽ là người chịu tổn thương nặng nhất thôi, cháu à.....

- Vâng ạ.... Cháu hiểu rồi.... - Sam cúi đầu chào rồi bước ra khỏi phòng

"Win, Wen, chị xin lỗi hai đứa..... Nhưng có lẽ, chị phải ngăn cản mối quan hệ này thôi....."

- Anh, giữa Wendy và Moon, anh yêu ai???? - Nó nghịch ngợm trêu hấn

- Anh yêu cả hai..... - Hấn đùa nó

- Tham lam.....

- Bởi vì cả hai là một, người con gái anh yêu suốt cuộc đời này..... - Hấn ấn nhẹ nó xuống giường

- Thú tính anh phác tán rồi à..... - Nó đẩy hấn rồi ngồi dậy - Ông em có ở nhà nhé..... Chị Sam nữa.....

- Có sao đâu mà.... - Hấn mỉm cười rồi cúi xuống hôn nó - Anh sẽ ôm em thật chặt, mãi mãi không buông. Em sẽ không bao giờ thoát khỏi tay anh đâu, vì em đã là của anh rồi.

- Anh.... Ai nói em là của anh đấy?????

- Anh nói.....

- Bằng chứng đâu?????

- Bằng chứng đây nè.... - Hấn cúi xuống hôn nó, một nụ hôn sâu, tay thì bắt đầu.....

- Win ời, về thôi, cho con bé nghỉ ngơi nữa em.... - Sam ngoài cửa vọng vào

- Em không về..... - Hấn ngồi dậy nhưng tay vẫn không rời

- Anh đi đi.... - Nó co chân đá vào đùi hấn - Ày, trật rồi.....

- Con nhóc này.... - Hấn véo mũi nó - Đuổi anh đi à?????

- Đúng.... - Nó nhe răng cười

- Đuổi thì đi.... - Hấn vờ mếu - Em nhớ đó, anh giận luôn.....

- Đi đi..... Chị Sam chờ kìa.... - Nó phì cười - Trẻ con....

Hấn mở cửa bước ra khỏi phòng rồi đột nhiên xoay người lại hôn nó

- Tạm biệt em yêu....

- Hử.... - Nó hất hàm - Đi đi, không tiễn nhá....

Sam đứng khoát tay nhìn hai tụi nó tình cảm, nước mắt chực òa ra

"Chị xin lỗi, chị biết là hai đứa yêu nhau nhiều lắm, nhưng vì không muốn hai đứa chịu tổn thương, nên chị đành phải tách hai đứa ra.... Chị xin lỗi....."

- Sao chị lại khóc???? - Nó hỏi

- À, không sao, bụi bay vào mắt thôi mà.... - Sam lấy tay lau nước mắt

- Chị..... Bụi à..... - Nó nhú mày. Nó biết Sam nói dối, nhưng có lẽ, Sam muốn giấu điều gì đó nên mới vậy. Chị nói dối dờ tẹ.... Nhà em ngày ba lần được người quét dọn tỉ mỉ cẩn thận, bụi đâu ra mà bay vào mắt chị..... - Tạm biệt, em vào phòng đây, bác quản gia sẽ mở cửa cho hai người. - Nó mỉm cười bước vào phòng.

"Chị Sam này nói chuyện với ông mà.... Có chuyện gì vậy....."

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 158: Đỉnh Hôn

"Wen, ông bảo em tối nay đi dự tiệc với ông kìa. Ăn mặc đẹp vào." - Gin nhả tin cho nó - "Đi với ông đừng có quậy đó.""Làm gì? Anh có đi không???? Bình thường anh luôn là người đi tiếp khách với ông mà."

"Không. Anh cũng chẳng biết nữa."

"Mấy giờ?????"

"Ông bảo ra về phải về nhà ngay mới kịp."

- Hazz... - Nó khẽ thở dài rồi cắt điện thoại lại - Hôm nay tớ phải về, ông bảo thế. Các cậu cứ đi chơi đi.....

- Sao vậy????

- Không biết..... - Nó úp mặt xuống bàn ngủ

7h tối

Nhà hàng

Nó cùng ông Phong bước vào. Hôm nay nó thật lỏng lẻo trong bộ váy xòe cúp ngực khoe tấm lưng trần trắng muốt.

- Chào bác.... - Một người đàn ông cỡ 40 đứng dậy chào ông Phong

- Chào cậu, Lâm tổng.... Đây là cháu gái tôi.

- Chào bác. - Nó lễ phép cúi chào

- Con bé xinh thật.... Đây là con trai của cháu, Lâm Việt Minh.

- Cháu chào ông. - Một người con trai mặc vest đen lịch lãm đứng sau cúi chào

- Cháu năm nay bao nhiêu????

- Dạ 20. Cháu vừa tốt nghiệp xong Harvard và về công ty bố được hơn nửa năm ạ.

- Giỏi thật.

"Đi xem mắt. :(((((" Nó gửi tin nhắn đến cho cả nhóm

- Cháu năm nay bao nhiêu rồi????

- Wen.... Hỏi cháu kìa.... - Ông Phong nhắc khéo

- Dạ.... 17.... - Nó cố tình không ngước mặt khỏi điện thoại mà trả lời

- Wen.... - Ông Phong nhú mày bực bời

- Cháu ra ngoài một lát.... - Nó mỉm cười cúi chào, một nụ cười khó hiểu.

.....

- Đợi anh lâu chưa????? - Hắn chạy xe đến trước mặt nó - Em mặc thế cho ai coi vậy hả?????

- Xì..... - Nó hất mũi

- Choàng áo khoác vào đi.....

- Hi....

- Thùy Trâm.... Em đâu rồi???? - Việt Minh bước ra khỏi cửa tìm nó - Ông bảo em vào kìa..... Em....

Ngay trước mắt Việt Minh lúc này là cảnh nó và hân hôn nhau thăm thiết. Tay hân ôm chặt eo nó.

- Em.... - Việt Minh đứng trước cửa nhà hàng hồi lâu, đến khi hân buông nó ra và quay đầu nhìn lại.

- Người ta nhìn kìa.... - Hân khẽ nói vào tai nó

- Anh đợi em một chút.... - Nó mỉm cười nói với hân rồi bước lại

- Anh thấy rồi chứ????? Tôi đã có người yêu, nên đính ước này tôi không chấp nhận..... Xin lỗi anh..... - Nó quay người bước đi - Anh đã 20 tuổi, tôi chắc anh cũng đã có một người trong tim mình.... Đừng vì chuyện này mà bỏ rơi người mình yêu.....

- Cô không hiểu được đâu.... Người tôi yêu..... Không thể kết hôn được..... - Việt Minh cúi đầu - Phương Nghi.....

Xa xa, một cô gái đang bất lực đứng khóc

- Anh Minh, tha lỗi cho em..... - Phương Nghi mím môi - Chúng ta không thể ở bên nhau được.....

.....

- CHÁU.... THẬT LÀ XẤU HỔ..... - Ông Phong giận dữ - MẮT MẶT QUÁ ĐI.....

- Ba đừng nóng, kéo bệnh.... - Bạc Diệp vỗ vai - Wendy, xin lỗi ông đi con.....

- Tại sao vậy ông????? Cháu biết cháu cố tình nhưng cháu yêu Win có gì sai??????

- Ông..... Không nói với cháu nữa.... Ông quyết định rồi.... Chủ nhật này sẽ cho cháu đính hôn với Việt Minh, năm sau, khi cháu tròn 18 sẽ kết hôn....

- CON KHÔNG ĐỒNG Ý!!!!!!!!!! - Nó gắt lên rồi bỏ đi

- Có cần thiết phải vậy không hả ngoại????? - Cin thử dài - Con bé còn nhỏ mà.....

- Ông đã quyết thì các con đừng cản nữa.... - Bác Diệp thử dài - Lên phòng đi.....

- Tại sao vậy???????? - Nó bực bội khi mới 6h sáng thì nhà nó đã tấp nập người vào - Tôi không đồng ý đám cưới này. Các người về đi.

- Chúng tôi chỉ làm theo lệnh thôi ạ..... - Nhân viên công ty Đại Phong chuyên ngành thời trang mở va li lấy những bộ váy đã được chuẩn bị sẵn cho nó

- Tiểu thư không thể bỏ trốn được đâu.....

- Tại sao không?????? - Nó hậm hực nhảy từ tầng hai xuống theo đường ban công

- Cô đừng trách sao chúng tôi làm đau cô, tiểu thư.... - Hai mươi người bảo vệ chạy đến bao vây nó

- Từng này thôi à, làm khó tôi được sao????? - Nó cắn răng tiêu diệt từng tên rồi nhảy qua hàng rào nhà nó

.....

- Wen.... - Sam đỗ xe đứng đợi nó - Vào đây.....
- Vâng....
- Lái đi anh..... - Sam nói với tài xế
- Cảm ơn chị.....
- Không cần cảm ơn đâu em à..... - Sam từ từ sửa sang lại một chút cho nó
- Đi đâu vậy chị????? - Thánh đường hiện ra làm nó giật mình
- Đến dự lễ cưới của em. - Sam mở cửa xe
- Chị..... Sao chị lại làm vậy??????
- Xin lỗi em.... - Ông Phong gọi người kéo nó vào lễ đường. Nó quay lại nhìn Sam..... Sam chỉ lặng lẽ cúi đầu - Mong em hãy hiểu cho chị.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 159: Bí Mật Bất Ngờ

Giờ làm lễ6 phụ dâu bước ra trong những chiếc váy màu hồng nhạt: Ji, Yun, Kull, Lily và.....

- Phương Nghi..... - Nó tròn mắt - Sao em ấy lại ở đây.....

- Phương Nghi.... - Việt Minh đứng cạnh nó khẽ gọi

- Anh ấy..... Bị sao vậy????? - Nó nhú mày nhìn đôi mắt Việt Minh - Anh ấy nhìn cô bé, có gì đó.... Lạ lắm.....

.....

- Con có đồng ý lấy cô ấy làm vợ không, dù giàu sang hay nghèo hèn, dù vui sướng hay ốm đau, bệnh tật..... - Cha sứ quay sang hỏi Việt Minh

- Con..... Con..... Đồng ý.....

- Buổi lễ kết thúc..... Chú rể có thể hôn cô dâu..... - Cha xứ nhìn nó ái ngại. Ông Phong không cho nó mở miệng

- Không cần đâu ạ.....

....

- Buông ra Jin.... - Hấn ngồi một góc gằn giọng

- Đừng có quậy..... - Yi nhú mày - Bọn này hứa với chị Sam rồi....

- Chị Sam..... Tại sao chị ấy lại....

- Không biết. Tóm lại ngồi đây đến khi buổi lễ kết thúc.

- Chúc mừng Lâm tổng có được con dâu..... Haha...

- Chúc mừng Nguyễn tổng.... Haha....

Những ông giám đốc và chủ tịch vây lại nói chuyện, nâng rượu chúc mừng

- Anh đi một lát..... - Hăn nhìn nó

Nó không nói gì, chỉ khẽ gật đầu, đôi mắt nó đã đỏ hoe.

"Xin lỗi anh, Win..."

Nó nhớ lại ánh mắt hăn đã nhìn nó lúc đang làm lễ.... Anh mắt ấy, nó đã bật khóc.....

Nó chạy đi ra khỏi phòng tìm hăn

....

- Anh..... - Nó thấy cả đám tụi hăn đứng ở ban công

- Đi đây.... - Jin vỗ vai nó. Không gian bỗng chốc tĩnh mịch trở lại

- Lạnh lắm.... Mặc như thế này sao ra ngoài???? - Hăn thở dài nhìn nó - Chị Sam thiết kế váy cưới kiểu gì mà hở hang thế này cơ..... - Hăn cởi áo khoác khoác lên người nó.

- Váy cưới này chị ấy thiết kế cho em, bảo em đi với anh sẽ hợp lắm..... Chị ấy cũng thiết kế riêng cho anh một bộ vest rồi..... - Nó cắn môi, nuốt nước mắt vào trong - Có lẽ, chị ấy có nỗi khổ nào đó nên mới làm vậy.... Em biết chị ấy mong chờ chúng ta kết hôn lắm....

Hai bóng người đứng tựa lưng vào nhau, lặng lẽ

- Em xin lỗi.... - Nó khẽ nói

- Tại sao????? - Hắn nhìn nó - Lỗi đâu phải ở em.....

- Vì em không thể ở bên anh nữa.....

- Ngốc.... - Hắn cúi xuống nhìn nó nó - Đây là lần cuối cùng anh hôn người con gái anh yêu, trước khi cô ấy đi lấy chồng..... Một nụ hôn tạm biệt, em có đồng ý không?????

Nó không nói gì chỉ nhón chân lên hôn hắn. Một nụ hôn dài vào sâu.

Nó ôm hắn vào lòng, nước mắt không kiềm được nữa mà tuôn ra như mưa.....

....

- ANH BUÔNG EM RA!!!!!!!!!! - Nó và hắn bỗng nghe tiếng la ở trong phòng đối diện - ĐỪNG MÀ.....

- Chuyện gì vậy..... Giọng nói rất quen....

Trong phòng

- Anh Minh..... Buông em ra.... - Phương Nghi òa khóc

- Anh không buông..... - Việt Minh cúi xuống hôn ngẫu nhiên Phương Nghi - Anh không buông....

- Chúng ta không thể đâu anh..... Chúng ta không thể.... Chúng ta là anh em mà.....

- Nhưng không chung máu mủ, em là con gái của mẹ kế anh mà.....

- Em cũng không thể làm thế với chị Wendy.....
- Buông cô ấy ra, cô ấy là bạn gái của tôi..... - Su bỗng chạy vào phòng
- Su????? - Nó tròn mắt - Thằng nhóc này làm gì vậy chứ??????
- Bạn gái?????
- Phải..... - Su đáp rồi kéo Phương Nghi ra
- Tao giết mày!!!! - Việt Minh giờ nắm đấm vào mặt Su. Su nhanh chóng đỡ đòn rồi đập một cú trời giáng vào bụng Việt Minh
- Anh Minh.... - Phương Nghi cản môi rồi kéo Su chạy đi
-
- Sao anh cứu tôi???? - Phương Nghi nhìn Su
- Chỉ thấy cô đang bị anh rể tương lai tôi bắt nạt, thế thôi....
- Cảm ơn....
- Không có gì đâu. - Nó bất ngờ bước đến từ phía sau - Thằng em chị rảnh lắm nên lo chuyện bao đồng mà..... Anh hùng quá nhỉ.....
- Chị Wen.... - Su gãi đầu cười
- Chị Wendy.... Em xin lỗi.... - Phương Nghi chạy đến bên nó òa khóc - Em sợ lắm.... Lần đầu tiên em thấy anh ấy như thế này.....
- Không sao đâu..... - Nó xoa đầu nhẹ cô bé - Ổn rồi....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Hủy Bỏ Hôn Lễ

- Ông nội.... Cháu xin lỗi vì phải nói điều này.... Nhưng cháu quyết định, mối quan hệ này chỉ là một trò đùa.... - Nó mím môi bước lên trên cao rồi nói xuống những quan khách ở dưới - Cháu không phải là công cụ cho ông, cũng không phải là con rối bị ông điều khiển. Ông thương cháu, cháu biết điều đó, nhưng cháu không thể nào hiểu được tại sao ông lại ép cháu phải kết hôn với một người cháu hoàn toàn không biết gì cả, một người cháu chỉ mới gặp có một lần. Cháu mới 17 tuổi, ông à..... Cháu có lỗi gì chứ???? Cháu phải chịu sự điều khiển như vậy, cháu phải trở thành con mồi trong cuộc hôn nhân chính trị của ông chỉ vì cháu sinh ra trong một gia đình giàu có sao hả ông???/ Vì thế nên cháu không được quyền tự mình lựa chọn tình cảm sao hả ông???? Cháu thật không hiểu..... Cháu lẫn anh Minh đều không có tình cảm với đối phương, bọn cháu cũng còn rất trẻ, thế mà lại phải kết hôn. Cháu.... Cháu từ chối hôn sự này.....- Cháu.... - Ông Phong trợn mắt rồi ôm ngực, ngã khuỵu xuống sàn. Khung cảnh bất chợt hôn loạn.

- Ông.....

Nó ngồi ngoài phòng phẫu thuật của bệnh viện Ông Phong lại nhập viện vì bệnh tim tái phát.

"Ông.... Cháu xin lỗi..... Cháu xin lỗi....."

Nó gục mặt xuống tay rồi òa khóc.

Nó biết, nó là một đứa cháu bất hiếu, không nghe lời ông. Nó cũng biết, ông làm thế chỉ là vì muốn tốt cho nó, nhưng nó không thể thẳng nỗi trái

tim nó đang đấu tranh.

Mọi người ngồi cạnh nó im lặng không nói gì, mỗi người đều đang đắm chìm trong suy nghĩ của riêng mình.....

Đèn trên cửa phòng sáng lên màu xanh

- Cô Diệp..... - Bác sĩ bước ra nói với bác Diệp - Chúng tôi đã cố gắng hết sức.... Ông ấy đã qua cơn nguy kịch nhưng vẫn rất yếu, có thể ra đi bất cứ lúc nào.... Mong mọi người hãy chuẩn bị sẵn tâm lí.... Nhưng mong có một phép màu nào để ông ấy được bình phục.....

- Ba.... - Bác Diệp ngất xỉu

- Mẹ.... - Gin và Cin chạy lại - Mẹ ơi.....

- Hức.... Hức.... - Nó òa khóc trên vai Ji - Tớ.....Tớ sai rồi, phải không.....

Ngày hôm sau, tất cả các mặt báo đều giật tít: Cháu gái hủy bỏ hôn lễ, chủ tịch Đại Phong lâm trọng bệnh. Bất ngờ, tấm ảnh hân và nó hôn nhau trong lễ cưới được lấy ra làm minh chứng: Cháu gái Đại Phong và con trai Thành Công yêu nhau.

- Thật tức chết đi mà!!!! Tên nghịch tử này..... - Ông Thành đập bàn - Không ổn rồi..... Phải cho nó và Sasa kết hôn ngay thôi.....

- Bố.... - Một bóng người lả lướt chạy vào phòng, ông lấy ông Thành òa khóc - Con không chịu đâu.....

- Ông làm gì đó thì làm, đừng để con gái tôi bị liên lụy vì cái thói trăng hoa của con ông nha.... - Ông Nhật cười

- Biết rồi mà, tôi sẽ không để con dâu tôi bị gì đâu..... - Ông Thanh xoa đầu Sasa

- Hừ... Wendy..... Là mày sao..... Mày..... Con Moon..... Chúng mày.....
Coi chừng tao.....

- Em ở đây vài ngày đi. - Hắc kéo nó vào trong ngôi nhà bên bờ biển của hắc - Chị Sam cũng không biết nơi đây đâu, mỗi tháng Jin biết thôi. Yên tâm đi.

- Hazz... - Nó thờ dài nằm lên giường - Em mệt rồi..... Nhiều lúc ước mình không phải là con nhà giàu.... Nhiều lúc ước có bố mẹ ở đây.... Mặc dù em chưa gặp được mẹ nhưng em chắc chắn mẹ em sẽ phản đối hôn ước này của ông thôi.... Nếu mẹ còn sống.....

- Mẹ anh thì bỏ đi từ khi anh còn nhỏ xíu. - Hắc nằm xuống cạnh nó - Em nằm ngủ chút đi, khóc nhiều mệt rồi, anh đi nấu cơm...

- HẢ????? - Nó trợn mắt

- Đừng khinh anh thế chứ..... - Hắc véo mũi nó rồi bước ra khỏi phòng

.....

Tại sao nó lại bỏ đi?????

1 tiếng trước

- Cháu đi đi..... - Bác Diệp khóc - Đừng ở đây nữa.... Cháu hại chết ông cháu rồi đấy cháu thấy chưa???? Cháu không còn là cháu gái nhà họ Nguyễn nữa..... Cháu đi đi..... Bác quản gia, niêm phong ngôi biệt thự của con bé lại.....

Nó lồm lũi kéo vali ra khỏi khu biệt thự

- Ngốc..... - Hắn chạy xe đến - Sao thế?????

- Bị đuổi.... - Nó cười nói nhẹ như không. Nước mắt bây giờ không còn đủ để khóc nữa rồi

- Đến nhà anh đi.

- Nè, chị Sam không cho đâu....

- Đến nơi bí mật của anh, chị ấy không biết đâu.... - Hắn kéo nó đi

.....

- Ăn đi.... - Hắn đưa đĩa thức ăn tới tận giường cho nó

- Ngon.... - Nó mỉm cười - Lần đầu tiên..... Em ăn ngon như vậy.....

- Anh chỉ nấu được mấy món hà. Em ăn sơn hào hải vị, sao ngon bằng.....

- Không đâu..... - Nó lắc đầu - Được người yêu vào bếp nấu ăn thì cho dù có tệ mấy cũng thành ngon....

- Ý em là anh nấu ăn tệ à???????

- Ha ha.... Em đâu dám chê.....

Tiếng cười đùa hạnh phúc vang vọng

Nó và hắn có ngờ đâu, tiếng cười này sẽ là nơi bắt đầu một chuỗi ngày dài đau khổ và bi thương.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 161: Nụ Hôn

6h sáng Nó khẽ cựa mình ngồi dậy, bỗng thấy cơ thể mình bị một cánh tay ôm chặt

- Dậy rồi à????? - Hắc mỉm cười hỏi

- Ờ.... - Nó chớp mắt ba cái. Tối hôm qua nó khóc rất lâu đến khi ngủ quên. - Sao anh ngủ ở đây????

- Không ngủ đây chứ ngủ đâu???????? - Hắc khẽ xoa bóp cánh tay bị nó lấy làm gối nguyên một đêm - Tối hôm qua em cứ ép anh phải ở đây nghe em khóc nguyên đêm, rồi lúc ngủ cứ ôm chặt tay anh. Sao anh về phòng được.....

- Anh..... Có làm gì biến thái chưa????

- Rồi..... - Hắc phì cười - Giỡn thôi, anh không có hứng với một cái người khóc đến mức mắt sưng húp như thế đâu, nhìn xấu xí lắm....

- Ý anh là em xấu thì anh sẽ không yêu em nữa à????

- Ngày xưa Moon xấu quắc, xấu hơn cả Anna nữa. Sao anh vẫn yêu đó thôi. Đừng nói tào lao nữa. Anh đi tắm đi học đây.....

- Hứ..... - Nó nhéo hắc mà cười tít mắt

Ai bảo có người yêu là khổ?

Nó giờ đang rất hạnh phúc với người nó yêu nhất trong cuộc đời này.

Dù cuộc sống có thế nào, dù thế giới có ra sao, dù tất cả quay lưng lại với nó, nhưng nó chỉ cần hẩn ở bên, nó sẵn sàng đánh đổi cả mạng sống để ở bên hẩn.

Nó yêu hẩn..... Yên rất nhiều....

Tình yêu đồng nghĩa với việc tin tưởng

Tế nên, dù có cô gái nào đến gây sự với nó và giành hẩn đi nữa, nó cũng sẽ không khóc suốt mướt đòi chia tay nữa đâu

Bỏ đi một lần, suýt mất hẩn một lần, nó đã đủ đau khổ lắm rồi.

Vì thế, nếu hẩn chưa đuổi nó đi, bảo không cần nó nữa, nó mới đi

Còn không, nó sẽ mãi mãi ở bên hẩn, dù bất cứ giá nào.

Nó ở nhà hẩn một mình

Do chuyện vừa rồi, nó không thể nào ló mặt ra ngoài được nên hẩn đành đi học để nó ở nhà.

Điện thoại nó reo

Tin nhắn của Ji

"Không đi học được thì để chồng đi học đi chứ. Sao nhất chồng ở nhà vậy?????"

"Đi rồi mà."

"Không có....."

"Anna thì sao???? Con nhỏ Nhật Uyên ấy."

"Nghỉ luôn."

Nó không trả lời nữa.

"Anh ấy đi thật à?????? Để xem con nhỏ Anna này bày trò gì đây....."

.....

Tối

Nó đứng trên sân thượng nhìn xuống

- Ai như Win.... và Anna....

Trong bóng tối, có hai thân thể quấn lấy nhau, một nụ hôn nồng nhiệt và cháy bỏng

"Sun à, anh lại thế nữa rồi.... Lúc trước cũng là con nhỏ đó, anh đi chơi với nó để em đợi dưới mưa suốt buổi tối.... Bây giờ cũng vậy, anh bỏ em ở nhà cả ngày rồi đứng hôn con nhỏ đó ngay trước mắt em..... Anh tưởng đứng trong góc khuất là em không thấy à????? Nhưng em giờ là Wendy, không phải Moon của ngày xưa nữa đâu, anh nhé!!!! Cô ta còn nợ em một mạng đấy, anh mau buông cô ta ra trước khi em nổi điên, nếu không đừng trách em tại sao vị hôn phu của anh.... đã chết....."

.....

- Anh Sun... - Nó mỉm cười đón hắt vào nhà - Áo cưới sao anh????
Đẹp không?????

- Em.... - Hắt tròn mắt - Sao em biết....

Nó nhún vai

- Anh nghĩ em là con cóc à???? Em còn thấy anh đứng hôn cô ta trước cửa đấy!!!! Ngôi nhà này là căn cứ bí mật của anh, chỉ có mỗi thằng Jin biết, anh bảo thế mà.... Vậy thì anh giải thích cho em tại sao anh lại đưa cô ta đến đây hôn để em bắt gặp thế?????

- Em giận à?????

- Em giận.... Thì đã sao nào???? Anh nghĩ em bảnh bèo thế à???? - Nó mỉm cười rồi bước đến vòng tay qua cổ hăn - Nói anh biết nhé.... Em không phải hạng tầm thường đâu, em là Wendy đó mà.....

- Anh nhớ vợ yêu quá đi.... - Hăn cúi xuống khẽ hôn nó. Nó vội tránh mặt.

- Đừng nha.... Em không thích xài chung đồ với người khác đâu, nhất là mấy con lúc nào cũng trét nguyên kí son kí phấn lên mặt đó. Đi tắm đi, anh phải tắm cho thật sạch, để cái mùa kinh tởm đó bay hết đi cho em, em mới đồng ý để anh hôn... Còn không thì... Đến gần em, coi chừng, em thiện nhé.... Còn nữa, đám cưới anh, thiệp mời của em đâu????

- Em định bày trò gì???? - Hăn khẽ cười - Anh cũng đang suy nghĩ nát óc vụ hủy cái hôn ước này đi đây.

- Từ từ rồi anh biết, thế nhé.... - Nó cười, một nụ cười sâu sa và đầy hàm ý - Đi tắm đi rồi xuống ăn cơm....

Nó sắp làm chuyện gì đây???????

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 162: BẮT CÓC CÔ DÂU

Biệt thự Trịnh GiaĐêm trước hôn lễ của hân và Anna

- Đột nhập Trịnh Gia làm gì? - Jin mở lap ra - Kull, kết nối với máy cảm biến nhiệt giùm tớ.

- Cướp dâu. - Nó trả lời

- Giỡn hay thật?????

- Chứ nghĩ vào đây để chơi à????

- Tưởng nhớ tình cũ quá nên vào thăm chứ. - Yun cười khúc khích, lập tức bị nó liếc xéo một phát

- Không giỡn nữa. Phân công đi. - Ji nhìn vào màn hình lap - Canh phòng nghiêm ngặt phết.

- Ngay cổng vào có 5 bảo vệ và 2 máy quay phim. Khắp biệt thự có khoảng 20 bảo vệ và 10 máy quay phim, muốn tung tích không bị lộ thì..... chỉ có 1 đường.

- Bay thẳng lên ban công phòng con nhỏ đó. - Yin đáp lời

- Im lặng nghe Wendy nói. - Ken cắt lời

- Kull, cậu ở đây, giữ máy tính trong 5ph. Ken, cũng ở đây luôn, lái xe đến cửa sau. Khi đến cửa sau thì Yun và Yin, hai cậu bẻ khóa cửa đó rồi đột nhập vào, giải quyết hết đám bảo vệ này rồi trốn ở đó. Ji và Jin, hai cậu đột nhập vào đường sân thượng nhà. Tớ sẽ đi theo đường ban công. Ji và Jin,

hai cậu cứ ở đó đi, đợi chị Yan lái trực thăng đến. Đó chỉ là kế hoạch B nếu 2 đứa này bị bại lộ thôi. Còn không thì chúng tớ sẽ đi đường dưới xuống, Ken nấp xe đi để không thị thấy nhé.

- OKEY!

.....

Nó nhẹ nhàng trèo qua hàng rào cao rồi đâm xuống bãi cỏ ngay dưới chân ban công phòng Anna. Nó nhìn cành dây leo bám từ dưới đất đến chân ban công phòng Anna, nó từ từ trèo lên, nhanh và nhẹ nhàng như một chú mèo hoang.

Anna đang ngồi trong phòng mân mê chiếc váy cưới

Cánh cửa phòng dẫn ra ban công bỗng bật mở, tấm rèm cửa bay nhẹ nhẹ trong gió

- Ai vậy????

- Cô không nhớ tôi à???? - Nó mang mặt nạ trắng, váy trắng dài bước vào - Vậy thôi tôi tự giới thiệu, tôi là Moon đây. Cô đã nhớ chưa????

- Moon.... Cô..... - Anna tròn tròn một chút rồi mỉm cười - Trên đời này có ma quỷ sao???? Nực cười.... Cô là ai, nói đi....

- Thì tôi đã nói rồi.... Tôi là Moon..... - Nó từ từ rút cây kiếm trong tay ra
- Cô nhớ tôi.... Vậy cũng nhớ.... Cô nợ tôi một mạng, đúng không.... Giowf tôi bắt cô phải trả giá.... Trịnh Nhật Uyên à....

- Cô....

Nó vung nhẹ kiếm

- A.... - Anna khuyu xuống, tay ôm chặt đùi. Vết thương từ từ rỉ máu, một đường chém dài. - Cô muốn gì????

Nó không nói gì, chỉ nhếch môi rồi lấy trong túi ra một viên thuốc nhỏ, cho vào miệng Anna. Anna từ từ nhắm mắt rồi gục xuống.

- Yin lên giúp tớ. - Nó gọi qua điện thoại.

- Cô.... - Anna tỉnh dậy - Tôi đang ở đâu????

- Cô biết nơi này chứ???? - Nó ngồi trên chiếc xích đu quen thuộc, lúc này nó đã mở mắt nà ra.

- Thùy Trâm.... Là cô sao???? - Anna trợn mắt - Cô..... Tôi thấy cô rất giống Moon.... Cô là gì của cô ta.... Tôi và cô có hiềm khích gì chứ?? Chuyện đó, cô đã sỉ nhục tôi trước mặt anh hai tôi rồi mà....

- Tôi đã nói rồi.... Tôi là Moon..... - Nó nhếch miệng - Hiếu không??

- Cô.... Chưa chết à???

- Phải..... Tôi vẫn còn sống.... Và lại ở bên vị hôn phu của cô, cô thấy thất vọng lắm vì cách đây mười năm không giết được tôi chứ gì???? Cô nhớ nơi này không, nơi cô đã suýt giết tôi.... Cô biết cảm giác khi bị rơi xuống đó không???? Hôm nay, tôi sẽ cho cô toại nguyện nhé.....

- Cô có thể đẩy tôi xuống được sao? Cô khinh tôi quá rồi nhĩ.... - Anna nhếch mép đứng dậy - Chắc cô không biết, tôi là Evil, sát thủ ẩn hiện trong giới giang hồ, phải không???? - Anna rút súng từ trong túi ra - Trong giới giang hồ, tôi chỉ thua mỗi hai người phụ nữ là Hoàng hậu và Công chúa thôi.....

- Thế à???? - Nó cười - Cô lợi hại nhỉ, để tôi xem danh Sát thủ máu lạnh của cô, có xứng không nhé... Hai chỉ là danh bất hư truyền.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Tôi Có Thai Rồi

- Cô tưởng cô có thể đấu lại tôi????? - Anna nhếch môi - Cô ăn gan trời rồi mới dám động vào tôi. Cô cho tôi biết lí do tại sao cô lại bắt có tôi..... Cô định phá hoại đám cưới của tôi và anh Windy sao????? Cô mơ hồ rồi.....

- Cô có súng, tôi có kiếm. Tôi chắc chắn sẽ không đấu lại cô. - Nó nhún vai - Cô có giỏi thì bỏ vũ khí xuống để đấu công bằng với tôi. Dùng võ để đấu, được không????

- Được.... - Anna đặt súng xuống rồi chạy thẳng đến đạp một cú vào nó.

Nó nhanh nhẹn tránh đòn rồi phản công.

....

Nó hạ một cú K.O. ngay giữa đùi Anna, động vào miệng vết thương lúc nãy. Anna gục xuống.

- Chắc tôi quên chưa nói với cô, tôi chính là Wendy.....

- Wendy..... Công chúa sao????? - Anna trợn tròn mắt

- Cô ở đây đi. Tôi vào trong lấy thuốc ra sát trùng vết thương. Cô đừng mong bỏ đi, ở ngoài là bạn bè của tôi, cô không đấu nổi họ đâu.

- Thật vậy sao..... - Anna từ từ gượng người dậy, nhặt cây súng lên và....

Tiếng súng như xé toạc cả màn đêm

Nó gục xuống, máu từ từ loang ra, những cánh hoa hồng nhuộm màu đỏ phất phơ dưới trăng

- Cô có vẻ hơi sơ hở khi quay lưng về phía kẻ thù rồi đấy, phải không?????? - Anna cười, tiếng cười rộn người - Hahahaha.....

Bệnh viện

- Con nhỏ ngốc này.... - Ji cúi mặt - Có sơ suất thế không.....

- Tại sao chúng ta cho nó đến Trịnh gia bày trò làm gì thế cơ chứ.... - Kull lắc đầu

- Wen.... - Hấn chạy tới - Cô ấy bị sao vậy????? Sao lại bị thương????

- Trúng đạn.... - Yun thở dài - Do....

- Wen không cho chúng ta nói Windy biết. - Yin cắt lời

- Giờ còn như thế nữa à? - Ken nhú mày

- RỐT CUỘC CÓ CHUYỆN GÌ HẢ????????? SAO LẠI KHÔNG CHO TÔI BIẾT????????

- Windy. Con cũng biết Anna bị thương nên đến sao????? - David và ông Trịnh chạy đến

- Anna???? - Hấn nhú mày - Sao à????

- Cô Trịnh chỉ bị thương nhẹ, không sao rồi. - Bác sĩ bước ra - Còn cô Nguyễn..... Chúng tôi đã lấy viên đạn ra rồi, nhưng viên đạn gần sát tim nên..... Cô ấy đã qua khỏi cơn nguy kịch nhưng chưa biết khi nào mới tỉnh lại....

- Tôi cảm ơn bác sĩ.... - Ji cúi đầu

1 tháng sau

Nó đã tỉnh gần một tuần rồi nhưng vẫn còn ở bệnh viện

- Chào cậu, Thùy Trâm.... - Anna bỗng dừng bước đến chào nó - Cậu khỏe chưa????

- Cô muốn làm gì???? - Nó mím môi - Nghe đồn do chuyện tôi bị thương, Win đã hủy hôn với cô rồi, phải không????

- Thế cơ à..... - Anna nhếch môi - Nhưng có lẽ cô chưa biết, tôi đã có thai với anh ấy rồi, phải không.....

- Cô.... - Nó tròn mắt

- Hôm nay tôi đến khám thai đấy. - Anna cười - Tạm biệt. À, mong cô sẽ đến dự đám cưới của chúng tôi và đừng phá nữa nhé....

- Thật sao???? - Nó gục xuống - Anh có con với cô ta thật sao???

Nó bàng hoàng, tại sao người nó yêu lại như thế. Hân và Anna đã có chuyện gì sao???

Không thể nào.....

Chắc chắn đã có ẩn khuất gì ở đây....

Không thể nào có chuyện đó được....

Nó phải tìm ra mọi chuyện...

Nó chắc chắn giữa hân và Anna không có chuyện gì cả....

Nó tin tưởng hẳn - người nó yêu...

Hắn sẽ không phản bội nó thế đâu.... Không bao giờ.....

Nó chắc chắn đây là âm mưu của Anna....

Chắc chắn là như thế.....

Nhưng....

Phải có gì đó...

Anna mới mạnh mẽ như thế được....

Anna làm gì mà hẳn có thể đồng ý hôn sự này....

Không lẽ....

Chuyện đó là thật sao...

Giữa họ (vô tình) đã có gì đó.....

Nên hẳn mới đồng ý kết hôn với Anna.....

Chuyện gì thế cơ chứ?????

....

- Cậu.... - Ji, Yun và Kull chạy đến - Cậu chưa khỏe sao còn đi vòng vòng thế hả?????

- Các cậu nói tớ nghe đi.... Chuyện Win và Anna sắp kết hôn, là thật phải không?????? - Nó ngẩng mặt lên

- Sao cậu biết???? - Yun nhú mày

- Nãy tớ thấy Anna đi vào bệnh viện. Cậu gặp cô ta rồi à? - Ji hỏi

- Cô ta đi khám thai. Của Win... - Nó nói như người mất hồn

- Thật sự bọn tớ không muốn cậu buồn ảnh hưởng đến sức khỏe nhưng đúng là chủ nhật tới, họ sẽ kết hôn.... - Kull nói nhẹ - Đừng buồn mà Wen...

- Buồn???? Đến hôm ấy, các cậu có thể.... Tớ sẽ đến dự đám cưới của họ....

- Nhưng....

- Không sao đâu... Tớ chỉ muốn hỏi một vài chuyện thôi mà... - Nó mỉm cười rồi bước đi

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Âm Mưu

Gần 1 tháng trước Biệt thự Hoàng gia

- Có chuyện gì bố gọi con sang đây????? - Hắc và Sam bước vào nhà

- Chỉ là gọi các con sang ăn tối thôi mà..... - Ông Thành cười nhẹ - Nhớ cư xử đàng hoàng, hôm nay có gia đình bác Trịnh sang đây....

....

Hắc bước vào phòng ăn đã thấy Anna ngồi đó.

- Anh Windy.... Ngồi đây nè.... - Anna kéo tay hắc vào chiếc ghế bên cạnh. Nó miễn cưỡng ngồi xuống

....

- Anna, cháu khỏe hắc rồi phải không.... - Ông Thành mỉm cười - Vậy thì đám cưới của cháu và thằng Windy tổ chức lại nhé....

- CON KHÔNG ĐỒNG Ý! - Hắc bật dậy - Hạnh phúc của con không phải là thứ dễ dàng nói như thế.

- Con.... - Ông Thành nhú mày - Vào phòng nói chuyện với bố.....

Hắc buông đũa bước ra khỏi phòng ăn.

- Con có thể giữ thể diện cho ta một chút được không????? - Ông Thành hỏi hắc - Hôn ước này đã có từ khi con chưa được sinh ra nữa cơ. Vì thế

con đừng hòng hủy nó.... Con không chống nổi ta đâu.....

- Thế cơ à????? Đối với con, bố là người thân mà con yêu quý và kính trọng nhất trên đời này.... Nhưng con không hiểu tại sao mẹ lại bỏ đi khi con chưa tròn 4 tuổi. Con không hiểu.... Bố cho con biết giờ mẹ đang ở đâu rồi đi.... Nếu mẹ còn ở đây, chắc chắn mẹ con sẽ không đồng ý hôn sự này đâu.....

- CÔ TA ĐÃ BỎ ĐI VỚI NGƯỜI ĐÀN ÔNG KHÁC RỒI..... Đừng nhắc đến chữ mẹ nữa, hiểu không??????? - Ông Thành gắt lên

- Dù thế nào, con cũng không đồng ý hôn ước này.....

- Vậy thôi, tùy con..... Ngồi xuống uống một chút với bố đi rồi về..... - Ông Thành lấy ra một chai rượu, cười nhẹ rồi rót ra hai ly. - Uống đi....

1

2

3

4

5

Sau khi uống hết ly rượu ông Thành đưa, hẩn từ từ nhắm mắt lại rồi ngã xuống

- Con trai... Bố xin lỗi.... Nhưng bố buộc phải làm như thế này thôi..... Tất cả cũng vì hạnh phúc của con.....

....

- Tối nay cho con bé ở lại nhà tôi một đêm nha ông bạn già. - Ông Thành cười

- Được thôi.... Hahahaha....

....

- Sao vậy bác???? - Anna đi theo ông Thành

- Đây là cơ hội duy nhất cho cháu đấy.... - Ông Thành mở cửa phòng ra, vào đi.

- Cảm ơn bác ạ... - Anna mỉm cười rồi bước vào. Một nụ cười quý quyết

Sáng hôm sau

Hắn từ từ mở mắt

- Chuyện gì vậy???? - Hắn xoa đầu rồi khẽ nhìn sang người con gái không một mảnh che thân đang nằm bên cạnh - Anna....

- Anh..... - Anna mở mắt vươn vai, chiếc chăn trên người rơi xuống khoe lộ tấm thân trần trụi quyến rũ - A... Em....

- Cô làm gì ở đây?????

- Em.... Tối hôm qua thấy anh say quá nên em đưa anh về phòng... Nhưng anh đã....

- Thế à???? - Hắn nhúu mày. Hắn không hề cảm nhận được cơ thể có gì khác lạ cả. Buổi tối ở bar với nó, hôm sau dậy hắn thấy toàn thân ê mõi. Nhưng hôm nay lại không cảm nhận gì cả.

- Hai đứa.... - Ông Thanh mở cửa bước vào phòng, vờ bất ngờ - Tối qua hai đứa ngủ với nhau sao??????

- Bác... - Anna e lệ nấp sau lưng hẳn

- Hai đứa kết hôn đi. - Ông Thành cười

- Tại sao?????? - Hẳn hỏi - Chỉ vì chuyện này à?????

- Ta phải dạy cho con chuyện trách nhiệm sao????? - Ông Thành nhướn mày - Hai đứa đã lên giường với nhau rồi, con phải chịu trách nhiệm cả đời này với con bé....

- Con không cam! Nếu như thế thì con sẽ kết hôn với Wen, chúng con cũng đã.....

- Không nói nhiều, chuyện đó ta không quan tâm. Vậy thì khi nào con bé đó có thai thì con hãy nói với ta, còn không hãy kết hôn với Anna đi.... - Ông Thành bước ra khỏi phòng

- Cô út đi cho tôi..... - Hẳn mím môi - Wen... Anh xin lỗi em.....

.....

"Con hãy giả vờ nói với nó là con có thai, để nó kết hôn. Sau này, con hãy vờ như sảy thai, thế là xong." Lời ông Thành nói với Anna vẫn còn văng vẳng bên tai.

"Windy à.... Em sẽ làm bất cứ mọi chuyện để có được anh....." - Anna mỉm cười, một nụ cười nham hiểm dưới khuôn mặt giàn dụa nước mắt

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Lễ Cưới Của Người Yêu

8h sáng Bọn nó chạy đến bệnh viện đón nó

- Đi làm tóc với thử váy đi. - Nó hất hàm bảo lái xe, Jin - Ở đây bức bối quá rồi.

- Định nổi bật hơn cả cô dâu à???? - Ji nhìn khuôn mặt hăm hăm của nó như muốn ăn tươi nuốt sống người khác

- Cũng muốn thế lắm đấy! - Nó đập lại

- Thôi nhá. Đừng có quấy rồi nữa.

- Đùa thôi, yên tâm đi. Tớ đến chỉ nói với Win một số điều thôi..... - Nó cười - Đi đi...

.....

Lễ cưới được diễn ra tại biệt thự Hoàng gia

Cảm thấy hơi ồn ào, nó đi ra phía sau vườn

Một vườn hoa ngọc lan hồng cùng chiếc xích đu trắng

- Ngày xưa, lúc cha anh quyết định chuyển nhà, anh đã mang theo một vài cành hoa ở cánh đồng về đây trồng. Anh đã lớn lên cùng nó đấy. - Hẳn bất ngờ bước đến từ sau lưng nó

- Sao anh ra đây????

- Trong đồ ồn lắm, anh không thích. Gia tạo....

- Anh chôn một con mèo ở đây à? - Nó chỉ dám đất ở góc vườn, giong sn hư một ngôi mộ nhỏ

- Không. Dưới đó chẳng có gì cả đâu. Đó là ngôi mộ anh xây dành cho Moon.... Anh cứ ngỡ mối tình đầu của anh đã chết..... Nhưng có ngờ đâu, cô ấy giờ đang ở đây.... Bên anh..... - Hấn dang tay ôm nó vào lòng

- Anh.... Đừng như thế.... - Nó xua tay - Anna....

- Em có gì muốn nói với anh không???? - Hấn hỏi

- Anh và Anna.... Cô ấy có thai rồi phải không????? - Nó mỉm cười - Anh có tin đó là thật không???? Hay chỉ là một cái bẫy.....

- Anh không biết.... Đêm hôm ấy anh uống với bôa.... Từ lượng anh vốn rất tốt, không thể có chuyện anh say đến như thế.... Nhưng không hiểu sao sáng hôm sau, Anna lại nằm ở bên anh.... Anh và cô ấy.... Cái đêm anh ở bên em, anh vẫn nhớ rất rõ cho dù say.... Nhưng hôm ấy..... Anh lại không nhớ gì cả, cũng chẳng có cảm giác cơ thể mình khác lạ..... Nhưng ba tuần sau, Anna đến và nói với ba anh là cô ấy đã có thai. Thế là ba anh ép anh phải kết hôn.... - Hấn mỉm môi - Bẫy à.... Ba anh sao..... Cũng... Có thể.... Mặc dù anh chẳng muốn tin chuyện này một chút nào.... Ba anh đã một mình gánh vác cả công ty từ khi ông anh mất, mẹ anh cũng bỏ đi.... Ba anh một mình nuôi anh và chị Sam khôn lớn..... Ba anh có thể nào bày ra kế như thế à??????

- Vậy ý anh là anh và Anna đã thực sự xảy ra chuyện đó????? - Nó nhìn thẳng vào mắt hấn - Phải không????

- Ý anh không phải thế! - Hấn nhấn mạnh giọng

- Vậy ý anh là sao?????

- Anh chỉ muốn nói, anh không tin ba anh có thể hại hạnh phúc của anh như vậy.....

- Nếu như thế thật thì sao????? - Sam từ từ bước đến - Giờ chị không thể nào ngồi yên được nữa..... Tận mắt chị thấy bố chuốc thuốc em rồi đưa vào phòng. Anna và em chẳng có chuyện gì cả.... Đó là kế hoạch bố và Anna đã bày ra để ép em cưới con bé đó.... Sau đám cưới này, con bé sẽ vờ như sảy thai.... Nhưng thực chất chẳng có cái thai nào cả.... Em không tin hãy đi đưa nó đến bác sĩ kiểm tra đi.....

- Chị Sam..... - Hấn quay người lại

- Chị.... Có lí do nên chị mới phản đối hai đứa đến với nhau. Nhưng điều chị quan tâm nhất là hạnh phúc của em trai chị..... Chị có mời một bác sĩ phụ sản đến đây rồi, cô ấy sắp có mặt. Giờ em hãy vào và đưa Anna đi đi, đi kiểm tra.... Em sẽ biết ngay....

Hấn bước vào lễ đài

- Tôi xin lỗi, nhưng giờ tôi muốn công bố một chuyện..... Vợ vừa cưới của tôi, Nhật Uyên cô ấy đã mang thai..... Nhưng tôi không tin, cái thai này là của tôi....

- Anh nói gì vậy????? - Anna mặt biến sắc

- Tôi nói thế đấy..... Cô không mang thai mà vờ mang thai, hoặc cái thai đó là của người khác, bởi vì giữa chúng ta chẳng có gì xảy ra cả..... - Hấn nói - Nhưng nếu cô đã chắc chắn cái thai ấy là của tôi thì tôi có thể mời một bác sĩ đến đây có được không???????

- Anh.....

- Con..... Thôi ngay đi cho ba.... - Ông Thành giận dữ

- Mời bác sĩ.... - Sam bước vào

....

- Cô ấy.... Không có thai.... - Bác sĩ khám cho Anna xong liền nói với Sam

- Bà có chứng cứ gì mà nói như vậy???? - Anna hỏi

- Cô có cần tôi đưa cô đến bệnh viện siêu âm xác thực cho chắc chắn hơn không????? - Hấn gằn giọng - **TÔI TUYÊN BỐ, HÔN LỄ NÀY BỊ HỦY BỎ! CẢM ƠN MỌI NGƯỜI ĐÃ ĐẾN DỰ!**

- Hết con này rồi đến thằng kia, đủ rồi nha. Sắp tới lễ cưới của bọn này, các cậu đừng có lây nhiễm, mắc công lại mang xui xẻo và rắc rối đến nữa. - Ji cười rồi nắm tay Jin, vè mặt vô tội

- Ai cho anh cưới em mà đòi xui với cả xẻo. - Ji liếc xéo

- Gi ờ còn tâm trạng để đùa à? - Nó kéo cả bọn bước đi - Về thôi.

- Hứa là không phá đám cưới đó à? - Kull hất vai nó - Giải bày trò ghê, để người ta không có thai luôn.....

- Sự thật đấy. - Yin gật đầu

- Win và Anna không có gì đâu.

- Chị phá đó. - Sam cười tươi nhảy vào -Đó là kế của ba chị bày ra, nên chị chỉ lật mặt thôi. Chị muôn em trai chị hạnh phúc.

- Chị nói chuyện với em đi. - Nó kéo Sam đi

....

- Sao?

- Chị.... Tại sao chị phản đối bọn em?????

- Chị không thể nói em biết được... Nhưng sẽ có ột ngày em biết thôi...
Tin chị đi.... Chị chỉ vì muốn tốt cho hai đứa....

- Vâng.... - Nó khẽ thở dài - Chào chị em đi....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 166: Ông Mất

Biệt thự Hoàng gia Hắc năm tay nó bước vào

- Bố, đây là người con yêu. Mong bố hãy chấp nhận. - Hắc cúi đầu nói với ông Thành.

- Quỳnh Trân..... - Ông Thành nhìn nó rồi bất ngờ thốt lên

- Sao ạ????? - Nó nhú mày. Quỳnh Trân là tên mẹ nó.

- À không không..... Trông con giống hệt một người bạn cũ của ta, nhưng cô ấy đã mất cách đây hơn 15 năm rồi. Cô ấy là một nhạc sĩ dương cầm đại tài, tiếng đàn của cô ấy đã làm biết bao nhiêu người mê mẩn.... Dù sinh ra trong một gia đình giàu có nhưng cô ấy không hề kiêu căng một chút nào, một người phụ nữ dịu dàng....

- Vâng ạ.... - Nó khẽ gật đầu. Người đàn ông này, dường như ẩn chứa một bí mật gì đó..... Không hề có liên quan đến mẹ?????

- Ta nói thẳng, ta không đồng ý hôn sự này. - Ông Thành ngồi xuống ghế

- Tại sao vậy ba????? - Hắc siết chặt tay nó - Bọn con yêu nhau thật lòng, và lại cũng đâu có phải không môn đăng hộ đối????? Tại sao ba lại cấm cản bọn con???? BA NÓI ĐI, TẠI SAO, HẮ????

Chát....

Ông Thành vung tay lên đánh hắc

- CON IM ĐI... HỒN XƯỚC... CON DÁM NÓI CHUYỆN VỚI CHA BẰNG LỜI LỄ NHƯ THẾ À????? THẬT SỰ..... NGƯỜI TA CHO RẰNG TA KHÔNG BIẾT DẠY CON RỒI..... Quán gia, tiền khách..... Windy, con ở đây, không được đi ra khỏi nhà nửa bước.....

- Ba.... - Hấn hậm hực

- Thừa bác.... - Nó cúi đầu rồi bước đi - Chào bác, cháu về.

.....

- Tại sao vậy ba???? - Sam bước vào phòng - Con không thể nào hiểu được..... Hai đứa nhỏ đã làm sai chuyện gì???? Con đã suy nghĩ rất nhiều nhưng cũng không thể nào hiểu được, ân oán đời trước, tại sao chúng nó lại là người chịu trách nhiệm hả ba????????

- Ý con muốn nói gì???? - Ông Thành giật mình

- Ba là người hại chết ba mẹ của con bé. Phải thế không ba??????

- Sao con lại.....

- Sao con lại biết chứ gì???? Ba nghĩ chuyện ba làm ông không biết sao?????

- Ông Đại Phong?????

- Ông biết lâu rồi, ba à.... Ông đã nói với con đấy!!!!!! Nhưng đó không phải là điều con muốn hỏi.... Con chỉ muốn biết, chuyện ba gây ra, Windy là người chịu trách nhiệm, có đáng không hả ba??? Tình yêu của nó, hạnh phúc của nó, vì sai lầm của ba mà đã bị hủy hoại..... Có đáng không hả ba?????

- Con đi đi.... - Ông Thành cúi đầu - Ba muốn yên tĩnh....

- Ba.....

- ĐI!!!!

- Vâng ạ.... - Sam thở dài rồi bước đi

- Cháu nghe bác. - Nó đang ngồi trên xe - Dạ????? ÔNG.... SAO Ạ?????
VÂNG VÂNG.... CHÁU ĐẾN BỆNH VIỆN NGAY.....

.....

Phòng cấp cứu

Nó chạy ào vào phòng

- Ông nội.... - Nó òa khóc - Ông.... Đừng mà ông..... Ông nhất định sẽ
khỏe lại mà....

- Wen.... - Ông Phong mỉm cười - Ông..... Ông xin lỗi vì đã làm cháu
buồn..... Nhưng ông chỉ muốn tốt cho cháu thôi..... Cháu..... Cha mẹ cháu
đã bỏ ông cháu mình đi 16 năm trước rồi.... Giờ ông cũng bỏ cháu mà
đi..... Cháu còn cả con đường phía trước..... Ông không thể mãi ở bên
cháu được..... Hãy cố gắng tìm người con trai thích hợp..... Hoàng Văn
Minh Tuấn..... Đó là một người con trai tốt bụng và hết lòng yêu thương
cháu.... Nếu cháu có thể bỏ hết hận thù thì hãy quay về với nó đi nhé.....
Cuộc đời thật trở trêu khi chính người đàn ông đã hại chết ba mẹ cháu, giờ
thì con trai ông ta trở thành người đàn ông cháu yêu.....

- Sao cơ ạ????? - Nó hỏi

- Bố mẹ cháu..... Đã bị ông ta hại chết.... Ông ta, là bố của..... Người
con yêu..... Ông đã phản đối rất nhiều khi biết chuyện này... Ông chỉ sợ
cháu khi biết được chuyện này sẽ không được hạnh phúc..... Nhưng cháu

yêu nhiều như thế thì hãy quên cái chết bố mẹ cháu đi mà ở bên cạnh người con trai mà ocn tim cháu mách bảo..... Hãy làm theo sự sắp đặt của con tim mình.... Cháu nhé..... Ông yêu cháu..... Rất nhiều..... - Ông Phong từ từ nhắm mắt

- ÔNG..... - Nó gào lên - Nội ơi.... Đừng bỏ cháu mà đi..... Cháu cần nội mà....

- Ba.... - Bác Diệp ngất

- Mẹ.... - Cin chạy đến đỡ lấy bác Diệp

- Wen..... - Gin chạy đến kéo nó ra - Ông.... Ngoại đi rồi..... Em à.....

- Ông.... Cháu.... Giờ phải làm sao đây..... Bố của Win.... Là người đã giết cha mẹ cháu.....

Đám tang

- Đừng khóc nữa, em khóc nhiều lắm rồi. - Sam đến vỗ vai nó - Em như thế này, thằng Win cũng vật vờ ở nhà..... Chị chịu hết nỗi rồi....

- Chị có biết không????? - Nó nhẹ nhàng hỏi - Chuyện ba chị giết chết ba mẹ em, suýt nữa hại cả em????

- Biết.... Do chị không muốn hai đứa phải đau khổ vì chuyện này..... Nên chị mới phản đối hai đứa.... Chị xin lỗi.....

- Em phải làm gì giờ hả chị?????? - Nó òa khóc trong lòng Sam....

Bầu trời lất phất mưa

Ngôi mộ mới xây trên ngọn đồi cao

Khuôn mặt ông Phong mỉm cười trên bia đá cẩm thạch như hòa với nắng
hoàng hôn

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Con Là Con Gái Ta

Biệt thự Hoàng gia- Hết Trịnh gia giờ đến Hoàng gia, muốn chết sớm à?
- Ji thử dài

- Bữa nay không đột nhập. - Nó cười trừ - Là mai phục.

- 500m nữa, trong xe có 3 bảo vệ. - Kull ngồi trên cây nhìn xuống - Có một chiếc xe đi trước, một chiếc đi sau, mỗi chiếc có 7 bảo vệ.

- Okey. - Nó mang mặt nạ vào. - Một mình tớ là đủ.

.....

- Đứng lại. - Nó đứng ngang đường

17 bảo vệ chạy ra xông vào nó

- Kém cỏi..... - Nó nhếch mép. 17 người thanh niên gục xuống

- Cô là ai????? - Ông Thành hỏi

- Ông không cần biết. - Nó rút từ trong túi ra một chiếc khăn nhỏ rồi bịt chặt vào mặt ông Thành

Ông Thành kéo tay nó rồi ngắt đi.

- Cậu chủ..... - Quân gia chạy vào - Ông chủ.... Bị bắt cóc rồi.....

- Ai bắt cóc ba tôi???????? - Hấn bật dậy

- Tôi không biết..... Tôi chỉ nhặt được cái vòng đeo tay này ngay trên xe của ông chủ thôi.....

Hắn nhìn chiếc vòng tinh xảo có hình mặt trời và mặt trăng lồng vào nhau. Đây là cái vòng tay hắn đã đặt mua bên Pháp về tặng nó.

- Wen.... Là em sao..... - Hắn mím môi rồi bật máy tính lên - Nếu là em..... Thì anh sẽ nhanh đến thôi.....

.....

Ông Thành từ từ mở mắt

- Ba..... - Anna bị trói ngồi một góc nhìn ông Thành. - Con sợ.....

- Sao con ở đây?????? - Ông Thành hỏi

- Con.... Con không biết nữa.....

- Hai người tỉnh rồi sao????? - Nó bước vào

- Cô là ai????

- Cô điên rồi..... THẢ CHÚNG TÔI RA.....

- Tôi..... - Nó bỏ mặt nạ ra - Là tôi.....

- Wendy!!!!!! - Anna gào lên - CÔ..... ĐỒI BẠI..... CHỈ VÌ BA KHÔNG CHO CÔ VÀ ANH WINDY KẾT HÔN MÀ CÔ LÀM VẬY À??????

- Cô im đi.... - Nó tát Anna - Cô nợ tôi 2 mạng đấy. Hôm nay..... Sẽ trả đủ.....

Nó dùng mũi sao nhọn di di sát mặt Anna

1

2

2 tiếng hét chói tai vang tên, khuôn mặt Anna phút chốc đỏ lên vì máu

Hai đường rạch dài trên khuôn mặt xinh đẹp xuất hiện

- Hai đường này..... Coi như tôi muốn cô nhớ..... Cô đã nợ tôi hai mạng.....

- Con gái..... - Ông Thành gọi nó - Quỳnh Trân.....

- Ông im đi.... Ông có tư cách gì gọi tên mẹ tôi?????? - Nó kề mũi dao vào cổ ông Thành - Ông hại chết ba mẹ tôi..... Hôm nay tôi sẽ trả thù.....

- Con..... Con..... Con là con gái của ta..... - Ông Thành nhìn nó - Con gái..... Con không phải là con gái nhà họ Nguyễn mà là con của nhà họ Hoàng.....

- Chứng cứ đâu ông dám mạnh mẽ như vậy?????

- Con..... Con thật sự là con gái của ta và Quỳnh Trân..... Ta nói thật mà..... Con là em gái cùng cha khác mẹ của thằng Windy.....

- IM.... KHÔNG TÔI SẼ GIẾT ÔNG ĐẤY!!!!!!!! - Nó hét lên - TÔI KHÔNG MUỐN NGHE NHỮNG GÌ ÔNG NÓI.....

- Wen.... Dừng lại đi..... - Hấn chạy vào

- Anh đừng bước tới đây, không thôi tôi sẽ giết chết ba của anh đấy!!!!!!
Cả cô vợ của anh nữa..... - Nó rút súng ra chĩa vào người ông Thành

- Coi như anh xin em đấy.... Thả ba anh ra đi..... - Hấn nhìn nó

- Ba anh giết ba mẹ tôi, tôi phải báo thù..... Tôi không quan tâm..... Tại sao ông ta lại là ba của anh, kẻ thù của tôi lại là ba của người tôi yêu chứ hả???????

- Em giết ba anh, ba mẹ em, ông nội em ở trên cao có linh thiêng, liệu họ sẽ vui????

- ANH IM NGAY CHO TÔI!!!!!!! - Nó chĩa súng vào thái dương của ông Thành

Bằng.....

Hai tiếng súng vang lên cùng lúc

Nó và ông Thành gục xuống

- Win..... Anh.... - Nó nhìn hăn, hai hàng nước mắt lẫn dài hòa cùng màu đỏ của máu

- Ba là người quan trọng nhất với anh trong cuộc đời này.....

Nó mở to mắt nhìn hăn chạy đến bên ông Thành

- Ba sao???? Ba của tôi sao.... Nức cười..... - Nó gục xuống nhìn theo bước chân của hăn đi ông Thành đi rồi từ từ nhắm mắt - Tạm biệt anh, Win à.... Người em yêu..... Em đi đây.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 168: Mẹ Quay Về - Quá Khứ Hé Mở

Bệnh việnBác sĩ bước ra

- Cô Trinh, cô ấy bị rạch hai đường dài và sâu, mất rất nhiều máu nhưng chúng tôi đã sơ cứu để vết thương không bị nhiễm trùng. Tuy nhiên, do vết thương quá sâu nên không thể nào phẫu thuật được nữa. Có lẽ từ đây đến cuối đời, cô ấy sẽ phải mang mặt nạ thôi..... Chúng tôi rất tiếc..... - Bác sĩ ngập ngừng quay sang hẳn - Còn ông Hoàng, vết đạn ghim ngay thái dương nên đã mất ngay lúc đó rồi..... Tôi xin chân thành chia buồn cùng gia đình....

Hắn gục xuống

"Ba..... Ba ơi....."

.....

Đám tang ông Hoàng

- Nhóc à, đừng buồn nữa.... - Sam đến vỗ vai nó

- Chị ơi..... Ba đi rồi..... Wen cũng vậy..... Wen, cô ấy có sao không hở chị????? Lúc đó, em đã bắn cô ấy, một vết thương ngay ngực, cô ấy giờ sao rồi chị?????????

- Chị..... - Sam thở dài - Chị cũng không biết nữa..... Anh David chẳng nói gì cả.....

- Em sai hay là đúng hả chị???????? Tại sao vậy chị????? Cô ấy biết, ba là người quan trọng nhất đối với em..... Tại sao..... Cô ấy lại làm vậy

hả????? Cô ấy trả thù vì cái gì???????

- Các con.... Đã đến lúc biết sự thật rồi..... - Một người phụ nữ xinh đẹp bước vào

- Mẹ..... - Sam nhú mào, khuôn mặt xinh đẹp của người phụ nữ mặc bộ váy đen như đang lục tung kí ức. Một khuôn mặt mỉm cười hiền từ dần được lộ ra từ những tầng bụi kí ức - Mẹ về đó sao.....

- MẸ????? - Hẳn quay người lại - Là bà à.....

- Các con.... - Người phụ nữ ôm chầm lấy hẳn và Sam - Các con lớn quá rồi..... Mẹ nhớ các con lắm.....

"Mẹ..... Tại sao lại có một người phụ nữ quay về rồi tự xưng là mẹ vậy chứ????????? Mẹ sao..... Là bà ta à..... Mẹ..... Là người đã bỏ gia đình đi theo trai à??????? Vậy..... Bà ta còn quay về đây làm gì hả?????????"

- Bà buông tôi ra.....

- Con trai....

- Bà im đi..... Người đàn bà ngoại tình, bỏ gia đình đi mười lăm năm trời như bà mà còn mặt mũi về đây à????? Về dự đám tang chồng bà, bà vui lắm sao????? Xin lỗi..... Đối với tôi, mẹ đã chết rồi..... Mời bà đi giùm cho.....

- Mẹ có thể giải thích mà.....

- Tôi không muốn nghe bà giải thích.....

- Win..... - Sam ngăn hẳn lại - Mẹ..... Mẹ nói đi..... Tại sao mẹ lại bỏ chúng con mà đi????????????????

.....

30 năm trước

Sân trường đầy nắng

- Trân, Bảo. - Mai chạy đến

- Mai nè. Làm bài thi được không?????

- Câu cuối khó quá đi. - Mai chu môi - Bảo chắc được hết đúng không?
Bảo giỏi toán mà.

- Ủ. - Bảo gật đầu

- Ông giỏi toán chứ văn chắc bỏ giấy trắng đó. - Trân cười

- Hai người thành đôi đi là vừa. Đứa giỏi văn, đứa giỏi toán, sinh con ra có trí thông minh của ba và vẻ đẹp của mẹ.

- Con quý này. - Trân đỏ mặt nhéo Mai - Mới cấp ba mà yêu với đương cái gì??????? Cặp đôi gì chứ.....

- Nhìn hai người xứng đôi vừa lứa thế cơ mà..... Lêu lêu.....

- Con quý.....

Tiếng cười trong trẻo của hai cô gái vang vọng khắp cả sân trường

.....

Vài năm sau, vừa ra trường, cô gái xinh đẹp tên Tạ Thị Thùy Trân bước vào giới giải trí đầy nghiệt ngã.

- Ba không đồng ý con làm ca sĩ. - Ông Tạ nổi giận - Đường đường là tiểu thư trong gia đình giàu có, ba không đồng ý khi con đi hát trong những quán trà như vậy. Thật là mất mặt.

- Nhưng con muốn làm điều đó. Ước mơ của con là được hát và chơi dương cầm, ba à..... - Thùy Trân khóc

- Ông kể con nó đi..... - Bà Tạ đỡ Trân dậy

- Hazzzz.... Tùy con, nhưng nếu đi hát, con không được lộ là con gái gia đình này. Hiểu chứ???? Thanh danh chúng ta phải được đặt lên hàng đầu.....

- Vâng ạ.....

Không lâu sau, cô ca sĩ chơi đàn dương cầm tuyệt hay có nghệ danh là Quỳnh Trân được nổi lên như cồn. Nhưng chẳng ai biết được khuôn mặt thật hay gia thế của cô, do mỗi lần biểu diễn cô đều mang mặt nạ.

.....

- Trân nè, mỗi lần Trân hát Mai đều thấy một người đàn ông đến xem á. Đẹp trai lắm cơ..... - Mai đứng sau sân khấu

- Trân không để ý. - Trân thảo mặt nạ ra

- Trân có Bảo rồi, để ý ai nữa. - Bảo cười - Đúng không?????

- Tôi vào nhé.... - Rèm vén ra

- Ở..... - Trân loay hoay mang mặt nạ vào nhưng đã muộn mất rồi

- Ca sĩ Quỳnh Trân?????? - Người thanh niên cười - Hóa ra là cô con gái út của Tạ Thị.

- Anh..... Xin anh đừng nói với anh nhé.... Được không????? - Trân nhìn Thành

- Được thôi.... Với điều kiện.....

- Gì????

- Chưa nghĩ ra.... Để từ từ nha..... - Thành mỉm cười rồi bước đi

- Bảo cảm thấy ở người đàn ông này có gì kì lạ lắm.....

- Ghen hờ???? Tớ thấy hình như người đàn ông này..... Có vẻ thích Trân đó.... - Mai cười - Sướng nha.....

- Sướng gì chứ..... Về.... Tớ sợ anh ta thông báo cho giới báo chí là tớ tới số với ba đấy..... - Trân thở dài

- Bảo dẫn đi ăn đi.....

- Được thôi, mấy nàng..... - Bảo cười rồi kéo tay Trân bước đi.

- Tối nay cô đi với tôi dự tiệc nhé, sinh nhật tôi. - Thành bước đến trước mặt Trân - Được ca sĩ Quỳnh Trân át chúc mừng sinh nhật thì còn gì bằng.....

- Được thôi.....

.....

Nhà riêng của Thành - nơi tổ chức sinh nhật

Bảo và Mai bước vào nhà

Thành đã say đang đê Trân trên ghế sofa

- Trân..... Trân thật đẹp..... - Thành vuốt má Trân

- Buông bạn gái tôi ra.... - Bảo chạy đến đấm vào mặt Thành làm Thành ngã xuống. - Mai, cậu đưa Thành lên phòng đi. Tớ đưa Trân về.

Mai dìu Thành vào phòng

- Trân, anh yêu em..... - Thành ôm lấy Mai rồi hôn

- Anh, bỏ tôi ra đi.... Tôi không phải Trân....

- Em đừng né tránh anh vậy mà.... - Thành đè Mai xuống giường -
Trân.... Trân....

.....

Sau đêm ấy, Mai có thai

Lễ cưới giữa Thành và Mai nhanh chóng được tổ chức

Một đám cưới không có tình yêu

Hay nói đúng hơn, chỉ có mỗi Mai yêu Thành

.....

Một năm sau

Lễ cưới của Bảo và Trân

Thế nhưng, Thành đã bắt cóc Trân

.....

Bà Mai kết thúc câu chuyện trong nước mắt

- Lúc đó, ba các con đã..... Lúc đó Sam mới hơn một tuổi, mẹ lại đang mang trong mình cái thai đứa thứ hai, là Windy đó. Sau đó Trân có thai, cái thai đó là của Bảo, Trân với Bảo đã vượt rào sau đám hỏi. Lúc đó Trân đã có thai gần ba tuần nhưng ba các con không biết..... Sau chuyện bị ba con hành hạ thể xác đó, Trân suýt xảy thai, lúc đó Trân mới biết cô ấy đã có thai. May mà đứa bé đã được an toàn.... Nhưng ba con cứ ngỡ là cái thai của Trân là của ba con. Hôm ấy, ba con đến đòi con, Bảo ngăn cản. Cho

nên.... Ba con đã sai người đốt nhà phóng hỏa..... Trân và Bảo đã mất....
May mắn là con bé chưa đầy một tuổi đã được cứu..... Ba năm sau, ba con
đuổi mẹ đi.....

Ba mẹ con chìm dần trong im lặng

Ai cũng theo đuổi suy nghĩ của riêng mình

- MAI!!!! - Mai đang đi trên đường thì nghe tiếng gọi

- Anh hai.... - Mai như không tin vào mắt mình. Người anh trai phạm tội
giết người ở trong tù bảy năm giờ đã tới ngày mãn hạn - Anh hai khỏe
không???? Anh hai ốm đi nhiều rồi,,,,,

- Anh hai không sao đâu..... - Mai ôm chầm lấy anh hai - Anh hai nhớ
em quá đó..... Nghe ba nói em đã kết hôn rồi....

Mai đâu biết cảnh tình cảm đó đã được Thành chứng kiến tận mắt

.....

Thành say khướt bước vào nhà

- Anh say rồi..... - Mai đỡ Thành lên phòng, bất chợt nhìn thấy vết son
đỏ trên cổ áo Thành - Anh ngủ với cô nào đấy?????? Trả họ bao nhiêu
tiền??????

- Cô im đi..... - Thành hất tay Mai ra - Cô nói với tôi bằng giọng gì
đấy???????? Cô nghĩ cô trong sạch lắm hay sao mà có tư cách nói với tôi
như vậy hả????

- Anh.... - Mai nhìn Thành - Ý anh là sao??????

- Cô đứng trước nhà tôi ôm người đàn ông khác tình cảm lắm mà. Cuộc hôn nhân chúng ta chỉ vì cô có Sam ngoài ý muốn. Tôi đâu có cần cô ở đây với tôi????? Nếu cô đã cảm thấy thiếu hơi trai như thế thì biến đi..... Đi đi cho khuất mắt tôi.....

- Được.... Tùy anh..... - Mai đứng dậy, nước mắt lưng tròng - Nhưng tôi nói cho anh biết, tôi là người có phẩm chất trong sạch, tôi không làm gì sai.... Nhưng anh muốn tôi đi thì cứ việc.... Tạm biệt....

Kể từ đó, Mai bỏ đi. Nhưng mà không phải "đi theo trai" mà là về gia đình mẹ đẻ. Mai luôn dõi theo tin tức của Thành. Vừa nghe tin Thành mất, do con gái của Trân và Bảo - hai người bạn thân nhất của Mai giết chết vì báo thù, Mai đã khóc..... Khóc rất nhiều.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Gặp Lại

5 năm sau Kinh đô thời trang

Paris - Pháp

Chi nhánh Sanding ở Pháp - Thiên đường váy cưới

Từ ngày ông Phong mất, Gin là người điều hành Đại Phong

Nó cũng chẳng nhớ được lí do, nhưng khi nó tỉnh lại sau cơn hôn mê dài thì nó đã thấy nó ở Mỹ

Nó suýt mất mạng, nhưng nhờ bác sĩ giỏi nhất thế giới phẫu thuật lấy viên đạn ra. Viên đạn bắn ngay tim nhưng may mà chưa đến tim. nếu viên đạn chỉ sâu thêm 0,5cm nữa thôi thì nó đã ra đi mãi mãi.

Người nó yêu thương hơn cả bản thân mình, đã suýt giết nó.....

.....

Gần một năm điều trị, nó trở lại giường quay công việc

Sam đã rút khỏi công ty nó để trở về Thành Công làm việc

Công ty mở thêm chi nhánh tại Paris nên nó quyết định sang Paris làm việc, công ty chính tại Mỹ để cho đám bạn quản lí

Sumi (Phương Nghi) đi theo nó

Ai cũng có cuộc sống cho riêng mình

- Chị Wendy. - Sumi bước vào phòng - Thành công mới trúng thầu khai thác một mỏ đá quý. Nếu chúng ta mua được đá quý họ khai thác được thì okey lắm chị à.

- Hiểu rồi.... Để chị nói với chị Sam.

- Em nói rồi, nhưng chị ấy bảo đó là việc của Chủ tịch. Chị Sam bảo chị nói chuyện với đại diện của công ty rồi họ sẽ nói với Chủ tịch

- Chủ tịch Thành Công???? - Nó nhúu mày

- Anh ấy mới có 22 tuổi hà, e trai chị Sam ấy. Đẹp trai phong độ dữ lắm chị ơi. - Sumi mơ màng

- Chị méc thằng Su bây giờ. - Nó liếc xéo Sumi - Em trai chị cũng đẹp đâu thua kém gì hấn ta.

- Chị..... - Sumi bĩu môi - Hông chơi với chị nữa..... Em về phòng đây.....

Su và Sumi bây giờ đang hẹn hò, sau cái lần anh hùng cứu mỹ nhân lúc ấy.

- Về phòng đi, à nhớ liên lạc với bên đại diện quản lí của Thành Công là chị muốn mua đá quý, nói họ là giá nào cũng được cả.

- Vâng.

...

- Chị. Quản lý đại diện Thành Công nói đúng 7h tối nay Chủ tịch anh ta mời chị đi ăn tối bàn chuyện làm ăn - Sumi nói - Nói là chỉ một mình chị thôi, tại khách sạn Star. Chị.... Tại sao lại mời ở khách sạn chứ.....

- Ngốc..... - Nó cười - Không sao đâu mà..... Chủ tịch Thành Công, anh ta không dám làm gì chị đâu.....

- Windy dám làm gì chị????? - Su bước vào - Hắn ta suýt giết chị rồi mà còn..... Chuyện đá quý đó chị ới chị Sam đi.... Chị ấy dư sức mà.....

- Đi đâu đấy? - Nó liếc mắt nhìn thẳng em

- Em đến chuộc vợ em đi ăn. Chị bắt cóc cô ấy lâu quá rồi. - Su mếu máo - Em nhớ vợ.....

- Em đi nha chị. 7h chị tự xử nha. - Sumi cười

- Đi đi, hai đứa quý. - Nó phì cười

7h

Khách sạn Star

Nó bước vào với bộ váy cổ trễ lưng trần ôm sát người màu đỏ rực lửa cùng đôi giày cao gót 10 phân. Mái tóc dài được uốn xoắn rồi xõa ra trông thật quyến rũ. Khuôn mặt được nó trang điểm kỹ càng giấu sau chiếc kính đen che hết cả mặt

- Cho tôi hỏi phòng của Chủ tịch Thành Công ở đâu? - Nó hỏi lễ tân

- Vâng là phòng vip ở phía Tây, tầng trên cùng. Nhân viên sẽ đưa cô đi.
- Lễ tân kính cẩn

Nó bước vào thang máy. Vậy là đã 5 năm trôi qua rồi..... Nó nhớ hẳn lắm.... Suốt 5 năm chưa từng thôi nhớ.... Không biết hẳn có nhớ nó không..... Hay là đã quên rồi..... Không biết lát gặp lại, nó và hẳn sẽ nói

gì..... Hắn giờ ra sao rồi????? Nó luôn theo dõi mọi tin tức của hắn trên báo, nhưng cũng chẳng có thể biết được hắn đang cảm thấy như thế nào.....

"Ting...."

Tiếng thang máy kéo nó trở về hiện thực

- Tối rồi ạ.

- Cảm ơn. - Nó bước tới phòng rồi khẽ gõ cửa

Đến lần thứ ba mới có tiếng đáp lại

- Vào đi.

Nó khẽ mở cửa bước vào

Một sự im lặng khiến nó có thể nghe được trái tim mình đang đập loạn xạ

- Chào.... - Nó cất tiếng cười trước

Nó nhìn khắp phòng

Ánh sáng vàng dịu dịu

Hắn đang đứng trước cửa phòng tắm, trên người độc mỗi khăn choàng

- Lâu ngày không gặp. - Điện phòng bật mở - Ăn tối chưa?

- Ờ.... Chưa.... - Nó nhìn bàn đồ ăn đã được bày sẵn. Toàn là món nó thích.

- Vào đây. - Hắn nhìn nó - Có cần phải căng thẳng vậy không?

....

- Rượu vang đỏ ướp lạnh nhé? - Hẳn hỏi nó

- Anh thừa biết mà.... Nó nói giọng xa xăm

- Năm năm nay em sống sao? Tốt chứ?

- Anh hỏi làm gì? Tôi sống rất tốt.....

- Anh xin lỗi.....

- Anh có lỗi gì mà phải xin?

Nó đứng dậy

- Tôi đến đây chỉ vì công việc, không rảnh để nghe anh nói. Xin lỗi tôi về..... Mỏ đá quý này tôi rất thích, mong anh có thể giúp....

Nó sắp mở cửa thì bị một cánh tay chặn lại

- Anh đã cất công bay từ Việt Nam sang đây chỉ để gặp người con gái mà tôi nhớ suốt năm năm trời..... Em nghĩ anh để em đi dễ như vậy à?????

- Hẳn kẻ khuôn mặt sát vào cổ nó

Hơi thở nam tính của hẳn suýt làm nó mê mẩn

Nó chỉ biết, giờ hẳn chỉ cần tiến lại thêm một chút nữa thôi

Sự nhớ thương suốt năm năm qua nó sẽ không thể nào giấu được nữa

Lúc biết nó sắp gặp lại hẳn

Nó vui lắm

Nhưng nó quyết định giấu đi tình cảm của mình để gặp hẳn

Cho khỏi sự bối rối

- Anh cho tôi về..... - Nó cắn môi, giọng run run

- Em muốn việc làm ăn này.... Thì anh đồng ý.... Nhưng phải có điều kiện..... Trao đổi.....

- Gì? - Nó hỏi

- Giao dịch làm ăn giữa hai chúng ta..... Đã gián đoạn năm năm rồi..... - Hắn mỉm cười, thổi nhẹ vào gáy nó - Ở lại đây với anh..... Về bên anh.....

- Anh.... - Nó quay phắt người lại....

1s

2s

3s

Hai đôi môi đã vô tình chạm nhau

Mãi một lát sau nó mới định thần lại và buông ra

Nhưng hắn đã nhanh hơn, giữ chặt eo nó và hôn sâu

Nó nhanh chóng bị đánh gục

- Khai thật đi.... - Hắn nhìn nó tà mị - Em có nhớ anh không?????

- Không.... - Nó bất giác đỏ mặt - Anh buông ra..... Tư thế này thật là.....

- Đây đâu phải lần đầu tiên??????

- Nhưng.....

- Nhưng cái gì???? - Hắn cúi xuống bế nó lên ném xuống giường

- Năm năm rồi.... Thế này thì thật là.....

- Thế em dám mặc đồ quyến rũ thế này đến làm gì? Em không thể chọn bộ nào kín đáo hơn à????? - Hắn đề lên người nó - Chấp nhận đi..... Anh nhớ em lắm rồi.... Anh không buông ra đâu.....

- Anh.... - Nó cắn môi. Giờ có nên nói: Em cũng nhớ anh không???

- Anh xin lỗi.... - Hắn nói nhỏ - Anh yêu em....

- Em yêu anh..... - Nó mỉm cười ôm cổ hắn. Cuối cùng nó cũng bị đổ gục. - Còn chuyện anh suýt giết em.... Em hiểu mà... Em không giận anh đâu..... Em giết ba anh vì ba mẹ em..... Anh suýt giết anh cũng vì ba em..... Huề nha.....

- Anh xin đâu xin lỗi vụ đó.... Anh chỉ xin lỗi là anh đã bỏ rơi em năm năm.... Anh chỉ sợ em giận rồi không tha thứ cho anh.... Nên mới để em một mình nơi xứ người suốt năm năm..... - Hắn cười - Nhưng giờ.... Em đã lọt vào tay anh.... Anh sẽ không buông em ra nữa đâu..... Nhá..... - Bàn tay bắt đầu không an phận cởi thắt lưng vấy nó ra

- Anh làm gì đấy????? - Nó hỏi - Không được nha.....

- 17 tuổi anh đã làm rồi thì giờ 22 tuổi lẽ nào không được?????? Ăn chay năm năm rồi, giờ ngán lắm.... Anh muốn ăn mặn một bữa....

- Anh.... - Nó trợn mắt. - Anh buông ra.... Năm năm rồi nha, ai biết được anh đã có người khác.... Biết đâu sáng mai cô ta đến đây và đập em thì sao?????

- Anh còn có ai ngoài em nữa đâu. Yên tâm đi..... Chồng em là chung tình lắm nha.....

- Ai cho anh làm chồng em???? - Nó hất hàm - Ai thèm cưới mà làm chồng.....

- Em cho.... - Hắn cúi xuống hôn nó - An phận đi vợ ời..... Em là của anh rồi.... Thằng nào dám dành nữa..... Nhớ em lắm á..... Anh yêu em..... Moon à.....

- Em cũng yêu anh.... Sun.... - Nó bẽn lễn gật đầu

Đêm Paris

Hai bóng người hòa vào nhau

5 năm là một thời gian không xa

Nhưng đối với hai người đang yêu nhau

Nó dài tựa năm thế kỉ

Trái tim không hề biết suy nghĩ

Thế nên nó chỉ làm theo những gì nó nhớ, nó thương

Dù có đau đến thế nào

Dù có hận đến ra sao

Nhưng nếu đã yêu thì hận thù oán trách cũng có thể biến mất hết

Bởi vì, đó chính là tình yêu.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 170: David Cầu Hôn

Tiếng điện thoại của nó vang lên- Ai điện vào giờ này vậy chứ? - Nó cầu nhàu - Gì vậy anh??????

- Anh biết là không phải nhưng em giúp anh..... cầu hôn với Sam đi..... - David nói qua điện thoại - Bọn anh đến Paris rồi đây.....

- Anh biết giờ là mấy giờ rồi không????? - Nó gắt

- 8h sáng.... Không lẽ em còn đang ngủ?????

- HẢ????? - Nó tỉnh hẳn - GÌ VẬY CHÚ??????? WIN..... DẬY ĐI NÀO.....

- Em..... Thăng Win là sao??????? - David hỏi

- Thôi thôi, lát 10h anh sang em rồi bàn sau. Bye! - Nó bật dậy

- Ngủ chút nữa..... - Hắn kéo tay nó trở lại giường - Tối hôm qua gần 3h sáng mới ngủ đó.....

- Ai bảo anh..... - Nó hất hàm - Anh ngủ kệ anh, em dậy.....

- Vậy thì dậy chung.... - Hắn ôm nó vào lòng rồi đặt một nụ hôn nhẹ lên môi nó - Sáng sớm dậy ôm em rồi hôn là cả ngày không cần ăn gì cũng có sức làm việc đó..... Cảm ơn em, vì đã quay về bên anh....

Nó dụi mặt vào ngực hắn như một cô mèo nhỏ

- Ngốc.....

Hắn cúi xuống bế nó lên bước vào phòng tắm

- Đi tắm nè.....

- Buông em xuống đi....

- Không bao giờ....

- Em với thằng Windy có chuyện gì đấy? - David chạy xộc vào phòng

- Gì là gì? - Hắn ngồi bên cạnh nó đáp lại

- Hai đứa.....

- Bọn em đang bàn chuyện hợp đồng. Anh ngồi qua một bên chút đi. -
Nó không thèm nhìn David

....

- Đừng quan tâm chuyện bọn em. Anh muốn gì nói đi? - Nó kéo ghế
bước ra

- Anh năm nay lên 25 tuổi rồi.....

- Già rồi. - Hắn để thêm

- Sam có thai rồi..... - David liếc xéo hắn

- Hơn hai tháng rồi. - Hắn đáp thêm

- Cái gì???? - Nó há hốc mồm - Thật à???

- Do anh... - Hắn hất mặt - Hôm trước anh đi chơi với chị bé nào đó làm
chị Sam giận đòi chia tay. Bà già đang kì ồm nghén dễ giận rồi mà.....

- Rồi sao??????

- Bả đòi sinh con rồi nuôi một mình. Không chịu gặp mặt anh David luôn.

- Nên anh muốn xin lỗi rồi cầu hôn chị ấy chứ gì???????? - Nó hất hàm - Gì chứ đó thì dễ ợt..... Để đó, 5h chiều anh đến địa chỉ này cho em. Nó đưa cho David một bức tranh cùng địa chỉ. Một hòn đảo nhỏ ngay ở ngoại ô. Ở giữa đảo có một lễ đường. Em và Win sẽ đưa chị ấy đến, còn phía sau anh tự xử nha.....

- Okey em. - David cười hí hửng rồi phóng đi

- Chị Sam có thai rồi à? - Nó nhìn hằm

- Ủ. Chúc mừng anh đi.

- Khi nào anh có con rồi em chúc mừng cho. - Nó nói mỉa

- Vậy thì triển liên luôn. Mẹ anh muốn có cháu rồi. - Hằm cười mê hoặc nhìn nó

- Đẹp đi. Em không muốn kết hôn đâu. - Nó đẩy hằm ra

- Ủ, chị Sam cũng nói thế.... Đến khi có con rồi thì tự khắc kết hôn thôi.....

- Anh.... - Nó mím môi - Biến đi cho khuất mắt em.....

3h chiều

- Gọi chị đến đây làm gì? - Sam bước vào

- Em mới thiết kế một chiếc váy cưới, thấy hợp với chị nên gọi chị đến thử. - Nó cười

....

Bộ váy xòe màu trắng tinh khôi dài đến gót chân. Phần trên cúp ngực để lộ nửa bộ ngực tròn đầy cùng tấm lưng trần quyến rũ.

- Có con rồi trông chị nở hân ra nha. - Nó trêu

- Sao em biết?

- Không quan trọng. - Nó kéo Sam ra khỏi phòng - Đi với em, chị hôm nay đặc biệt làm người mẫu cho em.

- Ở..... - Sam ngơ ngác không hiểu chuyện gì đã bị nó kéo lên xe và trang điểm

Lễ đường

David mặc vest đen đứng đợi sẵn

- Chúng ta chụp ảnh ở đây nhé.... - Nó kéo Sam xuống.

- Em chọn cảnh đẹp phết.... - Sam từ từ bước trên thảm đỏ tiến vào lễ đường

Cánh cửa chợt bật mở

Ánh đèn vụt sáng

Hắn từ từ mỉm cười bước ra trong bộ vest

- Hôm nay chị đẹp lắm....

- Chuyện gì thế???? - Sam ngơ ngác

- Em thay bố đưa chị đến với người sẽ đi với chị suốt chặng đường này.... - Hân khoác tay Sam vào - Đi nhé.....

- Nhưng.... - Sam không hiểu gì. Ngay lúc này David quay người lại. - Sao anh ấy ở đây???

- Hôm nay là lễ kết hôn của chị đấy..... - Hân thầm thì

- Ba người gài bẫy chị? - Sam phụng phịu - Chị đã nói là chị không kết hôn đâu mà.....

- Em không muốn cháu em sinh ra là đứa không cha đâu nhé..... - Hân trao Sam lại cho David

Mục sư đứng trên cao

- Chú rể, con có đồng ý.....

- Con đồng ý.... - Davis trả lời ngay

- Cô dâu, con có đồng ý.....

- Con.... - Sam mím môi

- Cô ấy đồng ý.... - David trả lời thay

- Em nói đồng ý bao giờ? - Sam hất hàm - Em không muốn kết hôn với người trắng hoa như anh.....

- Đâu có.... Anh giải thích..... Cô ấy là nhân viên bán hàng thôi mà, anh nói chuyện với cô ấy để hỏi.... Mua thức ăn tẩm bổ cho vợ mang thai là mua những gì thôi mà.....

- Thế thôi mà cũng giận á???????? - Nó trợn mắt - Gì vậy hả trời????

- Thế đó.... - Hắn thở dài - Không lẽ ai có thai cũng trẻ con thế sao????
Em sau này.....

- Ý anh sao????? - Nó véo hấn

- Ý anh là anh thề sau này em có thai anh cũng sẽ không làm như anh ấy
đâu.... Á... Á.... Sao lại véo anh.....

Trong lễ đường

- Tha cho anh đó.... - Sam cười mỉm

David quỳ xuống, lấy từ trong túi ra một chiếc nhẫn

- Do you marry me?

- No..... - Sam kéo dài - Em đồng ý....

- Anh yêu em.... - Davis đứng dậy ôm chặt lấy Sam rồi hôn

- Em cũng yêu anh, chồng ơi.....

Ngoài lễ đường

- Hoàng hôn Paris đẹp thật.... - Nó mơ màng

- Nhưng không đẹp bằng em.... - Hấn cúi xuống hôn nó - Anh yêu em....

- Em cũng yêu anh.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 171: Đây Là Người Con Yêu

Việt NamHắn và nó bước xuống máy bay

Trong cả hai đẹp đôi đến mức ai cũng quay lại nhìn

Hôm nay nó mặc một chiếc áo pull màu trắng hình Hello kitty vai trần cùng một chiếc váy jean xòe ngắn khoe đôi chân dài thẳng tắp. Mái tóc nhuộm đỏ được buộc cao rồi đánh xù và chiếc kính đen to gần cả khuôn mặt trông nó thật phong cách.

Hắn cũng mặc một chiếc áo pull trắng hình đầu lâu và quần jean dài. Mái tóc điệp màu với nó cùng cặp kính đen to bản khiến bao cô gái phải trầm trồ vỡ mộng.

- Hai đứa vừa thôi. Có cần phải cho cả thế giới biết hai đứa là một đôi không????? - Yan cười

- Giày cặp đẹp đấy. Bán lại đi. - Gìn nhìn đôi giày thể thao màu đỏ neon của hắn và nó

- Mơ đi anh. - Hắn mếu máo với vẻ mặt vô (số) tội - Mới sáng sớm em đã bị dựng đầu dậy ép đi mua giày cặp rồi đó anh..... Tiền em nữa đó.....

- Chủ tịch Thành Công mà có cần phải ki bo thế không???????? - Nó véo hắn

- Đau.... Đau.... Anh thua.... Anh thua.....

- Năm năm không về lại Việt Nam rồi..... - Nó mỉm cười nhìn cặp đôi khoác tay nhau bước ra.

- Hahahahahaha..... - Gin phá lên cười bò. Hóa ra đó là Su và Sumi đang mặc đồ cặp: bộ đồ pikachu màu vàng chất lừ từ trên xuống dưới.....

Cả đám nhanh chóng cười hòa theo, khuôn mặt của Su nhanh chóng đỏ lên như gấc chín

Biệt thự Hoàng gia

Sau tang lễ của ông Thành, hân và Sam đã đón bà Mai về sống cùng

- Mẹ.... - Hân chạy ào vào nhà - Mẹ ơi.... Con.....

- Gì? - Bà Mai dưới bếp đi lên

- Cháu chào bác ạ.... - Nó cúi rạp người

- Con.... - Bà Mai nhìn nó rồi lặng đi hồi lâu - Đây là người con yêu, thừa mẹ.... - Hân kéo nó ôm vào lòng - Mẹ biết cô ấy đấy.....

- Con.... Là con gái của Đại Bảo và Thùy Trân..... Phải không.... - Bà Mai xúc động, từ từ bước lại gần nhìn nó - Con có khuôn mặt xinh đẹp của Thùy Trân nhưng lại có đôi mắt nâu trầm của Đại Bảo..... Con.....

- Cô là.....

- Cô tự giới thiệu, cô là Thu Mai..... Bạn thân từ nhỏ đến lớn của ba mẹ con..... Hai đứa ngồi đi.... Cô đi lấy bánh, pha trà.....

.....

- Con không hiểu..... - Nó khẽ cúi đầu - Người hại chết ba mẹ con là.....

- Chuyện dài lắm..... - Bà Mai thở dài - Khi nào có dịp cô sẽ kể con nghe..... Cô xin lỗi con.....

- Sao ạ?????

- Ba mẹ con mất khi con còn nhỏ xíu. Hai mươi hai năm qua, con sống cô đơn, thiếu hơi ấm của mẹ, của cha.... Người mẹ đỡ đầu của con là cô cũng không thể ở bên con..... May mắn, con trai cô đã chọn con là vợ..... Cô hạnh phúc lắm..... Con gái, kể từ giờ hãy gọi cô là mẹ đi..... - Mà Mai khóc trong hạnh phúc

- Mẹ..... - Nó ôm chầm lấy người phụ nữ trước mặt. Từ nhỏ, nó đã lớn lên trong sự bảo bọc của ông, nhưng sâu trong nó, sự cô đơn vẫn hiện hữu.... Giờ đây, người mẹ đỡ đầu của nó, người bạn thân từ nhỏ của mẹ nó, cũng là mẹ của người con trai nó yêu. Tiếng mẹ.... Như vỡ òa trong nước mắt..... Một tiếng gọi thiêng liêng và cao cả xiết bao.....

- Mẹ là một người tồi tệ mà..... Con trai lúc 3 tuổi đã không còn hơi ấm của mẹ..... Phải sống trong nỗi oán hận mẹ suốt mười lăm năm..... Con gái đỡ đầu cũng sống trong sự cô đơn mà mẹ không giúp gì được..... Mẹ làm mẹ thất bại rồi, phải không.....

- Mẹ đã sinh ra con và chị Sam..... Đó là điều con cần, mẹ ạ.... - Hẳn nắm lấy tay bà Mai. Trong giới giang hồ, hẳn phải mang mặt nạ lạnh lùng, nhưng sâu dưới lớp mặt nạ ấy, hẳn cũng là một con người tràn đầy tình cảm.

- Hai đứa cũng đủ rồi, mau mau kết hôn đi nào.... - Bà Mai cười

- Mẹ chăm cháu ngoại đi đã. Vài năm nữa rồi hẳn có cháu nội. - Hẳn cười - Con sợ mẹ chăm một lúc nhiều cháu không xuể....

- Có con đi rồi biết mẹ chăm có xuể không??????? Tuy mẹ không làm mẹ được lâu nhưng làm bà nội bà ngoại đó nha..... Có đi rồi giao con đây cho mẹ.... 10 đứa cũng được nữa.....

- Con trai mẹ mà làm một vợ là hơn hẳn anh David đó nha. Có điều con sợ vợ con khi đi khám thấy 10 đứa sẽ cạo đầu con rồi bắt con ăn chay đến

hết đời luôn là khổ con..... - Hấn nhìn nó, không quên "phòng thủ" - Đừng chơi véo nữa, anh thủ sẵn rồi nha.... Lêu lêu.....

- Anh..... - Nó giậm chân giãy nảy - Không chơi với anh nữa.....

Tiếng cười đùa vui vẻ vang vọng

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 172: Đã Có Thai

1 tháng sau Sam và David bước vào nhà

- Mẹ ơi..... Con gái mẹ về rồi đây..... - Sam cười hớn hở

- Chạy từ từ thôi. Té giờ. Đã dặn là mang giày đế bệt đi mà không chịu, mang thai mà cứ giày 10 phân đó là sao hả????? - David lùm đùm vali như dân tị nạn chạy theo sau - Anh chạy không lại em đây này.....

- Kệ anh. - Sam hất mặt

- Cháu ngoại của bà về rồi sao?????? - Bà Mai chạy ra - Ba mẹ cháu ham chơi quá đi hưởng tuần trăng mật cả tháng trời, cháu bà đi máy bay có mệt không??????

- Cháu ngoại với con gái của mẹ khỏe lắm cơ, chỉ mỗi con mệt thôi..... - David bước vào

- Ông anh à..... - Hắc cười - Đã biết sự lợi hại của chị em chưa??????
HAHAHAHAHA!!!!!!!

- Ở đó mà cười đi. - David đập lại - Chuẩn bị em không còn cười được nữa đâu. Con Wendy mà ra tay thì chỉ còn nước thê thảm thôi nhá.....

- Ý anh là sao??? - Nó hất hàm

- Thôi thôi..... Tối nay mở tiệc quẩy tại bar đi. - Sam xua tay - 8h nhá.

- Oke chị..... Cuối cùng cũng được quẩy bar..... - Nó vỗ tay - Em nhớ Nila quá rồi.....

- Mấy ngày nay em không khỏe trong người, anh không cho em uống
đâu mà ham..... - Hắc véo má nó

- Không sao đâu..... - Nó cười - Em ổn mà.....

8h tối

Bar Nila

Cả bọn tụ tập

- Mừng chị Sam và anh David về chung một nhà. Nâng li chúc mừng đi.
- Su cười - Hai người mở màn rồi nha, mỗi năm một cặp đi là vừa.

- Em có thai không nên uống rượu đâu. - David nói nhỏ

- Một chút thôi mà..... Với lịa đây là cocktail, không phải rượu. - Sam
cười

- Chẹp..... Đến bao giờ người ta mới được như anh đây..... - Ji cười xía

- Đến khi nào em có thai. - Jin nói lại

- Kém quá đó Jin nha..... Có cái thai mà cũng không nổi..... - Hắc vỗ vai
tên bạn - Coi chừng bị hai đứa kia vượt mặt đó....

- Kull cho tớ ăn chay mà.... - Ken mếu máo

- Tụi này là gái ngoan, khi nào tân hôn mới có chuyện đó. - Yun cười -
Phải không Kull..... Hai ha.....

- Thế nghĩa là anh Gin cũng đang..... Hihi..... - Nó ôm bụng cười

- Bữa nào em bày kế giúp anh đi Wen nha..... - Gìn ôm Yan cười - Chứ anh sợ anh sẽ có con sau thằng Cin mất thôi.....

- Anh yên tâm, bọn em không dám phạm thượng trước anh đâu..... - Lily giơ tay thề - Nhưng đó là em thề thôi nha, còn anh ấy thì.....

- Ai bảo em làm gì..... - Cin cười nhìn Lily - Phải không nhỉ.....

- Anh..... - Lily giãy nảy - Không nói chuyện với anh nữa.....

- Mấy đứa bàn tới bàn lui, coi chừng năm sau ẵm con của thằng Win đó nhá..... - Sam trêu - Ai chứ thằng Win là linh lắm đó..... Nó hứa với mẹ chị sẽ cho mẹ chị mỗi năm một đứa cháu, mười năm mười đứa cháu cho mẹ chị chăm rồi.....

- Chị này..... - Nó đỏ mặt

- HAHAAHAHAHAHA.....

....

Cả bọn đã ngà ngà say

Nó bỗng cảm thấy đau buốt nơi thắt lưng

- Win.... Em đau bụng..... - Nó khẽ kéo tay hân

- Sao vậy????? - Hân hỏi nhỏ

- Em.... Em đau bụng lắm..... - Nó cảm thấy xâm xoàng, chóng mặt rồi ngất đi

- WEN!!!!!!!!!!!!!! - Hân đỡ lấy nó - EM SAO VẬY HÂN WEN.....

Nó từ từ mở mắt. Mùi thuốc xộc thẳng vào mũi

- Á..... - Nó giật mình vì một rừng mắt đang nhìn chăm chăm vào nó - Mọi người tránh ra đi. Em ngộp.....

- Ờ Ờ..... Đi đi..... - Hẳn xua tay - Em có sao không?????

- Em không sao..... Mấy ngày hôm nay đã cảm thấy chóng mặt rồi buồn nôn, chắc do sức khỏe không tốt..... - Nó xoa đầu - Nhưng sao em lại đau bụng vậy nhỉ.....

- Mọi người..... - Cô y tá trẻ bước vào - Ai là người nhà bệnh nhân?

- Tôi. - Gin đứng dậy

- Anh là chồng cô ấy?????? - Y tá hỏi lại

- Đó là em gái tôi, nó chưa có chồng. - Gin đáp

- Tôi là chồng sắp cưới của cô ấy đây. - Hẳn bước đến - Cô ấy có chuyện gì à?????

- Chúc mừng anh, vợ anh đã có thai..... 4 tuần rồi..... Nhưng xem ra cô ấy không biết điều đó phải không????? Cô ấy uống rất nhiều rượu nên bị động thai, may là em bé không sao cả.... Anh hãy chú ý hơn đi..... - Y tá đưa cho anh bản siêu âm rồi bước ra khỏi phòng

- Em..... Em..... - Nó tròn mắt

- CÓ THAI????????? - Cả bọn hét ầm lên

- Hazzzzz..... Chị nói ngay mà..... - Sam cười tủm tỉm - Để chị gọi mẹ nha.....

- Thằng này ghê quá nhỉ..... Mạnh phết ha..... - Ji vỗ vai hắn - Chúc mừng.....

- Nhưng mới có đêm đó thôi mà..... - Nó tính nhăm - Sao vậy chứ..... Đêm đó.....

- CÁI GÌ????? CHỈ MỚI 1 LẦN THÔI ĐÃ DÍNH Á????? - mấy nhỏ bạn nhìn nhau - THẬT LÀ.....

- Mình kết hôn đi. - Hắn ôm chầm lấy nó

- Kết hôn chỉ vì em có thai á? Mơ đi..... - Nó hất hàm - Em đã quyết rồi, khi nào đủ 25 tuổi em mới lên xe bông. Còn chuyện con á, em tự sinh tự nuôi. Vậy nhá.....

- Em....

- Em gì mà em..... Khi nào em đủ 25 rồi em mới kết hôn..... Đó là luật..... Anh phải làm theo, không được cãi.....

- Wen.... - Hắn mếu máo

- Không có gọi em như thế..... Em cấm anh kể từ giờ không được bày trò động vào em nữa..... Thế đi.....

.....

Ngoài phòng bệnh của nó

Một cô gái mặc váy trắng, mang mặt nạ trắng, xoa mái tóc đen dài đứng nhìn chăm chăm vào cặp đôi hạnh phúc trong phòng

- Cô có thai rồi à????? Được lắm..... 5 năm cô biệt tăm tin tức, giờ trở về đó à..... Tôi sẽ cho cô biết thế nào là trả thù..... - Anna nhếch môi

- Cô Trịnh.... Về phòng đi..... - Y ta đứng sau lưng Anna nói nhỏ

- Biết rồi..... Không cần cô quan tâm..... - Anna gật rồi bước đi

5 năm trước

Anna đã lên cơn điên loạn mỗi khi nhìn khuôn mặt mình trong gương: gào thét, phá nhà, tự hành hạ cảm thân rồi đòi tự tử. Ông bà Trịnh đành nuốt nước mắt đưa Anna vào viện khoa thần kinh điều trị. Đến bây giờ, tình trạng cũng đã ổn định phần nào.... Hay là.....

.....

Anna bước vào phòng

- Con gái ơi..... Ăn ngoan rồi đi ngủ..... Mẹ thương..... Ngoan ngoan..... - Một cô gái trẻ đang ngồi trên giường vỗ vỗ con búp bê. Con búp bê phát ra tiếng cười. - Na na..... Con gái tớ cười với tớ rồi nè.... Na na ơi.....

Sasa nhảy chân sáo chạy về phía Anna

Sasa đã phát điên sau lần sảy thai ấy

- Sasa..... Cậu có chắc con gái cậu không..... - Anna cười nhìn Sasa rồi giật con búp bê ra - Đây không phải là con gái của cậu.....

Anna giật tóc, xé váy rồi giật mạnh một cánh tay của con búp bê ra

- Con của tớ..... - Sasa tròn mắt nhìn con búp bê bị hỏng nằm trên sàn nhà - Con của tớ..... Con gái à.....

- Đó không phải con gái cậu. Con gái cậu bị con ả Wendy giết chết rồi..... Sasa à..... Đó không phải con gái cậu..... Con gái cậu bị ả ta giết chết rồi.....

- Wendy.... Chị Wen..... Chị Wen..... - Sasa lẩm nhẩm - Chị đã giết con gái tôi..... Tôi sẽ không tha thứ cho chị.....

- Đúng rồi..... Đến khi nào chúng ta ra khỏi đây..... Chú ta sẽ trả thù ả ta..... Vì đã hại chúng ta ra nông nỗi như thế này..... Vậy nha.....

- Được.....

- Wendy à..... Tôi sẽ khiến cô..... Sống không bằng chết..... Ngày xưa tôi không giết được Moon..... Nhưng giờ, tôi sẽ giết chết Wendy..... Anh cứ chờ đó đi, Windy à..... Có lẽ tôi phải gọi là Sun chứ nhỉ.....
HAHAHAHAHAHAHA.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 173: Chúng Ta Đã Gặp Lại Nhau Rồi

- Sao tôi phải nhập viện thế bác sĩ????? - Nó hỏi cô bác sĩ- Do sức khỏe cô rất yếu.... Có phải lúc trước cô bị thương ở vùng ngực đến hai lần không? - Bác sĩ hỏi nó

- Vâng..... Tôi bị bắn súng từ phía sau một lần, trước một lần. Hai lần may mắn đều chệch khỏi tim..... Nếu không thì..... - Bác sĩ thở dài - Thật sự tôi khuyên cô..... Cô còn trẻ, còn cả tương lai..... Sao lại có con sớm thế này chứ?????

- Tôi..... Đứa bé là ngoài ý muốn..... Chúng tôi cũng sắp kết hôn rồi.....

- Tôi biết cô và chồng cô rất muốn có con, nhưng tôi khuyên cô nên phá đứa bé này đi..... Cô có thể đợi thêm vài năm nữa để vết thương trong của cô hoàn toàn hồi phục mà..... Do hai vết thương đó chưa hồi phục hoàn toàn nên đường máu dẫn từ tim cô xuống tử cung bị nghẽn.... Khiến đứa bé không thể được cung cấp đủ dưỡng chất..... Tôi chỉ sợ đứa bé này không giữ được..... Nhưng cô hãy cẩn thận, không được xúc động mạnh..... Không được ngửi mùi hương của những chất hóa học như là..... - Bác sĩ căn dặn nó

- Vâng, tôi hiểu rồi.... Tôi sẽ cẩn thận..... - Nó mỉm cười rồi xoa bụng - Con à, mẹ sẽ cố gắng để con ra đời..... Bởi vì con là báu vật của cả ba và mẹ con..... Giờ mẹ hạnh phúc lắm.... Con biết không.....

Nó đâu biết khuôn mặt hạnh phúc của nó đã làm cho hai người ở ngoài của phòng kinh tởm

- Thế cơ à..... - Anna mỉm cười

- Chúng ta đi tìm những thứ thuốc ấy đi..... - Sasa nhếch mép

Nó xuất viện

- Đi từ từ thôi..... - Hấn đỡ nhẹ nó

- Anh buông em ra đi. Làm trò gì đấy? Em tự đi được mà. - Nó càu nhàu

- Thằng em chị là nhất đấy. Có còn ai được như nó nữa đâu chứ. - Sam cười tiếp lời - Anh David của em thì..... Chẹp chẹp.....

- Thế sao chị lại chọn??????? - Hấn hất mặt - Em chị mà đâu còn ai bằng.....

- Xì..... - Nó hất hàm rồi quay sang Sam - Chị nè, lễ kết hôn chị sao rồi????? Làm nhanh nhanh đi chứ không là bụng to ra đó. Ba tháng rồi mà phải không?????

- Chị hết đợt ốm nghén là tới em..... - Sam gật đầu - Xong cả rồi, giờ đợi em thôi.....

- Đợi em làm gì????? - Nó hỏi

- Đợi em về làm phụ dâu cho chị.

- Oke..... - Nó vừa mở miệng ra, lập tức đơ người vì bóng dáng hai cô gái trong bệnh viện bước ra

- Sasa.... - Nó bước đến - Em.....

- Cô đi đi..... Đừng động vào con gái tôi..... - Cậu mợ nó nhìn nó bằng một ánh nhìn khinh bỉ

- Con.....

- Chúng ta gặp lại nhau rồi..... - Anna bước đến

- Anna?????? - Nó giật mình nhìn khuôn mặt mang mặt nạ - Cô.....

- Cô còn nhớ tôi à????? - Anna mở mặt nạ ra - Xin chào..... Đã năm năm rồi không gặp..... Cô khỏe không????? Mà giờ chắc là cô đang bận rộn lắm nhỉ, sắp làm mẹ rồi mà..... Thôi tôi đi đây..... Chào nha.....

Nó nhìn hai cô gái bước lên xe

Rốt cuộc rồi chuyện gì sẽ chờ đón nó đây?

Lễ kết hôn của David và Sam

Cô dâu chú rể tay trong tay bước vào sảnh đường

- Chị Sam ba tháng rồi mà eo vẫn còn thon nhỉ? - Ji hỏi nhỏ nó

- Do váy xòe thôi. - Kull đáp lời

- Wen, cậu sắp thành heo rồi đó nhỉ? - Yun cười hùa - Chẹp chẹp.....

- Con quý này..... - Nó véo Yun

- Đàng hoàng coi. - Yan gắt nhẹ - Làm phụ dâu mà mấy đứa cứ.....

- Mấy cô lớn rồi mà y con nít. - Lily thở dài

- Lêu lêu..... Mấy chị bị mắng..... - Sumi trêu - Hihihih.....

Nó quay mặt nhìn sang phía đối diện

Hắn mặt vest đứng đó, nổi bật nhất đám phụ rể.

Hắn nhìn nó cười rồi giơ tay lên thăm thì

Hôm nay em đẹp lắm

Quả thực hôm nay nó rất đẹp

Chiếc váy xòe cúp ngực, hở lưng ngắn đến đầu gối màu hồng phấn tôn lên nước da trắng ngần của nó. Đôi giày đế xuồng cao ba phân cùng bộ trang sức rất hợp với màu váy khiến nó trông thật lộng lẫy. Mái tóc dài uốn xoắn xỏa ra cùng với một chiếc trâm cài nhỏ cùng khuôn mặt được trang điểm nhẹ làm nó trở thành tâm điểm bàn tán của các chàng trai trong buổi lễ.

- Oẹ..... - Nó chạy vào nhà vệ sinh chỉnh trang lại - Con à, con hành mẹ quá đó. Mẹ đang dự lễ đám cưới của bác con mà. Ngoan đi.... Mẹ thương.... Mẹ đâu có uống rượu đâu mà.....

- Cô là Thùy Trâm????? - Cô nhân viên bước vào - Có một người bảo tôi nói với cô đến phòng 301. Đi lên lầu, rẽ trái là tới.

- Ai vậy????? - Nó nhú mào

- Tôi không biết.....

.....

- Win à.... - Nó mở cửa bước vào phòng.

Nhưng.....

Trước mắt nó là cánh cửa phòng tắm mở ra, trong bồn tắm, có hai cơ thể lỏa lồ quấn lấy nhau

- Anna..... - Nó chạy đến, nắm tóc của Anna giật mạnh ra

- Wen.... - Hắn nhìn nó - Wen.....

- Anh..... Hừ.... Tôi hiểu rồi.... - Nó mím môi. Bụng nó bất chợt đau quặn quại. - Tạm biệt....

- Wen..... - Hắn chạy theo

- Anh.....

Vừa ra đến sảnh đường đám cưới, nó ngất đi

- WEN!!!!!!!!!!!!!! - Đám bạn nhanh chóng chạy lại - GỌI XE CẤP CỨU NHANH!!!!!!!!!!!!!!

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 174: Anh Đừng Bao Giờ Đến Tìm Tôi Nữa (Part 1)

Nó từ từ mở mắt- Em sao rồi???? Sao lại ngất vậy chứ???? - Sam xoa nhẹ tay nó

- Em không sao rồi..... - Nó ôm đầu - Vẫn còn hơi nhức đầu nhưng..... - Nó bất giác sờ đến bụng - Con em..... Con em vẫn còn ở đây..... Nhưng sao..... Em không còn cảm nhận được nhịp tim đập nữa vậy..... - Nó bàng hoàng

- Tại sao vậy???? - Cả bọn nhốn nháo

- Con cô đã chết rồi. - Bác sĩ bước vào - Mới một tuần trước tôi đã nói với cô rồi mà nhỉ? Tôi đã lấy máu của cô đi xét nghiệm. Kết quả cho thấy trong máu của cô có một lượng Triexphon cao. Cô nhớ tôi nói gì chứ?

- Bác sĩ nói..... Tôi không được tiếp xúc với Triexphon, nếu người phải hít đó thì con tôi sẽ chết....

- Đúng vậy.

- Đó là chất gì vậy? - Sumi hỏi

- Một chất gọi là thuốc sinh ảo giác. - Yan đáp - Chất đó khi hòa vào trong nước nóng cùng tinh dầu hoa hồng sẽ có một mùi hương cực kì quyến rũ, khiến người tiếp xúc sẽ bị ảo giác. Nếu người đó uống thuốc kích dục trước đó rồi thì sẽ không kiềm được hành vi nữa.....

- Đúng rồi. - Bác sĩ gật gù

- Cơ mà Win đâu..... - Sam giờ mới chợt hỏi - Hình như lúc này đã không thấy nó rồi.....

- Mọi người ra ngoài đi. Em muốn được nghỉ ngơi một mình. - Nó mỉm cười - Em không sao đâu.....

- Ủ.... - Gin gật đầu rồi đứng dậy

- Cô nghỉ ngơi đi, sáng mai sẽ làm phẫu thuật lấy đứa bé ra. - Bác sĩ nói nhẹ - Tim thai đã ngừng đập thì bào thai trong bụng cô chả khác gì một xác chết, trong 24h mà không phẫu thuật lấy nó ra thì cô sẽ gặp nguy hiểm đó.

- Tôi biết rồi....

.....

Nó thở dài rồi nằm xuống

Trước mắt nó là hình ảnh hân và Anna, hai con người quăn lầy nhau, trên người không còn một mảnh vải che thân, xung quanh toàn cánh hoa hồng

- Trịnh Nhật Uyên..... Cô được lắm..... - Nó cười nhếch môi - Còn anh nữa..... Win..... Tại sao lại để cô ta lừa vậy chứ?????

1 tiếng trước khi nó ngất xỉu ở bữa tiệc

Hân đang đi tìm nó

- Wen đâu rồi cơ chứ..... - Hân liếc ngang liếc dọc

- Thưa anh..... - Một cô phục vụ đi đến - Mời anh uống rượu.....

- Cảm ơn.... - Hấn cầm cốc rượu vang - Cô có thấy những cô phụ dâu đi dâu rồi không?????

- Không ạ.....

- Cảm ơn cô..... - Hấn uống một hớp rượu mà đâu hay biết.....

.....

5ph trước

- Cô phục vụ..... - Anna gọi - Lại đây một chút.....

- Cô cầm đi..... - Anna đưa cô phục vụ một gói nhỏ - tiền - Cô giúp tôi một chút..... Cô hãy đưa li rượu này đến mời anh chàng phụ rể đằng kia đi.....

- Nhưng..... - Cô phục vụ nhìn Anna

- Không sao đâu..... Cảm ơn cô..... - Anna mỉm cười

.....

- Win à.... Anh sẽ là của em..... - Anna nhìn hấn rồi nhếch mép -
HAHAHAHAHAHA!!!!!!! Wendy à, cô sắp..... Thua rồi.....

- Nóng.... Sao người nóng quá vậy..... - Hấn bỗng cảm thấy cơ thể nóng rực

- Anh à, có một cô gái nhờ tôi nói với anh, anh hãy đến phòng 301 gặp cô ấy. Hình như là người cô gái phụ dâu mà anh tìm này giờ..... - Cô phục vụ bước đến tìm hấn

- Thế à..... - Hấn mỉm cười - Wen.....

.....

Phòng 301

- Wen à..... - Hấn mở cửa phòng ra - Em đâu rồi..... Có tiếng nước chảy trong phòng tắm..... Em đang ở đó à.....

Hấn mở cửa phòng tắm ra

Một cô gái đang nằm trong bồn tắm

Giữa làn nước nóng

Thân hình không một mảnh vải che thân cực kì quyến rũ như đang mời gọi hấn

Hấn bỗng cảm thấy cơ thể nóng rực

Không kiềm được nữa, hấn bước nhanh vào phòng tắm ôm lấy người con gái đó

- Em thật thơm.... - Hấn cười nói - Anh yêu em.....

- Em cũng yêu anh..... - Anna quay người lại chủ động ôm lấy hấn và hôn

Nụ hôn kích thích khiến hấn hoàn toàn mất hết lí trí

Nhưng trái tim hấn lại tỉnh táo và phản đối

Nụ hôn ấy, đôi môi ấy, dường như không phải là người hấn yêu.....

.....

Bỗng.....

Chuyện gì đã xảy ra??????

(thuốc đó không có thật đâu nha, tớ tự bịa đó..... hihi)

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 175: Nếu Tình Yêu Có Thắng Và Thua, Tôi Vẫn Tự Hào Minh Là Người Chiến Thắng

1 tháng sau- Cô chủ.... Cô có thư..... - Nó vừa bước ra khỏi phòng thì quản gia đã mang thư lên

- Cảm ơn.... - Nó gật đầu rồi tự hỏi - Gì vậy????? - Nó mở phong bì thư ra, một cái đĩa

Nó bước lại laptop rồi cho đĩa vào

Từng hình ảnh hiện lên

Đoạn phim mà Anna đã quay lại trong đêm đó

Nó cười khẩy rồi tắt máy tính

- Cô đưa tôi xem làm gì????? Để khẳng định Windy là của cô????????? Ừ, cô thèm quá thì tôi bố thí cho đấy!!!! Nực cười.....

Chiều

Trung tâm thương mại

- Lâu rồi mới có dịp đi mua sắm.... - Yun mừng rỡ

- Khuây khoả.... - Nó gật gù

- Chào mọi người..... Lâu rồi không gặp..... - Anna bước đến

- Ờ..... - Kull thờ ơ gật đầu

- Các cậu mua sắm gì vậy????? - Anna tươi cười lại gần nó - Wendy à..... Chào cậu.....

- Đừng tỏ ra thân thiết với tôi, kinh tởm!!!!!!! - Nó nói

- Tớ đang mang thai, một tháng rồi..... Lần đầu tiên tớ mang thai nên cũng không có kinh nghiệm..... Các cậu giúp tớ một chút được không?????? - Anna nhìn Kull - Cảm ơn.....

- Mang thai?????? - Cả đám nhìn nhau - Gì vậy chứ????

- Chỉ là vài ngày trước tớ cảm thấy trong người hơi mệt mỏi, lại trễ kinh nên mới đi khám.... Không ngờ..... - Anna then thùng rồi lấy trong túi ra kết quả siêu âm. Tớ nên chọn váy bầu nào đây??????

- Thế người đó của cô đâu????? Có con mà để cô đi một mình thế????? - Nó xía nhẹ

- Anh ấy bận..... Anh ấy là Chủ tịch của Thành Công mà.... - Anna cười

- Bận hay là không hề biết chuyện cô có đứa bé này???????? - Nó cười khinh - Loại người như cô, tôi tởm.....

- Cô..... - Anna hậm hực - Hừ..... Mạnh miệng lắm cơ.... Cô sảy thai, còn tôi thì có thai..... Ai thắng ai thua đã rõ..... Tôi tin chắc con tôi sẽ là con trai..... Nó sẽ giống Win.....

- Ai cho cô gọi cậu ấy như thế????? Tráng trợn..... - Jin bất bình

- Tình yêu có thắng và thua????? - Nó cười - Thế thì tôi nói..... Nếu tình yêu có thắng và thua, tôi vẫn tự hào mình là người chiến thắng..... Bởi vì..... Dù chuyện gì thì người anh ấy yêu vẫn là tôi, không phải cô..... Hiếu chứ?????

- Hừ..... - Anna sa sầm mặt, cổ vớt vát lại chút tự trọng cuối cùng - Cô cứ kiêu ngạo thế đi..... Đồ thất bại..... - Anna vội bước đi

- Khoan đã.... Ngày mai cô đến nhà tôi, tôi sẽ đưa cô những bộ váy anh ấy mua cho tôi..... Chỉ sợ cô mặc không hợp thôi..... Còn nữa..... Anh ấy muốn có con gái, nên đừng mua đồ chơi và quần áo con trai nha..... Anh ấy chuẩn bị đầy đủ quần áo và gấu bông rồi..... Thế đó..... - Nó gọi với Anna - À cô đang có thai, đừng mang giày cao gót nữa, anh ấy có mua vài đôi giày đế bệt cho tôi, cô mang vừa không?????? Tôi cho luôn nha.....

- Hừ..... - Anna cắn môi - Wendy..... Cô được lắm.....

Anna vừa đi khuất, nụ cười trên gương mặt nó cũng tắt

- Wen..... - Ji kéo nhẹ tay nó

- Về thôi..... - Nó quay lưng bước đi

- Nói chuyện chút đi. - Sam bất ngờ xuất hiện

- Đó là lí do hai đứa chia tay????? Anna có thai????? Thật không????? - Sam hỏi nó

- Có lẽ là thật..... - Nó gật đầu rồi lấy điện thoại ra. Đây là đoạn phim Anna gửi cho em - Hôm chị kết hôn, em đã tình cờ bắt gặp được họ ở trên phòng tầng trên..... Hai người đó..... Bồn tắm đầy hoa hồng chứa Trisophon.....

- F*CK!!!!!! - Sam tức giận đập bàn - THẬT KHÔNG???????

- Bình tĩnh đi chị..... - Nó thở dài - Em mệt mỏi rồi..... Không còn muốn giành lại tình yêu nữa.....

- EM SAO VẬY????? KHÔNG PHẢI ĐÃ HỨA VỚI CHỊ SẼ THEO NÓ ĐẾN SUỐT ĐỜI SAO????????? GIỜ EM LẠI NÓI NHƯ THẾ??????? CHỊ VÀ MẸ KHÔNG BAO GIỜ CHẤP NHẬN CÔ TA!!!!!!!!!!

- Nhưng chuyện cũng đã đành rồi..... Chị à, đừng để cho đứa bé sinh ra mà không cha..... Vì em là một đứa trẻ lớn lên thiếu tình thương cha mẹ, nên em rất hiểu nỗi đau thiếu đi đôi cánh bảo bọc..... - Nó gục đầu xuống khẽ nói - Chị và Windy cũng vậy mà, mười lăm năm vắng mẹ, hai người cũng hiểu mà..... Vậy nên đừng để sự ích kỉ của bản thân làm cho đứa bé sinh ra thiếu cha, chị à..... Tội lắm..... Đứa bé đâu có tội tình gì đâu.....

- Win bỏ nhà đi một tháng rồi, từ sau lần chạy đến bệnh viện với em..... Chị cũng chẳng biết tìm ở đâu nữa..... Chị cũng mệt vì thằng nhóc này rồi..... - Sam thở dài

- Thế à????? Chị bảo tụi Jin, Yin và Ken tìm chưa?????? - Nó nhú mày, trong lòng lo lắng

- Rồi..... Nhưng thằng nhóc này đã trốn thì..... - Sam lắc đầu buồn bã - Em chắc cũng biết những ngôi nhà bí mật của nó chứ?????

- Vâng ạ..... Để em thử tìm..... - Nó đứng dậy - Chào chị em đi.....

"Win, anh đâu rồi vậy?????"

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Anh Xin Lỗi

Nó và Jin đến ngôi nhà bên bờ biển- Tớ biết nơi này..... Đến rồi, không có..... - Jin khẽ lắc đầu

- Đây là ngôi nhà cuối cùng rồi..... - Nó cần môi - Chứ ở đâu được?????

Bất chợt, một hình ảnh lướt nhanh qua đầu nó. Giác quan thứ 6 cho nó biết hắc đang ở đó.

- Đi! - Nó lên xe - Tớ biết một nơi.

- Đâu?????? - Jin nhíu mày

Ngôi nhà gỗ dần dần hiện ra trước mắt nó và Jin

- Đây à? - Jin hỏi - Sao cậu biết???

Nó không nói gì, mở cửa xe chạy thẳng vào nhà.

.....

- WIN!!!!!! - Nó vừa mở cửa phòng đã thấy hắc gục trên sàn, xung quanh toàn là máu - JIN ƠI, VÀO ĐÂY NHANH ĐI!!!!!!!!!!

.....

Chiếc xe phóng nhanh đi về phía trung tâm thành phố

"Cầu trời đừng cho anh ấy bị gì....." - Nó nắm chặt bàn tay đầy máu của hẳn, khóc nức nở

- Yên tâm..... Thằng khỉ này sống dai lắm, chưa chết đâu mà sợ..... - Jin cười trấn an nó - Đừng khóc nhè nữa, mặt lem nhem như mèo rồi á.....

- Xì... - Nó phì cười - Lo lái xe đi.

Bệnh viện

- Sao vậy???? - Sam chạy đến

- Bọn em cũng chẳng biết nữa. Lúc tìm thấy cậu ấy thì cậu ấy đã như thế rồi.... - Jin lắc đầu

- Wen.... - Sam khẽ gọi nó

Nó thần thờ ngồi trên ghế nhìn đèn phòng cấp cứu

Đèn chuyển màu, cửa phòng bật mở

- Bệnh nhân bị xuất huyết dạ dày do uống quá nhiều rượu trong thời gian dài. May mắn là do đưa đến bệnh viện kịp thời nên đã qua cơn nguy kịch. Nếu trễ chút nữa thì đã mất mạng rồi. - Bác sĩ bước ra - Vài giờ nữa mọi người có thể sang thăm.

- Cảm ơn..... - Sam mỉm cười lịch sự

- Tổ đã nói rồi mà.... - Jin vỗ vai nó - Không sao cả rồi..... Còn quan tâm thì sang thăm đi.....

- Ủ... - Nó đứng dậy

.....

- Nhóc à..... - Sam chạy vào

- Sao chị tìm được em????? - Hãn nhìn bà chị

- Tổ tìm nhé!!!! - Jin liếc xéo hãn

- Để chị xử tội đã..... - Sam hát hàm - Giỏi ha..... Bỏ nhà đi ha..... Để rồi như thế này ha..... Đồ đốn ha..... abcxyz.....

- Chị cho em yên đi..... - Hãn nằm xuống, nhắm mắt lại - Về đi.....

- Ủ thì về..... Thôi mình về đi Jin, gọi con Wen về luôn..... - Sam cười nhẹ rồi nói

1

2

3

Hãn bật dậy

- Wen đâu?????

- Wen đâu???? - Sam giả vờ nhại lại - Wen đâu Jin???????

- Em hỏi Wen đâu!!!! - Hãn sầm mặt - Đừng có đùa!!!!!!

- Ngoài cửa á..... - Jin chẹp miệng - Wen ơi, vào đây đi.....

Nó mở cửa bước vào

Hãn nhìn người con gái trước mặt, chiếc váy trắng nó mặc trên người đã dính đầy máu

- Cô ấy đã tìm ra cậu..... Nếu không tớ cũng chẳng biết cậu sống dở chết dở ở ngôi nhà đó đâu..... Cảm ơn đi..... - Jin cười

- Đi ra ngoài, Jin! - Sam kéo tay Jin

....

Căn phòng lại chìm vào im lặng

- Anh còn đau không????? - Nó hỏi phá đi sự ngượng ngùng

- Một chút..... Nhưng nó chẳng là gì cả..... - Hắn nhìn nó. Người con gái ngồi ngay trước mặt nhưng sao giờ xa quá????????

- Anna có thai rồi.... - Nó thở dài - Chúc mừng anh sắp lên làm bố.....

- Anh không vui..... Cô ta có con hay không anh cũng không quan tâm.....

- Đừng mà anh..... - Nó nhìn hắn - Em xin anh đấy..... Đứa bé đâu có tội tình gì đâu, sao lại bắt nó không có cha chứ??????? Em là đứa không cha mẹ, em hiểu lắm..... Hiểu nỗi đau và tủi hờn khi bị bạn bè chọc ghẹo..... Anh mười lăm năm xa mẹ, cũng hiểu mà.....

- Nhưng anh không thể..... Anh không thể ở bên cô ta..... Sao em có thể dễ dàng bỏ anh như thế hả????? EM CÒN YÊU ANH KHÔNG????????

- YÊU???? Còn..... Nhưng em là một cô nhi, em rất hiểu cảm giác thiếu đi tình thương cha mẹ..... Em không muốn con của Anna phải thiếu cha.....

- Anh xin lỗi..... - Hắn cúi đầu - Anh hiểu rồi..... Nếu em đã quyết thế thì tùy em..... Chỉ cần nghe em nói, em vẫn còn yêu anh là đủ rồi.....

Nó cúi xuống hôn hắn

- Em yêu anh..... Nhưng dần sẽ không yêu anh nữa..... Tình cảm dần phai nhòa theo năm tháng, anh cũng vậy..... Em chỉ mong, anh sống tốt..... Kể từ bây giờ..... Em sẽ tập..... Không yêu anh nữa..... Tạm biệt anh.....

Nó bước ra khỏi phòng

.....

Ông trời ơi, con đã làm gì sai mà người bắt con phải chịu đau đớn như vậy??????

Nó gục xuống sau cánh cửa rồi khóc

"EM YÊU ANH, EM SẼ MÃI YÊU ANH..... CẢ ĐỜI NÀY, CÓ LẼ EM SẼ KHÔNG THỂ YÊU AI KHÁC NGOÀI ANH....."

.....

"ANH XIN LỖI..... NHƯNG ANH KHÔNG THỂ NGỪNG YÊU EM ĐƯỢC....."

Hắn khóc

Nụ hôn của nụ, mùi hương quen thuộc vẫn còn vương trên môi

Nhưng rồi, có lẽ, hắn sẽ không bao giờ có thể ôm lấy mùi hương ngọt ngào này, một lần nữa.

Tình yêu giữa đôi ta là sai hay sao????? Mà giờ đã phải dở dang.....

Tình yêu này, là ai đúng, ai sai??????? Mà giờ húng ta phải chia lìa đôi ngả.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Bi Kịch Đắm Máu

8h tốiBiệt thự Hoa Lan

- Cô chủ, có người đến tìm cô. Là em gái cô. - Quản gia bước vào
- Em gái tôi???? - Nó nhủu mày nhìn ra cửa
- Sasa???? - Su nhìn cô gái bước vào - Chuyện gì vậy chứ???
- Chị Wen..... Anh Hai..... - Sasa cúi đầu - Em xin lỗi..... Vì tất cả.....
- Xin lỗi??? - Su nhìn Sasa - Thật không??????
- Em biết lỗi rồi mà..... - Sasa nhìn Su - Những ngày qua em đã suy nghĩ rất nhiều..... Em ân hận lắm..... Chỉ vì em quá yêu anh Win nên mới bắt cóc chị..... Em xin lỗi.....
- Gì ờ mới hiểu à?????? - Su nhìn cô em gái với vẻ trách móc - Hum..... Tha tội cho em đó..... Được không chị?????
- Được em..... - Nó mỉm cười
- Cảm ơn chị!!!! - Sasa chạy lại ôm chầm lấy nó..... Nhưng một nụ cười sâu sa ẩn trên môi.....
- Nụ cười ấy là sao chứ????? - Sumi nhủu mày. Có gì đó không ổn ở đây.....
- Chị Wen..... Đi với em một chút..... Em có thứ này muốn cho chị xem..... - Sasa kéo tay nó - Đi đi.....

- Đi đâu????? - Nó hỏi

- Anh đi với..... - Su chạy theo

- Cũng được..... - Sasa hơi ngập ngừng - Nhưng hai người khó đối phó đây.....

- Linh cảm của mình có gì đó không ổn, phải lên đi theo thôi..... - Sumi
cẩn môi nhìn ba người đi về phía cánh đồng hoa

- Có gì ở đây vậy?????/ - Nó hỏi

1

2

3

Tiếng động bất ngờ lao lên

Trong chốc lát nó đã bị hàng trăm người bao vây

- Cô đầu hàng đi..... - Giọng của Anna bất ngờ vang lên - Dù cô có là Công chúa đi chăng nữa thì khi đứng trước 100 sát thủ như thế này thì cô cũng chịu thôi.....Van xin tôi đi..... Tôi sẽ cho cô 1 con đường sống.....
HAHAHAHAHAHA!!!!!!!!!!

- Sasa.... - Su cũng không kém cạnh khi bị một loạt sát thủ áo đen bao vây - ANH KHÔNG NGỜ EM LẠI VẬY!!!!!!!!!!

- Anh im đi..... Em phải trả thù..... - Sasa oán hận nhìn nó

.....

15ph sau

Hơn một trăm sát thủ đã bị nó và Su xử đẹp

Nhưng trên người nó đã chẳng chịt vết thương

- Cô được lắm..... - Anna nhếch môi - Nhưng nhìn cô đi, thật thảm hại..... Bàn chân đã bị thương rồi.....

- Dơ bẩn..... - Nó nhìn Anna rồi gượng đứng dậy

- Vô ích thôi..... - Anna chẹp miệng - Thảm thương quá..... Không thể đứng dậy nữa sao?????? Tội nhĩ..... Đau không??????

- Không!!!!!! - Nó trợn mắt

- Thế à???? - Anna từ từ lấy trong túi ra - Đừng có nói dối..... Tôi biết cô giờ đang rất đau..... Nhưng không sao, tôi sẽ giúp cô hết đau..... Nhanh lắm..... Chỉ một phát thôi là hết..... Khỏi ngay mà.....

- KHÔNG!!!!!!!!!! - Su trợn mắt

"Bằng....." Tiếng súng vang lên

- Su..... - Nó nhìn người con trai đang chắn trước mặt - Em.....

- Anh Hai..... - Sasa bất chợt òa khóc - Đừng mà.....

- Anh Su..... - Sumi đứng đằng xa sững sờ

- Chị ơi..... Chăm sóc Sumi giúp em..... - Su dần gục xuống rồi nhìn Sasa - Xin lỗi chị Wen đi, hãy chăm sóc ba mẹ thật tốt..... Giờ ba mẹ chỉ còn mỗi em thôi.....

- ANH HAI!!!!!! ANH NHẤT ĐỊNH KHÔNG SAO MÀ..... - Sasa gục xuống - Em xin lỗi..... Anh Hai..... Em sai rồi.....

- Ngoan đừng khóc..... Khóc là anh Hai không thương đâu..... - Su mỉm cười nhìn Sasa - Ngoan nào.....

- Phù..... Mất một viên đạn..... - Anna cười khẩy - Một con chuột đã chết.....

Anna từ từ chĩa súng thẳng vào nó

.....

"Bằng..... Bằng....."

Ba tiếng súng đồng thời vang lên, xé toạc bầu không khí

Nó trợn mắt, chết lặng

Người gục xuống, không phải nó mà là.....

- SASA!!!!!!!!!! - Nó hét

Sasa và Anna cùng nhau gục xuống

- Suýt nữa..... - Hắn chạy đến, trên tay cầm một jcaay súng còn nghi ngút khói - Em không sao chứ?????

.....

Sasa nhặt một cây súng từ dưới đất lên, chĩa thẳng vào người Anna

- BỎ SÚNG XUỐNG!!!!!!!! KHÔNG TÔI SẼ GIẾT CÔ..... - Sasa đe dọa

- Cô muốn chết à?????? - Anna cười nhìn Sasa - Có ngon thì cô thử bắn đi..... Xem tốc độ của ai nhanh hơn không?????? Cô muốn tôi cho cô đoàn tụ với anh trai thì tôi chiều.....

Viên đạn từ Sasa bắn ra chệch một góc nhưng viên đạn từ Anna đã xuyên thẳng vào bụng Sasa

Cùng lúc đó, hắn đã kịp thời chạy đến..... Một phát súng thẳng tim.....

.....

- Em không sao..... - Nó lắc đầu - Su đã cứu em..... Đưa em ấy vào bệnh viện đi.....

- Anh Su..... Em xin lỗi vì quá vô dụng..... Chỉ biết chờ anh Windy đến cứu chứ không làm được gì..... - Sumi chạy tới, òa khóc

Chiếc xe phóng đi trong màn đêm

Để lại những cánh hoa tươi tắn thấm đẫm máu và nước mắt

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 178: Sumi Kết Hôn?????

- Sasa..... - Cậu mợ nó chạy đến - Sasa..... Sao lại vậy?????- Anna..... - Gia đình Anna cũng chạy đến

- Họ được đưa vào phòng cấp cứu rồi..... - Jin nói

- CÔ!!!!!! - Mợ nó chạy đến bên nó - CÔ CÒN Ở ĐÂY À?????? CÔ HẠI CON TÔI NHƯ THẾ ĐỦ CHƯA???????? CÔ HẠI CUỘC ĐỜI NÓ RỒI, GIỜ CÔ HẠI HCO NÓ NẪM TRONG BỆNH VIỆN. KHÔNG BIẾT SỐNG CHẾT THẾ NÀO..... CON TRAI TÔI NGU SI NÊN MỚI TIN LỜI CÔ!!!!!! ĐỒ MỒ CÔI VÔ GIÁO DỤC!!!!!!!!!!

- Mợ... - Nó găm mặt

- Bác sai rồi..... - Sumi đứng dậy - Bác cưng chiều chị ấy quá nên chị ấy hư rồi..... Cháu biết cháu là người ngoài không nên xen vào nhưng bác biết anh Su rất buồn vì bác đối xử như thế không???? Anh ấy kể từ nhỏ bác cưng chiều chị Sasa nhưng anh ấy không ganh tị, vài năm trước chị ấy bắt cóc dự hãm hại chị Wendy..... Bác không biết hay vờ không biết?????? Tối hôm qua, chị ấy lừa chị Wendy ra ngoài, dụ chị ấy vào cái bẫy được mai phục sẵn..... Bác biết không???????? Anh Su, anh ấy cũng là con trai của bác cũng vướng vào cái bẫy đó, giờ cũng đang nằm trong đó, chưa biết sống chết ra sao..... Vậy mà bác chỉ quan tâm đến mỗi chị Sasa thôi sao???????? BÁC LÀM MẸ NHƯ THẾ À????????

- Không..... Con gái tôi tuyệt đối không phải loại người như thế..... Nói dối..... Cô nói dối.....

- Tùy bác..... - Sumi thờ dãi

Đèn phòng cấp cứu bật sáng

- Con tôi sao rồi.....

- Tôi rất tiếc..... Ba bệnh nhân nhưng có hai bệnh nhân đã mất trên đường đến bệnh viện là cô Trịnh Nhật Uyên và Tạ Hồ Thiên Kim. Còn bệnh nhân Tạ Hồ Ngọc Khôi đã qua cơn nguy kịch nhưng do viên đạn bắn trúng xương chậu nên chúng tôi sợ sẽ để lại di chứng.....

- Di chứng gì???? - Nó hỏi

- Có thể bị liệt toàn thân. Có thể liệt nửa người..... Nhưng cũng có thể, nặng nhất là rơi vào trạng thái thực vật mãi mãi.....

- Không..... - Mẹ nó ngất xỉu - Su..... Sasa..... Hai đứa bỏ mẹ mà đi sao.....

- Anh Su..... - Sumi òa khóc trong lòng nó - Huhuhuhuhu.....

- Đừng khóc nữa, mạnh mẽ lên đi. Thằng Su nó tỉnh thấy em ừ ừ thế này nó sẽ buồn lắm đó..... - Nó vỗ vai Sumi

- Khi nào anh ấy tỉnh hờ chị?????? - Sumi nhìn nó

- Còn tùy thôi em à..... Nhưng chị tin sẽ không lâu nữa đâu.....

"Thằng nhóc này..... Ngốc vừa thôi..... Sao em lại đỡ đạn cho chị chứ....." - Nó mím môi, nuốt nước mắt vào trong. Nó không thể gục ngã ngay lúc này, nó còn phải là chỗ dựa cho Sumi..... Nó không được khóc..... Không được khóc.....

.....

- Sumi..... - Ông Lâm bước vào phòng bệnh của Su

- Ba..... - Sumi nhìn ông Lâm - Anh Minh.....

- Ra ngoài nói chuyện đi, con gái..... - Ông Lâm thở dài

- Em đi chút nha chị..... Chăm sóc anh ấy giúp em..... - Sumi nhìn nó rồi bước ra khỏi phòng

....

Quán coffee đối diện bệnh viện

- Con gái, về nhà đi..... - Ông Lâm nhìn Sumi

- Nhà????? - Sumi nhìn ông - Nhà là cái gì????? Đối với con, con chỉ có một mái nhà, nơi có chị Wendy và anh Su.....

- Em mới hai mươi tuổi đã sống chung với một thằng con trai suốt năm năm trời..... EM NGHĨ SAO VẬY??????? - Việt Minh hét to

- Anh nghĩ em thế nào??????? - Sumi trừng mắt nhìn Việt Minh - ANH NGHĨ EM LÀ THỨ CON GÁI ĐÓ À??????????? EM VỚI ANH SU CHẴNG LÀM GÌ QUÁ GIỚI HẠN CẢ..... CHÚNG EM Ở CHUNG NHÀ VỚI CHỊ WENDY NHƯNG Ở HAI PHÒNG KHÁC NHAU!!!!!!!!!!

- Anh..... - Việt Minh nhìn Sumi - Xin lỗi em.....

- Không cần..... - Sumi đứng dậy - Thưa ba, con không muốn về nhà..... Con muốn sống chung với anh Su và chị Wendy. Con đủ 20 tuổi rồi, con tự biết lo cho bản thân.....

- Chúng ta kết hôn đi..... - Việt Minh bất ngờ nắm tay Sumi

- Anh nói cái gì?????

- Năm năm qua anh đã xin bố rất nhiều..... Em là con của mẹ kế, chúng ta không máu mủ..... Tình cảm chúng ta từ nhỏ..... Anh biết em yêu anh mà.....

- Giờ người em yêu chỉ có Su..... - Sumi quay đi - Anh buông ra..... Em nói rồi, em không còn tình cảm với anh nữa..... Con xin phép..... Giờ đối với em, anh chỉ là anh trai..... Tình cảm ngày xưa, anh quên đi..... Chào anh em đi.....

- Thằng nhóc đó có gì hơn anh????? Giờ cậu ta nằm đó như một kẻ vô dụng..... Em nghĩ lại đi..... Cậu ta không thể tỉnh lại được đâu..... Em đành lòng kết hôn với một người thực vật à?????? KHÔNG!!!!!!

"Chát....."

Một cú tát cực mạnh giáng xuống

- ANH IM NGAY!!!!!!!!!! ANH ẤY NHẤT ĐỊNH SẼ TỈNH LẠI!!!!!!!!!! TÔI SẼ KHÔNG BAO GIỜ KẾT HÔN VỚI ANH!!!!!!!!!! NẾU CÓ THỂ, TÔI SẼ TỪ MẶT CÁI GIA ĐÌNH NÀY LUÔN!!!!!!!!!! BỐ, HÃY XEM NHƯ CON KHÔNG CÒN LÀ CON GÁI NHÀ HỌ LÂM NỮA..... TẠM BIỆT BỐ.....

Sumi bước đi

"Sumi..... Em được lắm....." Việt Minh nhìn bóng dáng bé nhỏ bước đi

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 179: Vẹn Toàn

- Đạo này nhiều chuyện xảy ra quá. Đi leo núi một bữa giải tỏa stress đi.
- Sam nói với cả đám- Định vác cái thùng phuy 5 thàng đấy đi leo núi cho té gãy cổ à??????? - Hắc hất hàm nhìn Sam

- Muốn chết à????? - Sam giơ nắm đấm - Chị đâu có ý định đi đâu. Chị bảo mấy đứa đi đi á.

- Sao cũng được ạ. - Yun nhún vai

- Quyết định thế nha. - Jin gật đầu - Em cũng muốn khuây khỏa một chút.....

Chủ nhật

5h sáng

Cả bọn đã tập trung lên xe

.....

- Nặng không????? - Hắc hỏi nó

- Không. - Nó lắc đầu mỉm cười nhìn dốc núi cheo leo

- Đưa balo đây vác cho mà. - Hắc giật lấy cái balo trên vai nó rồi mang vào

- Cảm ơn. Đây không ép nha. Mệt đừng than..... - Nó mỉm cười hạnh phúc

....

- Mệt chưa? - Cin hỏi nhẹ Lily

- Chưa. - Lily lắc đầu

- Mệt thì nói đó, đừng có gắng sức quá. - Cin nhẹ nhàng véo má Lily

- Tránh ra đi..... - Lily hất nhẹ - Người ta nhìn đó.....

- Kệ chúng nó..... - Cin cười

- E hèm..... - Gin đứng sau lưng Cin - Bớt đi nha.....

- Bớt xíu đi..... - Yan tủm tủm - Hai đứa tình cảm quá rồi đó.....

- Dạ do ngày xưa lúc anh Hai có chị, hai người cũng diễn cảnh tình tứ trước mặt em thì sao??? Nói gì nữa chứ..... - Cin nguýt dài

- Thằng quý này..... - Gin lơ đãng nhìn Cin

- Hahahahaha..... - Cin né rồi vọt chạy - Anh Hai quê độ rồi kìa.....

.....

- Mệt không???

- Rồi.....

- Mọi chân chưa????

- Rồi.....

- Lên anh công..... - Ken cúi gập người xuống

- Thôi đi, té cả hai bây giờ..... - Kull mỉm cười

.....

- Á..... - Kull bỗng gục người xuống

- Sao vậy? - Ken đỡ lấy Kull

- Đau.... - Kull ôm chân, khẽ nhăn mặt - Em bị rấn cấn.....

- Tránh ra chị xem nào..... - Yan chạy đến - Không sao đâu..... Tìm chỗ nghỉ đi, để chị lấy chất độc ra.....

- Trên kia có một cái hang chị ơi..... - Yun chạy lại

- Ken, cõng Kull lên đó đi. Đưa balo đây. - Yin nói thẳng bạn

- OKE.....

.....

1 tiếng sau

- Xong rồi, vết thương coi như đã được tạm ổn. Giờ em không được cử động. - Yan nói với Kull - Nếu không vết thương hở miệng sẽ nhiễm trùng đó.

- Dạ..... - Kull khẽ gật đầu - Nhưng thế sao về đây??????

- Không sao đâu. - Yan phẩy tay - Hôm nay ở lại đây một bữa, sáng mai hẵng xuống núi. Thế đi..... Có ai có ý kiến????

- Tùy chị, em không ý kiến..... - Hãn vươn vai rồi nằm xuống đùi nó

- Giờ phải đi kiểm củi. - Gin nói - Ai xung phong?

- Em đi. - Yun đứng dậy - Em muốn ra ngoài hít thở một chút.....

Yun gài lại dây giày rồi bước đi ra khỏi hang

- Em đi theo cô ấy cho..... - Yin đứng dậy

- Về sớm chút. Trời sắp mưa rồi đó. - Lily nhìn trời

Yun bước đến vách núi

- Lúc nhỏ, chị Yan có lần nói, nếu đứng trên vách núi mà hét thật to tên người yêu thì người đó sẽ yêu bạn..... Có thật không..... - Yun bắt tay lên miệng - ĐOÀN QUANG MINH, TỐ THÍCH CẬU.....

- Tố biết rồi, không cần phải hét thế đâu..... - Yin bất ngờ xuất hiện từ phía sau làm Yun giật mình

- Á..... - Yun loạng choạng rồi rơi xuống vách đá - Á.....

- Nằm chặt đi..... - Yin kéo Yun lại

- Tố nặng lắm đó..... - Yun chực khóc - Coi chừng cả hai đều té bây giờ.....

- Đừng nói gở, tố kéo cậu lên..... - Yin căn môi

....

- Đau chân à????? - Yin thở dài nhìn Yun

- Ừ..... - Yun gật đầu - A.... Mưa rồi.....

- Đó có một hốc nhỏ kia, chạy vào trú mưa chút đi..... - Yin công Yun

...

- Lạnh không????? - Yin hỏi nhỏ

- Không sao.... Hắt xì..... - Yun lắc đầu

- Đó mà không sao gì..... - Yin khẽ cười - Cởi quần áo ra đi, mặc thế thấm mưa cảm thêm giờ.....

- Nhưng..... - Yun nhú mày - Cậu.....

- Thật là..... Tớ không nhìn đâu mà.....

Yun khẽ nhăn mặt nhưng cũng cởi quần áo ra

- Đừng có nhìn đó nha.....

- Rồi phơi trên lửa đi cho nó khô. - Yin nói

- Ừ....

Bầu không khí im lặng bao trùm

Chỉ có tiếng lửa tí tách

- Còn đau không? - Yin hỏi

- Sơ sơ..... - Yun khẽ ôm người

-

- Yin này, nãy tớ nói gì, cũng coi như chưa nghe nha..... - Yun đỏ mặt nói - Tớ.....

- Không thể..... - Yin cười

- Sao chứ?????

- Vì nghe cậu nói thế, tớ vui lắm..... - Yin cười - Tớ cũng thích cậu, từ lâu rồi.....

- Thật không????? - Yun tròn mắt

Đáp lại câu hỏi của Yun là một nụ hôn dài và lãng mạn

- Làm bạn gái tớ nha..... - Yin hỏi nhỏ

- Ừ..... - Yun mỉm cười nhẹ nhàng

.....

- Chúng ta bắt đầu muộn hơn những người khác nhưng tình cảm cất giấu trong lòng lại sâu đậm hơn..... - Yin nắm tay Yun rồi ôm chặt - Cảm ơn em vì đã đến bên anh.....

- Sến quá..... - Yun mỉm cười hạnh phúc - Buông ra, quần áo khô rồi.....

- Kệ đi, như thế này ngủ cho ấm..... - Yin ôm chặt lấy cơ thể trần của Yun - Hạnh phúc rồi.....

Hai người nhanh chóng chìm vào giấc mộng đẹp

- Hai đứa đó sao chưa về???????? - Yan đi qua đi lại

- Chắc đang trú mưa ở đâu đó thôi chị à..... - Nó khẽ nói - Kệ đi chị, đừng lo nữa.....

- Hazzzz..... - Yan thở dài rồi ngồi xuống bên cạnh Gin
- Thằng Yin này ghê thật. Kiểm chỗ hú hí rồi đó mà..... - Ken nói khẽ với Jin
- Nhìn im im thế mà..... - Hãn xen vào
- Ba thằng coi chừng chị..... Mồm mắt muối cho ăn vả bây giờ..... - Yan liếc cả ba
- Yên ngủ đi. - Cin nằm xuống bụng Lily - Nha.....
- Anh dậy mau đi, cách xa em ra..... - Lily hất Cin - Đau bụng em.....
- Người ta đồn chồng nằm lên bụng vợ thế vợ sẽ sinh đôi đó. - Ji cười
- Thế năm sao sẽ sinh ba để anh biết còn hưởng ứng? - Jin ôm Ji
- Sinh năm thì sao? - Hãn hỏi
- Anh định sinh năm với ai? - Nó chẹp miệng
- Với em..... - Hãn nhìn nó
- ĐẸP ĐI!!!!!! - Nó đỏ mặt đứng dậy bỏ sang nằm với Ji
- Chia ra, nam nằm một bên, nữ một bên. Đi ngủ, khỏi phạm thượng.....
- Yan hất mặt
- SAO VẬY CHỊ?????? - Đám con trai mếu máo
- OKE CHỊ..... - Kull gật đầu
- Không cãi, đây chị là chủ tướng. HA.....

Sáng hôm sau

- Hai đứa đi đâu giờ mới về???????? - Yan nhìn Yin công Yun về liền chạy ra

- Đây có khách sạn nào để over night à????? - Ken hỏi

- Tối qua em bị té trật chân, còn mắc mưa nên bọn em đành ở tạm một cái hốc đá..... - Yun gãi đầu - Gi ở ổn rồi.....

- Thế được rồi, xuống núi đi. - Gin nói - Kiểm tra đồ đạc đi.....

- OKEY!!!!!! - Cả đám cùng reo

.....

Kết thúc hạnh phúc

Ai cũng có một nửa của riêng mình

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Su Tỉnh Lại

1 năm sau- Khi nào anh ấy tỉnh vậy chị???? - Sumi ngồi bên giường nắm chặt lấy tay Su rồi hỏi nó

- Sẽ nhanh thôi mà..... - Nó xoa đầu cô bé

Tít

Tít

Những ngón tay của Su khẽ động đậy

- BÁC SĨ!!!!!!! - Nó chạy ra ngoài

....

- Không sao đâu, cậu ấy... Đã tỉnh rồi..... Thật phi thường..... - Bác sĩ nhìn nó

- YEAH!!!!!!!!!! - Sumi mừng đến rơi nước mắt ôm chầm lấy nó - ANH SU TỈNH RỒI.....

Nhiều tháng sau

- Su ơi..... - Sumi mở cửa phòng bệnh - Ăn sáng đi nào.....

- Cô..... - Su nhìn ra cửa phòng

- Anh..... Nói được rồi à?????

- Cô..... Là ai..... - Su nhìn Sumi

- Ơ..... - Sumi chết lặng - Anh thật sự không nhớ em là ai sao?????

Su gật đầu nhưng miệng cười ầm ỹ

- Gì thế???? - Nó và Cin bước vào

- Chị ơi..... - Sumi khóc - Anh ấy không nhớ em.....

- Giề?????? - Nó nhìn thẳng em - Thế nhớ chị là ai không???????

- Hỏi thừa, chị Wen chứ ai..... - Su khoát tay

- Còn.... - Cin xen vào

- Tớ đây không biết thằng Cin là ai đâu. Bạn bè bao nhiêu năm, quậy phá bao nhiêu trận trong lớp tớ và cậu phá, quên sạch rồi.....

- Thế mà không biết bạn gái cậu?????? - Cin nhú mày nghi hoặc

- Bạn gái tớ?????? Tớ có bạn gái từ khi nào???????? - Su ngơ ngác

- Thế thì tớ công bố, đây là bạn gái tớ..... - Cin kéo Sumi vào lòng rồi cười

- Ơ..... - Sumi ngơ ngác

- Yên chút đi..... - Cin thì thầm với Sumi - Nó đang diễn đó.....

Cin ôm chặt lấy eo Sumi rồi từ từ nâng cầm lên

Hai đôi môi sắp chạm nhau thì

"Bốp....."

Một chiếc gối bay thẳng vào vật Cin

- Đau thẳng quý kia..... - Cin ôm mặt hét

- Có người yêu thì đi ra ngoài mà hôn, méc Lily bây giờ..... Đi!!!!!! - Su xua tay - Nhưng mà trước khi đi thì trả vợ tớ lại đây.....

- Biết ngay mà..... - Cin ném lại cái gối - Thằng quý.....

- Là sao???? - Sumi ngơ ngác

- Ngốc à..... Thằng nhóc Su không mất trí nhớ đâu, dọa em đó..... - Nó vỗ vai

- Anh..... - Sumi giậm chân

- HAHAAHAHAHA!!!!!!! - Cả phòng cười vang

.....

Ngoài cửa phòng

- Cậu ta đã tỉnh..... Vâng..... Vâng..... Tối nay tôi sẽ thực hiện..... Vâng vâng.....

Tối

Cửa phòng bệnh từ từ mở ra

Một bóng dáng từ từ bước vào

- Tôi xin lỗi..... Nhưng tôi buộc phải làm thế này để mẹ tôi được sống..... Tôi xin lỗi..... Chỉ cần cắt đứt ống thở của cậu thì tôi có thể có

tiền chữa bệnh cho mẹ rồi..... Tôi xin cậu trên trời có linh thiêng đừng trách tôi.....

Con dao mổ sắc nhọn sắp cắt đứt đường dây truyền nước vào tay Su thì.....

- Không tốt đâu..... - Su bất ngờ đưa tay hất mạnh, con dao rơi khỏi tay cô y tá rồi ghim thẳng xuống giường

- Ồ..... - Cô y tá chết lặng

Đèn phòng bệnh bật mở

- Cô hay thật..... - Nó bước vào phòng - Dám giết bệnh nhân trắng trợn như thế????

- Tôi..... - Cô y tá gục xuống

- Sao chị biết?????? - Sumi hỏi nó

- Nhìn điệu bộ cô ta cứ lăm la lăm lét lúc chiều là chị biết. - Nó lấy điện thoại trong túi ra - Gọi viện trưởng bệnh viện cho tôi.

- Tôi xin cô mà..... - Cô y tá òa khóc - Tôi lỡ đại..... Do tôi đang cần tiền để mẹ tôi chữa bệnh nên tôi mới nghe lời người ta xúi.....

- Ai xúi cô?????? - Nó hỏi

- Tôi không biết..... Là một người đàn ông, hình như là Giám đốc của Lâm Thị..... - Cô y tá nói trong làn nước

- Là một người mang trọng trách cứu chữa người khác, vậy mà cô lại giết người chỉ vì muốn cứu mẹ..... Cô không đủ tư cách mang trên mình chiếc áo trắng..... Thế cô có hiểu cảm giác của mẹ cô khi biết cô giết người vì cứu mẹ không????? Nếu mẹ cô bị người khác giết vì gia đình họ có

người bệnh thì cô có hận họ không????????? - Sumi nhìn cô y tá - Cô không đủ tư cách làm trong bệnh viện này.....

- Tôi xin lỗi.....

- Gọi luật sư kiện cho tôi anh Việt Minh, con trai Lâm Thị. Tôi mưu sát giết người. Y tá chính của em trai tôi là đồng lõa.....

- Tôi xin cô mà..... - Cô y tá ôm chân nó - Xin cô mà.....

- Cô ăn năn đi..... Nhưng tôi hứa sẽ giúp mẹ cô chữa bệnh..... - Nó bước đi

Sumi đẩy Su đến tòa án

- Sumi..... - Ông Lâm chạy lại - Xin con bỏ kiện đi..... Sao con lại nỡ kiện anh con vậy???????

- Tôi đã nói tôi không phải con ông, không phải con Lâm Thị. - Sumi ngoảnh mặt bước đi - Anh ấy sai thì anh ấy chịu.....

- Con vì một thằng con trai mà hại anh con?????? - Ông Lâm hỏi

- Đó không phải hại mà là do anh ấy đã thật sự làm sai..... - Sumi nói

"Chát...."

- ĐỒ SÚC SINH!!!!!! - Ông Lâm tức giận tát Sumi

- Tôi không phải con ông, tùy ông chửi..... Nhưng tôi quyết không rút đơn kiện..... - Sumi đẩy Su đi

.....

- Muốn khóc thì khóc đi..... - Su nói nhẹ - Vòng tay anh sẵn sàng lau nước mắt cho em.....

- Anh này..... - Sumi cúi xuống hôn Su - Có anh, là em đủ rồi.....

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Kết Thúc Viên Mãn

2 năm sau Su đã tự đi được sau đợt điều trị phục hồi chức năng

Lễ kết hôn của 7 cặp đôi

Bãi biển Bali đẹp mộng mơ

7 cô gái bước vào lễ đường

Cát trắng vàng, biển xanh

Gió thổi nhẹ nhẹ làm những chiếc váy bay phất phơ dưới nắng

7 cô gái, mỗi cô gái một vẻ đẹp riêng

7 chiếc váy cưới giống nhau nhưng khác màu trở nên rực rỡ - 7 sắc cầu vồng

Nó hôm nay rực rỡ trong bộ váy đỏ đính kim cương cúp ngực, hờ lưng xòe ra tôn lên nước da trắng. Mái tóc dài được búi cao gọn gàng cùng chiếc trâm cài tóc hình cánh phượng. Khuôn mặt được trang điểm kỹ càng cùng nụ cười tỏa nắng. Theo sau nó là Yan với chiếc váy cam, Yun với bộ váy vàng, Sumi bé nhỏ xinh xắn với bộ váy lục, Ji mỉm cười rực rỡ trong tà váy xanh lam, Lily e lệ trong chiếc váy màu chàm và Kull bước ra cuối cùng với bộ váy tím.

7 cô gái đứng xếp thành một hàng đợi chú rể của riêng mình

....

Tiếng nhạc vừa dứt

Sam bước vào trong bộ váy đuôi cá màu trắng tinh khôi cùng 7 chú rể

Ai cũng mặc một bộ vest trắng lịch lãm cùng cavart tiệp màu với váy cô dâu

- Chị ấy bày trò gì đây? - Nó khẽ hỏi

7 chú rể đều bị bịt mắt

- Sau đây là một cuộc thi nho nhỏ dành cho các chú rể. Hãy tìm đúng cô dâu của mình qua đôi bàn tay rồi trao hoa và hôn. Nếu đúng thì tốt nhưng nếu sai thì anh chị sẽ bắt cóc cô dâu của các em trong đêm nay, mai mới trả lại. - David cười

- HẢ???????? - 7 cô gái tròn mắt nhìn nhau

- Anh chị an tâm khỏi phải lo lắng bắt cóc ai cả nha. - Hãn hùng hồn tuyên bố

- Để rồi xem. Em sau cùng nha. - Sam cười

.....

6 chú rể lần lượt chọn người cho riêng mình

- Tới lượt em. - Sam nín cười rồi kéo hãn đến trước mặt cô gái cuối cùng
- Do là người cuối cùng nên chỉ được chọn, không được lựa.....

- Tại sao???????? - Hãn giãy nảy

- Ai bảo em này hùng hồn tuyên bố làm gì. Thế nhé.....

- 7 chú rể trao hoa và hôn cô dâu.

....

Hắn nhẹ nhàng cúi người xuống

- Hôn anh đi....

- Xin lỗi nhưng chị Wendy và anh Su không phép em hôn anh ạ..... -
Sumi cười khẽ

- - Hắn ngó người - Su à, nhóc chọn sai người rồi.....

- Kết quả như thế này thì.... - Sam liếc mắt rồi chếp miệng nhìn: Hắn và Sumi, nó và Jin, Ji và Gin, Kull và Cin, Yun và Ken, Yan và Yin. - Loạn cả rồi..... Về lại vị trí đi..... Thiệt là..... Mất mặt quá.....

7 chú rể bước lại vị trí của bản thân dưới những ánh mắt sắc lẹm của cô dâu

Buổi lễ được diễn ra khá suôn sẻ

- Giờ đến phần tung hoa. 7 cô dâu sẽ tung hoa cùng một lúc. - David nói
- 1.... 2... 3....

.....

- Có vẻ tờ đến trễ rồi..... - Nhật Nam bắt lấy bó hoa của nó rồi cười -
Đẹp lắm đây.....

- Hi..... - Nó cười rồi nhìn cô gái đứng sau lưng Nhật Nam - Giới thiệu đi....

- My love..... - Nhật Nam mỉm cười - 2 tháng rồi.

...

- Bắt chuẩn rồi. - Ken mỉm cười - Anh Ro!!!!

- Robert!!!! - Kull quay lại nhìn anh chàng bắt lấy bó hoa của mình

- Anh về từ khi nào????? - Ken hỏi

- Anh và thằng Tom mới xuống máy bay là đến đây ngay. Có thằng em xấu tính quá đi mà, kết hôn cũng không thèm nói nữa. Mẹ gọi anh anh mới biết đó. Sợ anh về cướp dâu à???? Anh mà không tệ thế đâu nhóc à.....

Anh có bạn gái rồi..... - Robert cười rồi kéo tay một cô gái

- Chụp hoa rồi đó. Chuẩn bị cưới đi. - Kull hòa theo

- Em làm cô dâu của anh đi rồi anh cưới. - Robert đùa

- ANH! - Cô gái và Ken đồng thanh

- Chưa nói hết mà, em làm phụ dâu cho anh đi. - Robert cười

- Khi..... - Ken bổ vào ông anh rồi cười

...

- Hoa em đâu????? - Sumi nhú mày

- Hoa em đây..... - Một giọng nói bất ngờ vang lên từ sau lưng

- Anh Hai.... - Sumi mím môi

- Thấy anh ra tù là cái mặt đó à? - Việt Minh nhăn mặt - Chơi kì thế???????

- Anh.... - Sumi mỉm cười rồi ôm chầm lấy Việt Minh - Anh về rồi.....
- Anh xin lỗi..... - Việt Minh khẽ nói - Anh sai rồi.....
- Không sao..... Không sao..... - Sumi lắc đầu - Không sao mà.....
- Cô dâu không được khóc trong ngày cưới đâu..... - Một cô gái xinh đẹp bước đến, trong tay là bó hoa của Ji
- Chị là..... - Su khẽ nhăn mặt. Cô gái đó chính là cô y tá đã suýt giết Su.
- Chị xin lỗi em..... - Cô y tá cúi đầu nói với Su - Sau thời gian ngồi tù, nhưng chị vẫn biết được hai đứa đã chăm sóc cho mẹ chị, chị ân hận lắm..... Chị cảm ơn hai đứa rất nhiều.....
- Không sao rồi.... - Sumi khẽ cười
- Mà nè, anh chị có tin muốn thông báo..... Anh chị ra tù rồi..... Và hôm nay anh chính thức thông báo, anh sẽ theo đuổi chị ấy.....
- Hả..... - Cô gái tròn mắt
- OKEY!!!!!!!!!!!!!! - Sumi vỗ tay

Tiếng cười rộn ràng vang vọng khắp bãi biển

Sóng gió cuối cùng cũng đã qua

Mỗi cặp đôi sẽ cùng nhau nắm tay bước đi trên con đường còn lại của cuộc đời

Mãi không chia lìa

The end

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 182: Chương Ngoại Truyện 1.1: Cầu Hôn

Su và Sumi Phòng phục hồi chức năng bệnh viện

- Từ từ thôi anh.... - Sumi dìu Su đi từng bước nhẹ

- Anh phải cố gắng để đi được..... - Su cắn răng nói, mồ hôi lấm tấm trên trán

- Vì sao?

- Vì khi nào anh đi được, anh mới có đủ can đảm để cùng em đi trên con đường tiến vào lễ đường. - Su nắm lấy bàn tay của Sumi - Anh không muốn trở thành gánh nặng cho em với đôi chân tật nguyền này.....

- Anh đừng nói vậy chứ.... - Sumi nhăn mặt giận dữ - Anh không có tật nguyền..... Đừng nói như vậy..... Anh đã không màng đến mạng sống để cứu chị Wendy, thế đối với em là tất cả rồi..... Anh lúc nào cũng thế..... Năm xưa, hai chúng ta không hề quen biết mà khi thấy em và anh Minh cãi nhau anh liền nhảy vào cứu em dù không biết chuyện gì.....

- Thì vì thế anh mới quen được một cô gái tốt như em chứ..... - Su véo nhẹ Sumi

- Anh này..... - Sumi đỏ mặt mỉm cười

- Cảm ơn em, vì đã ở bên anh..... - Su cúi xuống hôn Sumi - Làm vợ anh nhé.....

- Em đồng ý..... - Sumi khẽ gật đầu - Dù có chuyện gì xảy ra thì em cũng mãi yêu anh.....

- Anh quyết tâm rồi..... Khi nào anh đi lại được, anh sẽ mang nhẫn kim cương đến cầu hôn em..... - Su cười - Tập luyện tiếp nào.....

Tiếng cười giòn tan vang vọng khắp căn phòng

Yin và Yun

Một tối nào đó

Nhà hàng

- Kỷ niệm 2 năm ngày quen nhau. - Yun hôn nay trông thật xinh đẹp trong bộ váy ôm màu vàng đất bước vào. Khuôn mặt xinh đẹp bất ngờ khi nhìn thấy tấm bảng to ngay giữa sân khấu.

- Em thích không? - Yin mặc vest bước tới, trong tay là bó hoa hồng vàng - màu hoa Yun thích nhất.

- Thích..... - Yun khẽ gật đầu, nước mắt rưng rưng

- Làm vợ anh nhé..... - Yin quỳ xuống, nâng bàn tay e lệ của Yun lên. Cô nàng nhắm mắt lại, chờ đợi một chiếc nhẫn mang vào tay mình.

1

2

3

4

5

Yun mở mắt ra

- Nhẫn đâu?????

- Tự tìm đi..... - Yin cười

- Anh..... - Yun phồng má giận dữ - Ở giữa bó hoa có gì nè..... - Có gì đó sáng lấp lánh giữa bó hoa Yun đang cầm trên tay - A..... Nhẫn.....

Một chiếc nhẫn tinh xảo được lồng vào tay Yun

- Đẹp không?????

- Đẹp lắm..... - Yun mắt sáng rực rỡ

- Có nhẫn rồi thì đồng ý là vợ anh nhé.....

- Em..... Đồng ý..... - Yun kiễng chân lên rồi đặt một nụ hôn nhẹ vào môi Yin

Yin nhanh chóng choàng tay ôm lấy eo Yun rồi đáp lại nụ hôn

Một nụ hôn dài và sâu

Một nụ hôn ngọt ngào và lãng mạn

Gin và Yan

Biệt thự Trần gia

- Tối nay em ở nhà một mình à? - Gin bước vào nhà

- Ba mẹ đi về rồi. Con Yun này mới xúng xính váy áo đi đâu đó. Chắc là hẹn hò với thằng Yin chứ gì nữa. - Yan nhún vai - Nên em cho người làm về cả rồi. Tối nay mình em ở nhà ăn một mình, buồn quá rủ anh qua ăn chung.

- Không sợ anh ăn thịt em à. - Gin cười

- Anh dám? - Yan nhướn mày

- Giỡn thôi. Anh không dám. Biết tính em mà..... Anh hiểu, em muốn giữ gìn đến tận đêm tân hôn..... Nhưng chúng ta năm nay cũng 25 tuổi rồi mà. Sắp già rồi.... Em có cần giữ kẽ nữa không..... Thua cả thằng Cin rồi.....

- Anh muốn em "cắt" anh không????? - Yan gắt lên

- Yêu nhau 10 năm rồi mà..... - Gin bĩu môi - Chẳng hiểu sao anh lại có cô bạn gái cổ hủ thế này nữa.....

Gin nhè nhẹ bước vào bếp

Yan mặc một chiếc áo lửng hở bụng cùng một chiếc váy ngắn. Chiếc tạp dề màu hạt dẻ cùng mái tóc buộc cao gọn gàng trông cô có một vẻ đẹp thùy mị, nết na.

Gin từ từ bước lại ôm eo Yan

- Ngon thật..... - Gin nói nhẹ

- Đồ ăn em nấu mà không ngon mới lạ..... - Yan hất hàm - Ăn thử đi.....

- Anh nói em ngon mà..... Cho anh ăn thử đi..... - Gin nói nhẹ vào lỗ tai Yan

- Anh đi ra đi..... - Yan đá nhẹ Gin. Con gái dù có mạnh mẽ đến cách mấy thì cũng không có thể cưỡng lại sức hút của người đàn ông mà mình yêu thương rất nhiều - Em đã nói rồi mà, khi nào chúng ta kết hôn thì hãy.....

- Em sợ gì chứ? - Gin hỏi

- Em không biết nữa..... Nhưng từ nhỏ em và Yun đều được mẹ dạy như thế..... Chúng em không bao giờ phá lời hứa với mẹ..... - Yan mỉm cười
- Đồ ăn xong rồi nè, anh ăn tối đi. Thằng Cin đâu. Gọi nó sang ăn chung luôn cho vui.

- Đi chơi với Lily rồi. - Gin nhún vai - Dạo này hai đứa đó hay đi chơi tới tận khuya mới về.....

- Thế thôi ăn đi..... - Yan mở tạp dề ra rồi ngồi vào bàn

- Ngon..... - Gin gấp một chút đồ ăn rồi giơ ngón cái lên

- Nịnh em nữa..... - Yan cười

Một cặp đôi hạnh phúc

Họ đã cho người khác thấy một điều

Đâu phải yêu nhau lâu là nhạt

Tình yêu muốn lâu bền phải biết cách giữ vững và bảo vệ tình yêu

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 183: Chương Ngoại Truyện 1.2: Cầu Hôn

((cảnh báo 18+))Cin và Lily

- Oàm..... - Cin bước từ trong rạp phim đi ra, vươn vai

- Ai đòi đi xem phim lại ngủ từ đầu đến cuối. Tiếc tiền mua cái vé..... -
Lily nhìn Cin đang ngáp ngáp dài bằng nửa con mắt - Mất mặt quá.....

- Do phim chán quá mà..... - Cin cười trừ - Tình cảm lãng mạn không phải thể loại anh thích..... Mà siêu mẫu nổi tiếng thế giới Lily Trương bữa nay nói tiếc 100k..... Em thật là.....

- Nói nhỏ nhỏ chút..... - Lily nghiêng răng - Suyt.....

- Lily TRương kìa..... - Một cô gái đứng gần đó chợt reo lên - Nãy anh chàng đi bên cạnh bảo đó là Lily Trương đấy!!!!!!

Lily lập tức bị bao vây

- Chạy!!!!!!! - Cin kịp hiểu ra chuyện gì liền kéo Lily chạy như bay

.....

- Mệt quá..... - Cin kéo Lily vào trong một con hẻm vắng

- Thoát rồi..... - Cin cười rồi nói - Đi ăn đêm đi..... Chạy nãy giờ anh đói rồi.....

.....

11h

Căn hộ chung cư tầng trên cùng

- Anh về đi..... - Lily mở cửa bước vào

- Đêm nay cho anh ở lại đi..... - Cin kéo tay Lily

- Tại sao??????????

- Đi mà..... - Cin làm nũng - Đi nha.....

- Xì..... - Lily bật cười vì vẻ mặt của Cin - Vào đi.....

.....

Cin chiếm phòng tắm trước

- Anh ở đây đi, em đi tắm. - Nhìn Cin bước ra với chiếc áo choàng ngủ dành cho nam màu trắng, Lily khẽ đỏ mặt rồi bước vào phòng tắm.

30ph sau

Lily bước ra khỏi phòng

- Gì thế?????? - Lily tròn mắt. Căn phòng giờ tràn ngập bóng bay.

- 12h rồi..... - Cin bỗng tắt điện phòng ngủ đi. Căn phòng bỗng chốc chỉ còn một màu vàng mờ mờ ảo ảo của những cây nến nhỏ. - Happy birthday.....

Cin mang vào một chiếc bánh kem hình trái tim thật lớn

- Chúc mừng sinh nhật em.....

- Em..... - Lily bỗng òa khóc - Cảm ơn anh.....

- Thôi nên đi, ước nữa.....

Lily khẽ mỉm cười rồi nhắm mắt

- Em ước gì thế? - Cin đặt chiếc bánh kem xuống bàn rồi hỏi

- Không nói đâu..... - Lily cười. "Em ước anh sẽ mãi mãi ở bên em đây, người em yêu à....."

- Không nói thôi..... - Cin đứng dậy - Anh cất bánh kem. Em ngủ đi.....
Bye bye em.... Ngủ ngon.....

- Anh đi đâu đấy?????? - Lily hỏi

- Ra sofa ngủ..... - Cin đáp khẽ

...

Lily mang ra cho Cin một cái mền mỏng

- Anh ngủ ngoài này được không? Tần 21 lạnh lắm đó..... - Lily nhăn mặt khẽ hỏi

- Được mà..... Em vào ngủ đi..... - Cin mỉm cười ôm Lily rồi đặt một nụ hôn nhẹ lên môi - Nửa đêm rồi đấy, ngủ sớm đi, ngủ trễ coi chừng da xấu đi đó.....

- Em xấu thì anh không yêu nữa à..... - Lily khẽ nhăn

- Ngốc à..... Dù có thế nào thì anh vẫn yêu em mà..... - Cin véo mũi Lily
- Đừng có nói tầm phào.....

Lily đứng dậy sắp bước vào phòng nhưng rồi chợt dừng lại

- Ngủ ngoài đây lạnh lắm, hay là anh vào trong phòng ngủ với em đi.....

- Anh vào rồi đừng trách anh làm gì em ha..... - Cin đứng dậy bước vào phòng đóng cửa lại

- Hứ..... - Lily hất hàm - Em thách anh đấy.....

- Em thách anh à..... - Cin bước đến ôm Lily - Nhớ chịu thua đi ha.....

- Không..... - Lily kiễng chân hôn Cin - Em không bao giờ chịu thua anh đâu ha.....

- Thế thì anh sẽ cho em biết sự lợi hại của anh..... - Cin nói nhỏ vào vành tai của Lily rồi đẩy cô xuống giường

Chiếc áo choàng ngủ trên người Lily nhanh chóng rơi xuống, để lộ cơ thể trắng nõn không nội y

- Ăn mặc như thế dám gọi anh vào phòng à? Em gan đấy..... - Cin xoa nhẹ vùng da mẫn cảm của Lily

- Anh.... - Lily khẽ rên - Cin.....

- Làm vợ anh nhé..... - Cin lấy ra một chiếc nhẫn kim cương lồng vào tay Lily

Lily bẽn lễn gật đầu

- Từ từ thôi anh..... Lần đầu tiên của em.....

- Anh sẽ nhẹ nhàng mà..... - Cin khẽ vuốt tóc Lily - Cảm ơn em, thiên thần của anh.....

Đêm dài

Hai cơ thể hòa vào nhau mãi không rời

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Chương Ngoại Truyện 1.3: Cầu Hôn

Ken và KullBiệt thự Hoa Lan

10h khuya

- Trễ rồi, đi ngủ đi. - Nó đứng dậy - Về phòng, giải tán.

- Ok. - Ji, Jin, Kull, Yun và Su đồng loạt đứng dậy.

Jin cất điện thoại vào túi rồi nở nụ cười mờ ám với Su rồi bước về phòng

.....

15ph sau

Cả căn biệt thự bỗng dưng mất điện

- Gì thế? - Nó nhú mày. Căn biệt thự chưa bao giờ xảy ra tình trạng này.

Phòng Kull

- Chuyện gì vậy? - Kull bước từ trong phòng tắm ra. Đang tắm mà điện chột tắt nên cô nàng chỉ mặc vội bộ váy ngủ lên người, không mặc cả nội y.

Cánh cửa phòng bước ra ban công bỗng mở bật ra.

Kull giật mình quay lại.

Một bóng người mặc đồ đen trèo từ ngoài ban công vào.

- Ai? - Kull thủ thân

- Anh mà.... - Ken mở mắt nà ra.

- Anh vào đây làm gì? - Kull hỏi - Anh trèo sao hay vậy?

- Thằng Jin bày kế cho anh đấy. Chính Jin là người tắt cầu dao để máy cảm biến ngừng hoạt động, cho anh trèo vào mà không bị phát hiện.....

- Anh hay đấy..... - Kull khoát tay

Đèn sáng trở lại

- Nửa khuya còn đến đây làm gì? - Kull nhìn Ken - Ăn mặc như ăn trộm nữa.

- Để mắt cóc em chứ làm gì. - Ken đáp

- Anh đang mơ à..... - Kull nhếch môi - Đánh bại em đi rồi nói....

- Thích thì chiều.....

Kull xoay người đập mạnh vào bụng Ken rồi dùng hay chân kẹp cổ Ken vật xuống đất

- Thua đi. - Kull nói

- Anh chưa ra tay mà đã thắng rồi..... - Ken cười nham hiểm - Em biết anh sẽ đến nên ăn mặc thế này đợi anh à..... Em kẹp cổ anh như thế này thì.....

Kull hoàn hồn bật dậy

- Anh đã thấy gì rồi?

- Những gì cần thấy đã thấy..... - Ken đưa tay ra ôm Kull vào lòng - Em gan lắm, không mặc cả đồ trong cơ đấy....

- Anh.... - Kull đỏ mặt đập tay vào lòng Ken - Bắt đền anh đó.....

- Đã đến bước này rồi thì..... - Ken lấy từ trong túi ra một chiếc nhẫn đeo vào tay Kull - Cười anh đi.... Nếu không em lỗ đấy....

- Không bao giờ.... - Kull bấu môi né nụ hôn của Ken

- Không muốn uống rượu mời thì uống rượu phạt ha..... - Ken nói nhẹ vào tai Kull rồi ôm Kull nằm xuống giường. Chiếc váy ngủ trên người Kull nhanh hongs được kéo ra, cơ thể trắng không tì vết nhanh chóng được phơi bày.

- Anh.... - Kull vùng vẫy - Buông em ra....

- Không.... - Ken ghì mặt giữa ngực Kull tay thì không an phận mân mê vùng dưới

- Ken.... Đừng..... Em yêu anh nhưng.... Em muốn để dành đến tân hôn..... - Kull nói nhẹ. Chút lí trí trong cô nàng còn phản đối nhưng cơ thể thì đã nhanh chóng đầu hàng.

Trên người Ken lúc này chỉ còn độc mỗi chiếc quần nhỏ.

.....

Bỗng "Rầm....."

Cánh cửa phòng của Kull được đập mạnh ra

- Không sao chứ??? - Cả đám bước vào

- Á!!!! - Kull bật dậy lấy mền che cả người

- Jin..... - Ken nghiêng răng gọi tên cậu bạn

- Tớ cản rồi mà..... - Jin nhăn mặt

- Tại này bác quản gia có nói với tớ là có một người mặc đồ đen đột nhập phòng Kull nên tớ sợ cậu ấy bị gì. - Yun nói - Ai ngờ đâu.....

- Hay quá ha..... Làm người ta ngượng kìa.... - Su chẹp miệng - Đi ra cho người ta mặt nòng tiếp.

- ĐI ĐI..... - Ji cười trừ với Kull và Ken rồi kéo cả bọn ra

- Muốn vào tìm con Kull thì nói tớ, tớ dẫn vào cho bằng của chính luôn..... Lần sau đừng có thế nữa.. Làm hết hồn..... - Nó ghẹo rồi đóng cửa phòng lại - Ăn cơm trước kẻo vui vẻ ha.....

- Đồ quý..... - Kull đỏ mặt ném cái gối vào cửa phòng - Mặt mặt quá trời ơi.....

- Tiếp đi..... - Ken vuốt tóc Kull

- Anh đi đi cho em..... - Kull giận dỗi đẩy Ken xuống đất. - Em đã nói rồi mà, chúng ta sẽ không đi quá giới hạn trước kết hôn.....

- Được rồi được rồi..... Anh xin lỗi..... - Ken ôm nhẹ Kull - Là anh sai..... Tối nay cho anh ngủ lại đi, chỉ ôm em ngủ thôi..... Không làm gì đâu.....

- Anh hứa đi rồi em cho.... - Kull giơ tay lên

- Anh hứa mà....

- Được rồi, tha tội cho anh đó..... - Kull mỉm cười rồi đặt nụ hôn lên môi Ken - Em yêu anh....

- Anh cũng yêu em..... Làm vợ anh nhé?

- Em đồng ý..... - Kull khẽ gật đầu

- Cảm ơn em, vì đã đến bên anh.....

Hai trái tim, hòa chung một nhịp đập

Đang ôm chầm lấy nhau

Nở một nụ cười hạnh phúc

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 185: Chương Ngoại Truyện 1.4: Cầu Hôn

Jin và JiPhòng Li

- Chuyện thế đó chị. - Ji ngồi khoanh chân trong phòng "buôn" điện thoại - Lúc bọn em vào phòng thì thấy thằng Ken ở trong đó, con Kull thì..... Hóa ra đó là do thằng Ken bày trò..... Lão Jin còn giúp nữa chứ.... Chẹp chẹp....

- Hai đứa cũng thế chứ nói gì ai..... - Sam cười

- Thôi chị ơi..... Chẳng có đâu.....

- Gì chứ? Ngại ngùng gì nữa.....

- Chị ạ.... - Ji thở dài - Bọn em chưa xảy ra chuyện gì cả. Ở nhà con Wen thì vẫn riêng 2 phòng đây thôi. Nhiều lúc ôm gối qua phòng ngủ chung thì chỉ ôm nhau rồi ngủ. Có vài lần bọn em suýt.... Nhưng anh ấy lại dừng lại.... Em chẳng hiểu lí do nữa.....

- Tụi Yan và Kull thì khổ sở để giữ đến khi cưới, còn em thì..... - Sam ngạc nhiên

- Em đâu có cổ hủ như con nhỏ Kull đâu.....

- Thôi ngủ đi..... - Sam nói rồi tắt máy

.....

Phòng Jin

- Chị ơi..... - Jin điện thoại cho Sam ngay sau đó.

- Chị nghe đồn ở bên đó mới có chuyện à? - Sam cười cười

- Vụ thằng Ken và Kull à? Vâng ạ....

- Thằng Ken dữ thật ha..... - Sam vờ nói băng quơ - Còn em ở chung nhà với Ji chắc cũng đâu kém đâu.....

- Không có đâu chị. Bọn em chẳng có gì cả..... - Jin cười - Chưa thật đó.....

- Tại sao?

- Em không biết nữa chị..... Chúng em là bạn thanh mai trúc mã, tình cảm cũng phát sinh từ đó. Em chỉ sợ tình cảm lâu quá rồi sẽ có ngày cô ấy chán em..... Và lại em cũng chưa cầu hôn cô ấy một cách đàng hoàng nữa..... Em sợ sau này sẽ xảy ra chuyện gì.....

- Thế thì cầu hôn đi. - Sam nói - Em nghĩ hai đứa ở bên lâu như thế vì cái gì? Đàn ông sao..... - Sam tặc lưỡi

- Em sợ cô ấy từ chối.... Tình cảm bọn em nhạt rồi chị à.....

- Chị nói nghe này..... Nếu tình cảm đã nhạt thì buông bỏ đi..... Nếu em còn yêu thì hãy hâm nóng. Hai đứa là bạn thanh mai trúc mã, yêu nhau từ lâu rồi, giờ cũng là lúc kết hôn đi..... Ji thích đi Nhật nè. Mai chị đặt vé cho mấy đứa sang đó ha..... Còn phần sau thì..... Tự xử ha.....

- Vâng ạ.....

Sân bay

Ji hôm nay chọn một chiếc quần jean màu đen xám và một chiếc áo pull hở vai trắng. Mái tóc buộc cao cùng đôi giày bata năng động khiến cô nàng trở thành tâm điểm của mọi sự chú ý. Jin bước đến cùng chiếc quần Jean đen và chiếc áo pull xám hình đầu lâu trông rất điển trai.

- Vào đi. Tối giờ rồi..... - Jin nói rồi kéo luôn chiếc vali trên tay Ji đi

- Đi hai thôi à? - Ji hỏi nhỏ

- Ừ.

Khách sạn chi nhánh của tập đoàn Phạm Hùng

- Chi tôi 1 phòng đôi.

- Vâng thưa cậu chủ..... - Lễ tân lễ phép

- Ai thế? - Một cô nhân viên hỏi nhỏ

- Cô chủ đó.

- Cậu chủ kết hôn rồi à?

- Chưa. Nhưng tôi nghe nói họ đã đính hôn từ lâu rồi. Bạn thanh mai trúc mã mà. Con gái của Phan thị đó. Đẹp thật.

- Là Ji Phan của Cherry đó.

- Thật à?

- Ừ.

.....

- Oa..... Phòng đẹp..... - Ji mở cửa nhìn vào phòng - Cơ sao lại là phòng đôi?

- Ngại ngần gì nữa..... - Jin cười rồi ôm lấy Ji

- Đi chơi đi..... - Ji né nhẹ rồi chạy ra khỏi phòng, để lại Jin với ánh mắt buồn buồn.

Sau một ngày đi chơi

Jin và Ji đi dạo bên bờ biển đêm

Mái tóc dài bay nhẹ nhẹ trong gió. Chiếc váy dài tận chân màu xanh cùng chiếc áo trắng trông Ji xinh đẹp như một nàng tiên.

- Ji này..... - Jin gọi khẽ

- Sao?

- Chúng ta thích nhau bao lâu rồi? - Jin hỏi

- Từ năm lớp 8..... Phải không nhỉ.....

- 10 năm rồi nhỉ.....

- Ừ.....

- Em nhắm mắt lại đi. - Jin nói

- Gì chứ?

.....

- Mở mắt ra đi nào..... - Ji nói

Ji vừa mở mắt ra. Cô nàng đang đứng giữa một trái tim được vẽ trên cát, xung quanh là những ngọn nến.

- Em còn thích anh như ngày xưa nữa không? - Jin ôm một bó hoa đến

- Em không thích anh..... Nhưng yêu anh..... - Ji đỏ mặt đáp nhỏ

- Anh cũng yêu em..... - Jin cười tươi rồi lấy trong túi ra một chiếc nhẫn

- Làm vợ anh đi.....

- Em đồng ý..... - Ji khẽ gật đầu

.....

Khách sạn

Jin ôm nhẹ Ji từ phía sau

- Em thật thơm.....

Ji xoay người chủ động hôn Jin

Jin nhiệt tình đáp trả rồi ấn Ji xuống giường, bàn tay lần mò vào trong chiếc váy ngủ mỏng

- Đừng anh.... - Ji chặn tay Jin lại - Em muốn đem đầu tiên của mình, trên chính chiếc giường của em cơ.....

- Thế tùy em..... Tối nay cho anh ôm em ngủ nhé.....

- Ừ.....

Đêm đầy sao

Hai con người ôm nhau chìm vào giấc mộng

Trong giấc mơ

Từng kí ức ùa về

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 186: Chương Ngoại Truyện 1.5: Cầu Hôn

cảnh báonghiêm cấm các f.a và các trẻ em dưới 15t

Hắn và nó

Cánh đồng hoa

- Sao vậy chị? - Nó đang ở trong nhà thì bị Sam bị mắt kéo đi - Chị đưa em đi đâu....

.....

Trăng sáng

Những bông hoa phất phơ nhẹ nhẹ trong gió

Nơi quen thuộc của nó hôm nay bỗng đẹp hẳn ra bởi những ngọn đèn lung linh đủ màu vắt ngang những cánh hoa

Hắn từ từ bước lại mở bịt mắt nó ra

- Đẹp không nè.....

- Oa..... - Nó tròn mắt ngạc nhiên

- Thích không?

- Thích....

- Lần đầu tiên anh gặp Moon năm 7 tuổi cũng tại nơi này, hôm nay anh sẽ cầu hôn Wendy - cô bé Moon năm nào cũng tại nơi này..... - Hẳn quỳ xuống mang vào ngón áp út của nó một chiếc nhẫn được chạm khắc tinh xảo - Làm vợ anh nha.....

- Em..... - Nó cắn môi - Em xin lỗi nhưng..... - Nó tháo chiếc nhẫn trả lại hẳn rồi bước đi - Em không thể.....

- Em vẫn chưa quên được đứa con đã mất? - Hẳn đứng dậy - Anh xin lỗi..... Anh sai..... Anh đã làm em đau khổ..... Nhưng sẽ không sao nữa rồi.....

- Anh có chắc sẽ không có một Anna thứ hai? - Nó hỏi - Năm 8 tuổi, cô ta suýt giết chết em tại nơi này. Năm mười tám tuổi, cô ta hại công ty của em, tâm huyết của em suýt rơi vào đường cùng. Năm 22 tuổi, cô ta giết chết đứa con của em, suýt hại em mất mạng. Tất cả là vì anh. Vì cô ta muốn có anh. Em không chắc sau này sẽ có thêm một cô gái chạy đến hại em và bảo là muốn cướp anh đi..... Em mệt mỏi rồi.....

Nó chạy đi

Trong hai hàng nước mắt

Cô gái dù có mạnh mẽ đến mức nào cũng phải đến lúc sụp đổ

Riêng nó, thời khắc nhìn thấy đứa con đầu lòng của mình vẫn còn là một bào thai mà phải lìa khỏi thế gian này, nó đã sụp đổ rồi.

Sụp đổ hoàn toàn.

Một tuần sau

Jin và Ji vừa xuống máy bay

- Em nghe chị? - Sam gọi điện thoại cho Jin - Sao ạ? Vâng vâng.....

- Gì thế? - Ji hỏi

- Thăng Win bỏ nhà đi rồi. - Jin cười

- Lại nữa à? - Ji khoát tay - Muốn làm nũng con Wen thì nói đại đi.....

- Thôi em về nhà đi. Để anh đi tìm nó.....

- Oke.....

.....

Ngôi nhà gỗ

- Chết chưa? - Jin mở cửa bước vào nhà

- Biết mất rồi tìm ra nhanh ha. Hưởng tuần trăng mật về rồi à? Vui ha..... - Hắc nằm ườn trên ghế

- Trăng mật gì chứ. - Jin ngồi xuống - Nghe đồn tỏ tình thất bại rồi à?

- Ừ..... - Hắc thở dài

- Không nhẹ nhàng được thì bạo lực. - Jin vỗ vai hắc cười nham nhở - Như năm năm trước ấy.....

- Cũng không tồi..... - Hắc xoa cằm - Ế.... Xử bậy thằng quý.....

- Giỡn xiu mà. - Jin cười - Tối nay tỏ tình lần nữa đi..... Để đó giúp cho.....

- Okey.

Biệt thự Hoa Lan

6h tối

- Wen..... - Jin chạy xộc vào nhà - Thắng Win bỏ đi nữa rồi.....

- Tối chỗ lần trước tớ đưa cậu đến á, tìm chưa? - Nó nhú mày hỏi

- Chưa..... - Jin nói - Tìm giúp đi mà....

Nó vơ vội áo khoác chạy ra khỏi nhà

- Không lẽ vì chuyện đó mà bỏ đi sao trời?

Nó vừa đi khỏi

- Xong rồi..... - Jin nháy mắt với Ji - Đi theo coi kịch hay không?

- Đi! - Ji gật đầu rồi cười

.....

Nó phóng xe chạy như bay đến căn nhà gỗ

- Win!!!! - Nó mở cửa nhà - Ơ.....

Ngôi nhà được trang hoàng lộng lẫy với bóng bay

Những cánh hoa lan được xếp theo hình trái tim đan xen nhau nằm dưới đất

Những ngọn đèn nhỏ được xếp song song nhau tạo thành một lối đi dẫn lên cầu thang

Nó ngơ ngác đi theo

...

Trong phòng

Căn phòng được thắp sáng bằng những ngọn nến ở trên bàn

Trên tường là tấm ảnh nó mặc váy đứng giữa cánh đồng hoa trong ánh hoàng hôn, tay ôm một chú gấu bông, khuôn mặt vô tư sáng bừng cả bức ảnh - nó của nhiều năm trước.

"Anh ấy còn giữ bức ảnh này sao?"

- Win? - Nó gọi khê

- Anh ở đây.... - Hắn từ từ bước lại ôm chầm lấy nó từng đấng sau

- Anh bày trò ghẹo em à? - Nó cắn môi kìm nước mắt - Nước mắt của sự hạnh phúc.

- Anh xin lỗi..... Nhưng anh hứa là anh sẽ không làm em phải buồn, phải đau khổ nữa đâu..... - Hắn ôm chặt nó - Tha lỗi cho anh đi mà.....

- Anh còn giữ tấm ảnh đó sao? - Nó hỏi - Tấm ảnh của em.....

- Tấm ảnh đầu tiên anh chụp khi ba tặng cho anh chiếc máy ảnh. Anh đã kẹp nó trong cuốn album của anh bao nhiêu năm nay rồi đó..... Đẹp không? Anh sẽ treo ở đây..... Để hằng ngày thức dậy được nhìn thấy em..... Người con gái duy nhất mà anh yêu suốt cuộc đời này.....

- Anh..... - Nó quay người lại nép vào lòng hắn - Em yêu anh.....

- Anh cũng yêu em..... - Hắn cúi xuống đặt một nụ hôn lên môi nó

.....

- Chẹp chẹp..... - Jin và Ji đứng ngóng ngoài cửa phòng - Ghê quá đi mà.....

- Về thôi.... - Jin kéo tay Ji - Để chúng nó tự do.....

- Gớm..... - Ji phì cười

.....

Hắn ấn nhẹ nó xuống chiếc giường

Chiếc váy trên người nó được xốc lên

Bàn tay hắn đã bắt đầu không an phận

- Anh.... - Nó cắn môi - Hôm nay không phải ngày an toàn của em.....

- Có sao đâu..... Chúng ta hãy mang con về lại bên chúng ta đi..... - Hắn lấy chiếc nhẫn ra mang vào tay nó

Nó đỏ mặt bẽn lẽn mỉm cười - Đóng cửa phòng lại đi.....

.....

Hắn nâng người nó lên, cúi xuống hôn. Bàn tay hắn vuốt nhẹ mái tóc nó, bàn tay còn lại men theo chiếc eo nhỏ nhắn của nó cởi từng chiếc cúc váy.

Chiếc váy rơi xuống, để lộ bộ nội y màu đỏ quyến rũ.

Nó phối hợp với hắn mở từng cúc áo sơ mi, để lộ bộ ngực trần.

- Càng ngày càng lên cơ ha.... - Nó cười mê hoặc rồi nhìn đắm đuối vào bộ ngực trần của hắn

- Chứ sao.... - Hắn hất hàm rồi hôn nhẹ vào chiếc cổ trắng ngần của nó, chiếc áo dây từ từ mở bung ra, để lộ bộ ngực hồng hồng quyến rũ của nó.

Hai trái anh đào nhỏ hồng đang cứng dần lên dưới đôi môi của nó

- Anh.... Hư nha..... - Nó yêu kiều gọi. Tiếng gọi của nó làm hấn càng điên cuồng hơn. Những gì còn vương bận đều bị hấn mở ra hết.

Nụ hôn của hấn trượt dần xuống vùng bụng phẳng lì

- Có ai biết nơi đây đã từng có một đứa con của anh.....

- Chuyện qua rồi mà anh..... - Nó cười khẽ

Hấn bất chợt hôn xuống dưới

Nó giật mình khẽ khép chân lại

- Có phải lần đầu đầu mà.... - Hấn dùng tay tách cặp đùi trắng nõn ra rồi hôn

- A..... - Nó khẽ rên

Tiếng rên như đánh vào giới hạn chịu đựng của hấn

Hấn đổi tư thế và tiến thẳng vào

.....

Hai bàn tay đan chặt vào nhau

Hai cơ thể quấn quýt suốt đêm không rời

- A..... - Nó khẽ vươn vai - Anh..... Ngộ thờ..... - Nó đang nằm gọn trong vòng tay của hấn

- Vợ yêu..... Chào buổi sáng..... - Hấn mở mắt dậy ôm hôn nó

- Anh..... Dậy đi..... - Nó nũng nịu nói

- Anh chỉ ước sẽ mãi như thế này..... Chúng ta về đây sống luôn đi.....

- Hắn bế nó bước xuống giường rồi đi vào phòng tắm - Đi tắm chung với anh.....

- Anh hư quá à..... - Nó cười

- Hư với em thôi.....

Hai trái tim, một nhịp đập

Tiếng cười vang vọng trong ngôi nhà hạnh phúc

Sóng gió đã qua

Rồi mọi chuyện cũng kết thúc tốt đẹp

Những người yêu nhau cuối cùng cũng sẽ về bên nhau

Ta muốn viết cảnh H mà kinh nghiệm non kém chỉ biết thể thông

các nàng thông cảm nha

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Chương Ngoại Truyện 2: Mang Thai

- Cuối cùng cũng xong..... Hai đứa rắc rối.... - Jin và Ji bước vào nhà-
Đi đâu mới về đó? - Kull ngồi trên ghế sofa hỏi

- Dám đánh lẹ. - Yun liếc xéo - Đi chơi không rủ.

- Hai anh chị ăn tối chưa? - Sumi hỏi

- Tụi này không phải đi chơi. - Jin đáp - Anh chị ăn rồi..... Cảm ơn.....

.....

Phòng Ji

Ji từ từ trong phòng tắm bước ra, trên người chỉ quấn một chiếc khăn
tắm.

- Hả? - Ji nhìn quanh phòng của mình - Gì vậy?

Căn phòng không có đèn, chỉ có ánh sáng từ những ngọn nến dưới sàn
được xếp ngay ngắn thành hình trái tim. Trên chiếc giường trắng, những
cánh hoa hồng được trải đều thành hình trái tim. Tất cả nhìn như phòng tân
hôn.

- Em tắm lâu quá đó..... - Jin đứng tựa người vào cửa phòng Ji

- Chuyện gì thế này? - Ji ngơ ngác

- Em không nhớ đã hứa gì với anh sao? - Jin kéo tay Ji ôm chặt vào lòng
- Em thật thơm.....

- Anh..... - Ji cự quạ né tránh đôi môi Jin đang vùi vào cổ cô nàng - Nhột.....

- Đêm nay, em là của anh..... - Jin bế Ji bước lại giường ngủ

Chiếc khăn tắm trên người Ji dần rơi xuống, để lộ cơ thể hoàn mỹ không che chắn.

- Jin..... - Ji khẽ gọi

- Hmm..... - Jin gục mặt vào giữa ngực Ji

- Anh nặng quá.....

- Em trêu anh à..... - Jin khẽ liếc rồi cắn nhẹ vào bầu ngực bầu bĩnh

- A..... - Ji khẽ rên - Đau lắm đấy.....

Jin mỉm cười rồi nâng nhẹ người Ji lên rồi hôn, cởi bỏ hết những gì vướng bận trên người

- Anh sẽ nhẹ nhàng mà..... Đau một chút thôi.....

- Vâng..... - Ji khẽ gật đầu, hai tay ôm lấy cổ Jin. Cơ thể dính chặt vào người yêu.

Jin bế thốc Ji ngồi trên đùi mình rồi dùng hai tay ôm trọn lấy hai bầu ngực của cô nàng

- Anh thích ôm em từ đằng sau hơn.....

- Đừng ghẹo em mà..... - Ji nhả mặt nhìn bàn tay nghịch ngợm quấy rối đến khi hai quả anh đào đỏ cứng lên.

Bàn tay không an phận tiếp tục trượt xuống vùng bụng phẳng

- Em mập lên rồi này..... - Jin vỗ nhẹ vào eo Ji - Công cuộc vỗ béo của anh quá tốt đi.....

- Anh..... - Ji véo vào đùi Jin - Đùa nữa coi chừng em.....

- Em làm được gì anh? - Jin xoay người đè Ji xuống rồi cắn vào vùng bụng dưới của Ji.

Nụ hôn dần tuột xuống dưới

- Này..... - Ji khép chặt chân lại

- Không dễ trốn đâu..... - Jin cười nham hiểm rồi tách cặp đùi trắng ra, tiến thẳng vào

- A..... - Ji cong người rên - Từ từ.....

Đêm dài, hai cơ thể hòa quyện vào nhau

Tình yêu từ thuở nhỏ cho đến lớn

1 tháng sau

Cánh đồng hoa

- Hôm nay mừng sinh nhật Sumi ha..... - Nó hí rồi mang chiếc bánh kem ra

- Chủ nhân bữa tiệc đâu?????? - Ji hỏi

- Đây..... - Giọng nói của Su vang lên làm mọi người cùng quay về một hướng

Sumi hôm nay trông thật lộng lẫy trong một chiếc váy ôm hở vai màu xanh ngọc lục bảo cùng mái tóc dài được thắt bím.

Nhưng tâm điểm của ánh nhìn của mọi người không phải là Sumi mà chính là chàng trai đang tay trong tay với cô bé đi vào

- SU!!!!!!!!!! - Nó tròn mắt - EM ĐI LẠI ĐƯỢC RỒI!!!!!!!!!!

- Vâng..... - Su gật đầu - Em cũng được xuất viện chiều nay rồi..... Em muốn dành cho mọi người bất ngờ này đây!!!!!!!!!!

- Cừ lắm cậu..... - Cin giơ ngón tay tán thưởng

.....

- Nhập tiệc nào mọi người..... - Sumi vỗ tay - Đồ ăn ngon.....

- Oẹ..... - Nó và Ji ôm miệng chạy đi

- Gì thế? - Hãn và Jin nhìn nhau

- Ốm ghen? - Yan hỏi

- Hai đứa có thai à? - Sam nhìn nó và Ji

- Em cũng không biết nữa.... Nhưng em trễ hơn 2 tuần rồi chị ạ..... - Nó nói

- Em cũng thế.... - Ji gật đầu

- Thử thử đi..... - Lily mở túi lấy ra hai que thử thai

.....

- Bọn em..... Đều có thai cả rồi..... - Nó và Ji nói nhỏ với hãn và Jin - Hai vạch.....

- Đi! - Hãn bật dậy kéo tay nó
- Đi đâu?
- Đăng kí kết hôn. - Hãn nói gọn
- Jin?- Ji nhìn Jin đang trầm tư - Anh nghĩ gì thế?
- Anh đang nghĩ nên đặt tên con là gì..... - Jin nhăn mặt đáp làm cả đám phì cười
- Em..... Cũng có thai..... 7 tuần rồi ạ..... - Lily nói
- HẢ?????? - Yun và Kull nhìn nhau - Chỉ còn bọn mình thôi sao?????
Cherry sắp thành những bà mẹ bỉm sữa cả rồi.....
- Hai đứa này! - Sam trừng mắt
- Hay là chúng ta triển liên đi. - Gin nói nhỏ với Yan
- Anh muốn chết à? - Yan giờ năm đấm
- Anh vừa hẹn luật sư xong. Lát nữa tất cả đi làm thủ tục đăng kí kết hôn với luật sư đi. - David nói
- Okey anh..... - Hãn và Jin nhìn nhau cười - Kết thông gia ha....
- Phải xem trai hay gái đã chứ trời..... - Ji liếc xéo "hai ông già"
- Anh chắc chắn con mình là trai mà. - Jin gật đầu
- Con tớ là gái. - Hãn nói
- Mong con bé đừng dữ như Wen..... - Jin đùa
- Muốn chết à? - Nó giờ năm đấm

- Nói trước bước không qua đó..... - Yan xía vào

Tiếng cười đùa vui vẻ khắp cánh đồng hoa

CÔNG CHÚA THẾ GIỚI ĐÊM

Kanade Minamino
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Chương Ngoại Truyện 3: Các Con Đã Lớn

9 năm sau Nhân vật:

- Hoàng Văn Minh Trí (8 tuổi) con nó và hấn
- Phạm Anh Thảo Vy (8 tuổi) con Ji và Jin
- Đoàn Ngọc Lan Nhi (7 tuổi) con Yun và Yin
- Huỳnh Ngọc Bảo Quyên (7 tuổi) con Kull và Ken
- Nguyễn Văn Quang Hưng (11 tuổi) con Sam và David
- Lê Đại Minh Toàn (7 tuổi) con Yan và Gin
- Lê Đại Minh Trung (8 tuổi) con Lily và Cin
- Tạ Phương Anh (7 tuổi) con Su và Sumi

Biệt thự Hoa Lan

Nó, Ji, Yun, Kull, Sam, Sumi và Lily bước xuống máy bay

Buổi trình diễn của Cherry tại Mỹ khiến tụi nó đi công tác cả 2 tuần

- Không biết mấy lão làm ăn sao rồi? - Nó khoát tay
- Đừng có lo, có chị Yan chăm mà. - Yun nói

- Em sợ 8 đứa nhỏ quậy phá mỗi chị ấy quản không nổi thôi..... - Sumi
lắc đầu ngao ngán

- Mấy đứa về rồi à? - Yan từ trong bếp bước ra - Chị chuẩn bị mang
bánh ra cho đám nhóc nè.

- Chúng nó ở đâu chị? - Nó hỏi

- Ngoài đồng hoa. - Yan đáp - Mấy đứa ra gặp con đi.

.....

Cả bọn ra thì thấy

.....

Minh Trung: Quyên này

Bảo Quyên: Gì ạ?

Minh Trung: Em cài hoa lên đầu đẹp lắm cơ..... (lấy hoa cài lên tóc cô
bé)

Bảo Quyên: Dạ..... - Cô bé cười làm anh chàng đơ mắt vài giây

Minh Trung: Quyên của anh là đẹp nhì thế gian này.....

Bảo Quyên (đỏ mặt): Chỉ giỏi nịnh..... Thế ai đẹp nhất?

Minh Trung: Mẹ anh..... Nhưng sau này khi Bảo Quyên lớn lên sẽ đẹp
hơn cả mẹ anh..... Bảo Quyên mà trở thành vợ anh thì.....

Bảo Quyên (e lệ hôn má Minh Trung): Em thích anh.....

Minh Trung: Anh cũng thích em.....

Bảo Quyên: Ngày xưa ba anh thích mẹ em..... Mà mẹ lại thích ba..... Ba anh nói với em đấy.....

Minh Trung: Còn giờ thì anh thích em.....

Lily và Kull tròn mắt nhìn nhau

- GÌ VẬY TRỜI??????

....

Một cô bé 7 tuổi ngồi lên chân một cậu bé 11 tuổi

Quang Hưng: Tiểu Nhi Nhi Bảo Bối của anh, giờ em muốn chơi cái gì nè?

Lan Nhi: Anh Hưng kể chuyện em nghe đi.....

Quang Hưng: Chuyện gì? Bạch Tuyết và 7 chú lùn nhé?

Lan Nhi: Chuyện đó em thuộc từ năm 4 tuổi rồi..... Em không muốn nghe kể chuyện cổ tích..... Anh kể cho em nghe về bạn gái anh đi.....

Quang Hưng: Anh làm gì có bạn gái mà kể em nghe.

Lan Nhi: Anh xạo..... Anh đẹp trai thế này mà không có bạn gái.....

Quang Hưng: Ngốc ời. Anh thầm thương một người mà người đó không thương anh..... Thế thôi.....

Lan Nhi (tròn mắt): Có người không thương anh á? Ai thế??????

Quang Hưng: Cô ngốc ngây thơ suốt ngày hỏi anh có bạn gái chưa đang ngồi trên chân anh đấy..... Anh là trai bắt đầu dậy thì rồi nha..... Em đừng khiêu khích anh.....

Lan Nhi (ngơ ngác tập 2): Dậy thì là cái gì?

Quang Hưng (dở cười dở mếu): Là bắt đầu biết yêu thật lòng một ai đó.....

Lan Nhi: Thế anh yêu thật lòng ai?

Quang Hưng (đỏ mặt): Em chứ ai.....

Lan Nhi: Em?????? Hihi..... Em cũng thương anh lắm.....

Quang Hưng: Thật không đó?

Lan Nhi: Thật mà.... (hôn má anh chàng một cái rồi chạy đi)

Quang Hưng (đơ toàn tập)

- Mẹ..... - Lan Nhi chạy lại ôm Yun - Con chào mẹ Sam ạ.....

- Chẹp chẹp..... - Sam lắc đầu cười khố

- Con trai chị tập hư con gái em rồi..... - Yun cười mếu

.....

Minh Trung (học bài): Hai nhân một là hai..... Hai nhân hai là bốn.....

Phương Anh (đọc theo): Hai nhân ba là sáu..... Hai nhân bốn là tám.....

Minh Trung: Thôi ngừng tại đây đi..... Học thuộc bang cửu chương 2 rồi.....

Phương Anh: Mẹ Yan bảo sẽ mang bánh ra nè..... Nhưng sao chưa thấy mẹ mang ra nhỉ.....

Minh Trung: Chắc là mẹ bạn gì đó thôi.....

Phương Anh: Trung này, trên lớp cậu thích Bảo An à?

Minh Trung: Gì chứ?

Phương Anh: Lớp mình Bảo An là xinh đẹp nhất mà. Các bạn nam trong lớp ai cũng thích Bảo An. Trên lớp cũng thấy Trung quay sang nhìn Bảo An mãi.....

Minh Trung: Trung đâu có thích An đâu..... Trung nhìn cô gái ngồi chung bàn với An chứ không phải An.....

Phương Anh: Chung bàn với Bảo An? Là Phương Anh và Ngọc My. Trung thích Ngọc My à?

Minh Trung: Tại sao Phương Anh nghĩ Trung thích Ngọc My nhỉ? Minh Trung đâu có thích Ngọc My. Minh Trung thích Phương Anh cơ mà.....

Phương Anh (đỏ mặt): Thật không đó?

Minh Trung: Thật mà.....

Phương Anh: Phương Anh không tin.

Minh Trung: Phương Anh không biết chứ lớp mình thích Phương Anh nhiều hơn Bảo An cơ. Đám con trai lớp mình bảo là Phương Anh và Bảo An đều là hot girl của lớp nhưng Bảo An khó gần, Phương Anh vui vẻ dễ thương nên được lòng hơn.....

Phương Anh: Không dám đâu mà.....

Minh Trung (nhắm chặt tay cô nàng): Thật đó..... Minh Trung thích Phương Anh mà..... Phương Anh không tin đúng không?

Phường Anh: Phường Anh..... Không tin.....

Minh Trung (cúi xuống hôn cô nàng): Tin chưa?

Phường Anh (mếu máo): Nụ hôn đầu của Phường Anh..... Minh Trung chịu trách nhiệm đi..... Phường Anh không biết đâu..... Phường Anh nghe nói hôn nhau là có bầu đó..... Phường Anh không muốn có em bé đâu..... Thành heo đó.....

Minh Trung (vỗ vỗ): Minh Trung biết mà..... Phường Anh thì để Minh Trung chịu trách nhiệm cho..... Phường Anh thành heo Minh Trung vẫn thích Phường Anh mà..... Nếu có em bé thì Minh Trung nuôi cho..... Mẹ Sumi và mẹ Yan nuôi nữa.....

Phường Anh (quệt nước mắt): Minh Trung hứa nha..... (giơ ngón tay út ra)

Minh Trung: Minh Trung hứa danh dự (ngheo tay thề)

Sumi trợn mắt

- Chị Yan mà biết chắc nổi điên mất thôi trời ơi.....

.....

Minh Trí: Sắp đến sinh nhật bọn mình rồi.....

Thảo Vy: Sắp bước sang tuổi thứ 9 rồi đó.....

Minh Trí: Ba anh bảo chúng ta hãy chọn quà đi rồi nói ba, ba mua cho.....

Thảo Vy (lườm): Đâu ra làm anh hay thế?

Minh Trí: Ba anh nói rồi, chúng ta trước sau gì cũng trở thành một cặp, gọi thế đi. Như ba mẹ anh và ba mẹ em thế đó.

Thảo Vy: Ba em lại dặn là không được đồng ý làm vợ anh. Vì ba sợ anh giống ba anh, mang lại rắc rối.

Minh Trí: Gì chứ? Ba Jin nói thế à?

Thảo Vy: Ba em nói là lúc mà mẹ Wen và mẹ em đang ồm nghén, cứ ngỡ mẹ em sinh con trai còn mẹ anh sinh con gái nên mới đồng ý kết thông gia. Cuối cùng mẹ anh lại sinh con trai, mẹ em sinh con gái.

Minh Trí: Em có thấy hai chúng ta sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm không? Đó là định mệnh của chúng ta rồi.....

Thảo Vy: Ở đâu ra đó? Sao anh biết định mệnh đó?

Minh Trí (cười nham hiểm rồi ôm chặt cô nàng vào lòng): Em là của anh.....

Thảo Vy (đỏ mặt): Hứ..... Ai nó em là của anh chứ.....

Minh Trí (cúi xuống đặt một nụ hôn lên môi cô nàng)

Thảo Vy (vòng tay ôm cổ anh chàng, nhiệt tình đáp lại): Em thua anh rồi.....

Minh Trí: Anh biết em thích anh mà.....

Thảo Vy (đỏ mặt nũng nịu): Anh..... Xấu xa.....

Minh Trí: Anh đánh dấu chủ quyền rồi đó..... Kể từ giờ em là của anh..... Đi đâu cũng phải có anh nắm tay em đi..... Không được nhìn cười đùa thằng khác. Trên lớp em ngồi bên cạnh thằng Hải anh thấy tên nhóc đó để ý em rồi đấy..... Ngày mai anh lên trường xin cô ngồi chung với

em..... Vậy nha..... À hay là sinh nhật xin ba cho em và anh một căn phòng riêng ha.....

Thảo Vy: Mẹ không cho đâu.....

Minh Trí: Chỉ là ở chung phòng thôi mà..... Giống như ba mẹ ấy.....

Thảo Vy: Thế cũng được..... Nhưng anh cũng phải hứa với em..... Không được lén phéng với ai hết..... Trên lớp thấy nhiều nàng thích anh lắm nha..... Lan Ngọc rồi Tuyết Nhung rồi Minh Hoa rồi.....

Minh Trí: Anh không ngờ anh có sức hút đến vậy đó..... Thôi để anh suy nghĩ lại đã ha.....

Thảo Vy (dậm chân): Anh..... Em ghét anh..... Hứ.....

Minh Trí (ôm chặt từ phía sau): Anh đùa mà..... Anh thề danh dự mãi mãi ở bên em đến suốt cuộc đời này.....

Thảo Vy (cười hạnh phúc): Anh nhớ nha.....

- Hazz..... - Nó và Ji nhìn nhau - Lời đùa mà thành thật rồi à????
Bọn mình thanh sui rồi.....

Kết thúc

Cảm ơn các bạn đã đủ kiên nhẫn đọc hết đồng truyện dài đằng đẳng của mình :)

Mình sẽ chấp tay vào một bộ truyện mới là Nụ hôn này mãi dành cho anh, thể loại ngôn tình mang hơi hướng trung quốc) và cùng với một cô bạn viết truyện tình yêu + kinh dị: Lạc vào ngôi nhà quỷ

Nhưng mà trước mắt tớ sẽ viết tiếp truyện: Hương băng trong anh đã bị bỏ rơi của tớ đã ^_^

Mong mọi người sẽ ủng hộ